

Sumari

<u>ara</u>	Driss Oukabir demana al jutge que el deixi en llibertat Mitjà: Ara	1
<u>ara</u>	El triatge dels ferits, clau per evitar mes morts Mitjà: Ara	2
<u>ara</u>	Qui combat o qui es defensa en nom del passat no acceptara mai la derrota Mitjà: Ara	3
<u>ara</u>	de la cooperacio policial europea Els limits politics Mitjà: Ara	4
<u>ara</u>	Ripoll plora amb incredulitat el final de la innocencia Mitjà: Ara	5
<u>ara</u>	Les Illes s'uneixen al crit contra la por Mitjà: Ara	6
<u>ara</u>	Nombre de ferits en estat critic Mitjà: Ara	7
<u>ara</u>	No tinc por i moltes altres reivindicacions Mitjà: Ara	8
<u>ara</u>	vist twitter Mitjà: Ara	9
<u>ara</u>	de la cooperacio policial europea Els limits politics Mitjà: Ara	10
<u>ara</u>	Ripoll plora amb incredulitat el final de la innocencia Mitjà: Ara	11
<u>ara</u>	Nombre de ferits en estat critic Mitjà: Ara	12
<u>ara</u>	No tinc por i moltes altres reivindicacions Mitjà: Ara	13
<u>ara</u>	El tsar de la lluita antiterrorista i el CITCO Mitjà: Ara	14
<u>ara</u>	50.000 cartells blaus per fer visible la societat civil Mitjà: Ara	15
<u>ara</u>	Barcelona omplira els carrers contra la violencia i la por Mitjà: Ara	16
<u>ara</u>	El tsar de la lluita antiterrorista i el CITCO Mitjà: Ara	17
<u>ara</u>	50.000 cartells blaus per fer visible la societat civil Mitjà: Ara	18
<u>ara</u>	Un clam contra la por Mitjà: Ara	19
<u>ara</u>	Tots els deus per a un sol poble sense por Mitjà: Ara	20

<u>ara</u>	Una setmana després dels atemptats Mitjà: Ara	21
<u>ara</u>	El rei confirma que anirà a la manifestació de demà Mitjà: Ara	22
<u>ara</u>	La policia catalana va rebre l'encarrec directe del jutge Mitjà: Ara	23
<u>ara</u>	Els Mossos es reivindiquen davant dels sindicats policials espanyols Mitjà: Ara	24
<u>ara</u>	Necessitaven conversa, més que aigua o menjar Mitjà: Ara	25
<u>ara</u>	La Rambla es de tota la gent del món Mitjà: Ara	26
<u>ara</u>	Les últimes imatges dels terroristes abans dels atacs de Cambrils Mitjà: Ara	27
<u>ara</u>	El pla inicial dels terroristes era atemptar a la Sagrada Família Dossier Mitjà: Ara	28
<u>ara</u>	DE BAT Mitjà: Ara	29
<u>ara</u>	La pista francesa i belga obre nous interrogants Mitjà: Ara	30
<u>ara</u>	Un accident a l'AP-7 va obligar els terroristes a tornar a canviar els plans Mitjà: Ara	31
<u>ara</u>	Els terroristes van comprar els materials per fer bombes en drogueries de l'Ebre Mitjà: Ara	32
<u>ara</u>	Objectius Dos detinguts admeten que pretenien atemptar en monuments de Ba Mitjà: Ara	33
<u>ara</u>	obriran la manifestació Polícies i metges Mitjà: Ara	34
<u>ara</u>	Es la nostra obligació repetir que l'islam no és terrorisme Mitjà: Ara	35
<u>ara</u>	Younes, el jove terrorista de qui ningú sospitava Mitjà: Ara	36
<u>ara</u>	On s'amagava Abouyaaqoub? Les incògnites pendents Mitjà: Ara	37
<u>ara</u>	Assassinat Abouyaaqoub va matar Pau Perez, li va robar el cotxe i va sortir de Ba Mitjà: Ara	38
<u>ara</u>	El reconeixement als Mossos ha de tenir resultats tangibles Mitjà: Ara	39
<u>ara</u>	Avui el futbol és secundari, ens toca estar units Mitjà: Ara	40
<u>ara</u>	La por que s'estengui la islamofòbia Mitjà: Ara	41
<u>ara</u>	L'entorn dels joves a Ripoll comença a lligar caps Mitjà: Ara	42

<u>ara</u>	Driss Oukabir: Ha sigut el fill de puta de l'imam Mitjà: Ara	43
<u>ara</u>	L'atemptat amb bombes a Barcelona era imminent Mitjà: Ara	44
<u>ara</u>	Els 12 integrants del grup terrorista sorgit de Ripoll Mitjà: Ara	45
<u>ara</u>	Es el principal sospitos d'haver conduït la furgoneta de l'atemptat a la Rambla.. Mitjà: Ara	46
<u>ara</u>	Nou víctimes mortals ja han estat identificades Mitjà: Ara	47
<u>ara</u>	Jihadistes catalans Mitjà: Ara	48
<u>ara</u>	Podem explicar allo que no te sentit? Mitjà: Ara	49
<u>ara</u>	Dissabte 26 d'agost: manifestació unitària contra el terror Mitjà: Ara	50
<u>ara</u>	Qui és l'home de l'atac a la Rambla? Mitjà: Ara	51
<u>ara</u>	Que sabem dels fets Mitjà: Ara	52
<u>ara</u>	Els terroristes de Cambrils buscaven morir Mitjà: Ara	53
<u>ara</u>	Allo que realment importa Mitjà: Ara	54
<u>ara</u>	La premsa del món, impactada per l'atemptat Mitjà: Ara	55
<u>ara</u>	Condemna unànime de les comunitats musulmanes Mitjà: Ara	56
<u>ara</u>	L'explosió a Alcanar evita una matança amb furgonetes bomba Mitjà: Ara	57
<u>ara</u>	No tenim por ! Mitjà: Ara	58
<u>ara</u>	Ara Mitjà: Ara	59

Societat

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Zoido admet que l'Estat no va sospitar de l'imam de Ripoll

El ministre afirma que pot haver faltat "algun control" i els Mossos avisen que la informació "no flueix"

JÚLIA MANRESA / PAU ESPARCH
MADRID / BARCELONA

Ni la Policia Nacional ni la Guàrdia Civil van detectar que l'imam de Ripoll Abdelbaki es Satty, el cervell del grup terrorista que va atemptar a Barcelona i Cambrils, s'hagués radicalitzat. El ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va admetre ahir que els dos cossos estatals amb competència en matèria antiterrorista no van trobar "cap indici de radicalització" en Es Satty quan van investigar-lo per ordre de l'Audiència Nacional. Zoido va precisar que l'objectiu d'aquesta investigació de l'any 2006 va ser per falsificació documental, tot i que llavors Es Satty no era imam. A part d'aquest episodi, va recordar que Es Satty va estar empresonat per tràfic de drogues a Castelló. Però el ministre no va aclarir si l'imam apareixia a les bases de dades de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil per terrorisme.

Zoido va fer aquesta valoració en una roda de premsa posterior a una reunió amb el president de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per tractar les mesures de seguretat després dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Hores abans, en una entrevista a la cadena Cope, el ministre va explicar que, en el següent fet a l'imam de Ripoll després d'haver estat empresonat per tràfic de drogues, cap investigació va donar indicis de radicalització. Per això Zoido va explicar que si els terroristes canvien de *modus operandi*, també ho faran les forces de seguretat i, si cal, el Codi Penal. Zoido va reiterar que l'actuació de la cèl·lula liderada per Es Satty i la radicalització dels autors dels atacs va produir-se a través d'unes estratègies que són diferents de les que s'havien fet servir fins ara.

Pel que fa a la descoordinació policial entre diferents cossos de l'Estat, cada vegada pren més importància en la investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Si fins ara havien aflorat retrets i reticències entre policies, ahir Zoido també va admetre que hi ha hagut errors en la detecció de la cèl·lula antiterrorista i, fins i tot, que pot haver faltat "algun control". En l'entrevista, el ministre de l'Interior va defensar la coordinació entre Policia Nacional, Guàrdia Civil i Mossos d'Esquadra. "Respecto el que han reivindicat els sindicats, però la coordinació ha sigut lleial des del primer moment", va afirmar. Res a veure amb les declaracions que també va fer ahir el major dels Mossos, Josep Llu-

Agents dels Mossos i la Guàrdia Civil en un escorcoll a un domicili de Ripoll vinculat al grup terrorista dels atacs. CÈLIA ATSET

Organització
"La Policia Nacional és qui reparteix la informació", diu Trapero

Cimera
Rajoy anuncia una trobada de líders europeus sobre terrorisme

ís Trapero, que va assegurar que la informació internacional que rep la Policia Nacional "no flueix", ja que "no passa" de Madrid a la policia catalana.

"Disfuncions greus"

Trapero va concretar que la llei estatal que atorga la funció internacional a la Policia Nacional és de fa 30 anys i va lamentar que tres dècades després segueixi igual, malgrat que "ha canviat el model policial". "Això suposa que una informació que ve de qualsevol país, sobretot de l'entorn europeu, entra per una finestreta de Madrid i és la Policia Nacional qui fa el repartiment", va explicar Trapero. I va afegir: "El cos de Mossos no acostuma a sortir-ne ben parat". En una entrevista a Catalunya Ràdio, el major dels Mossos va dubtar que amb una millor circulació de la informació s'haguessin pogut evitar els atemptats, tot i que va apuntar que el funcionament actual provoca "disfuncions greus".

El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, va aprofitar una cimera sobre immigració ahir a París per anunciar una reunió de ministres d'Interior de l'anomenat G-6 -Espanya, França, Alemanya, Itàlia, Polònia i el Regne Unit- en què s'abordarà com millorar la cooperació en matèria de lluita contra el terrorisme. A la tardor Madrid acollirà una segona cimera de líders africans i europeus sobre immigració il·legal, va dir. —

Driss Oukabir demana al jutge que el deixi en llibertat

J.M.
MADRID

Dels quatre detinguts pels atemptats de Barcelona i Cambrils d'ara fa dues setmanes, només dos van ser empresonats: Mohamed Houli, ferit en l'explosió d'Alcanar, i Driss Oukabir, germà d'un dels abatuts a Cambrils i responsable d'haver llogat la furgoneta amb què es va atemptar a la Rambla. Ara la defensa d'Oukabir ha decidit recórrer la decisió del jutge de l'Audiència Nacional, Fernando Andreu, i demanar que se'l deixi en llibertat provi-

Driss Oukabir en una fotografia distribuïda per la policia.

sional. Així ho va avançar ahir la Cadena SER i ho han confirmat a l'ARA fonts del cas. Tot i que el jutge Andreu va decretar presó incondicional per a Oukabir després que aquest confessés haver sigut el responsable de llogar el vehicle, l'advocada d'ofici que es va assignar a Oukabir considera que en la interlocutòria hi ha una falta de concreció en la participació del seu client en els atemptats. Per això ha decidit presentar un recurs contra la decisió judicial, un recurs al qual la fiscalia ja ha avançat que s'oposarà.

Segons va admetre davant el jutge, Oukabir va llogar a Sabadell el vehicle amb què Younes Abouyaaqoub cometria l'endemà l'atemptat a la Rambla. La furgoneta la va pagar Abouyaaqoub, que també va pagar el lloguer d'una altra furgoneta a nom de Mohamed Hychami. Però Oukabir argumenta que la va llogar pensant-se que era per a una mudança, es va desvincular dels atemptats i va apuntar a l'imam de Ripoll com a organitzador. El jutge li atribueix els delictes d'integració en una organització terrorista i d'assassinat i lesions terroristes. —

Societat

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Imatge del personal d'emergències atenent un dels ferits per l'atemptat de la Rambla del dia 17, poc després de l'atac. FRANCESC MELCION

LARA BONILLA
BARCELONA

El triatge dels ferits, clau per evitar més morts

La defunció d'una dona de 51 anys ferida a la Rambla eleva a 16 el nombre de víctimes mortals dels atemptats

Els atemptats a Barcelona i Cambrils del 17 d'agost van provocar 16 morts –una xifra que va augmentar ahir després que morís una dona alemanya de 51 anys que estava en estat crític– i més de 130 ferits. Segons el primer balanç mèdic, entre els ferits n'hi havia una quinzena de greus i 23 de menys greus. Les primeres informacions deien que la xifra de víctimes mortals podria incrementar-se, ja que molts dels ferits estaven crítics. Però no ha sigut així. La primera atenció als ferits va ser vital per evitar més morts. La primera ambulància del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va arribar en quatre minuts, i vint minuts després de l'atropellament mortal va arribar a l'hospital el primer ferit.

En una hora i cinquanta minuts tots els ferits estaven hospitalitzats, una de les millors respostes sanitàries a un atemptat terrorista. L'Hospital del Mar va ser el que més ferits i més ferits greus va rebre. “Van atendre vuit ferits crítics i van arribar força ràpid. El paper del SEM i del centre de coordinació va ser fonamental per guanyar temps”, explica Joan Ramon Masclans, cap de l'UCI de l'Hospital del Mar.

A banda de la rapidesa, van ser claus l'experiència i el triatge dels malalts, perquè una correcta identificació de la gravetat de les ferides permet enviar el pacient al centre sanitari idoni. El responsable del dispositiu va ser Manel Riudor, cap operatiu i assistencial del SEM. És una feina dura perquè s'han de prendre decisions molt ràpides i cal molta expertesa per saber el grau de gravetat del malalt.

Segons el protocol d'actuació per a emergències amb múltiples víctimes, els ferits es classifiquen per colors en funció de la seva gravetat:

Operatiu
En una hora i 50 minuts tots els ferits estaven ingressats en hospitals

verd (lleus), groc (menys greus), vermell (greus) i negre (morts). “La primera avaluació és molt important per adreçar els pacients que necessiten una actuació vital com més ràpid millor, i gràcies a això, tot i que hi havia pacients crítics i força greus, hem hagut de lamentar poques pèrdues”, argumenta Masclans, que reconeix que hi ha hagut casos amb mal pronòstic que “s'han pogut tirar endavant”.

El SEM va mobilitzar aquella tarda 51 ambulàncies, que van fer rodes d'evacuació, és a dir, que van fer més d'un trajecte per traslladar ferits. Es

van instal·lar dos hospitals de campanya, un a l'inici de la Rambla, per on va entrar la furgoneta conduïda per Younes Abouyaaqoub que va atropellar els vianants al seu pas, i un altre al monument de Colom. És aquí on, després de fer la primera estabilització dels ferits, es va fer el triatge de les víctimes i, segons la gravetat, es va decidir l'hospital de destí. Cada ferit va anar a l'hospital que tocava i no va caldre traslladar-los posteriorment. En els casos que es va fer va ser per reagrupar famílies.

Preparació davant d'un atemptat

Els hospitals no es van col·lapsar. Els ferits es van distribuir entre diversos centres. L'Hospital del Mar va ser el que va rebre més ferits, 22, i ara només n'hi queden dos d'ingressats. També en van rebre l'Hospital Clínic, l'Hospital de Sant Pau i el de la Vall d'Hebron, entre d'altres. Els menys greus van anar als hospitals de la segona corona, més allunyats del lloc de l'atemptat. “El SEM va fer una distribució homogènia per no saturar del tot un hospital”, explica Masclans.

També cal destacar la feina invisible que va fer la central de coordinació sanitària del SEM, que, entre moltes altres funcions, va avisar els hospitals dels ferits que els arribarien. La majoria van ser atesos per traumatismes cranioencefàlics i he-

BUSQUEN DOS JOVES DESAPAREGUTS

Mossos d'Esquadra i Bombers busquen des de dijous passat una parella de joves de 21 i 23 anys desapareguts pels voltants del pantà de Susqueda. La intenció dels joves era fer una excursió amb caiac per la zona.

APUNYALAT PEL SEU CUNYAT A PALAFRUGELL

Un home va quedar ferit greu a Palafrugell quan el seu cunyat el va apunyalat al coll amb un ganivet de 30 centímetres. Els dos homes es barallaven per motius que es desconeixen i l'agressor va ser detingut.

“És molt emotiu que et reconguin la feina”

Alfonso López i Àlex Arnau, metge i infermer del SEM a Tarragona, van participar diumenge en la manifestació contra el terrorisme, i el dia abans ho van fer a Cambrils. Arnau va ser un dels sanitaris que van atendre els ferits de Cambrils. La primera ambulància, que era molt a prop del passeig Marítim, va arribar al cap de dos minuts de l'atac, i quan per l'emissora es va donar l'avís de l'atemptat, també es van sentir els trets dels policies. Arnau reconeix que és “el primer cop” que va tenir “por” abans d'un servei. Tant ell com López estan molt agraïts a la ciutadania. “Que com a professional sanitari et reconguin la feina és molt emotiu”, diu López, que considera que l'operatiu va ser “exemplar”. “I agrada que t'ho reconguin perquè a les ambulàncies sempre ens diuen que arribem tard”, afegeix.

morràgies cerebrals –els més greus–, per politraumatismes, per fractures d'extremitats –sobretot– i per traumatismes toràcics i pulmonars.

Així com els Mossos havien treballat durant dos anys en el dispositiu de comunicació d'un atemptat, també les emergències mèdiques estaven preparades. El SEM feia dos anys que s'havia estat preparant per atendre incidents amb múltiples víctimes i havia fet formació i cursos per als seus professionals. Per la seva banda, els hospitals van activar el pla d'actuació en cas d'accident amb múltiples víctimes. L'Hospital de la Vall d'Hebron feia dos mesos que havia fet un simulacre de catàstrofe, i el del Mar feia poc que havia organitzat una jornada sobre com actuar en situacions com aquestes, en la qual van convidar un dels professionals que van participar en l'atenció a les víctimes de l'atemptat a la sala Bataclan de París. Tots els hospitals van bloquejar quiròfans –al Mar es van operar dues extremitats d'un pacient simultàniament– i es van alliberar llits a l'UCI, així com plantes senceres. En un primer moment, els hospitals, de fet, preveïen que els arribarien més pacients. “Les víctimes mortals van ser menys de les que es podien esperar. Les primeres dades no me les creia, pensava que hi hauria moltes més víctimes”, admet Masclans. De fet, fins ben entrada la

nit van estar preparats per si hi havia un segon atemptat. A més de metges, infermeres i tot el personal sanitari, també cal destacar l'actuació de Mossos, Guàrdia Urbana i fins i tot de gent anònima com el Miquel –un treballador de la neteja que va salvar una dona–, que van atendre els ferits fins que van arribar els sanitaris. Tot i que les primeres conclusions apunten que l'operatiu “va ser excel·lent”, el SEM està avaluant ara el dispositiu per fer-ne balanç.

Masclans també explica que encara és aviat per saber si els ferits més greus tindran seqüeles, com lesions cognitives o problemes de mobilitat. Un altre aspecte que cal tenir en compte són les seqüeles emocionals, que afecten tant les víctimes i els seus familiars com el personal que els va atendre. “Les coses es van fer bé i les xifres ho avalen, però hem d'estar atents i fer-ne un seguiment”, alerta Masclans. Aquests professionals tenen un servei psicològic a la seva disposició.

Balanç dels ferits

A hores d'ara queden 22 persones ingressades, 18 d'afectades per l'atemptat de Barcelona i 4 pel de Cambrils. Dels ferits a Barcelona, cinc estan crítics, tres estan greus, i deu menys greus. Pel que fa als de Cambrils, un està greu, i tres, menys greus. —

S'han detectat islamistes radicals dins l'exèrcit espanyol

La Fiscalia de l'Audiència Nacional reclama més recursos

ENRIC BORRÀS
BARCELONA

“S'ha detectat un augment dels processos de radicalització [islamista] a les presons, centres de menors i entre membres de les forces armades, sobretot a Ceuta i Melilla”. Aquesta frase inquietant, que delata la presència d'islamistes radicals dins l'exèrcit espanyol, pertany a la memòria de la Fiscalia de l'Audiència Nacional, l'encarregada d'investigar els delictes de terrorisme, corresponent al 2016. La memòria no concreta més en aquest aspecte, però insisteix en la falta de recursos que té per afrontar el jihadisme.

Un 40% de la feina d'investigació que fa la Fiscalia de l'Audiència Nacional és sobre terrorisme, i cada vegada se centra més en el jihadisme. El 2015 les investigacions per terrorisme jihadista van superar per primera vegada les que s'obrien arran de l'activitat d'ETA. La memòria, publicada abans dels atemptats de Barcelona i Cambrils, ja avisava que el terrorisme jihadista era “l'amenaça més gran a la qual s'enfronten les societats democràtiques”. A més, el document constata “un augment significatiu” de les mencions a Espanya de la propaganda jihadista.

Falta de recursos

Els cossos policials i l'aparell d'intel·ligència –el CNI– s'han reforçat “significativament” per combatre el jihadisme, avisa la memòria, publicada fa prop d'un any, i afegeix: “Per la mateixa raó és absolutament necessari potenciar els recursos humans i capacitats del sistema judicial i, en particular, pel que fa

Fiscalia
El 40% de les investigacions són sobre terrorisme i, en bona part, jihadisme

Ciutats
Barcelona, Madrid, Ceuta i Melilla, els llocs amb més excombatents jihadistes

a la nostra institució, incrementar amb urgència els efectius de la Fiscalia de l'Audiència Nacional per disposar de més fiscals especialitzats”. Això, insisteix la institució, “no s'ha fet tot i les contínues i reiterades manifestacions públiques d'alguns responsables polítics” que han dit que s'obrien places noves a la fiscalia per lluitar contra el jihadisme: “Res més lluny de la realitat”, afegeix el document.

La Fiscalia de l'Audiència Nacional parlava en el document de fa gairebé un any de “presència contrastada” d'estructures logístiques jihadistes a Catalunya, Madrid, Ceuta i Melilla. Parla d'una “bossa d'individus radicalitzats” que s'entrenen en zones de conflicte, en tornen i estan “en disposició de fer d'una manera autònoma” accions violentes a favor de l'Estat Islàmic. Barcelona, Madrid, Ceuta i Melilla són els llocs on s'han detectat més excombatents jihadistes, tot i que, segons la fiscalia, quan es va fer la memòria només s'havien descobert una vintena de retornats dels prop de 150 que havien anat a lluitar a les files d'organitzacions jihadistes. La majoria de retornats estan empresonats o investigats en un procés judicial. I 25 combatents sortits d'Espanya han mort fins ara als països en conflicte.

Durant el 2014 es van arrestar 36 persones per terrorisme jihadista dins les fronteres de l'Estat –cal tenir en compte que la majoria ho són per apologia del terrorisme o captació– i 13 a l'estranger, en operacions conjuntes amb altres estats. El 2015 es van fer 68 detencions a Espanya i 26 en altres estats. A les presons espanyoles constaven un centenar de presos jihadistes. —

Un grup de soldats de l'exèrcit espanyol fent pràctiques militars al costat de la tanca de Melilla en una imatge d'arxiu. EFE

GUERRA PÒSTUMA

Marina
Garcés

Les guerres sense futur són guerres pòstumes. Són guerres que han assumit la catàstrofe del temps. Es fan en un temps que resta, com en un videojoc on els segons són un compte enrere. Guanyar no és vèncer, és obtenir un punt més. Un atemptat més. Un contracte més. Un pou de petroli més. Vides guanyades contra la vida. Xinxetes de colors en un mapa sense món. Són les guerres dels terroristes, dels narcos, però també dels financers, dels fons voltor, de les grans corporacions i de les indústries extractives. Màquines de matar que per seguir avançant necessiten seguir destruint. Una guerra pòstuma és una guerra sense després. Bandera blanca, temps de pau: on i amb qui? Quin és el benefici associat a la victòria? Mentre hi hagi cossos per destruir, per consumir o per explotar hi haurà camp on avançar. Aquest és l'únic benefici. Aquesta és l'única victòria.

Sense futur. Hem passat de la fi de la història a una guerra contra la història en la qual no sabem on és el front ni qui és l'enemic. Per això és també una guerra a la qual no posem número. No és la tercera perquè no és la que ve després de la segona en el mateix ordre de successió temporal. És una guerra que trenca el temps mateix, perquè se situa després de qualsevol idea de futur pel qual lluitar i combatre. Esperaven els nois de Ripoll un futur millor? No l'esperaven ni abans ni després de pujar als vehicles de la Rambla i de Cambrils. Les seves bombones de butà no pretenien encendre nous temps sinó castigar un present que s'està fent vell.

Des del passat. La guerra pòstuma envaeix i destrueix el present en nom d'un passat fictici. El dels nois que actuen en nom de l'ISIS és un islam inventat, un passat gloriós fictici, fora del temps i de la història, que cal venjar atacant el present i destruint el futur. És la versió ofensiva i assassina del que Europa està fent a la defensiva.

Replegada en el seu passat i en les seves fronteres, Europa està fent del seu present la defensa del seu passat. Per a alguns, aquest passat és sinònim de democràcia, drets humans i benestar. Per a altres, torna a implicar *blanquitud*, cristianisme i nacionalisme. Sigui com sigui, es tracta d'una ficció retrospectiva que oculta les violències sobre les quals s'han construït la idea i la realitat d'Europa. L'Estat Islàmic, a l'ofensiva, exposa els seus assassinats al món sencer. Europa, a la defensiva, els oculta i deixa els seus morts en mans de les onades, dels camps d'internament i de les policies de frontera. L'Estat Islàmic mata en nom del passat. Europa deixa morir per absència de futur.

Traumatopia. Qui combat o qui es defensa en nom del passat no acceptarà mai la derrota, perquè les ficcions retrospectives difícilment poden ser desmentides. Sempre podem seguir creient en el nostre passat gloriós i en el nostre dret a imposar-lo o a preservar-lo. Per això les guerres pòstumes es retroalimenten. Enfront d'elles, només hi ha una evidència: el mapa de les ferides obertes en què s'ha convertit el món. Traumatopia contra retroutopia. Les ferides presents contra les identitats del passat i les seves guerres futures. El dolor és jeràrquic, perquè no tots el patim igual. Però la resposta al dolor pot ser igualitària i solidària, com s'ha vist als carrers de Barcelona i de Cambrils en aquests darrers dies de dol compartit amb el món sencer. John Berger va escriure que hi ha una gran part del dolor que no pot ser compartida, però que el desig de compartir el dolor sí que es pot compartir. D'aquesta acció, d'aquest desig, en sorgeix una resistència. Una resistència capaç de fer món comú contra la geografia de la mort. ●

•
*Qui combat o
qui es defensa
en nom del
passat no
acceptarà mai
la derrota*
•

Els límits polítics de la cooperació policial europea

És la nova “generació ISIS”, com l’anomenen alguns experts. Radicalitzada en poc temps, amb ben poca formació religiosa i amb pocs mitjans logístics per multiplicar la por i la mort arbitrària amb la màxima efectivitat possible. Són peons de l’oportunitisme d’un autoproclamat Estat Islàmic aferrat a la seva guerra mediàtica mentre perd posicions sobre el terreny i el somni del califat s’esvaeix. Europa és un “teatre d’operacions únic” i “sense fronteres” per a ells, com advertia el professor Jean-Pierre Filiu a l’ARA, i Barcelona –com París, Brussel·les, Niça, Berlín o Londres– s’ha convertit en objectiu i en símbol. És aquesta Europa sense fronteres que facilita l’arribada de centenars de milers de turistes i la consagració de Barcelona com la ciutat oberta i cosmopolita que sempre ha sigut. Però aquesta mateixa lliure circulació de persones també va convertir l’estat espanyol en una base logística per a uns peons al servei d’aquesta nova lògica d’atacar on sigui i amb els mitjans que tinguin. “El fet que fracassessin en la confecció dels explosius, que disposessin de cinturons falsos, que haguessin de passar a l’atac només amb un cotxe i que no disposessin d’armes” confirma, segons el coordinador de la lluita antiterrorista de la UE, Gilles de Kerchove, que l’estratègia europea funciona.

Però els atacs de Barcelona i Cambrils també segueixen fil per randa la lògica, els reptes i les disfuncions que han marcat molts dels atacs precedents, que, sobretot des de gener del 2015, amb el tiroteig contra la revista satírica *Charlie Hebdo*, determinen el debat de la seguretat a la Unió Europea. En qüestió d’hores s’obria la controvèrsia sobre les barreres: la necessitat

CARME COLOMINA

PERIODISTA

d’instal·lar pilones, com les jardines gegants de la Puerta del Sol de Madrid, els blocs plantats a l’entrada de les galeries Vittorio Emanuele de Milà, la tanca que durant tants mesos s’ha desplegat al passeig dels Anglesos de Niça o els blocs de ciment que intenten protegir els viants d’alguns ponts de Londres. La policia francesa i belga comencen a revelar les connexions europees dels autors dels atacs: la presència de Younes Abouyaaqoub, el conductor de la Rambla, a Malakoff, prop de París; l’Audi de l’atropellament de Cambrils fotografiat per una càmera de trànsit prop de la capital francesa; l’estada de l’imam de Ripoll Abdelbaki es Satty a Bèlgica... L’impacte psicològic però també polític, en tots els nivells, dels atacs del 17 d’agost estava estudiat i garantit.

La cooperació europea ha estat “altament reforçada” els últims anys, asseguren a Brussel·les, però les fronteres polítiques continuen pesant sobre una circulació d’informació amb més obstacles que no pas els que hi ha en la lliure circulació de

persones. El periple de la fugida d’Anis Amri, l’autor de l’atac del desembre passat en un mercat de Nadal de Berlín, a través dels Països Baixos, França i Itàlia per acabar mort a trets per la policia a Milà es va convertir en l’argument de l’extrema dreta contra la lliure circulació de persones. Marine Le Pen va qualificar Amri de “jihadista consentit per Schengen”. França ja havia atacat durament Bèlgica després de l’atac a la Sala Bataclan perquè els atemptats de París s’havien preparat al país veí.

El control de la informació i de la seguretat nacional, la resistència a compartir intel·ligència entre forces policials, ha sigut el principal obstacle per a la construcció d’una autèntica cooperació europea. “Ja m’havia adonat que hi havia una sèrie de deficiències a Catalunya per la configuració específica de la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i els Mossos –assegura a l’ARA un funcionari europeu expert en la matèria–, però ningú a Brussel·les o l’Haia [seu de l’Europol] voldrà parlar d’això”. La realitat és que cada nou atemptat en sòl europeu reobre el debat sobre l’intercanvi d’informació. Mentre el president del Eurocambra, Antonio Tajani, proposava aquesta setmana la creació d’un “FBI europeu”, el coordinador antiterrorista de la UE assegurava en una entrevista que els tractats impedeixen la posada en marxa d’una agència europea d’informació. Els límits a aquesta cooperació són, sobretot, polítics.

Si els Mossos tenen competències en la lluita antiterrorista han de tenir accés al màxim d’intel·ligència possible. Si les ciutats són a la primera línia de les amenaces radicals no pot ser que l’administració local, qui millor coneix la seva població, no participi en les estratègies per combatre el fenomen. La informació ha de circular.

A Brussel·les “ningú voldrà parlar” de les deficiències en cooperació policial a Catalunya, diu un funcionari europeu

Rebutjar l’islam reforça els radicals

ALBERT PLA NUALART

LINGÜISTA I ESCRIPTOR

❖ Potser la idea més perniciosa que ens vol ficar al cap la islamofòbia –aquesta ideologia racista que es va desvergonyint a les xarxes socials– és que el nucli teològic de l’islam i l’Alcorà és irreductiblement incompatible amb una democràcia avançada. Sembla una idea versemblant i té un terrible corollari: per combatre el terrorisme cal combatre l’islam. Però ho és, d’incompatible? Si ens agafem a la lletra, clarament. Amb la mateixa claredat que ho és la Bíblia i el nucli dur del dogma catòlic. Són textos que vehiculen valuosos valors ètics amb metàfores i mites propis del seu temps. Però el fet de ser referents morals en molts sentits no impedeix que estiguin amarats dels prejudicis i la intolerància que eren, llavors, una normalitat inqüestionable i ara ens semblen intolerablement salvatges.

❖ És només, per tant, un nucli irreductible –igual que el cristià– si en fem una lectura fonamentalista: esclava de la lletra. De fet, si s’agafen a la lletra, també les víctimes de les guerres i el terror liderats pels EUA poden concloure que és la mateixa Bíblia i el Déu que sempre invoca la Casa Blanca abans d’un gran bombardeig els que són irreductiblement incompatibles amb la pau i els drets humans.

❖ Les societats islàmiques tendeixen a fer una lectura de l’Alcorà tan fonamentalista i antidemocràtica com ho era la lectura de la Bíblia quan les societats cristianes tenien els mateixos estàndards econòmics i democràtics. I són les múltiples causes que els han impedit avançar en aquests estàndards –incloses les que responen a interessos occidentals–, i no pas cap nucli teològic irreductible, les que alimenten bona part de l’odi que es predica en certes mesquites i certes webs.

❖ Parlem, però, d’un odi multifactorial. Que és esponsoritzat per règims feudals i putrefactes amb qui la monarquia espanyola i el nostre “més que un club” no han dubtat a fer sucosos negocis. Que té arrels en la guerra contra la qual ens vam manifestar més d’un milió de catalans el 2003, o en la de Síria, o en l’etern conflicte palestí. Que beu del quasi nul funcionament de l’ascensor social per a tants joves musulmans en l’Europa postcrisi. I que, al capdavall, és més conseqüència d’una fallida de la cohesió social i de la cooperació internacional que no pas del tan brandat xoc de civilitzacions a què abocaria el pervers islam.

❖ Igual que les diverses lectures de la Bíblia han inspirat fenòmens tan antagònics com la Inquisició i la teologia de l’alliberament o –per posar-ne un exemple més nostrat– les posicions del cardenal Gomà i el cardenal Vidal i Barraquer davant la Guerra Civil, les lectures de l’Alcorà també poden arribar a tenir recorregut des del wahhabisme més ultra fins al laïcisme més obert i tolerant. Però no hi ha dubte que com més vivible sigui la vida dels musulmans més debilitarem el fonamentalisme i tot l’odi que se’n deriva. Dirigir el nostre rebuig contra l’islam només reforça els radicals.

L’ENCRUIA

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Crònica

ANTONI BASSAS
RIPOLL

Imagini's per un moment que a la tele diuen els noms dels terroristes de Barcelona i Cambrils i resulta que vostè els coneix a tots. Que els seus fills han anat a la mateixa classe que ells. Que han jugat al mateix equip de futbol. Que són els veïns del pis de sobre. Que encara tot just fa quinze dies se'n va trobar un parell pel carrer i van estar parlant d'una moto nova que s'havien comprat. Vostè estaria en estat de xoc, que és com estan els 10.580 habitants de Ripoll: perplexos, tristos i atrapats en un silenci que fa mal.

Havien d'anar drogats

I incrèduls. Núria Perpinyà, tècnica de participació i convivència de l'Ajuntament de Ripoll, se'n fa creus: "Quan veig el vídeo de l'Omar, quan la policia li crida «Ajupe't» i ell encara crida i el maten, penso: «Aquest nano! Però si era supertrempat, dels de 'surto un moment, vols que et porti berenar?' I quan veig el Mohamed Houli, amb aquell pijama, penso: «Però si li faltava sang!»"

Saber Oukabir, cosí d'un dels abatuts a Cambrils i també d'un dels detinguts, i amic íntim de tota la colla, no s'ho explica: "Havien d'anar drogats. Però si no tenen collons, jo soc el triple de valent! Però si els hi clavaves un ensurt i sortien corrents! El Younes no me'l puc imaginar conduint la furgoneta per la Rambla. Gent de la seva classe que viuen a Campdevàdol em truquen i només saben dir-me: «Que fort, que fort! I l'Hi-chamy... Però si havia tingut llios amb noies a Vic i Manlleu, que allà hi baixava sovint»".

Ripoll no és una *banlieue* de París ni el Raval de Barcelona. Des de fa anys, la mitjana de delictes que s'hi cometen és inferior a un al dia. Els Mossos hi han patratllat aquesta setmana per prevenir baralles i no n'hi ha hagut cap. A les aules de la capital del Ripollès, el nombre d'immigrants no supera el 10%. Paco Navarro Coma, director de l'Institut Abat Oliba, per on van passar, en diferents cursos, vuit dels dotze membres de la cèl·lula, confirma que poden gestionar bé la diversitat. "I a Ripoll ens coneixem tots: quan truco a l'assistent social, ve de seguida". La Marta Vidal Gardella, cap d'estudis, va apagar la ràdio l'altre dia quan va sentir un tertulià parlant de guetos, "perquè aquí no n'hi ha". La Montsina Llimós, cap d'estudis de l'escola Vedruna i regidora de l'Ajuntament, que va ser professora d'un dels nois que van morir en l'explosió d'Alcanar, afirma convençuda que "l'ascensor social ha funcionat a Ripoll".

De fet, els pares d'aquests nois tenien feina, i ells, també. A les oficines de la Unió Intersectorial Empresarial de Ripoll (UIER), el gerent, Josep Pascal, té totes les dades: dels 12 terroristes, n'havien

01. El pont de ferro sobre el Ter, icona de la vila i obra de l'estudi RCR. 02. Marta Vidal Gardella, cap d'estudis de l'Institut Abat Oliba, i Paco Navarro Coma, que n'és el director. DAVID BORRAT

Ripoll plora amb incredulitat el final de la innocència

Una tranquil·la capital de comarca, ara en estat de xoc, es pregunta amb modèstia què pot haver fallat i es disposa a no deixar-se vèncer per la por

atès 8. A quatre ja els havien col·locat, dos estaven en empreses associades i dos més començaven a treballar demà gràcies al programa Fem Ocupació per a Joves de la Generalitat, que en subvenciona els sous i la Seguretat Social. N'hi havia dos que eren germans: un cobrava uns 2.000 euros, i l'altre, uns 1.300. Ara, dels vuit, sis són morts, entre Alcanar, Cambrils i Subirats. Tots vuit, la setmana abans de l'atemptat, van agafar una IT, una baixa mèdica temporal, cadascú a la seva empresa.

Mentides per WhatsApp

L'Anna Prieto va ser la seva responsable de formació: "Estic superparada. Em sento com aquella educadora de la carta, la Raquel Rull. No ho entenc. La majoria tenien aspiracions, ganes de treballar, estaven encantats amb les empreses". Un dels nois estava fent els sis mesos de pràctiques d'auxiliar administratiu a les oficines de la Unió:

Inexplicable
"Havien d'anar drogats: no tenen collons, jo soc el triple de valent", diu un cosí seu

"En Moussa venia impol·lut, i cada setmana amb roba nova, de marca. Últimament agafava moltes baixes i m'enviava *whatsapps*: que era amb la família a Port Aventura, o a França per problemes personals, o ingressat amb mal de panxa. Tot mentida. Quan en Mohamed (supervivent a l'explosió d'Alcanar) va plegar de l'empresa amb l'excusa que havia trobat una cosa millor, jo li vaig preguntar a en Moussa on havia anat a treballar i em va dir molt nerviós: «No ho sé, no som amics». Però una tarda els vaig veure junts, pel carrer, sortint de la feina, i em vaig dir: «Però per què m'enganya? Deuen ser coses de criatures». Una vegada li va sonar el telèfon i ell no hi era. Una companya va despenjar i li van contestar en àrab. Quan van sentir una veu femenina, van pensar de seguida. Quan el Moussa ho va veure es va posar tot nerviós: «Per què heu contestat?» Li vam suspendre les pràctiques i se'm va posar gallet: «M'és igual». Li vaig

dir de recuperar les hores al setembre i em va contestar: «No, marxaré molt lluny».

Moros o catalans?

Si tot anava tan bé, què pot haver passat? Tothom acusa l'imam que va morir a Alcanar. L'Ali Yassine, president de la comunitat islàmica de Ripoll Annour, diu que es va aprofitar de gent molt jove. "Quan penso que els nois van sortir del cotxe cridant «*Al-lahu-àkbar!*» em fa tanta vergonya que si s'obris la terra hi ficaria el cap per amagar-me". La Montsina Llimós estira un altre fil: "Les famílies d'aquests nanos, quan mengen, es vesteixen i van a l'escola sols, es pensen que ja se'n poden deslligar. Han de cuidar germans petits, acompanyar la mare quan necessiten un traductor... Aquestes famílies no sempre tenen consciència que s'ha de fer un seguiment de l'educació dels fills fins que són grans. A vegades tens la impressió que la comunica-

ció que hi ha entre pares i fills és la de dos estranys, i un adolescent necessita referents. Aquest imam podria haver sigut aquest referent”. La Núria Perpinyà explica que els nois i noies magribins passen per crisis d’identitat: “Van al Marroc i els diuen *els catalans*. I aquí els diem *moros*. Si estàs en un moment de debilitat i algú et diu que Al·là és gran, ves a saber què faràs”. La Michèle Boix Buscail, professora jubilada, ho remata: “Tots hem tingut 19, 20, 21 anys, aquella edat que et sembla que et menjaràs el món, i si hagués vingut un ximplet i ens hagués promès qui sap què, potser nosaltres també ens hi hauríem apuntat”. El Saber Oukabir, de 24 anys, amb nòvia cristiana i costums occidentals, ho té clar: “A mi em ve un imam a dir-me que aniré al paradís i l’engego: «*Mátate tu, nene*»”.

Por i decepció

A la *Guia de Catalunya*, Josep Pla va escriure: “El monestir de Ripoll ens és terra sagrada, la casa pairal de la família catalana, on s’hi forjaren la nostra primigènia manera d’ésser, el nostre caràcter, el nostres vicis i les nostres virtuts, la nostra manera d’enraonar. Davant un fenomen semblant és natural que Ripoll tinguí en la cultura general europea una consideració capital”.

Però a Ripoll no hi ha tant d’orgull local. Tot és discret, com l’emplaçament de l’extraordinari pont de ferro aixecat sobre el Ter entre

dues mitgeres i que acaba a l’espai públic La Lira, obra de l’estudi d’Olot RCR, premi Pritzker d’arquitectura. Els ripollesos no presumeixen de capital. Diu la Montsina: “A la població ripollesa ens falta autoestima, i això que ens estimem molt Ripoll. Només ens faltava aquest cop tan dur, que és una ferida oberta que fa aflorar sentiments de tota mena, i és comprensible. Hi ha molta gent que sí que té por, i la por és fatal. Les persones que han fet això eren molt properes. L’atemptat ha generat por i decepció. Caldrà fer grans equilibris”. Però el Paco Navarro assegura que no s’autoflagelaran. “Malgrat l’atemptat, tenim una llarga llista d’èxits d’integració. Als professors se’ns demana que integrem, que garantim la igualtat d’oportunitats, que detectem problemes, i ho hem fet. Amb aquests nois, també. Soc de Mataró, hauria pogut escollir qualsevol institut de Catalunya i m’he quedat a Ripoll perquè és un bon lloc per viure, perquè és una societat tranquil·la i acollidora. La convivència, vull dir-ho en present, és bona”. El Saber, mecànic, ho confirma: “Sempre hi ha algun racista, però a Ripoll em sento segur. Jo em quedo aquí. Tenim idea de casarnos, amb la meva xicota, que és perquera. Pel civil”.

Un imam amb antecedents

Justament per la feina ben feta a Ripoll, la Montsina adverteix: “Si això ha passat en aquest entorn, és

molt fàcil que passi en altres llocs més complicats”. El Joan Vila, ex-president dels empresaris ripollesos, no oculta que els atemptats han creat “inseguretat a les empreses” que han perdut aquests vuit treballadors i ara es miraran amb lupa els perfils dels que hagin de substituir-los. “Em sembla molt bé el lema de «No tenim por», però sortim de casa espantats. Hem tingut un imam amb antecedents i ningú no ha sabia”.

La feina que tindran aquest curs

El Saber dorm amb pastilles perquè les cares dels seus cosins i els seus amics se li apareixen constantment. Ara ha sabut que el Said Aalla, mort pels Mossos a Cambrils, havia notat alguna cosa estranya en el seu germà gran, el Yousseff, i fins i tot ho va comentar amb la mare, però ella no en va fer cas. I el germà gran, quan ho va saber, el va captar.

La Michèle, membre del consell pastoral de la parròquia de Santa Maria, que va resar per les ànimes dels joves terroristes, s’emociona quan pensa en la feina que tindran els mestres aquest curs: “Però els mestres som tossuts”.

El Paco tanca els ulls i sent un dels alumnes implicats en els atemptats quan li va explicar moltes coses de l’Atlas. “Tantes, que tinc pendent d’anar-hi. Ell em va ensenyar que *magrib*, en àrab, vol dir *occident* o *oest*, el lloc per on es pon el sol. A les classes, sovint m’ajudaven quan preguntava: «Com es diu *riu* en àrab?» *Guad*. «I gran?» *Quivir*. Guadalquivir”.

La Marta parlava amb un entrenador de futbol que patia per quan hagin de portar els nanos de Ripoll a jugar a Palamós o Platja d’Aro. “Què passarà aquest any quan juguïn fora? Potser no passarà res, però haurem de treballar-ho”.

La Montsina confessa que li agradava més el Ripoll de fa 40 anys, sense immigració, però que “el món ha caminat cap a la globalització i la multiculturalitat i té coses molt bones, i cal ser bona persona i intel·ligent”.

A la mesquita m’ensenyen un quadrant amb tots de noms i els dotze mesos de l’any. En cada quadrat hi ha una *P* posada amb un tampo. És la *P* de *pagat*. La comunitat em vol demostrar que es financien amb les quotes mensuals que paguen els fidels: “Mira les nostres llibretes d’estalvis. Veuràs que no hi entren diners de fora”. Tots els quadres del Younes Abouyaaqoub, l’assassí conductor de la furgoneta de la Rambla de Barcelona, estan en blanc.

El pare del Younes, al carrer

Passo per la pista del barri de Sant Pere on la colla jugava hores i hores a futbol. En un banc hi ha el pare del Younes, camisa blanca i mirada absent. Recordo el que m’ha dit la Montsina: “A vegades sembla que no ens creiem que els musulmans pateixen molt amb aquests atemptats, i si no ens creiem això, estem perduts”.

Ripoll ha perdut la innocència però no l’esperança. —

Els testimonis dels ripollesos

Joan Vila

UNIÓ EMPRESARIAL DE RIPOLL

“Em sembla molt bé això de «No tinc por», però l’imam tenia antecedents i ningú no ho sabia”

Saber Oukabir

MECÀNIC I TREBALLADOR D’UN SÚPER

“Sempre hi ha algun racista, però em sento integrat i segur a Ripoll. Em vull casar i viure aquí”

Montsina Llimós

PROFESSORA I REGIDORA DE L’AJUNTAMENT

“L’ascensor social ha funcionat a Ripoll. Tant, que si això ha passat aquí, pot passar en qualsevol lloc”

Núria Perpinyà

EDUCADORA SOCIAL

“Cap d’aquests nois ni les seves famílies vivia en la pobresa. Un d’ells vivia al pis de sobre el meu”

Ali Yassine

PRESIDENT DE LA COMUNITAT ISLÀMICA

“Quan sento que els nois cridaven «Al·lahu-àkbar!» tinc tanta vergonya que voldria amagar-me sota terra”

Les Illes s'uneixen al crit contra la por

Àmplia representació de les institucions i la societat civil de les Balears a la capital catalana

ANNA SCHNABEL
PALMA

Les Illes Balears també plantaren cara al terrorisme i s'uniren al crit unànime contra la por. La manifestació que va dur-se a terme ahir al cor de la capital catalana, una setmana després dels atemptats de Barcelona i Cambrils, va tenir una àmplia representació de les institucions de l'Arxipèlag. Algunes de les cares més conegudes del Govern, els consells insulars i els consistoris van participar en una de les moltes ofrenes florals que es varen realitzar ahir.

La presidenta Francina Armengol encapçalava la delegació dels representants. La presidenta diposità un centre de flors amb la bandera de la Comunitat a nom del Govern de les Illes Balears i en memòria dels assassinats perpetrats al bell mig de Barcelona. Aquest gest va fer-se una estona abans que començàs la manifestació antiterrorista, que va aplegar mig milió de persones. "Les Illes Balears amb el poble català", deia la presidenta en un tuit. "Moments d'emoció i de sentit record a les víctimes dels atemptats", hi expressava més tard.

Emoció

També hi era present el conseller de Treball, Comerç i Indústria, Iago Negueruela, i la consellera de Benestar Social i Cooperació, Fina Santiago. Santiago va dir que el més emocionant de recórrer la Rambla de Barcelona era, precisament, veure-la "plena de gent de tota ètnia, de tot tipus de pensament polític o de religió".

Així mateix, varen assistir a l'ofrena els vicepresidents dels consells de Mallorca, Eivissa i Menorca: Jesús Jurado, Viviana de Sans i Maite Salord. Salord va afirmar en un comunicat que "Menorca se sumava a les veus contra el terrorisme en un clam unànime a favor de la convivència pacífica, el respecte i la llibertat". També va voler recordar que "som conscients dels lligams estrets entre Menorca i Barcelona en l'àmbit social, cultural, educatiu i econòmic". La vicepresidenta primera del Consell Insular d'Eivissa,

CONDEMNAL TERROR

La manifestació unitària que es dugué a terme ahir a Barcelona va reunir a la Rambla alguns dels representants més rellevants del Govern, els consells insulars i els ajuntaments de les Illes, que varen participar en una ofrena floral. La presidenta diposità un centre de flors amb la bandera de la Comunitat en memòria dels assassinats. CONSELL INSULAR MENORCA

Viviana de Sans, va signar al llibre de condolences instal·lat al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, per mostrar la solidaritat de tot el poble d'Eivissa amb les víctimes dels atemptats a Barcelona i Cambrils.

El batle de Palma, Antoni Nogueira, tampoc va voler faltar a l'ofrena. Pel que fa al senador Francesc Antich, va unir-se igualment al clam contra la por.

Unanimitat

El president del PP balear, Biel Company, juntament amb la vicepresidenta i la portaveu al Parlament, Marga Prohens, també hi foren presents. Els acompanyaven el secretari general de la formació a les Illes, Toni Fuster; el diputat eivissenc, Miquel Jerez, i el senador autonòmic José Ramón Bauzá. Abans de participar en la manifestació, la

delegació del PP balear va visitar la 'zona zero' de l'atemptat a la Rambla per tal de dipositar-hi un ram de flors.

També hi acudiren la presidenta del PSIB, Bel Oliver; la secretària general de la Federació Socialista de Mallorca i consellera de Territori del Consell de Mallorca, Mercedes Garrido; el diputat Vicenç Thomàs, l'exbatle i regidor de Palma José Hila i l'alcalde del municipi d'Inca, Virgili Moreno.

Representació

El secretari general de Podem a l'Arxipèlag, Alberto Jarabo; la regidora de Palma Antonia Martín; la regidora de MÉS Mercè Borràs i el portaveu de Ciutadans a les Balears i membre de l'executiva estatal, Xavier Pericay, tancaren la llista de representants institucionals de les Illes.

Junts
"Clam unànime a favor de la convivència pacífica, el respecte i la llibertat"

L'STEI Intersindical també va desplaçar-se a la capital catalana. Aquesta és una de les 170 entitats que va prendre part en la concentració alternativa en representació d'alguns sectors que s'oposaren a participar en la mateixa mobilització a la qual assistiria el monarca Felip VI i el president del govern central, Mariano Rajoy. —

Signant el llibre de condolences. CONSELL D'EIVISSA

Diversos representants dels ecosobiranes, durant l'ofrena floral. ARA BALEARS

Participació dels socialistes de les Illes a la manifestació contra el terrorisme. PSIB-PSOE

El PP de les Illes també participà en la mobilització, encapçalat pel president del partit. PARTIT POPULAR

**25 FERITS ALS
ATEMPTATS,
INGRESSATS**

Un total de 25 persones que van quedar ferides en els atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils continuen hospitalitzades, sis d'elles en estat crític, segons l'últim balanç. Dels 25 ferits hospitalitzats,

6
Nombre de ferits
en estat crític

21 corresponen a l'atropellament a la Rambla, i quatre, al de Cambrils. Dels 21 ferits en l'atemptat de Barcelona, sis es troben en estat crític, dos estan greus, i 13, menys greus, mentre que dels de Cambrils un està greu, i tres, menys greus.

Manifestació de reüll al passeig de Gràcia

Crònica

ANTONI BASSAS
BARCELONA

El passeig de Gràcia va viure ahir la seva manifestació més estranya. Grups de gent amb estelades baixaven al costat de manifestants que portaven la bandera espanyola. El rei Felip VI i el president Rajoy anaven al davant de milers de persones que duïen una pancarta on hi deia “Les seves guerres, les nostres morts”. Només dues expressions sonores trenquen, de tant en tant, la remor dels passos de la gent: quan la majoria cridava “No tinc por!” i quan xiulaven Felip VI i el president Rajoy cada vegada que apareixien punxats a la pantalla gegant instal·lada a la cruïlla de la Gran Via. A les samarretes hi havia tots els colors del blau, començant pel blau anti-transvasament. El cos central del passeig anava ple, però pels laterals es podia caminar més de pressa. No hi va assistir la gentada d'altres vegades. L'única cosa unitària va ser el mínim comú denominador imprescindible: el dolor pels atemptats i el rebuig al terrorisme, però cadascú els va expressar amb els seus símbols. Junts físicament però amb distància d'esperit.

Marcatge mediàtic

Va ser una manifestació que va transcórrer amb un punt d'incomoditat, amb mirades de reüll a les banderes del veí, com aquell qui es posa a mirar una pel·lícula i, quan ja fa mitja hora que ha començat, encara no sap si li agrada i ha de decidir si continua mirant-la o més aviat ha de deixar-la.

A l'era de les xarxes socials i de les portades consigna, tothom és conscient que la càmera l'enfoca i que la seva bandera pot decantar el relat d'una tarda, tot i que no hi va haver color: van guanyar les estelades i les pancartes contra el comerç d'armament, directament adreçades al rei Felip i al cap de l'executiu espanyol.

Les tensions postatemptat

Era impossible pretendre que una manifestació feta a Catalunya, a la qual assisteixen el rei, Rajoy i el seu govern en ple, caminant colze a colze amb Carles Puigdemont i Carme Forcadell, s'escaparia de les tensions que s'albiren en l'horitzó immediat de l'Onze de Setembre i de l'1 d'octubre. Unes tensions que, a sobre, ja venien corregides i augmentades per les mateixes tibatons dels últims dies. L'indissimulable èxit dels Mossos d'Esquadra en la resposta policial als atemptats ha concedit a Catalunya l'estatus internacional d'estat virtual, cosa que ha provocat la corresponent ofensiva política i mediàtica dels que creuen que només hi ha unitat al voltant de la bandera espanyola o que la presència del rei és políticament neutral.

No, al passeig de Gràcia no es va viure l'angoixa del segrest i l'assassinat de Miguel Àngel Blanco, ni l'emoció de l'assassinat d'Ernest Lluch, en aquella nit inoblidable de Gemma Nierga i el “Vostès que poden, sisplau, dialoguin”, ni aquell clam contra George W. Bush i per la pau. I això que l'atac terrorista va ser a la Rambla i a Cambrils. Però l'emoció ja es va expressar a la plaça Catalunya, l'endemà dels atemptats. Ahir la majoria va participar en una manifestació que no es va acabar de sentir del tot seva. —

Ahir van coincidir pancartes en favor de la pau, estelades, banderes espanyoles i missatges en contra i en defensa del rei. A. ESTÉVEZ / EFE

tants els van rebre amb aplaudiments. “Com a professional sanitari, que et reconeixin que has fet bé la feina és molt emotiu”, asseguraven. “S'ho mereixen. Estic orgullós de Barcelona i de com ha respost”, deien el Raül i la Vane. El Dani, agent de la Guàrdia Urbana, es va emocionar quan al final de la marxa els manifestants van cobrir amb roses el seu vehicle policial. “Estem molt contents per la rebuda i l'estima que ens demostren”, va admetre entre abraçada i abraçada. “Això ha sigut el millor de la jornada”, reconeixia l'Àngela.

Com a totes les manifestacions, es va aplegar gent de diverses generacions, però ahir també d'ideologies i confessions diferents. Destacava la presència de la comunitat musulmana, sobretot de les dones, que es van erigir en portaveus d'una evidència: “Venim a dir que l'islam no té res a veure amb el terrorisme”, repetia per enèsim cop la Yusra al costat del seu pare i els seus fills.

Una hora abans de l'inici de la manifestació, el passeig de Gràcia estava força buit i, tot i que va acabar omplint-se i fins a dues hores després continuava arribant gent a la plaça Catalunya, el recorregut es va poder fer sense dificultats. Durant la marxa es va fer patent el clima de tensió política dels últims dies i es respirava certa incomoditat entre assistents

Marxa
‘El cant dels ocells’ i l'agraïment a metges i policies, el més emotiu

Parlaments
“No aconseguiran dividir-nos”, diuen Míriam Hatibi i Rosa Maria Sardà

que normalment no coincideixen en una manifestació. En algun moment, fins i tot es va produir algun intercanvi de retrets. “Hi hauria d'haver hagut silenci. Silenci en senyal de respecte als que ja no hi són, a les víctimes i les seves famílies, i no crits i banderes de tot tipus”, lamentava la Maria Victòria, vinguda de Vilanova i la Geltrú.

La marxa va acabar a la plaça Catalunya, des d'on Sardà i Hatibi es van adreçar a la multitud. “Si la seva ideologia és la mort, la nostra és una aposta decidida per la vida”, van dir referint-se als terroristes. Barcelona no es va oblidar de Nairobi, Manchester, París, Bagdad, Brussel·les, Nova York, Berlín i Kabul, ciutats que també han patit el terrorisme o que no han deixat de patir-lo. “No aconseguiran dividir-nos perquè no estem sols. Som milions de persones les que rebutgem la violència i defensem la convivència”.

Uns versos de Federico García Lorca i Josep Maria de Sagarra sobre la Rambla van acomiadar l'homenatge. Els manifestants van acabar el recorregut a la Rambla, on van dipositar flors i pancartes en record de les víctimes. Aquest sí que va ser el punt d'unió entre totes les manifestacions que ahir van coincidir a la mateixa hora al passeig de Gràcia de Barcelona. —

Dossier

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Els manifestants duïen ahir pancartes amb proclames a favor de la pau o contra la islamofòbia i amb retrets a l'Estat per la venda d'armes. CRISTINA CALDERER

L. BONILLA / A. MOLDES / M. VALLS
BARCELONA

Moltes manifestacions en una. Aquesta és la sensació que deixa la que havia de ser la gran marxa de rebuig contra el terrorisme després dels atemptats de dijous i divendres passat a Barcelona i Cambrils en què van morir 15 persones i més d'un centenar van resultar ferides. Barcelona va alçar ahir la veu contra la violència. Però no només. Mig milió de persones van sortir al carrer a reivindicar moltes causes i els aplaudiments a les forces de seguretat i d'emergències que van atendre els ferits i que integren la primera capçalera de la manifestació van rivalitzar amb els crits i xiulets contra el rei Felip VI –que per primer cop participava en una concentració– i contra el president espanyol, Mariano Rajoy, que encapçalaven, juntament amb el president Carles Puigdemont i l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, la segona línia de la marxa.

“No tinc por” es va erigir en el crit de la ciutadania contra el terrorismeihadista i en record de les víctimes dels atemptats. La marxa, però, no va tenir l'emotivitat ni l'èpica d'altres concentracions contra el terrorisme, començant per la de Ripoll d'ahir mateix o la de Rubí d'aquesta setma-

na, amb la simbòlica abraçada dels pares del Xavi, el nen de tres anys mort a la Rambla, amb l'imam de la ciutat. L'excepció va ser la interpretació d'*El cant dels ocells* a l'escenari de la plaça Catalunya, el punt d'arribada d'una manifestació que va començar als Jardins de Gràcia a les sis de la tarda. En sonar els primers acords, milers de persones van alçar els braços amb les roses vermelles, grogues i blanques, els colors de Barcelona, a la mà, mentre alguns es fien en sentides abraçades. Va ser, juntament amb els parlaments de

Missatges Estelades, banderes espanyoles i pancartes contra el rei en la marxa

l'activista Míriam Hatibi i l'actriu Rosa Maria Sardà i les mostres espontànies d'agraïment cap als serveis d'emergència, l'únic moment de comunió dels manifestants, ja que a estones semblava que cadascú havia sortit al carrer per causes diferents.

Les pancartes blaves en favor de la pau es barrejaven amb estelades, banderes espanyoles i missatges contra la islamofòbia, contra el tràfic d'armes i de denúncia de la relació del rei d'Espanya amb la monarquia saudita, com ara “Felip VI, qui vol la pau no trafica amb armes” o “Les se-

ves guerres, els nostres morts”. Pancartes que ja es van poder veure en la concentració que 170 entitats contràries a la presència d'autoritats, com el rei Felip VI, havien convocat dues hores abans i que es va unir després a la marxa principal. David Karvala, portaveu d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, va lamentar que “els que fomenten la islamofòbia i les guerres vinguin a plorar avui”.

Agraïment a policies i metges

Els polítics ahir no van fer parlaments oficials. Tot el protagonisme es va cedir a la ciutadania. Al metge i la infermera que es van bolcar en els ferits, al tècnic del Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) que va fer el triatge de les víctimes, a l'agent de la Guàrdia Urbana que va donar l'alerta de l'atemptat, al treballador del servei de la neteja que va reanimar una ferida, al taxista que va traslladar gent gratuïtament, al bomber que va garantir el dispositiu, al ciutadà anònim que va obrir casa seva als que no tenien on dormir o al mossos que va garantir la seguretat. Ells van ser els autèntics protagonistes i van encapçal·lar la marxa darrere d'una gran pancarta amb el lema “No tinc por”. Allà hi havia l'Alfonso López i l'Àlex Arnau, metge i infermer del SEM a Tarragona. L'Àlex va atendre els ferits de l'atemptat a Cambrils. Els manifes-

Aplaudiments i xiulades en una manifestació contra el terrorisme que aplega mig milió de persones a Barcelona

“No tinc por” i moltes altres reivindicacions

**25 FERITS ALS
ATEMPTATS,
INGRESSATS**

Un total de 25 persones que van quedar ferides en els atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils continuen hospitalitzades, sis d'elles en estat crític, segons l'últim balanç. Dels 25 ferits hospitalitzats,

6
Nombre de ferits
en estat crític

21 corresponen a l'atropellament a la Rambla, i quatre, al de Cambrils. Dels 21 ferits en l'atemptat de Barcelona, sis es troben en estat crític, dos estan greus, i 13, menys greus, mentre que dels de Cambrils un està greu, i tres, menys greus.

Manifestació de reüll al passeig de Gràcia

Crònica

ANTONI BASSAS
BARCELONA

El passeig de Gràcia va viure ahir la seva manifestació més estranya. Grups de gent amb estelades baixaven al costat de manifestants que portaven la bandera espanyola. El rei Felip VI i el president Rajoy anaven al davant de milers de persones que duïen una pancarta on hi deia “Les seves guerres, les nostres morts”. Només dues expressions sonores trenquen, de tant en tant, la remor dels passos de la gent: quan la majoria cridava “No tinc por!” i quan xiulaven Felip VI i el president Rajoy cada vegada que apareixien punxats a la pantalla gegant instal·lada a la cruïlla de la Gran Via. A les samarretes hi havia tots els colors del blau, començant pel blau anti-transvasament. El cos central del passeig anava ple, però pels laterals es podia caminar més de pressa. No hi va assistir la gentada d'altres vegades. L'única cosa unitària va ser el mínim comú denominador imprescindible: el dolor pels atemptats i el rebuig al terrorisme, però cadascú els va expressar amb els seus símbols. Junts físicament però amb distància d'esperit.

Marcatge mediàtic

Va ser una manifestació que va transcórrer amb un punt d'incomoditat, amb mirades de reüll a les banderes del veí, com aquell qui es posa a mirar una pel·lícula i, quan ja fa mitja hora que ha començat, encara no sap si li agrada i ha de decidir si continua mirant-la o més aviat ha de deixar-la.

A l'era de les xarxes socials i de les portades consigna, tothom és conscient que la càmera l'enfoca i que la seva bandera pot decantar el relat d'una tarda, tot i que no hi va haver color: van guanyar les estelades i les pancartes contra el comerç d'armament, directament adreçades al rei Felip i al cap de l'executiu espanyol.

Les tensions postatemptat

Era impossible pretendre que una manifestació feta a Catalunya, a la qual assisteixen el rei, Rajoy i el seu govern en ple, caminant colze a colze amb Carles Puigdemont i Carme Forcadell, s'escaparia de les tensions que s'albiren en l'horitzó immediat de l'Onze de Setembre i de l'1 d'octubre. Unes tensions que, a sobre, ja venien corregides i augmentades per les mateixes tibatons dels últims dies. L'indissimulable èxit dels Mossos d'Esquadra en la resposta policial als atemptats ha concedit a Catalunya l'estatus internacional d'estat virtual, cosa que ha provocat la corresponent ofensiva política i mediàtica dels que creuen que només hi ha unitat al voltant de la bandera espanyola o que la presència del rei és políticament neutral.

No, al passeig de Gràcia no es va viure l'angoixa del segrest i l'assassinat de Miguel Àngel Blanco, ni l'emoció de l'assassinat d'Ernest Lluch, en aquella nit inoblidable de Gemma Nierga i el “Vostès que poden, sisplau, dialoguin”, ni aquell clam contra George W. Bush i per la pau. I això que l'atac terrorista va ser a la Rambla i a Cambrils. Però l'emoció ja es va expressar a la plaça Catalunya, l'endemà dels atemptats. Ahir la majoria va participar en una manifestació que no es va acabar de sentir del tot seva. —

Ahir van coincidir pancartes en favor de la pau, estelades, banderes espanyoles i missatges en contra i en defensa del rei. A. ESTÉVEZ / EFE

tants els van rebre amb aplaudiments. “Com a professional sanitari, que et reconeixin que has fet bé la feina és molt emotiu”, asseguraven. “S'ho mereixen. Estic orgullós de Barcelona i de com ha respost”, deien el Raül i la Vane. El Dani, agent de la Guàrdia Urbana, es va emocionar quan al final de la marxa els manifestants van cobrir amb roses el seu vehicle policial. “Estem molt contents per la rebuda i l'estima que ens demostren”, va admetre entre abraçada i abraçada. “Això ha sigut el millor de la jornada”, reconeixia l'Àngela.

Com a totes les manifestacions, es va aplegar gent de diverses generacions, però ahir també d'ideologies i confessions diferents. Destacava la presència de la comunitat musulmana, sobretot de les dones, que es van erigir en portaveus d'una evidència: “Venim a dir que l'islam no té res a veure amb el terrorisme”, repetia per enèsim cop la Yusra al costat del seu pare i els seus fills.

Una hora abans de l'inici de la manifestació, el passeig de Gràcia estava força buit i, tot i que va acabar omplint-se i fins a dues hores després continuava arribant gent a la plaça Catalunya, el recorregut es va poder fer sense dificultats. Durant la marxa es va fer patent el clima de tensió política dels últims dies i es respirava certa incomoditat entre assistents

Marxa
‘El cant dels ocells’ i l'agraïment a metges i policies, el més emotiu

Parlaments
“No aconseguiran dividir-nos”, diuen Míriam Hatibi i Rosa Maria Sardà

que normalment no coincideixen en una manifestació. En algun moment, fins i tot es va produir algun intercanvi de retrets. “Hi hauria d'haver hagut silenci. Silenci en senyal de respecte als que ja no hi són, a les víctimes i les seves famílies, i no crits i banderes de tot tipus”, lamentava la Maria Victòria, vinguda de Vilanova i la Geltrú.

La marxa va acabar a la plaça Catalunya, des d'on Sardà i Hatibi es van adreçar a la multitud. “Si la seva ideologia és la mort, la nostra és una aposta decidida per la vida”, van dir referint-se als terroristes. Barcelona no es va oblidar de Nairobi, Manchester, París, Bagdad, Brussel·les, Nova York, Berlín i Kabul, ciutats que també han patit el terrorisme o que no han deixat de patir-lo. “No aconseguiran dividir-nos perquè no estem sols. Som milions de persones les que rebutgem la violència i defensem la convivència”.

Uns versos de Federico García Lorca i Josep Maria de Sagarra sobre la Rambla van acomiadar l'homenatge. Els manifestants van acabar el recorregut a la Rambla, on van dipositar flors i pancartes en record de les víctimes. Aquest sí que va ser el punt d'unió entre totes les manifestacions que ahir van coincidir a la mateixa hora al passeig de Gràcia de Barcelona. —

IAQUÍ

FERRAN AGUILÓ
DIRECTOR DE L'ARA BALEARS

Monstres, n'hi ha molts i el futur no arriba

CALSER MOLT optimista per creure's que el present respon a la famosa cita d'Antonio Gramsci "El vell món es mor. El nou es torba a aparèixer. I en aquest clarobscur, sorgeixen els monstres", i que el nou serà millor. És vera que ens envolten monstres per onsevulla mirem. Des de la bogeria supremacista que s'amaga rere Trump fins al fanatisme fonamentalista que en nom d'un déu assassina arreu del món, tot passant pels cadàvers que s'enfonsen just aquí, a les nostres aigües, mentre fugen dels seus monstres, que són de tots. Perquè optimisme és mantenir l'esperança que aquest interregne tan dolorós per a molts, massa, i humiliant per a l'espècie humana, és l'avantsala d'un món més just i digne que està a venir. Però, collons, què costa posar fi al vell que ha esdevengut gris i irrespirable! Ho veim en tots els àmbits, a totes les escales. Massa presents són les clauveres del Ministeri d'Interior, mig revelades per un documental que mostra la punta de l'iceberg d'allò que cap poder de l'Estat vol aclarir. O l'entramat de beneficis fiscals, ajuts, fins i tot rescats, que els 'de sempre' aconsegueixen dels nostres impostos. O aquesta rèmora de llinatges encadenats que ens governa des de l'alt funcionariat, endogàmic i impenetrable; autonomenats vitalicis marmessors d'una llei que els justifica i protegeix de la legitimitat democràtica. Com, si no, explicaríeu que s'hagi ajornat una vegada i una altra el procediment administratiu per tomar el monument feixista de la Feixina, que no gaudeix de cap protecció legal? I aquest només és un exemple dels milers de pals a les rodes que troben cada dia els representants de la sobirania popular: pura antigalla que encara no té relleu.

latria

Avui fa 100 anys que va néixer Bonet de Sant Pere. Cristina Ros ha parlat amb hereus i especialistes per apropar-nos a la seva figura. P. 28-29

Segons ha sabut Miquel Barceló, només les famílies propietàries de 4 nínxols del cementeri de Porreres impedeixen acabar les exhumacions. P. 46

Miquel Àngel Ballester, a la secció Pensament, entrevista Gonçal López Nadal sobre la seva relació amb Joan Mascaró, personatge i persona. P. 48-49

vistaltwitter

Susana Labrador (@susanalabrador)
Conseller insular de Formentera
"Des de #Formentera ens unim de tot cor amb el poble català #NoTincPor #Barcelona #Ripoll #Cambrils"

Josep Boladeras (@josepboladeras)
Metge
"#NoTincPor Compareu les imatges de @LaL_tve i de @tv3cat. Manipulació pura i dura. Quina vergonya!"

Neus FM (@neusfm)
Educadora social
"No puc ser a la manifestació, però tenc el cor que em vessa només de veure'n imatges! #NoTincPor #NoTenimPor #NiReiNiPor"

James. (@thisisjaume)
Tuitaire
"Patètic veure càrrecs del PP repartint banderes espanyoles a la manifestació. Zero respecte, només volen polititzar la manifestació"

CÈLIA ATSET

Margalida Llompart (@LlompartLm)
Professora
"No entenc que el Govern de les Illes Balears, @goib, no hagi convocat una manifestació de suport a les víctimes de l'atemptat de Barcelona"

Jose Hila (@hila)
Regidor a l'Ajuntament de Palma
"Impressiona el silenci a l'espai d'homenatge a la la Rambla a les víctimes de l'atemptat a Barcelona Barcelona #NoTincPor"

Olivia Navarro (@ulivie)
Periodista
"Avui [ahir] no hi hauria d'haver cap bandera. És una lluita contra el feixisme, del bé contra el mal. Si guanyen, no hi haurà territori a administrar"

Joan Miquel C.C (@JmCalds)
Tuitaire
"Des de Mallorca una abraçada a tots els manifestants de Barcelona a favor de la pau i la no-violència. Prou terrorisme"

Maite Salord Ripoll (@MaiteSalord)
Vicepresidenta del Consell de Menorca
"Avui [ahir], Menorca serà present a la manifestació de Barcelona a favor de la convivència pacífica i el respecte #NoTenimPor @ConsellMenorca"

Isidor Marí (@IsidorMari)
Lingüista
"A Madrid no hi ha prou solidaritat amb Catalunya per fer una manifestació? Han de venir a Barcelona i canviar el sentit de la nostra manifestació?"

pareumàquines
MAIOL ROGER (@MAIOLROGER)

Com posar Puigdemont i dinamita en un mateix titular

LA UNITAT POLÍTICA s'ha trencat tantes vegades que un es pregunta si ha arribat a existir mai. Però, persi de cas, els diaris de Madrid tornaven a acusar Puigdemont de fer-ho (és la tercera vegada des dels atemptats) per unes crítiques a Rajoy. Els retrets que es fan al govern espanyol després del 17-A són trencar la unitat; els que es fan a la Generalitat, normalitat institucional. *El País* eleva les crítiques de Puigdemont a "provocació". Qui apuja l'aposta? *El Mundo*, que parla d'un president que "dinamita" la unitat. Sí, en una setmana en què s'ha insistit en el fet que el Govern aprofitava els atemptats per impulsar el Pro-

cés, han posat "dinamita" i "Puigdemont" al mateix titular. Deu ser casualitat, segur. *El País* fa curt a la portada però remunta al editorial. Tal com havia fet poques hores després de l'atemptat, demana deixar enrere "l'oportunisme i el fanatisme en la quimera independentista, que ens divideix i ens fa més vulnerables". Com que la ciutadania no va fer-ne cas a la manifestació –cosa estranyíssima–, l'edició digital deia: "L'independentisme boicoteja la marxa unitària". Què és la unitat?, es preguntarà vostè, atent lector: la unitat és el rei. *L'Abc* sosté que "només la CUP, l'ANC, Òmnium" i 1170 entitats fan una marxa en contra del monarca. Només.

● **'DEMBALATS'**
Mundo Deportivo i *Sport* van preocupar-se molt quan el Madrid va gastar-se 94 milions en Cristiano. El primer acusava Florentino de passar-se "tots els límits" i el segon es preguntava: "¿És ètic gastar-se 94 milions en plena crisi?" Ara que hi ha brots verds, Dembélé és rebut amb eufòria i els 145 milions (entre fix i variables) queden soterrats per la il·lusió. Tant, que un simple tuit del jugador dient "Visca Barça i visca Catalunya [sic]" ja és elevat a l'*Sport* a aquest titular: "Dembélé ja parla l'idioma Barça". Sembla barat i tot.

RAONS

Excepció

Les mobilitzacions contra la Guerra de l'Iraq encara formaven part d'una època en què les reaccions ciutadanes es reduïen a moments d'indignació moral que s'esgotaven en si mateixos, però darrerament s'han fet passos significatius cap a una participació política més activa i continuada. La ruptura del rovellat bipartidisme espanyol i la incorporació a les institucions de lideratges provinents de l'activisme social o l'independentisme català en són alguns exemples. En aquesta línia se situa la reacció ciutadana als atemptats del 17 d'agost. Els rituals d'elaboració del dol s'han succeït amb una voluntat manifesta d'evitar la criminalització dels conciutadans de religió musulmana, de fer de la normalitat bandera, de rebutjar qualsevol intent de capitalització interessada de la violència terrorista pels entorns d'algunes formacions polítiques. Ara toca un pas més. Està molt bé apel·lar a la unitat en la lluita contra el terrorisme. Però sense perdre el sentit crític, perquè no s'utilitzi com a coartada per normalitzar l'excepció. Aquests dies m'ha sorprès la manera acrítica

amb què s'ha donat notícia dels terroristes abatuts. Podia estar justificat i bona part de la ciutadania ho deu haver aplaudit i viscut com un alleujament. Però la funció de la policia és detenir els delinqüents, no matar-los, tret que eviti un mal major o sigui en legítima defensa. Potser aquests arguments regien en tots dos casos, però s'han donat per bons de manera inqüestionable. Aquesta inhibició mereix una reflexió, perquè demostra els efectes contaminants del terrorisme sobre els valors de la nostra societat. Calla? No és una crítica als Mossos, és un avís sobre una pràctica que s'imposa: França l'ha normalitzat sense gaire discussió. Parlem-ne. Rajoy anuncia que si cal tornarà a reformar el Codi Penal per lluitar contra el terrorisme. I ja serà la tercera vegada. ¿És necessari, realment? ¿O anem així legitimant pèrdues de drets que no sabem on ens poden portar? La noble actitud ciutadana davant dels atemptats obliga a parlar d'aquestes coses. Que sota la panòplia de la unitat no acabem degradant els valors que diem que defensem.

JOSEP RAMONEDA

Els límits polítics de la cooperació policial europea

És la nova “generació ISIS”, com l’anomenen alguns experts. Radicalitzada en poc temps, amb ben poca formació religiosa i amb pocs mitjans logístics per multiplicar la por i la mort arbitrària amb la màxima efectivitat possible. Són peons de l’oportunitisme d’un autoproclamat Estat Islàmic aferrat a la seva guerra mediàtica mentre perd posicions sobre el terreny i el somni del califat s’esvaeix. Europa és un “teatre d’operacions únic” i “sense fronteres” per a ells, com advertia el professor Jean-Pierre Filiu a l’ARA, i Barcelona –com París, Brussel·les, Niça, Berlín o Londres– s’ha convertit en objectiu i en símbol. És aquesta Europa sense fronteres que facilita l’arribada de centenars de milers de turistes i la consagració de Barcelona com la ciutat oberta i cosmopolita que sempre ha sigut. Però aquesta mateixa lliure circulació de persones també va convertir l’estat espanyol en una base logística per a uns peons al servei d’aquesta nova lògica d’atacar on sigui i amb els mitjans que tinguin. “El fet que fracassessin en la confecció dels explosius, que disposessin de cinturons falsos, que haguessin de passar a l’atac només amb un cotxe i que no disposessin d’armes” confirma, segons el coordinador de la lluita antiterrorista de la UE, Gilles de Kerchove, que l’estratègia europea funciona.

Però els atacs de Barcelona i Cambrils també segueixen fil per randa la lògica, els reptes i les disfuncions que han marcat molts dels atacs precedents, que, sobretot des de gener del 2015, amb el tiroteig contra la revista satírica *Charlie Hebdo*, determinen el debat de la seguretat a la Unió Europea. En qüestió d’hores s’obria la controvèrsia sobre les barreres: la necessitat

CARME COLOMINA

PERIODISTA

d’instal·lar pilones, com les jardines gegants de la Puerta del Sol de Madrid, els blocs plantats a l’entrada de les galeries Vittorio Emanuele de Milà, la tanca que durant tants mesos s’ha desplegat al passeig dels Anglesos de Niça o els blocs de ciment que intenten protegir els viants d’alguns ponts de Londres. La policia francesa i belga comencen a revelar les connexions europees dels autors dels atacs: la presència de Younes Abouyaaqoub, el conductor de la Rambla, a Malakoff, prop de París; l’Audi de l’atropellament de Cambrils fotografiat per una càmera de trànsit prop de la capital francesa; l’estada de l’imam de Ripoll Abdelbaki es Satty a Bèlgica... L’impacte psicològic però també polític, en tots els nivells, dels atacs del 17 d’agost estava estudiat i garantit.

La cooperació europea ha estat “altament reforçada” els últims anys, asseguren a Brussel·les, però les fronteres polítiques continuen pesant sobre una circulació d’informació amb més obstacles que no pas els que hi ha en la lliure circulació de

persones. El periple de la fugida d’Anis Amri, l’autor de l’atac del desembre passat en un mercat de Nadal de Berlín, a través dels Països Baixos, França i Itàlia per acabar mort a trets per la policia a Milà es va convertir en l’argument de l’extrema dreta contra la lliure circulació de persones. Marine Le Pen va qualificar Amri de “jihadista consentit per Schengen”. França ja havia atacat durament Bèlgica després de l’atac a la Sala Bataclan perquè els atemptats de París s’havien preparat al país veí.

El control de la informació i de la seguretat nacional, la resistència a compartir intel·ligència entre forces policials, ha sigut el principal obstacle per a la construcció d’una autèntica cooperació europea. “Ja m’havia adonat que hi havia una sèrie de deficiències a Catalunya per la configuració específica de la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i els Mossos –assegura a l’ARA un funcionari europeu expert en la matèria–, però ningú a Brussel·les o l’Haia [seu de l’Europol] voldrà parlar d’això”. La realitat és que cada nou atemptat en sòl europeu reobre el debat sobre l’intercanvi d’informació. Mentre el president del Eurocambra, Antonio Tajani, proposava aquesta setmana la creació d’un “FBI europeu”, el coordinador antiterrorista de la UE assegurava en una entrevista que els tractats impedeixen la posada en marxa d’una agència europea d’informació. Els límits a aquesta cooperació són, sobretot, polítics.

Si els Mossos tenen competències en la lluita antiterrorista han de tenir accés al màxim d’intel·ligència possible. Si les ciutats són a la primera línia de les amenaces radicals no pot ser que l’administració local, qui millor coneix la seva població, no participi en les estratègies per combatre el fenomen. La informació ha de circular.

A Brussel·les “ningú voldrà parlar” de les deficiències en cooperació policial a Catalunya, diu un funcionari europeu

Rebutjar l’islam reforça els radicals

ALBERT PLA NUALART

LINGÜISTA I ESCRIPTOR

❖ Potser la idea més perniciosa que ens vol ficar al cap la islamofòbia –aquesta ideologia racista que es va desvergonyint a les xarxes socials– és que el nucli teològic de l’islam i l’Alcorà és irreductiblement incompatible amb una democràcia avançada. Sembla una idea versemblant i té un terrible corollari: per combatre el terrorisme cal combatre l’islam. Però ho és, d’incompatible? Si ens agafem a la lletra, clarament. Amb la mateixa claredat que ho és la Bíblia i el nucli dur del dogma catòlic. Són textos que vehiculen valuosos valors ètics amb metàfores i mites propis del seu temps. Però el fet de ser referents morals en molts sentits no impedeix que estiguin amarats dels prejudicis i la intolerància que eren, llavors, una normalitat inqüestionable i ara ens semblen intolerablement salvatges.

❖ És només, per tant, un nucli irreductible –igual que el cristià– si en fem una lectura fonamentalista: esclava de la lletra. De fet, si s’agafen a la lletra, també les víctimes de les guerres i el terror liderats pels EUA poden concloure que és la mateixa Bíblia i el Déu que sempre invoca la Casa Blanca abans d’un gran bombardeig els que són irreductiblement incompatibles amb la pau i els drets humans.

❖ Les societats islàmiques tendeixen a fer una lectura de l’Alcorà tan fonamentalista i antidemocràtica com ho era la lectura de la Bíblia quan les societats cristianes tenien els mateixos estàndards econòmics i democràtics. I són les múltiples causes que els han impedit avançar en aquests estàndards –incloses les que responen a interessos occidentals–, i no pas cap nucli teològic irreductible, les que alimenten bona part de l’odi que es predica en certes mesquites i certes webs.

❖ Parlem, però, d’un odi multifactorial. Que és esponsoritzat per règims feudals i putrefactes amb qui la monarquia espanyola i el nostre “més que un club” no han dubtat a fer sucosos negocis. Que té arrels en la guerra contra la qual ens vam manifestar més d’un milió de catalans el 2003, o en la de Síria, o en l’etern conflicte palestí. Que beu del quasi nul funcionament de l’ascensor social per a tants joves musulmans en l’Europa postcrisi. I que, al capdavall, és més conseqüència d’una fallida de la cohesió social i de la cooperació internacional que no pas del tan brandat xoc de civilitzacions a què abocaria el pervers islam.

❖ Igual que les diverses lectures de la Bíblia han inspirat fenòmens tan antagònics com la Inquisició i la teologia de l’alliberament o –per posar-ne un exemple més nostrat– les posicions del cardenal Gomà i el cardenal Vidal i Barraquer davant la Guerra Civil, les lectures de l’Alcorà també poden arribar a tenir recorregut des del wahhabisme més ultra fins al laïcisme més obert i tolerant. Però no hi ha dubte que com més vivible sigui la vida dels musulmans més debilitarem el fonamentalisme i tot l’odi que se’n deriva. Dirigir el nostre rebuig contra l’islam només reforça els radicals.

DE FIT A FIT

La discriminació genera odi i violència

JORDI DURÓ

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Crònica

ANTONI BASSAS
RIPOLL

Imagini's per un moment que a la tele diuen els noms dels terroristes de Barcelona i Cambrils i resulta que vostè els coneix a tots. Que els seus fills han anat a la mateixa classe que ells. Que han jugat al mateix equip de futbol. Que són els veïns del pis de sobre. Que encara tot just fa quinze dies se'n va trobar un parell pel carrer i van estar parlant d'una moto nova que s'havien comprat. Vostè estaria en estat de xoc, que és com estan els 10.580 habitants de Ripoll: perplexos, tristos i atrapats en un silenci que fa mal.

Havien d'anar drogats

I incrèduls. Núria Perpinyà, tècnica de participació i convivència de l'Ajuntament de Ripoll, se'n fa creus: "Quan veig el vídeo de l'Omar, quan la policia li crida «Ajupe't» i ell encara crida i el maten, penso: «Aquest nano! Però si era supertremptat, dels de 'surto un moment, vols que et porti berenar?' I quan veig el Mohamed Houli, amb aquell pijama, penso: «Però si li faltava sang!»"

Saber Oukabir, cosí d'un dels abatuts a Cambrils i també d'un dels detinguts, i amic íntim de tota la colla, no s'ho explica: "Havien d'anar drogats. Però si no tenen collons, jo soc el triple de valent! Però si els hi clavaves un ensurt i sortien corrents! El Younes no me'l puc imaginar conduint la furgoneta per la Rambla. Gent de la seva classe que viuen a Campdevàdol em truquen i només saben dir-me: «Que fort, que fort! I l'Hi-chamy... Però si havia tingut llios amb noies a Vic i Manlleu, que allà hi baixava sovint»".

Ripoll no és una *banlieue* de París ni el Raval de Barcelona. Des de fa anys, la mitjana de delictes que s'hi cometen és inferior a un al dia. Els Mossos hi han patratllat aquesta setmana per prevenir baralles i no n'hi ha hagut cap. A les aules de la capital del Ripollès, el nombre d'immigrants no supera el 10%. Paco Navarro Coma, director de l'Institut Abat Oliba, per on van passar, en diferents cursos, vuit dels dotze membres de la cèl·lula, confirma que poden gestionar bé la diversitat. "I a Ripoll ens coneixem tots: quan truco a l'assistent social, ve de seguida". La Marta Vidal Gardella, cap d'estudis, va apagar la ràdio l'altre dia quan va sentir un tertulià parlant de guetos, "perquè aquí no n'hi ha". La Montsina Llimós, cap d'estudis de l'escola Vedruna i regidora de l'Ajuntament, que va ser professora d'un dels nois que van morir en l'explosió d'Alcanar, afirma convençuda que "l'ascensor social ha funcionat a Ripoll".

De fet, els pares d'aquests nois tenien feina, i ells, també. A les oficines de la Unió Intersectorial Empresarial de Ripoll (UIER), el gerent, Josep Pascal, té totes les dades: dels 12 terroristes, n'havien

Ripoll plora amb incredulitat el final de la innocència

Una tranquil·la capital de comarca, ara en estat de xoc, es pregunta amb modèstia què pot haver fallat i es disposa a no deixar-se vèncer per la por

atès 8. A quatre ja els havien col·locat, dos estaven en empreses associades i dos més començaven a treballar demà gràcies al programa Fem Ocupació per a Joves de la Generalitat, que en subvenciona els sous i la Seguretat Social. N'hi havia dos que eren germans: un cobrava uns 2.000 euros, i l'altre, uns 1.300. Ara, dels vuit, sis són morts, entre Alcanar, Cambrils i Subirats. Tots vuit, la setmana abans de l'atemptat, van agafar una IT, una baixa mèdica temporal, cadascú a la seva empresa.

Mentides per WhatsApp

L'Anna Prieto va ser la seva responsable de formació: "Estic superparada. Em sento com aquella educadora de la carta, la Raquel Rull. No ho entenc. La majoria tenien aspiracions, ganes de treballar, estaven encantats amb les empreses". Un dels nois estava fent els sis mesos de pràctiques d'auxiliar administratiu a les oficines de la Unió:

Inexplicable
"Havien d'anar drogats: no tenen collons, jo soc el triple de valent", diu un cosí seu

"En Moussa venia impol·lut, i cada setmana amb roba nova, de marca. Últimament agafava moltes baixes i m'enviava *whatsapps*: que era amb la família a Port Aventura, o a França per problemes personals, o ingressat amb mal de panxa. Tot mentida. Quan en Mohamed (supervivent a l'explosió d'Alcanar) va plegar de l'empresa amb l'excusa que havia trobat una cosa millor, jo li vaig preguntar a en Moussa on havia anat a treballar i em va dir molt nerviós: «No ho sé, no som amics». Però una tarda els vaig veure junts, pel carrer, sortint de la feina, i em vaig dir: «Però per què m'enganya? Deuen ser coses de criatures». Una vegada li va sonar el telèfon i ell no hi era. Una companya va despenjar i li van contestar en àrab. Quan van sentir una veu femenina, van pensar de seguida. Quan el Moussa ho va veure es va posar tot nerviós: «Per què heu contestat?» Li vam suspendre les pràctiques i se'm va posar gallet: «M'és igual». Li vaig

dir de recuperar les hores al setembre i em va contestar: «No, marxaré molt lluny».

Moros o catalans?

Si tot anava tan bé, què pot haver passat? Tothom acusa l'imam que va morir a Alcanar. L'Ali Yassine, president de la comunitat islàmica de Ripoll Annour, diu que es va aprofitar de gent molt jove. "Quan penso que els nois van sortir del cotxe cridant «Al-lahu-àkbar!» em fa tanta vergonya que si s'obris la terra hi ficaria el cap per amagar-me". La Montsina Llimós estira un altre fil: "Les famílies d'aquests nanos, quan mengen, es vesteixen i van a l'escola sols, es pensen que ja se'n poden deslligar. Han de cuidar germans petits, acompanyar la mare quan necessiten un traductor... Aquestes famílies no sempre tenen consciència que s'ha de fer un seguiment de l'educació dels fills fins que són grans. A vegades tens la impressió que la comunica-

ció que hi ha entre pares i fills és la de dos estranys, i un adolescent necessita referents. Aquest imam podria haver sigut aquest referent”. La Núria Perpinyà explica que els nois i noies magribins passen per crisis d'identitat: “Van al Marroc i els diuen *els catalans*. I aquí els diem *moros*. Si estàs en un moment de debilitat i algú et diu que Al·là és gran, ves a saber què faràs”. La Michèle Boix Buscail, professora jubilada, ho remata: “Tots hem tingut 19, 20, 21 anys, aquella edat que et sembla que et menjaràs el món, i si hagués vingut un ximplet i ens hagués promès qui sap què, potser nosaltres també ens hi hauríem apuntat”. El Saber Oukabir, de 24 anys, amb nòvia cristiana i costums occidentals, ho té clar: “A mi em ve un imam a dir-me que aniré al paradís i l'engego: «*Mátate tu, nene*»”.

Por i decepció

A la *Guia de Catalunya*, Josep Pla va escriure: “El monestir de Ripoll ens és terra sagrada, la casa pairal de la família catalana, on s'hi forjaren la nostra primigènia manera d'ésser, el nostre caràcter, el nostres vicis i les nostres virtuts, la nostra manera d'enraonar. Davant un fenomen semblant és natural que Ripoll tingui en la cultura general europea una consideració capital”.

Però a Ripoll no hi ha tant d'orgull local. Tot és discret, com l'emplaçament de l'extraordinari pont de ferro aixecat sobre el Ter entre

dues mitgeres i que acaba a l'espai públic La Lira, obra de l'estudi d'Olot RCR, premi Pritzker d'arquitectura. Els ripollesos no presumeixen de capital. Diu la Montsina: “A la població ripollesa ens falta autoestima, i això que ens estimem molt Ripoll. Només ens faltava aquest cop tan dur, que és una ferida oberta que fa aflorar sentiments de tota mena, i és comprensible. Hi ha molta gent que sí que té por, i la por és fatal. Les persones que han fet això eren molt properes. L'atemptat ha generat por i decepció. Caldrà fer grans equilibris”. Però el Paco Navarro assegura que no s'autoflagelaran. “Malgrat l'atemptat, tenim una llarga llista d'èxits d'integració. Als professors se'ns demana que integrem, que garantim la igualtat d'oportunitats, que detectem problemes, i ho hem fet. Amb aquests nois, també. Soc de Mataró, hauria pogut escollir qualsevol institut de Catalunya i m'he quedat a Ripoll perquè és un bon lloc per viure, perquè és una societat tranquil·la i acollidora. La convivència, vull dir-ho en present, és bona”. El Saber, mecànic, ho confirma: “Sempre hi ha algun racista, però a Ripoll em sento segur. Jo em quedo aquí. Tenim idea de casar-nos, amb la meva xicota, que és perquera. Pel civil”.

Un imam amb antecedents

Justament per la feina ben feta a Ripoll, la Montsina adverteix: “Si això ha passat en aquest entorn, és

molt fàcil que passi en altres llocs més complicats”. El Joan Vila, ex-president dels empresaris ripollesos, no oculta que els atemptats han creat “inseguretat a les empreses” que han perdut aquests vuit treballadors i ara es miraran amb lupa els perfils dels que hagin de substituir-los. “Em sembla molt bé el lema de «No tenim por», però sortim de casa espantats. Hem tingut un imam amb antecedents i ningú no ha sabia”.

La feina que tindran aquest curs

El Saber dorm amb pastilles perquè les cares dels seus cosins i els seus amics se li apareixen constantment. Ara ha sabut que el Said Aalla, mort pels Mossos a Cambrils, havia notat alguna cosa estranya en el seu germà gran, el Yousseff, i fins i tot ho va comentar amb la mare, però ella no en va fer cas. I el germà gran, quan ho va saber, el va captar.

La Michèle, membre del consell pastoral de la parròquia de Santa Maria, que va resar per les ànimes dels joves terroristes, s'emociona quan pensa en la feina que tindran els mestres aquest curs: “Però els mestres som tossuts”.

El Paco tanca els ulls i sent un dels alumnes implicats en els atemptats quan li va explicar moltes coses de l'Atlas. “Tantes, que tinc pendent d'anar-hi. Ell em va ensenyar que *magrib*, en àrab, vol dir *occident* o *oest*, el lloc per on es pon el sol. A les classes, sovint m'ajudaven quan preguntava: «Com es diu *riu* en àrab?» *Guad*. «I gran?» *Quivir*. Guadalquivir”.

La Marta parlava amb un entrenador de futbol que patia per quan hagin de portar els nanos de Ripoll a jugar a Palamós o Platja d'Aro. “Què passarà aquest any quan juguïn fora? Potser no passarà res, però haurem de treballar-ho”.

La Montsina confessa que li agradava més el Ripoll de fa 40 anys, sense immigració, però que “el món ha caminat cap a la globalització i la multiculturalitat i té coses molt bones, i cal ser bona persona i intel·ligent”.

A la mesquita m'ensenyen un quadrant amb tots de noms i els dotze mesos de l'any. En cada quadre hi ha una *P* posada amb un tampo. És la *P* de *pagat*. La comunitat em vol demostrar que es financen amb les quotes mensuals que paguen els fidels: “Mira les nostres llibretes d'estalvis. Veuràs que no hi entren diners de fora”. Tots els quadres del Younes Abouyaaqoub, l'assassí conductor de la furgoneta de la Rambla de Barcelona, estan en blanc.

El pare del Younes, al carrer

Passo per la pista del barri de Sant Pere on la colla jugava hores i hores a futbol. En un banc hi ha el pare del Younes, camisa blanca i mirada absent. Recordo el que m'ha dit la Montsina: “A vegades sembla que no ens creiem que els musulmans pateixen molt amb aquests atemptats, i si no ens creiem això, estem perduts”.

Ripoll ha perdut la innocència però no l'esperança. —

Els testimonis dels ripollesos

Joan Vila

UNIÓ EMPRESARIAL DE RIPOLL

“Em sembla molt bé això de «No tinc por», però l'imam tenia antecedents i ningú no ho sabia”

Saber Oukabir

MECÀNIC I TREBALLADOR D'UN SÚPER

“Sempre hi ha algun racista, però em sento integrat i segur a Ripoll. Em vull casar i viure aquí”

Montsina Llimós

PROFESSORA I REGIDORA DE L'AJUNTAMENT

“L'ascensor social ha funcionat a Ripoll. Tant, que si això ha passat aquí, pot passar en qualsevol lloc”

Núria Perpinyà

EDUCADORA SOCIAL

“Cap d'aquests nois ni les seves famílies vivia en la pobresa. Un d'ells vivia al pis de sobre el meu”

Ali Yassine

PRESIDENT DE LA COMUNITAT ISLÀMICA

“Quan sento que els nois cridaven «Al·lahu-àkbar!» tinc tanta vergonya que voldria amagar-me sota terra”

**25 FERITS ALS
ATEMPTATS,
INGRESSATS**

Un total de 25 persones que van quedar ferides en els atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils continuen hospitalitzades, sis d'elles en estat crític, segons l'últim balanç. Dels 25 ferits hospitalitzats,

6
Nombre de ferits
en estat crític

21 corresponen a l'atropellament a la Rambla, i quatre, al de Cambrils. Dels 21 ferits en l'atemptat de Barcelona, sis es troben en estat crític, dos estan greus, i 13, menys greus, mentre que dels de Cambrils un està greu, i tres, menys greus.

Manifestació de reüll al passeig de Gràcia

Crònica

ANTONI BASSAS
BARCELONA

El passeig de Gràcia va viure ahir la seva manifestació més estranya. Grups de gent amb estelades baixaven al costat de manifestants que portaven la bandera espanyola. El rei Felip VI i el president Rajoy anaven al davant de milers de persones que duïen una pancarta on hi deia "Les seves guerres, les nostres morts". Només dues expressions sonores trenquen, de tant en tant, la remor dels passos de la gent: quan la majoria cridava "No tinc por!" i quan xiulaven Felip VI i el president Rajoy cada vegada que apareixien punxats a la pantalla gegant instal·lada a la cruïlla de la Gran Via. A les samarretes hi havia tots els colors del blau, començant pel blau anti-transvasament. El cos central del passeig anava ple, però pels laterals es podia caminar més de pressa. No hi va assistir la gentada d'altres vegades. L'única cosa unitària va ser el mínim comú denominador imprescindible: el dolor pels atemptats i el rebuig al terrorisme, però cadascú els va expressar amb els seus símbols. Junts físicament però amb distància d'esperit.

Marcatge mediàtic

Va ser una manifestació que va transcórrer amb un punt d'incomoditat, amb mirades de reüll a les banderes del veí, com aquell qui es posa a mirar una pel·lícula i, quan ja fa mitja hora que ha començat, encara no sap si li agrada i ha de decidir si continua mirant-la o més aviat ha de deixar-la.

A l'era de les xarxes socials i de les portades consigna, tothom és conscient que la càmera l'enfoca i que la seva bandera pot decantar el relat d'una tarda, tot i que no hi va haver color: van guanyar les estelades i les pancartes contra el comerç d'armament, directament adreçades al rei Felip i al cap de l'executiu espanyol.

Les tensions postatemptat

Era impossible pretendre que una manifestació feta a Catalunya, a la qual assisteixen el rei, Rajoy i el seu govern en ple, caminant colze a colze amb Carles Puigdemont i Carme Forcadell, s'escaparia de les tensions que s'albiren en l'horitzó immediat de l'Onze de Setembre i de l'1 d'octubre. Unes tensions que, a sobre, ja venien corregides i augmentades per les mateixes tibatons dels últims dies. L'indissimulable èxit dels Mossos d'Esquadra en la resposta policial als atemptats ha concedit a Catalunya l'estatus internacional d'estat virtual, cosa que ha provocat la corresponent ofensiva política i mediàtica dels que creuen que només hi ha unitat al voltant de la bandera espanyola o que la presència del rei és políticament neutral.

No, al passeig de Gràcia no es va viure l'angoixa del segrest i l'assassinat de Miguel Àngel Blanco, ni l'emoció de l'assassinat d'Ernest Lluch, en aquella nit inoblidable de Gemma Nierga i el "Vostès que poden, sisplau, dialoguin", ni aquell clam contra George W. Bush i per la pau. I això que l'atac terrorista va ser a la Rambla i a Cambrils. Però l'emoció ja es va expressar a la plaça Catalunya, l'endemà dels atemptats. Ahir la majoria va participar en una manifestació que no es va acabar de sentir del tot seva. —

tants els van rebre amb aplaudiments. "Com a professional sanitari, que et reconeixin que has fet bé la feina és molt emotiu", asseguraven. "S'ho mereixen. Estic orgullós de Barcelona i de com ha respost", deien el Raül i la Vane. El Dani, agent de la Guàrdia Urbana, es va emocionar quan al final de la marxa els manifestants van cobrir amb roses el seu vehicle policial. "Estem molt contents per la rebuda i l'estima que ens demostren", va admetre entre abraçada i abraçada. "Això ha sigut el millor de la jornada", reconeixia l'Àngela.

Com a totes les manifestacions, es va aplegar gent de diverses generacions, però ahir també d'ideologies i confessions diferents. Destacava la presència de la comunitat musulmana, sobretot de les dones, que es van erigir en portaveus d'una evidència: "Venim a dir que l'islam no té res a veure amb el terrorisme", repetia per enèsim cop la Yusra al costat del seu pare i els seus fills.

Una hora abans de l'inici de la manifestació, el passeig de Gràcia estava força buit i, tot i que va acabar omplint-se i fins a dues hores després continuava arribant gent a la plaça Catalunya, el recorregut es va poder fer sense dificultats. Durant la marxa es va fer patent el clima de tensió política dels últims dies i es respirava certa incomoditat entre assistents

Marxa
'El cant dels ocells' i l'agraïment a metges i policies, el més emotiu

Parlaments
"No aconseguiran dividir-nos", diuen Míriam Hatibi i Rosa Maria Sardà

que normalment no coincideixen en una manifestació. En algun moment, fins i tot es va produir algun intercanvi de retrets. "Hi hauria d'haver hagut silenci. Silenci en senyal de respecte als que ja no hi són, a les víctimes i les seves famílies, i no crits i banderes de tot tipus", lamentava la Maria Victòria, vinguda de Vilanova i la Geltrú.

La marxa va acabar a la plaça Catalunya, des d'on Sardà i Hatibi es van adreçar a la multitud. "Si la seva ideologia és la mort, la nostra és una aposta decidida per la vida", van dir referint-se als terroristes. Barcelona no es va oblidar de Nairobi, Manchester, París, Bagdad, Brussel·les, Nova York, Berlín i Kabul, ciutats que també han patit el terrorisme o que no han deixat de patir-lo. "No aconseguiran dividir-nos perquè no estem sols. Som milions de persones les que rebutgem la violència i defensem la convivència".

Uns versos de Federico García Lorca i Josep Maria de Sagarra sobre la Rambla van acomiadar l'homenatge. Els manifestants van acabar el recorregut a la Rambla, on van dipositar flors i pancartes en record de les víctimes. Aquest sí que va ser el punt d'unió entre totes les manifestacions que ahir van coincidir a la mateixa hora al passeig de Gràcia de Barcelona. —

Ahir van coincidir pancartes en favor de la pau, estelades, banderes espanyoles i missatges en contra i en defensa del rei. A. ESTÉVEZ / EFE

Dossier

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Els manifestants duïen ahir pancartes amb proclames a favor de la pau o contra la islamofòbia i amb retrets a l'Estat per la venda d'armes. CRISTINA CALDERER

L. BONILLA / A. MOLDES / M. VALLS
BARCELONA

Moltes manifestacions en una. Aquesta és la sensació que deixa la que havia de ser la gran marxa de rebuig contra el terrorisme després dels atemptats de dijous i divendres passat a Barcelona i Cambrils en què van morir 15 persones i més d'un centenar van resultar ferides. Barcelona va alçar ahir la veu contra la violència. Però no només. Mig milió de persones van sortir al carrer a reivindicar moltes causes i els aplaudiments a les forces de seguretat i d'emergències que van atendre els ferits i que integren la primera capçalera de la manifestació van rivalitzar amb els crits i xiulets contra el rei Felip VI –que per primer cop participava en una concentració– i contra el president espanyol, Mariano Rajoy, que encapçalaven, juntament amb el president Carles Puigdemont i l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, la segona línia de la marxa.

“No tinc por” es va erigir en el crit de la ciutadania contra el terrorismeihadista i en record de les víctimes dels atemptats. La marxa, però, no va tenir l'emotivitat ni l'èpica d'altres concentracions contra el terrorisme, començant per la de Ripoll d'ahir mateix o la de Rubí d'aquesta setma-

na, amb la simbòlica abraçada dels pares del Xavi, el nen de tres anys mort a la Rambla, amb l'imam de la ciutat. L'excepció va ser la interpretació d'*El cant dels ocells* a l'escenari de la plaça Catalunya, el punt d'arribada d'una manifestació que va començar als Jardins de Gràcia a les sis de la tarda. En sonar els primers acords, milers de persones van alçar els braços amb les roses vermelles, grogues i blanques, els colors de Barcelona, a la mà, mentre alguns es fien en sentides abraçades. Va ser, juntament amb els parlaments de

Missatges Estelades, banderes espanyoles i pancartes contra el rei en la marxa

l'activista Míriam Hatibi i l'actriu Rosa Maria Sardà i les mostres espontànies d'agraïment cap als serveis d'emergència, l'únic moment de comunió dels manifestants, ja que a estones semblava que cadascú havia sortit al carrer per causes diferents.

Les pancartes blaves en favor de la pau es barrejaven amb estelades, banderes espanyoles i missatges contra la islamofòbia, contra el tràfic d'armes i de denúncia de la relació del rei d'Espanya amb la monarquia saudita, com ara “Felip VI, qui vol la pau no trafica amb armes” o “Les se-

ves guerres, els nostres morts”. Pancartes que ja es van poder veure en la concentració que 170 entitats contràries a la presència d'autoritats, com el rei Felip VI, havien convocat dues hores abans i que es va unir després a la marxa principal. David Karvala, portaveu d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, va lamentar que “els que fomenten la islamofòbia i les guerres vinguin a plorar avui”.

Agraïment a policies i metges

Els polítics ahir no van fer parlaments oficials. Tot el protagonisme es va cedir a la ciutadania. Al metge i la infermera que es van bolcar en els ferits, al tècnic del Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) que va fer el triatge de les víctimes, a l'agent de la Guàrdia Urbana que va donar l'alerta de l'atemptat, al treballador del servei de la neteja que va reanimar una ferida, al taxista que va traslladar gent gratuïtament, al bomber que va garantir el dispositiu, al ciutadà anònim que va obrir casa seva als que no tenien on dormir o al mosso que va garantir la seguretat. Ells van ser els autèntics protagonistes i van encapçal·lar la marxa darrere d'una gran pancarta amb el lema “No tinc por”. Allà hi havia l'Alfonso López i l'Àlex Arnau, metge i infermer del SEM a Tarragona. L'Àlex va atendre els ferits de l'atemptat a Cambrils. Els manifes-

“No tinc por” i moltes altres reivindicacions

Aplaudiments i xiulades en una manifestació contra el terrorisme que aplega mig milió de persones a Barcelona

25 FERITS ALS ATEMPTATS, INGRESSATS

Un total de 25 persones que van quedar ferides en els atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils continuen hospitalitzades, sis d'elles en estat crític, segons l'últim balanç. Dels 25 ferits hospitalitzats,

6
Nombre de ferits
en estat crític

21 corresponen a l'atropellament a la Rambla, i quatre, al de Cambrils. Dels 21 ferits en l'atemptat de Barcelona, sis es troben en estat crític, dos estan greus, i 13, menys greus, mentre que dels de Cambrils un està greu, i tres, menys greus.

tants els van rebre amb aplaudiments. “Com a professional sanitari, que et reconeixin que has fet bé la feina és molt emotiu”, asseguraven. “S’ho mereixen. Estic orgullós de Barcelona i de com ha respost”, deien el Raül i la Vane. El Dani, agent de la Guàrdia Urbana, es va emocionar quan al final de la marxa els manifestants van cobrir amb roses el seu vehicle policial. “Estem molt contents per la rebuda i l’estima que ens demostren”, va admetre entre abraçada i abraçada. “Això ha sigut el millor de la jornada”, reconeixia l’Àngela.

Com a totes les manifestacions, es va aplegar gent de diverses generacions, però ahir també d’ideologies i confessions diferents. Destacava la presència de la comunitat musulmana, sobretot de les dones, que es van erigir en portaveus d’una evidència: “Venim a dir que l’islam no té res a veure amb el terrorisme”, repetia per enèsim cop la Yusra al costat del seu pare i els seus fills.

Una hora abans de l’inici de la manifestació, el passeig de Gràcia estava força buit i, tot i que va acabar omplint-se i fins a dues hores després continuava arribant gent a la plaça Catalunya, el recorregut es va poder fer sense dificultats. Durant la marxa es va fer patent el clima de tensió política dels últims dies i es respirava certa incomoditat entre assistents

Marxa
‘El cant
dels ocells’ i
l’agraïment
a metges i
polícies, el
més emotiu

Parlaments
“No
aconseguiran
dividir-nos”,
diuen Míriam
Hatibi i Rosa
Maria Sardà

que normalment no coincideixen en una manifestació. En algun moment, fins i tot es va produir algun intercanvi de retrets. “Hi hauria d’haver hagut silenci. Silenci en senyal de respecte als que ja no hi són, a les víctimes i les seves famílies, i no crits i banderes de tot tipus”, lamentava la Maria Victòria, vinguda de Vilanova i la Geltrú.

La marxa va acabar a la plaça Catalunya, des d’on Sardà i Hatibi es van adreçar a la multitud. “Si la seva ideologia és la mort, la nostra és una aposta decidida per la vida”, van dir referint-se als terroristes. Barcelona no es va oblidar de Nairobi, Manchester, París, Bagdad, Brussel·les, Nova York, Berlín i Kabul, ciutats que també han patit el terrorisme o que no han deixat de patir-lo. “No aconseguiran dividir-nos perquè no estem sols. Som milions de persones les que rebutgem la violència i defensem la convivència”.

Uns versos de Federico García Lorca i Josep Maria de Sagarra sobre la Rambla van acomiadar l’homenatge. Els manifestants van acabar el recorregut a la Rambla, on van dipositar flors i pancartes en record de les víctimes. Aquest sí que va ser el punt d’unió entre totes les manifestacions que ahir van coincidir a la mateixa hora al passeig de Gràcia de Barcelona. —

Manifestació de reüll al passeig de Gràcia

Crònica

ANTONI BASSAS
BARCELONA

El passeig de Gràcia va viure ahir la seva manifestació més estranya. Grups de gent amb estelades baixaven al costat de manifestants que portaven la bandera espanyola. El rei Felip VI i el president Rajoy anaven al davant de milers de persones que duïen una pancarta on hi deia “Les seves guerres, les nostres morts”. Només dues expressions sonores trencaven, de tant en tant, la remor dels passos de la gent: quan la majoria cridava “No tinc por!” i quan xiulaven Felip VI i el president Rajoy cada vegada que apareixien punxats a la pantalla gegant instal·lada a la cruïlla de la Gran Via. A les samarretes hi havia tots els colors del blau, començant pel blau anti-transvasament. El cos central del passeig anava ple, però pels laterals es podia caminar més de pressa. No hi va assistir la gentada d’altres vegades. L’única cosa unitària va ser el mínim comú denominador imprescindible: el dolor pels atemptats i el rebuig al terrorisme, però cadascú els va expressar amb els seus símbols. Junts físicament però amb distància d’esperit.

Marcatge mediàtic

Va ser una manifestació que va transcórrer amb un punt d’incomoditat, amb mirades de reüll a les banderes del veí, com aquell qui es posa a mirar una pel·lícula i, quan ja fa mitja hora que ha començat, encara no sap si li agrada i ha de decidir si continua mirant-la o més aviat ha de deixar-la.

A l’era de les xarxes socials i de les portades consigna, tothom és conscient que la càmera l’enfoca i que la seva bandera pot decantar el relat d’una tarda, tot i que no hi va haver color: van guanyar les estelades i les pancartes contra el comerç d’armament, directament adreçades al rei Felip i al cap de l’executiu espanyol.

Les tensions postatemptat

Era impossible pretendre que una manifestació feta a Catalunya, a la qual assisteixen el rei, Rajoy i el seu govern en ple, caminant colze a colze amb Carles Puigdemont i Carme Forcadell, s’escaparia de les tensions que s’albiren en l’horitzó immediat de l’Onze de Setembre i de l’1 d’octubre. Unes tensions que, a sobre, ja venien corregides i augmentades per les mateixes tibatons dels últims dies. L’indissimulable èxit dels Mossos d’Esquadra en la resposta policial als atemptats ha concedit a Catalunya l’estatus internacional d’estat virtual, cosa que ha provocat la corresponent ofensiva política i mediàtica dels que creuen que només hi ha unitat al voltant de la bandera espanyola o que la presència del rei és políticament neutral.

No, al passeig de Gràcia no es va viure l’angoixa del segrest i l’assassinat de Miguel Àngel Blanco, ni l’emoció de l’assassinat d’Ernest Lluch, en aquella nit inoblidable de Gemma Nierga i el “Vostès que poden, sisplau, dialoguin”, ni aquell clam contra George W. Bush i per la pau. I això que l’atac terrorista va ser a la Rambla i a Cambrils. Però l’emoció ja es va expressar a la plaça Catalunya, l’endemà dels atemptats. Ahir la majoria va participar en una manifestació que no es va acabar de sentir del tot seva. —

Ahir van coincidir pancartes en favor de la pau, estelades, banderes espanyoles i missatges en contra i en defensa del rei. A. ESTÉVEZ / EFE

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

El tsar de la lluita antiterrorista i el CITCO

Els cossos de seguretat de l'Estat aporten al Centre només les dades que volen

ERNESTO EKAIZER
PERIODISTA

El Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) no ha jugat cap paper en els atemptats terroristes del EI a la Rambla i a Cambrils, tot i ser presentat com "el millor escut" contra aquestes activitats. Així s'hi va referir el llavors ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, en la presa de possessió del comissari principal, José Luis Olivera, com a director del nou organisme, el 27 de gener del 2015.

En l'acte, una personalitat es va acostar a Olivera i va dir en veu alta: "Ja ets el nou Hoover". La referència a J. Edgar Hoover, el director del FBI acusat pel president Truman d'haver fet d'aquest organisme una policia secreta privada, li va fer certa gràcia a Olivera. "Bé, s'hi va estar 40 anys", va respondre. Per ser exactes, 37 anys.

Olivera és conegut a Catalunya per la visita que va fer a Barcelona el 29 d'octubre del 2012, amb Marcelino Martín Blas, cap d'assumptes interns de la policia, per persuadir els fiscals del cas Palau que calia escorcollar les seues de CDC i la Fundació Trias Fargas, d'amagat del jutge instructor.

Llavors ja feia uns mesos que havia deixat el càrrec a la unitat de delin-

qüència econòmica i fiscal (n'havia sigut el cap des de la seva creació, el 2005). I tot just tornava, com a director del CICO (Centre d'Intel·ligència contra el Crim Organitzat), a escalar posicions, ara amb el PP al govern, com ho havia fet abans amb el PSOE.

L'octubre del 2014, doncs, el CITCO naixia com a resultat de la fusió del Centre Nacional de Coordinació Antiterrorista (CNCA) i el CICO. Vestit a mida per a Olivera. Teòricament, es convertia en el tsar de la lluita antiterrorista.

Amb tot, fonts de la policia i de la Guàrdia Civil assenyalen que el CITCO, tot i tenir una potent plataforma informàtica, continua sense evitar els principals hàbits dels serveis d'informació a Espanya: tots es guarden els secrets i comparteixen poc o res amb els col·legues, vistos com a rivals.

"Els serveis pugen al CITCO el que volen. Per tant, un servei que accedeix a les dades emmagatzemades no entra en les bases d'informacions dels cossos de seguretat, sinó en les que els cossos han volgut allotjar-hi", indica una font de la Guàrdia Civil a l'ARA.

Fins ara els Mossos d'Esquadra no han participat en aquest organisme, cosa que ja està pràcticament decidida –o a punt– que passi.

Les informacions sobre l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty, per exemple, que daten del 2005, el 2006, el

Olivera saludant el jutge Pedraz en presència, a la seva esquerra, de l'exministre Fernández Díaz.

J.C. HIDALGO / EFE

2014 i el 2016, no han passat pel CITCO, segons fonts consultades. La policia ja havia seguit el cervell de la cèl·lula terrorista el 2005, intervenció –autoritzada– de telèfons inclosa. A Es Satty se'l relacionava amb presumptes terroristes de l'organització Ansar al-Islam, segons l'Abc. La investigació va ser arxivada, però la dada hi era, igual que a la base de dades de la policia. Amb tot, no va ser compartida amb la Guàrdia Civil ni els Mossos.

De fet, ni l'arxivament hauria d'haver impedit que es fes un seguiment d'Es Satty, que hi hagués un missatge d'alerta sobre l'imam. El 2006 apareixeria relacionat amb el seu cosí, Mustafà es Satty, vinculat a una xarxa de captació de terroristes suïcides a Vilanova i la Geltrú. I tot i que aquest cas també va acabar sent arxivat pel Suprem el 2011, hauria sigut prudent compartir aquesta informació, que actualitzava la del 2005.

Finalment, el 2016, un policia belga es va dirigir, de manera personal i informal, a un inspector dels Mossos per demanar informació de l'imam, pels recels despertats a Vilvoorde, on pensava establir-se. L'inspector va informar que als seus arxius només hi apareixia un Mustafà es Satty, i que Abdelbaki no apareixia relacionat amb terrorisme. L'inspector tampoc es va dirigir a la Policia Nacional per verificar si hi havia altres dades.

La nul·la cooperació en el creuament de dades permanent entre la Policia Nacional i la Guàrdia Civil va obrir el camí a la barbàrie del 11-M. La nul·la col·laboració entre Policia Nacional, Guàrdia Civil i Mossos (amb el punt àlgid de l'explosió d'Alcanar) va ser la que podria haver permès a l'imam Es Satty moure's ben lliurement per gairebé tot Catalunya, des de Ripoll fins a Alcanar, i disposar d'ajuda exterior per consumir la massacre de Barcelona i Cambrils. —

Younes va intentar robar un cotxe poc abans de ser abatut

ARA
BARCELONA

L'autor material de l'atropellament mortal a la Rambla, Younes Abouyaaqoub, va intentar robar un cotxe dilluns en un municipi limítrof amb Vilafranca del Penedès, només poques hores abans de ser abatut pels Mossos d'Esquadra a Subirats. Fins ara, es creia que el terrorista havia arribat com a molt lluny fins a Sant Sadurn d'Anoia, però la nova pista ha permès establir que dilluns al matí es va detectar Abouyaaqoub al nucli de Sant Pere Molanta, dins del terme municipal d'Olèrdola, que està més lluny de Barcelona que no pas Subirats, segons va informar ahir l'ACN.

Els fets van passar a primera hora del matí, quan una dona va aparcar el seu cotxe a l'aparcament que hi ha davant d'un gran establiment comercial dels afores de Sant Pere Molanta. Quan la dona anava a tancar el vehicle, un home es va abra-

onar sobre ella i va intentar robar-li el cotxe. La dona es va resistir i va començar a cridar, fins que l'assaltant va fugir a peu. A aquella hora, la foto d'Abouyaaqoub ja circulava pels mitjans de comunicació, tot i que els Mossos encara no havien anunciat públicament que ell era l'autor de l'atemptat de Barcelona. La policia, en aquell moment, tampoc havia demanat a la població que col·laborés en la cerca d'Abouyaaqoub ni havia difós més imatges del conductor de la furgoneta de l'atac.

Per això la dona no va reconèixer inicialment el seu assaltant. La víctima va denunciar els fets a comissaria una vegada Younes Abouyaaqoub ja havia sigut abatut i va reconèixer el jove per les imatges que s'havien fet públiques. Les gravacions de les càmeres de seguretat del centre comercial on havia tingut lloc l'incident van confirmar la identitat d'Abouyaaqoub, que al matí vestia de la mateixa manera que quan va ser abatut a primera hora de la tarda. Per tant, es considera que probable-

El dispositiu dels Mossos dilluns a Subirats, on van abatre l'autor de l'atac a la Rambla. TJERK VAN DER MEULEN

ment l'autor de l'atemptat a la Rambla es va desplaçar de Sant Pere Molanta fins a Sant Sadurn i Subirats, a uns 15 quilòmetres, on dilluns a la tarda dos ciutadans i dos agents van poder reconèixer Abouyaaqoub.

Creuant les muntanyes

Amb el nou detall de les hores prèvies a la captura de Younes Abouyaaqoub, la investigació policial sospita ara que el terrorista hauria fugit a peu de Sant Just Desvern –on els Mossos li van perdre la pista– creuant les muntanyes de l'Ordal. Així, de mica en mica, la investigació policial va resolent un dels misteris del relat posterior dels atacs: esbrinar què va fer Abouyaaqoub de dijous al vespre a dilluns a la tarda i si algú va ajudar-lo o si va fer el recorregut de Sant Just a Subirats –uns 40 quilòmetres per carretera– a peu. Dimarts al vespre, els Mossos van escorcollar un pis de Vilafranca, a una desena de quilòmetres de Subirats, sense que fins ara hagi transcendit qui o què s'hi buscava. —

**6 FERITS CRÍTIQS
ENTRE ELS 25
INGRESSATS**

Encara queden 25 ferits hospitalitzats pels atemptats de Barcelona i Cambrils, sis dels quals estan en estat crític. 21 dels ferits ho són per l'atemptat a Barcelona, i quatre, pel

de Cambrils. El departament de Salut va informar ahir que dos dels ferits van rebre l'alta. Dels ferits de Barcelona, sis estan en estat crític, un està greu, i 14, menys greus.

En el cas de Cambrils, n'hi ha un en estat greu, i tres, menys greus. Una de les persones que van resultar ferides en l'atac es troba ingressada a l'hospital de Saragossa.

especial des del migdia fins a la finalització de la manifestació, mentre que la línia Llobregat-Anoia funcionarà en horari de dia feiner i es doblarà la capacitat de la major part dels trens, que passaran dels tres als sis cotxes. Renfe també ha preparat un dispositiu especial amb 50 trens addicionals abans i després de la protesta. Les línies que es veuran reforçades són la R1, la R2 nord, la R2 sud, la R3 i la R4. Així mateix, TMB augmentarà un 40% el nombre de combois de les principals línies de metro des del migdia fins a la nit.

Aquests reforços volen evitar que la gent assisteixi a la manifestació en vehicle privat. L'Ajuntament recomana que no s'utilitzi el vehicle privat pel centre de la ciutat a partir de les tres de la tarda, com també anticipar al màxim l'hora d'arribada. Els talls de trànsit per la mobilització afectaran una trentena de línies d'autobusos de la ciutat.

Què es recomana als assistents a la marxa?

Més enllà de les qüestions de mobilitat, els Mossos d'Esquadra aconsellen als manifestants que no portin objectes ni motxilles voluminoses i que utilitzin algun sistema per identificar els menors, com ara polseres. A més, recomanen portar la documentació a sobre i demanen que no es difonguin rumors perquè poden posar en perill la seguretat. Per facilitar les comunicacions, els organitzadors de la marxa diuen que el millor és utilitzar missatges

de text en comptes de trucades de veu. A més, demanen que es redueixi l'ús d'imatges o material audiovisual a través de la xarxa mòbil per no col·lapsar-la. La indumentària més adequada per a la marxa és roba còmoda, calçat que protegeixi els peus i una gorra pel sol.

Com es cobrirà la protesta als mitjans?

La majoria de mitjans de comunicació han preparat una cobertura especial per informar de la manifestació. L'ARA oferirà imatges en vídeo i informació minut a minut a través de la web abans i durant el transcurs de la protesta. També farà un ampli desplegament per explicar la mobilització de Barcelona des de diferents punts i la marxa convocada a Ripoll, que tindrà lloc a la mateixa hora a la plaça de l'Abat Oliba.

Durant la protesta TV3 emetrà un programa informatiu conduït per Carles Prats i Cristina Riba, mentre que Mònica Terribas encapçalà l'espai informatiu de Catalunya Ràdio. Amb motiu d'aquesta programació especial, la retransmissió del partit del Barça es farà per la freqüència d'iCat fm. RAC1 també oferirà un espai informatiu especial amb Xavi Bundó, Joan Lluís Garcia, Agnès Marquès i Joan Maria Pou. En paral·lel, la mobilització es podrà seguir per La 1 i el canal 24 Horas, que emetran íntegrament la marxa. A La Sexta el programa especial estarà conduït per Hilario Pino, Cristina Villanueva i Xavier Sardà des de Barcelona. ■

50.000 cartells blaus per fer visible la societat civil

170 entitats denuncien “la hipocresia” de certs polítics

P.E. / N.J.
BARCELONA

La presència del rei Felip VI i el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, a la manifestació d'aquesta tarda no ha agradat a tothom. 170 entitats catalanes s'han unit per exigir que la societat civil sigui la protagonista de la marxa d'avui. No volen que es repeteixi la foto dels últims anys en altres ciutats europees que també han sigut víctimes del terrorisme, on les autoritats s'han convertit en la principal imatge de les mobilitzacions. Així, per fer visible la societat civil, les 170 entitats van fer ahir una crida demanant a les persones que vagin a la manifestació vestides de blau: volen aconseguir que es formi “una marea blava”. A part de la petició del color de la roba, també repartiran 50.000 cartells blaus per garantir que aquesta marea es percebi des de l'aire.

Òmnium Cultural, la Plataforma Aturem la Guerra, SOS Racisme Catalunya, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme i les organitzacions que formen part de Lafede.cat són algunes de les entitats que han signat el manifest. “Volem que es vegi que ens diferenciem de les polítiques que van contra la cultura de la pau i els drets humans”, va explicar la directora de Lafede.cat, Pepa Martínez. “No estem còmodes amb la presència de persones que han representat polítiques que no estan a favor de la pau”, va afegir el president de Lafede.cat, Tono Albareda. Per això van assegurar que avui sortiran al carrer per denunciar “la hipocresia de líders i representats polítics, del govern espanyol i de la monarquia”, que a través de les seves polítiques “promouen guerres i alimenten conflictes armats”.

“Si surt una foto amb autoritats, no serà per força divina. S'ha de fer possible que la mobilització d'avui sigui ciutadana”, va afirmar el portaveu d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, David Karvala. “¿Com pot ser que ministres del PP liderin un acte per la pau i la solidaritat si des de fa anys defensen el contrari?”, va qüestionar Karvala, que va afegir que “hi ha incomoditat” entre alguns moviments per la presència política en la marxa. Davant d'aquesta situació, les 170 entitats han convocat per a avui a les quatre de la tarda, dues hores abans que comenci la manifestació, un acte per a les organitzacions i les persones “que no se senten còmodes” amb la manifestació oficial. Aquest acte previ es farà a la cruïlla entre la rambla de Catalunya i el carrer Aragó. A les cinc, les entitats han

Marea
L'objectiu és aconseguir que el color sigui perceptible des de l'aire

Incomoditat
“Ens volem diferenciar dels que representen polítiques contra la pau”

fet una crida als assistents a reunir-se a la cruïlla entre el passeig de Gràcia i el carrer Diputació. El lema de la seva convocatòria és “Tenyim de blau la manifestació”. “El blau és el color que ha aglutinat molta gent per sol·licitar vies segures per als refugiats”, va exemplificar ahir Martínez, que va demanar que avui a les xarxes socials s'utilitzi el hashtag #anemdeblau.

Una marxa massiva

Malgrat la reticència per la presència de determinades autoritats, les entitats van reivindicar assistir a la mobilització. Igual que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que ahir es va sumar a la crida a la participació. “Volem que la marxa sigui massiva i que els carrers de la ciutat es desbordin”, va destacar. L'alcalde va insistir que a la capçalera de la manifestació només hi haurà les persones que van atendre les víctimes dels atemptats a la Rambla i a Cambrils. Colau va avançar que les autoritats no se situaran a la capçalera, sinó que s'ubicaran en un altre lloc de la marxa i estaran juntes “per motius de seguretat”. “Al davant de la mobilització hi haurà persones i professionals que hi van ser des del minut zero”, va concloure. ■

Una representació de les entitats que han signat el manifest, ahir en la presentació. AEN

Dossier

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

La Rambla s'ha omplert de mostres de condol després de l'atemptat de dijous de la setmana passada. FERRAN FORNÉ

Barcelona omplirà els carrers contra la violència i la por

Ciutadans i col·lectius encapçalaran la marxa de rebuig als atemptats de la Rambla i Cambrils

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

El crit és unànime i clamorós: Catalunya no té por i inunda els carrers per demostrar-ho. Per això la manifestació d'avui en rebuig als atemptats de Barcelona i Cambrils s'aixopluga sota aquest lema, "No tinc por", amb la voluntat de condemnar de manera massiva el jihadisme. Serà una protesta protagonitzada per la ciutadania i els cossos de seguretat, que ocuparan la capçalera d'una marxa contra la violència i a favor de la pau. Aquestes proclames beuen de la marxa multitudinària en contra de la Guerra de l'Iraq, el febrer del 2003.

Com serà la manifestació d'avui?

La mobilització, convocada per la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, començarà a les sis de la tarda als Jardins de Gràcia i baixarà pel passeig de Gràcia fins a la plaça Cata-

lunya. Allà s'ha instal·lat un escenari on tindran lloc diverses lectures a càrrec de l'actriu Rosa Maria Sardà i l'activista musulmana Míriam Hatibi. L'acte, organitzat amb la col·laboració del director del Teatre Lliure, Lluís Pasqual, inclourà la interpretació d'*El cant dels ocells* de la mà dels violoncel·listes Peter Thiemann i Guillem Gràcia. Que es faci a la plaça Catalunya té un simbolisme especial, perquè és el lloc més pròxim a la intersecció entre la Rambla i el carrer Pelai, on va començar l'atropellament massiu del 17 d'agost.

L'escenari estarà guarnit amb decoracions florals cedides pel Gremi de Floristes de Catalunya i comptarà amb el cartell que l'artista Frederic Amat va elaborar després dels atemptats, en què hi ha el nom de Barcelona escrit en vermell i la lletra ela és un crespó negre. Durant la manifestació diversos voluntaris repartiran prop de 70.000 flors vermelles, grogues i blanques (els colors de la ciutat de Barcelona) entre els assistents.

Qui encapçalà la protesta?

Les persones i els col·lectius que més han treballat per donar suport a les víctimes dels atemptats obriran la manifestació. Ho faran amb una única pancarta en què es podrà llegir en 17 idiomes "No tinc por", la frase que la ciutadania no ha parat de repetir des de dijous de la setmana passada per rebutjar amb contundència els atacs jihadistes.

La capçalera estarà formada per membres dels cossos de seguretat i dels serveis d'emergència, veïns de la Rambla, comerciants, taxistes i altres col·lectius que van atendre les víctimes des del principi. Malgrat que la protesta començarà als Jardins de Gràcia, la capçalera se situarà una mica més avall, a l'encreuament del passeig de Gràcia amb la Gran Via.

Hi haurà presència de polítics?

Autoritats i representants de tots els partits polítics assistiran a la mobilització, tot i que no formaran part de

Lema
La frase
"No tinc por"
escrita en
17 idiomes
obrirà la
mobilització

la capçalera. Després que la ciutadania ho hagi reclamat, la presència institucional s'ubicarà en un segon pla designat, concentrada i visible per motius de seguretat. Allà hi haurà el president de la Generalitat, Carles Puigdemont; consellers del Govern, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. També hi han confirmat l'assistència el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, ministres i el rei Felip VI, que participarà en una manifestació per primera vegada com a monarca. La seva presència ha generat queixes de la CUP, Podem Catalunya i diversos col·lectius que critiquen la connivència de la monarquia espanyola amb la de l'Àrab Saudita. Tots els presidents autonòmics també seran a la protesta.

Com afectarà la marxa als transports i la mobilitat?

Amb motiu de la manifestació, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) reforçarà el seu servei a les línies metropolitanes. La línia Barcelona-Vallès oferirà un servei

**6 FERITS CRÍTICS
ENTRE ELS 25
INGRESSATS**

Encara queden 25 ferits hospitalitzats pels atemptats de Barcelona i Cambrils, sis dels quals estan en estat crític. 21 dels ferits ho són per l'atemptat a Barcelona, i quatre, pel

de Cambrils. El departament de Salut va informar ahir que dos dels ferits van rebre l'alta. Dels ferits de Barcelona, sis estan en estat crític, un està greu, i 14, menys greus.

En el cas de Cambrils, n'hi ha un en estat greu, i tres, menys greus. Una de les persones que van resultar ferides en l'atac es troba ingressada a l'hospital de Saragossa.

especial des del migdia fins a la finalització de la manifestació, mentre que la línia Llobregat-Anoia funcionarà en horari de dia feiner i es doblarà la capacitat de la major part dels trens, que passaran dels tres als sis cotxes. Renfe també ha preparat un dispositiu especial amb 50 trens addicionals abans i després de la protesta. Les línies que es veuran reforçades són la R1, la R2 nord, la R2 sud, la R3 i la R4. Així mateix, TMB augmentarà un 40% el nombre de combois de les principals línies de metro des del migdia fins a la nit.

Aquests reforços volen evitar que la gent assisteixi a la manifestació en vehicle privat. L'Ajuntament recomana que no s'utilitzi el vehicle privat pel centre de la ciutat a partir de les tres de la tarda, com també anticipar al màxim l'hora d'arribada. Els talls de trànsit per la mobilització afectaran una trentena de línies d'autobusos de la ciutat.

Què es recomana als assistents a la marxa?

Més enllà de les qüestions de mobilitat, els Mossos d'Esquadra aconsellen als manifestants que no portin objectes ni motxilles voluminoses i que utilitzin algun sistema per identificar els menors, com ara polseres. A més, recomanen portar la documentació a sobre i demanen que no es difonguin rumors perquè poden posar en perill la seguretat. Per facilitar les comunicacions, els organitzadors de la marxa diuen que el millor és utilitzar missatges

de text en comptes de trucades de veu. A més, demanen que es redueixi l'ús d'imatges o material audiovisual a través de la xarxa mòbil per no col·lapsar-la. La indumentària més adequada per a la marxa és roba còmoda, calçat que protegeixi els peus i una gorra pel sol.

Com es cobrirà la protesta als mitjans?

La majoria de mitjans de comunicació han preparat una cobertura especial per informar de la manifestació. L'ARA oferirà imatges en vídeo i informació minut a minut a través de la web abans i durant el transcurs de la protesta. També farà un ampli desplegament per explicar la mobilització de Barcelona des de diferents punts i la marxa convocada a Ripoll, que tindrà lloc a la mateixa hora a la plaça de l'Abat Oliba.

Durant la protesta TV3 emetrà un programa informatiu conduït per Carles Prats i Cristina Riba, mentre que Mònica Terribas encapçalà l'espai informatiu de Catalunya Ràdio. Amb motiu d'aquesta programació especial, la retransmissió del partit del Barça es farà per la freqüència d'iCat fm. RAC1 també oferirà un espai informatiu especial amb Xavi Bundó, Joan Lluís Garcia, Agnès Marquès i Joan Maria Pou. En paral·lel, la mobilització es podrà seguir per La 1 i el canal 24 Horas, que emetran íntegrament la marxa. A La Sexta el programa especial estarà conduït per Hilario Pino, Cristina Villanueva i Xavier Sardà des de Barcelona. ■

50.000 cartells blaus per fer visible la societat civil

170 entitats denuncien “la hipocresia” de certs polítics

P.E. / N.J.
BARCELONA

La presència del rei Felip VI i el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, a la manifestació d'aquesta tarda no ha agradat a tothom. 170 entitats catalanes s'han unit per exigir que la societat civil sigui la protagonista de la marxa d'avui. No volen que es repeteixi la foto dels últims anys en altres ciutats europees que també han sigut víctimes del terrorisme, on les autoritats s'han convertit en la principal imatge de les mobilitzacions. Així, per fer visible la societat civil, les 170 entitats van fer ahir una crida demanant a les persones que vagin a la manifestació vestides de blau: volen aconseguir que es formi “una marea blava”. A part de la petició del color de la roba, també repartiran 50.000 cartells blaus per garantir que aquesta marea es percebi des de l'aire.

Òmnium Cultural, la Plataforma Aturem la Guerra, SOS Racisme Catalunya, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme i les organitzacions que formen part de Lafede.cat són algunes de les entitats que han signat el manifest. “Volem que es vegi que ens diferenciem de les polítiques que van contra la cultura de la pau i els drets humans”, va explicar la directora de Lafede.cat, Pepa Martínez. “No estem còmodes amb la presència de persones que han representat polítiques que no estan a favor de la pau”, va afegir el president de Lafede.cat, Tono Albareda. Per això van assegurar que avui sortiran al carrer per denunciar “la hipocresia de líders i representats polítics, del govern espanyol i de la monarquia”, que a través de les seves polítiques “promouen guerres i alimenten conflictes armats”.

“Si surt una foto amb autoritats, no serà per força divina. S'ha de fer possible que la mobilització d'avui sigui ciutadana”, va afirmar el portaveu d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, David Karvala. “¿Com pot ser que ministres del PP liderin un acte per la pau i la solidaritat si des de fa anys defensen el contrari?”, va qüestionar Karvala, que va afegir que “hi ha incomoditat” entre alguns moviments per la presència política en la marxa. Davant d'aquesta situació, les 170 entitats han convocat per a avui a les quatre de la tarda, dues hores abans que comenci la manifestació, un acte per a les organitzacions i les persones “que no se senten còmodes” amb la manifestació oficial. Aquest acte previ es farà a la cruïlla entre la rambla de Catalunya i el carrer Aragó. A les cinc, les entitats han

Marea
L'objectiu és aconseguir que el color sigui perceptible des de l'aire

Incomoditat
“Ens volem diferenciar dels que representen polítiques contra la pau”

fet una crida als assistents a reunir-se a la cruïlla entre el passeig de Gràcia i el carrer Diputació. El lema de la seva convocatòria és “Tenyim de blau la manifestació”. “El blau és el color que ha aglutinat molta gent per sol·licitar vies segures per als refugiats”, va exemplificar ahir Martínez, que va demanar que avui a les xarxes socials s'utilitzi el hashtag #anemdeblau.

Una marxa massiva

Malgrat la reticència per la presència de determinades autoritats, les entitats van reivindicar assistir a la mobilització. Igual que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que ahir es va sumar a la crida a la participació. “Volem que la marxa sigui massiva i que els carrers de la ciutat es desbordin”, va destacar. L'alcalde va insistir que a la capçalera de la manifestació només hi haurà les persones que van atendre les víctimes dels atemptats a la Rambla i a Cambrils. Colau va avançar que les autoritats no se situaran a la capçalera, sinó que s'ubicaran en un altre lloc de la marxa i estaran juntes “per motius de seguretat”. “Al davant de la mobilització hi haurà persones i professionals que hi van ser des del minut zero”, va concloure. ■

Una representació de les entitats que han signat el manifest, ahir en la presentació. AEN

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

El tsar de la lluita antiterrorista i el CITCO

Els cossos de seguretat de l'Estat aporten al Centre només les dades que volen

ERNESTO EKAIZER
PERIODISTA

El Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) no ha jugat cap paper en els atemptats terroristes del EI a la Rambla i a Cambrils, tot i ser presentat com "el millor escut" contra aquestes activitats. Així s'hi va referir el llavors ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, en la presa de possessió del comissari principal, José Luis Olivera, com a director del nou organisme, el 27 de gener del 2015.

En l'acte, una personalitat es va acostar a Olivera i va dir en veu alta: "Ja ets el nou Hoover". La referència a J. Edgar Hoover, el director del FBI acusat pel president Truman d'haver fet d'aquest organisme una policia secreta privada, li va fer certa gràcia a Olivera. "Bé, s'hi va estar 40 anys", va respondre. Per ser exactes, 37 anys.

Olivera és conegut a Catalunya per la visita que va fer a Barcelona el 29 d'octubre del 2012, amb Marcelino Martín Blas, cap d'assumptes interns de la policia, per persuadir els fiscals del cas Palau que calia escorcollar les seues de CDC i la Fundació Trias Fargas, d'amagat del jutge instructor.

Llavors ja feia uns mesos que havia deixat el càrrec a la unitat de delin-

qüència econòmica i fiscal (n'havia sigut el cap des de la seva creació, el 2005). I tot just tornava, com a director del CICO (Centre d'Intel·ligència contra el Crim Organitzat), a escalar posicions, ara amb el PP al govern, com ho havia fet abans amb el PSOE.

L'octubre del 2014, doncs, el CITCO naixia com a resultat de la fusió del Centre Nacional de Coordinació Antiterrorista (CNCA) i el CICO. Vestit a mida per a Olivera. Teòricament, es convertia en el tsar de la lluita antiterrorista.

Amb tot, fonts de la policia i de la Guàrdia Civil assenyalen que el CITCO, tot i tenir una potent plataforma informàtica, continua sense evitar els principals hàbits dels serveis d'informació a Espanya: tots es guarden els secrets i comparteixen poc o res amb els col·legues, vistos com a rivals.

"Els serveis pugen al CITCO el que volen. Per tant, un servei que accedeix a les dades emmagatzemades no entra en les bases d'informacions dels cossos de seguretat, sinó en les que els cossos han volgut allotjar-hi", indica una font de la Guàrdia Civil a l'ARA.

Fins ara els Mossos d'Esquadra no han participat en aquest organisme, cosa que ja està pràcticament decidida –o a punt– que passi.

Les informacions sobre l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty, per exemple, que daten del 2005, el 2006, el

Olivera saludant el jutge Pedraz en presència, a la seva esquerra, de l'exministre Fernández Díaz.

J.C. HIDALGO / EFE

2014 i el 2016, no han passat pel CITCO, segons fonts consultades. La policia ja havia seguit el cervell de la cèl·lula terrorista el 2005, intervenció –autoritzada– de telèfons inclosa. A Es Satty se'l relacionava amb presumptes terroristes de l'organització Ansar al-Islam, segons l'Abc. La investigació va ser arxivada, però la dada hi era, igual que a la base de dades de la policia. Amb tot, no va ser compartida amb la Guàrdia Civil ni els Mossos.

De fet, ni l'arxivament hauria d'haver impedit que es fes un seguiment d'Es Satty, que hi hagués un missatge d'alerta sobre l'imam. El 2006 apareixeria relacionat amb el seu cosí, Mustafà es Satty, vinculat a una xarxa de captació de terroristes suïcides a Vilanova i la Geltrú. I tot i que aquest cas també va acabar sent arxivat pel Suprem el 2011, hauria sigut prudent compartir aquesta informació, que actualitzava la del 2005.

Finalment, el 2016, un policia belga es va dirigir, de manera personal i informal, a un inspector dels Mossos per demanar informació de l'imam, pels recels despertats a Vilvoorde, on pensava establir-se. L'inspector va informar que als seus arxius només hi apareixia un Mustafà es Satty, i que Abdelbaki no apareixia relacionat amb terrorisme. L'inspector tampoc es va dirigir a la Policia Nacional per verificar si hi havia altres dades.

La nul·la cooperació en el creuament de dades permanent entre la Policia Nacional i la Guàrdia Civil va obrir el camí a la barbàrie del 11-M. La nul·la col·laboració entre Policia Nacional, Guàrdia Civil i Mossos (amb el punt àlgid de l'explosió d'Alcanar) va ser la que podria haver permès a l'imam Es Satty moure's ben lliurement per gairebé tot Catalunya, des de Ripoll fins a Alcanar, i disposar d'ajuda exterior per consumir la massacre de Barcelona i Cambrils. —

Younes va intentar robar un cotxe poc abans de ser abatut

ARA
BARCELONA

L'autor material de l'atropellament mortal a la Rambla, Younes Abouyaaqoub, va intentar robar un cotxe dilluns en un municipi limítrof amb Vilafranca del Penedès, només poques hores abans de ser abatut pels Mossos d'Esquadra a Subirats. Fins ara, es creia que el terrorista havia arribat com a molt lluny fins a Sant Sadurn d'Anoia, però la nova pista ha permès establir que dilluns al matí es va detectar Abouyaaqoub al nucli de Sant Pere Molanta, dins del terme municipal d'Olèrdola, que està més lluny de Barcelona que no pas Subirats, segons va informar ahir l'ACN.

Els fets van passar a primera hora del matí, quan una dona va aparcar el seu cotxe a l'aparcament que hi ha davant d'un gran establiment comercial dels afores de Sant Pere Molanta. Quan la dona anava a tancar el vehicle, un home es va abra-

onar sobre ella i va intentar robar-li el cotxe. La dona es va resistir i va començar a cridar, fins que l'assaltant va fugir a peu. A aquella hora, la foto d'Abouyaaqoub ja circulava pels mitjans de comunicació, tot i que els Mossos encara no havien anunciat públicament que ell era l'autor de l'atemptat de Barcelona. La policia, en aquell moment, tampoc havia demanat a la població que col·laborés en la cerca d'Abouyaaqoub ni havia difós més imatges del conductor de la furgoneta de l'atac.

Per això la dona no va reconèixer inicialment el seu assaltant. La víctima va denunciar els fets a comissaria una vegada Younes Abouyaaqoub ja havia sigut abatut i va reconèixer el jove per les imatges que s'havien fet públiques. Les gravacions de les càmeres de seguretat del centre comercial on havia tingut lloc l'incident van confirmar la identitat d'Abouyaaqoub, que al matí vestia de la mateixa manera que quan va ser abatut a primera hora de la tarda. Per tant, es considera que probable-

El dispositiu dels Mossos dilluns a Subirats, on van abatre l'autor de l'atac a la Rambla. TJERK VAN DER MEULEN

ment l'autor de l'atemptat a la Rambla es va desplaçar de Sant Pere Molanta fins a Sant Sadurn i Subirats, a uns 15 quilòmetres, on dilluns a la tarda dos ciutadans i dos agents van poder reconèixer Abouyaaqoub.

Creuant les muntanyes

Amb el nou detall de les hores prèvies a la captura de Younes Abouyaaqoub, la investigació policial sospita ara que el terrorista hauria fugit a peu de Sant Just Desvern –on els Mossos li van perdre la pista– creuant les muntanyes de l'Ordal. Així, de mica en mica, la investigació policial va resolent un dels misteris del relat posterior dels atacs: esbrinar què va fer Abouyaaqoub de dijous al vespre a dilluns a la tarda i si algú va ajudar-lo o si va fer el recorregut de Sant Just a Subirats –uns 40 quilòmetres per carretera– a peu. Dimarts al vespre, els Mossos van escorcollar un pis de Vilafranca, a una desena de quilòmetres de Subirats, sense que fins ara hagi transcendit qui o què s'hi buscava. —

**6 FERITS CRÍTICS
ENTRE ELS 25
INGRESSATS**

Encara queden 25 ferits hospitalitzats pels atemptats de Barcelona i Cambrils, sis dels quals estan en estat crític. 21 dels ferits ho són per l'atemptat a Barcelona, i quatre, pel

de Cambrils. El departament de Salut va informar ahir que dos dels ferits van rebre l'alta. Dels ferits de Barcelona, sis estan en estat crític, un està greu, i 14, menys greus.

En el cas de Cambrils, n'hi ha un en estat greu, i tres, menys greus. Una de les persones que van resultar ferides en l'atac es troba ingressada a l'hospital de Saragossa.

especial des del migdia fins a la finalització de la manifestació, mentre que la línia Llobregat-Anoia funcionarà en horari de dia feiner i es doblarà la capacitat de la major part dels trens, que passaran dels tres als sis cotxes. Renfe també ha preparat un dispositiu especial amb 50 trens addicionals abans i després de la protesta. Les línies que es veuran reforçades són la R1, la R2 nord, la R2 sud, la R3 i la R4. Així mateix, TMB augmentarà un 40% el nombre de combois de les principals línies de metro des del migdia fins a la nit.

Aquests reforços volen evitar que la gent assisteixi a la manifestació en vehicle privat. L'Ajuntament recomana que no s'utilitzi el vehicle privat pel centre de la ciutat a partir de les tres de la tarda, com també anticipar al màxim l'hora d'arribada. Els talls de trànsit per la mobilització afectaran una trentena de línies d'autobusos de la ciutat.

Què es recomana als assistents a la marxa?

Més enllà de les qüestions de mobilitat, els Mossos d'Esquadra aconsellen als manifestants que no portin objectes ni motxilles voluminoses i que utilitzin algun sistema per identificar els menors, com ara polseres. A més, recomanen portar la documentació a sobre i demanen que no es difonguin rumors perquè poden posar en perill la seguretat. Per facilitar les comunicacions, els organitzadors de la marxa diuen que el millor és utilitzar missatges

de text en comptes de trucades de veu. A més, demanen que es redueixi l'ús d'imatges o material audiovisual a través de la xarxa mòbil per no col·lapsar-la. La indumentària més adequada per a la marxa és roba còmoda, calçat que protegeixi els peus i una gorra pel sol.

Com es cobrirà la protesta als mitjans?

La majoria de mitjans de comunicació han preparat una cobertura especial per informar de la manifestació. L'ARA oferirà imatges en vídeo i informació minut a minut a través de la web abans i durant el transcurs de la protesta. També farà un ampli desplegament per explicar la mobilització de Barcelona des de diferents punts i la marxa convocada a Ripoll, que tindrà lloc a la mateixa hora a la plaça de l'Abat Oliba.

Durant la protesta TV3 emetrà un programa informatiu conduït per Carles Prats i Cristina Riba, mentre que Mònica Terribas encapçalà l'espai informatiu de Catalunya Ràdio. Amb motiu d'aquesta programació especial, la retransmissió del partit del Barça es farà per la freqüència d'iCat fm. RAC1 també oferirà un espai informatiu especial amb Xavi Bundó, Joan Lluís Garcia, Agnès Marquès i Joan Maria Pou. En paral·lel, la mobilització es podrà seguir per La 1 i el canal 24 Horas, que emetran íntegrament la marxa. A La Sexta el programa especial estarà conduït per Hilario Pino, Cristina Villanueva i Xavier Sardà des de Barcelona. ■

50.000 cartells blaus per fer visible la societat civil

170 entitats denuncien “la hipocresia” de certs polítics

P.E. / N.J.
BARCELONA

La presència del rei Felip VI i el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, a la manifestació d'aquesta tarda no ha agradat a tothom. 170 entitats catalanes s'han unit per exigir que la societat civil sigui la protagonista de la marxa d'avui. No volen que es repeteixi la foto dels últims anys en altres ciutats europees que també han sigut víctimes del terrorisme, on les autoritats s'han convertit en la principal imatge de les mobilitzacions. Així, per fer visible la societat civil, les 170 entitats van fer ahir una crida demanant a les persones que vagin a la manifestació vestides de blau: volen aconseguir que es formi “una marea blava”. A part de la petició del color de la roba, també repartiran 50.000 cartells blaus per garantir que aquesta marea es percebi des de l'aire.

Òmnium Cultural, la Plataforma Aturem la Guerra, SOS Racisme Catalunya, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme i les organitzacions que formen part de Lafede.cat són algunes de les entitats que han signat el manifest. “Volem que es vegi que ens diferenciem de les polítiques que van contra la cultura de la pau i els drets humans”, va explicar la directora de Lafede.cat, Pepa Martínez. “No estem còmodes amb la presència de persones que han representat polítiques que no estan a favor de la pau”, va afegir el president de Lafede.cat, Tono Albareda. Per això van assegurar que avui sortiran al carrer per denunciar “la hipocresia de líders i representats polítics, del govern espanyol i de la monarquia”, que a través de les seves polítiques “promouen guerres i alimenten conflictes armats”.

“Si surt una foto amb autoritats, no serà per força divina. S'ha de fer possible que la mobilització d'avui sigui ciutadana”, va afirmar el portaveu d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, David Karvala. “¿Com pot ser que ministres del PP liderin un acte per la pau i la solidaritat si des de fa anys defensen el contrari?”, va qüestionar Karvala, que va afegir que “hi ha incomoditat” entre alguns moviments per la presència política en la marxa. Davant d'aquesta situació, les 170 entitats han convocat per a avui a les quatre de la tarda, dues hores abans que comenci la manifestació, un acte per a les organitzacions i les persones “que no se senten còmodes” amb la manifestació oficial. Aquest acte previ es farà a la cruïlla entre la rambla de Catalunya i el carrer Aragó. A les cinc, les entitats han

Marea
L'objectiu és aconseguir que el color sigui perceptible des de l'aire

Incomoditat
“Ens volem diferenciar dels que representen polítiques contra la pau”

fet una crida als assistents a reunir-se a la cruïlla entre el passeig de Gràcia i el carrer Diputació. El lema de la seva convocatòria és “Tenyim de blau la manifestació”. “El blau és el color que ha aglutinat molta gent per sol·licitar vies segures per als refugiats”, va exemplificar ahir Martínez, que va demanar que avui a les xarxes socials s'utilitzi el hashtag #anemdeblau.

Una marxa massiva

Malgrat la reticència per la presència de determinades autoritats, les entitats van reivindicar assistir a la mobilització. Igual que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que ahir es va sumar a la crida a la participació. “Volem que la marxa sigui massiva i que els carrers de la ciutat es desbordin”, va destacar. L'alcalde va insistir que a la capçalera de la manifestació només hi haurà les persones que van atendre les víctimes dels atemptats a la Rambla i a Cambrils. Colau va avançar que les autoritats no se situaran a la capçalera, sinó que s'ubicaran en un altre lloc de la marxa i estaran juntes “per motius de seguretat”. “Al davant de la mobilització hi haurà persones i professionals que hi van ser des del minut zero”, va concloure. ■

Una representació de les entitats que han signat el manifest, ahir en la presentació. AEN

a L'EDITORIAL

Un clam contra la por

El missatge de la capçalera de la manifestació d'avui a Barcelona serà ben clar: "No tinc por". En 17 idiomes s'expressarà que aquesta societat afrontarà conjuntament la violència cega sense afeblir-se i que aquesta prova per vèncer la por també la guanyarem amb els nostres valors. Barcelona representa molt bé allò que els fanàtics islamistes intenten combatre. És una ciutat oberta, inclusiva, tolerant, alegre, on es viuen en llibertat les diferències, ja siguin religioses, de costums o d'orientació sexual. Per això la lluita de Barcelona, de Cambrils, com la de Madrid, París, Londres o Estocolm, és la lluita per la supervivència dels valors de la democràcia liberal. La nostra manera de viure, que porta homes i dones a una terrassa, a un concert, a passejar per la Rambla, on conviu sense estridèn-

cies el món sencer. La manifestació estarà encapçalada pels ciutadans que ens han fet enorgullir quan encara estàvem espantats. Els cossos de seguretat, els serveis d'emergències, de protecció civil, els veïns i passavolants de la Rambla que van protegir el país, que van acompanyar en la mort, que van curar els ferits, que van nete-

La lluita de Barcelona, Cambrils, Madrid, Londres o París és la dels nostres valors democràtics

jar l'horror. Tots aquells que van permetre que l'endemà de la tragèdia a la Rambla s'expressés el dol, però en un escenari que tornava a ser reconeixible. Una artèria que tornava a ser de la ciutat i no dels fanàtics. La capçalera serà ciutadana, però a la manifestació també hi assistiran les màximes autoritats catalanes i de l'Estat. Tots

els suports contra la violència són benvinguts i, amb encert, ningú s'ha autoexclòs malgrat les diferències polítiques. Previsiblement la manifestació serà massiva, com ha demanat l'alcalde de la ciutat. L'expressió del clam d'aquesta societat arriba al final d'una setmana en què el dolor i l'intent de manipulació de la feina dels

Mossos han conviscut. Les maniobres mediàtiques han sigut tan grolleres que qualsevol observador estranger ha vist com se li ajornen als Mossos les eines per lluitar contra aquest perill global

que és el jihadisme, malgrat la seva competència i encert en la gestió dels atemptats. Fer política amb la seguretat complicant la coordinació policial europea amb els Mossos posa en perill la seguretat de tots els ciutadans sigui quina sigui la seva ideologia o nacionalitat. Hi ha una oportunitat de fer les coses de manera diferent.

L'APUNT

Elles i el fanatisme

El ciment de la nostra societat democràtica no serà cap altre que el respecte i la convicció que som ciutadans amb drets i també amb deures. Tots tenim drets i obligacions per mantenir una societat tolerant i que alhora intenti ser idealment una terra d'oportunitats independentment de l'origen o el sentiment religiós. Entre els drets de la comunitat musulmana hi ha l'exercici en condicions dignes del seu culte i el suport sense reserves contra aquells que confonen islam amb islamisme o terrorisme. La nostra societat només estarà cohesionada si es dona l'oportunitat a la integració, independentment de la fe. I aquí arriben els deures que inclouen la defensa del nostre model de democràcia i el respecte dels drets civils. Aquests dies hem vist emergir veus de dones musulmanes catalanes defensant la seva identitat religiosa i parlant obertament contra la violència cobertes amb un vel. Preguntem-nos on eren fins ara, per què no tenien veu en el debat públic. Són la nostra esperança com a país i també la del progrés de la seva comunitat religiosa. Les dones de l'islam a Catalunya han de ser el principal dic contra el fanatisme. Contra una mirada reaccionària que pretén reservar a les dones un paper de subordinació o els nega la llibertat. Elles seran les que hauran de fer avançar els límits del conservadorisme i la tendència a la reacció que s'ha viscut en alguns països on els corrents més radicals han anat avançant. La seva llibertat és també la nostra.

ESTHER VERA
DIRECTORA

ANTHONY GARNER

els
BARRUFETS

© Peyo - 2017 - Licensed through I.M.P.S. (Brussels) - www.smurf.com

ara.cat

Gaudeix en família de totes les barrufantàstiques aventures dels barrufets. Informa-te'n a:

elsbarrufets@editorialbase.com
promo.ara.cat/barrufets

93 280 64 18

Atenció de dilluns a divendres

EDITORIAL BASE

Per cada col·lecció venuda, Editorial Base donarà 10 € a benefici de l'Obra Social de Sant Joan de Déu

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Tots els déus per a un sol poble sense por

Fins a 800 persones participen en l'acte interreligiós en record de les víctimes de Barcelona i Cambrils

Crònica

MAIOL ROGER
BARCELONA

El títol, un d'aquells que algú ha escrit pensant a no ferir cap sensibilitat, no reflecteix l'emotivitat de la cerimònia: "Acte interreligiós i interconviccional en record de les víctimes dels atemptats i per la pau". Resum: 800 persones de totes les creences reunides per repetir el clam contra el terrorisme, "No tinc por".

L'acte comença amb una nadala que ha esdevingut un bàlsam en els moments de dolor, *El cant dels ocells*. El violinista en fa una versió continguda, sentida, aportant-hi reminiscències àrabs. És Mohamed Soulimane, el director de l'Orquestra Àrab de Barcelona: "És el que necessitem, i no només amb la música: cadascú ha d'agafar la cultura de l'altre i sentir-la; tocar la música, cuinar un plat, barrejar-se", explica ja després de la cerimònia.

Barrejar-se, d'això tracta l'acte, amb una mescla de races i religions que recorda el bullici de la Rambla, la seva pluralitat. "És bonic i emotiu", comenta Xantal Genovart, de l'Associació de Dones Musulmanes de Catalunya, que es queda amb les mostres d'escalf rebudes aquests dies en què s'ha assenyalat l'islam: "Hi ha gent que t'abraça, que et dona les gràcies per ser-hi". També hi ha qui mira amb recel, però conclou resignada: "La societat és diversa en tots els sentits".

La diversitat de què es parla al Museu Marítim és la que enriqueix: "Volem que la nostra diversitat i el nostre model de convivència sigui la nostra fortalesa. Amb el cap ben alt diem que no tenim por, des de les conviccions i maneres que conformen el món", exposa des de l'escenari l'actriu Carme Sansa, mestra de cerimònies, que comença l'acte llegint el nom de les quinze víctimes dels atemptats de Barcelona i Cambrils. "La pluralitat, el respecte i la inclusió és el que mereix Barcelona", continua, abans de

cloure amb una citació de Paco Candel: "Som un sol poble amb una identitat dinàmica, construïda des de la diversitat".

Se l'escolten els polítics a primera fila: hi ha Carles Puigdemont amb alguns consellers del Govern, l'alcaldessa Ada Colau i el ministre de Justícia, Rafael Catalá. Però la política queda a la porta, i l'eco de la polèmica policial s'aparca amb mossos, policies nacionals i guàrdies civils asseguts junts.

En una banda, els diferents representants religiosos, amb els seus

L'acte va comptar amb representants de diferents cultes religiosos.

CÈLIA ATSET

vestits característics. La trobada de totes les creences no sorgeix com un bolet. La Generalitat els reuneix dos cops a l'any, i hi ha una relació fluida entre els representats dels diferents cultes que ha permès gestionar en pocs dies un acte que defineixen com a necessari: "Està pensat per a la societat, que és plural en les seves creences", explica el pare Martín, de l'Església ortodoxa. "Són moments per mostrar la solidaritat de les religions, hi són per a això", afegeix el Gurseloak, un sikh que participa en l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós, una entitat que reuneix joves de diferents creences. També hi ha espais per a laics: "Hi hem vingut perquè era la nostra opció per mostrar el condol", destaquen la Carla i la Valèria, de la Federació Catalana d'Escoltes i Guiatge.

El carrer més alegre del món

Els joves són els protagonistes. "Són el millor anticòs de l'odi, per creure en una societat oberta com a forma de vèncer la intolerància i la por", els descriu Sansa. Després de la lectura de textos per la pau (de la Declaració dels Drets Humans, la Bíblia, l'Alcorà, els principis budistes i la Torà), quinze joves pugen a l'escenari amb flors, per formar un gran ram que, al final, portaran a la Rambla.

Malgrat el cop, la Rambla és *"la calle más alegre del mundo"*, com la va definir Federico García Lorca al poema que tanca l'acte. L'Orquestra Àrab de Barcelona hi posa la cirereta amb *País petit* de Llach. Un país petit on caben tots els déus, però no la por. —

Hotels i aerolínies abaixen preus per retenir turistes

XAVIER GRAU
BARCELONA

L'impacte econòmic dels atemptats a Barcelona i Cambrils en el sector turístic "no està sent especialment rellevant", va dir ahir el ministre d'Economia, Luis de Guindos, que va recordar que l'atac a Madrid de l'11-M del 2004 va tenir "un cert impacte", però l'economia "es va recuperar ràpidament".

Però el sector turístic, que és el més afectat pels atacs a Barcelona i Madrid, ja ha pres algunes mesures per rebaixar l'impacte. Hotelers i algunes línies aèries, com Ryanair, han rebaixat preus per intentar evitar les cancel·lacions.

En el cas dels hotels de Barcelona, segons un estudi fet per la consultora Bric -que ha fet un informe basat en variables publicades com les tarifes i altres fonts d'accés més

restringit, a més d'entrevistes amb propietaris i directors d'hotels i encarregats de reserves-, les cancel·lacions de reserves la setmana després de l'atac a Barcelona no han sigut especialment significatives, d'entre el 2% i el 3% en el pitjor dels casos. De fet, les reserves via plataformes online que s'han registrat després han compensat les cancel·lacions, en els casos dels particulars, però no ha passat el mateix en el cas de reserves directes de grups de més de 10 persones. A més, el ritme de reserves s'ha alentit.

Davant d'aquesta situació, els hotelers de Barcelona ja han pres mesures, com una rebaixa dels preus, que la consultora xifra entre el 8% i el 15%. Però destaca que en el cas d'algunes cadenes hoteleres amb gran presència a la ciutat de Barcelona, o que concentren una gran part de la seva oferta urbana a la ca-

pital catalana, "en els dies immediatament posteriors a l'atac" van arribar a descomptes del 38% respecte a les tarifes immediatament anteriors "als hotels més pròxims al Barri Gòtic i de fins al 50% en alguns establiments ben ubicats, però no centrals".

Uns turistes a Barcelona en una imatge d'arxiu.

PERE TORDERA

La consultora creu que l'ocupació hotelera no es veurà gaire afectada i quedarà al voltant del 90% gràcies també als 32.000 assistents confirmats al Congrés de Cardiologia que comença demà, però els ingressos per habitació i la rendibilitat hotelera disminuiran una mica.

Per la seva banda, el president de la Federació d'Empresaris d'Hostaleria de la Província de Tarragona (FEHT), Eduard Farriol, va assegurar que "fins ara han sigut mínimes pràcticament nul·les, les cancel·lacions de reserves" a Cambrils, Salou, la Pineda i Vila-seca. Segons la FEHT, no arriben a un 1%.

Companyies aèries

Les aerolínies també han rebaixat tarifes per mantenir l'ocupació. Norwegian va ajustar a la baixa els preus dels vols als Estats Units després de l'atac, i ahir Ryanair i Vueling també es van sumar a aquesta política. El conseller delegat de la companyia irlandesa, Michael O'Leary, va dir ahir a Madrid que el trànsit de passatgers no s'ha vist afectat, però la companyia ha rebaixat tarifes entre un 5% i un 7%. —

Uns agents dels Mossos d'Esquadra durant l'escorcoll del domicili d'un dels detinguts a Ripoll la setmana passada. CÈLIA ATSET

Una setmana després dels atemptats

Una desaparició de quatre dies i una furgoneta pendents d'aclarir

L. BONILLA / P. ESPARCH
BARCELONA

En els set dies posteriors als atemptats, la investigació policial ja ha resolt algunes de les incògnites que havien deixat els fets però encara en queden unes quantes pendents d'aclarir. La que ha generat més dubtes és la desaparició durant quatre dies de l'autor material de l'atac a la Rambla, Younes Abouyaaqoub. Els Mossos li van perdre la pista dijous a les 19.00 h a Sant Just Desvern, dues hores després que cometés l'atac, quan va abandonar el cotxe de Pau Pérez, a qui havia apunyalat per robar-li el vehicle. Abouyaaqoub va estar desaparegut fins aquest dilluns a la tarda, quan dos ciutadans i dos agents dels Mossos van reconèixer l'autor de l'atac a prop de l'estació de tren de Sant Sadurní d'Anoia. La policia catalana va abatere'l cap a les 16.00 h de dilluns en un camp de vinyes a Subirats. Tot i que el gran misteri és esbrinar què va fer Abouyaaqoub des de dijous al vespre i fins dilluns a la tarda. Si algú va ajudar-lo o si va fer el recorregut de Sant Just a Subirats –uns 40 quilòmetres per carretera– a peu. Per si no fos prou, dimarts al vespre els Mossos van escorcollar un pis de Vilafranca del Penedès, a una desena de quilòmetres de Subirats, sense que fins ara hagi transcendit qui o què s'hi buscava.

Una altra incògnita és aclarir quin era la idea prevista dels terroristes en l'atac de Cambrils. Després de confirmar-se que els abatuts al passeig Marítim van visitar –les

hores prèvies a l'atac– fins a quatre ocasions l'àrea de servei de l'A-7 a Cambrils, com van gravar les càmeres de seguretat i va avançar l'ARA en exclusiva, els Mossos ara investiguen si els joves van visitar abans aquesta àrea de servei. Hi ha treballadors de l'establiment que afirmen que els van atendre abans i la policia catalana busca noves imatges de les càmeres de seguretat que puguin corroborar-ho. Els Mossos també estan interessats en les imatges gravades a l'exterior, al l'aparcament, per determinar si els terroristes van utilitzar un tercer cotxe a més de l'Audi A3 amb el qual van envestir un control policial al passeig Marítim i la furgoneta amb la qual Mohamed Hychami, un dels terroristes abatuts a Cambrils, es va accidentar a l'AP-7 la tarda dels atemptats. Ell va ser el primer a anar a l'àrea de servei de Cambrils on la resta van passar-lo a recollir. Aquest accident va obligar els terroristes a tornar a canviar els plans, ja que la furgoneta estavellada una hora i mitja abans dels fets a la Rambla havia de ser per a un altre atac. Per això van actuar “a la desesperada” al passeig Marítim de Cambrils.

Un altre dubte que encara no s'ha resolt és què hi feia a Vic una furgoneta llogada pels terroristes que es va localitzar dijous a les 18.50 h, un parell d'hores després que s'hagués produït l'atac a Barcelona. També s'ha d'aclarir com el grup va aconseguir més d'un centenar de bombes de butà –guardades al xalet d'Alcanar que va explotar– sense aixecar cap sospita i si l'imam tenia la intenció o no d'immolar-se en el pla inicial de l'atac.

Incògnites
No se sap què va fer el terrorista de la Rambla entre dijous i dilluns

Preparació
Després de l'explosió d'Alcanar, van actuar de manera rudimentària

15 víctimes mortals, un accident imprevist i ganivets a última hora

P.E.
BARCELONA

La investigació ha permès avançar com es preparava l'atac i com es va acabar executant. Però algun moment del relat ha trigat dies a aclarir-se, malgrat que en aquesta primera setmana ja s'ha pogut resoldre més d'un interrogant que hi havia poc després que passessin els fets. Oficialment, fins dilluns no es va parlar de 15 víctimes mortals (i no de 14) entre els atacs de Barcelona i Cambrils. La quinzena persona es va incloure a la llista una vegada els Mossos van poder confirmar que l'atac a la Rambla i un cotxe que al cap d'una hora i mitja s'havia saltat un control policial a la Diagonal eren dos incidents que estaven lligats. El vehicle que es va saltar el control es va localitzar dijous mateix al vespre abandonat a Sant Just Desvern i a l'interior del cotxe s'hi va trobar el cos sense vida d'un home, que havia mort per unes ferides d'arma blanca. La víctima mortal era Pau Pérez, un veí de Vilafranca del Penedès i propietari del vehicle, tot i que la policia catalana va insistir els primers dies que aquest cas s'investigava de manera separada dels atacs. Al final, dilluns els Mossos van anunciar que l'autor material de l'atropellament mortal a la Rambla, Younes Abouyaaqoub, també havia assassinat Pérez.

La policia catalana va poder arribar a aquesta conclusió després de descobrir que Abouyaaqoub, un cop havia comès l'atac, havia sortit de la Rambla i havia entrat al mer-

cat de la Boqueria. Des d'allà havia avançat, a vegades caminant i d'altres corrent, en direcció a la zona universitària. Cap a les 18.20 h, quan feia poc més d'una hora de l'atac a la Rambla, el terrorista va apunyalat Pérez, que acabava d'aparcarse al pàrquing per a estudiants de la zona universitària. Abouyaaqoub va deixar el cos sense vida a la part posterior del cotxe i va sortir de Barcelona, saltant-se el control de la Diagonal, amb el vehicle que va deixar estacionat a Sant Just.

El jutge de l'Audiència Nacional que ara investiga els atemptats, Fernando Andreu, va dictar una interlocutòria que va revelar nous detalls de les hores prèvies. Per exemple, la resolució va explicar que, quan faltava una hora i mitja per a l'atac a la Rambla, el pla improvisat dels terroristes es va torçar. Un dels terroristes que acabarien morint a Cambrils havia llogat a la una del migdia una furgoneta a Parets del Vallès. Però només dues hores i mitja més tard, a dos quarts de quatre de la tarda, la va estavellar a l'AP-7 a tocar del peatge de Cambrils. Aquest accident imprevist no ha sigut l'única revelació que ha demostrat que el grup va actuar d'una manera “rudimentària”. Tres hores i mitja abans de l'atac a Cambrils, dijous a les 21.26 h, van comprar una destrat i quatre ganivets en una botiga. Volien utilitzar les armes adquirides a última hora per matar vianants al passeig Marítim de Cambrils. Però després d'atropellar ciutadans i encastar l'Audi A3 amb el qual viatjaven contra un control policial, un mosso va abatere quatre terroristes i l'últim va caure minuts més tard.

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

MARIA GARCÍA
RIPOLL

Eren quarts de quatre de la tarda quan un dels terroristes de Cambrils, Houssaine Abouyaaqoub, s'intercanviava missatges amb un company com si no hagués de passar res al cap de deu hores. Segons ha pogut saber l'ARA, un amic li va preguntar per on parava últimament perquè "estava molt perdut", però ell li va posar l'excusa que "tenia feina aquest estiu i que es volia comprar un cotxe". Ell va insistir que l'avisés si tenia lliure una estona d'aquella setmana per anar als karts de Roses i Abouyaaqoub li va respondre: "Vale, perfecte, jo si tinc temps et dic, OK?" Una conversa d'allò més normal entre dos amics que fa temps que no es veuen i en què res fa sospitar que un d'ells, en realitat, pensava cometre un atemptat aquella mateixa nit.

Els més propers encara no s'expliquen com el Houssaine va tenir la sang freda de participar en un atemptat. "Ell sempre em treia de les baralles i posava pau quan discutíem amb gent", va assegurar un dels amics girant el cap a banda i banda sense entendre què li devia passar pel cap. I és que els que el van conèixer diuen del Houssaine que era un nano tranquil, generós i que sempre reia. Però com va passar amb la resta d'integrants de la cèl·lula terrorista, uns mesos abans dels atemptats va començar a fer petits canvis que en aquell moment semblaven insignificants, però que ara podrien tenir importància. Per exemple, ell sempre havia anat amb una colla d'amics que eren tant d'origen magribí com català, però a finals de maig, quan va acabar el curs d'electromecànica a la Fundació Eduard Soler, va deixar de tenir contacte amb els de sempre i només s'ajuntava amb la resta de membres de la cèl·lula, especialment amb els més joves, Moussa Oukabir, Omar Hychami i Said Aalla. "El dimecres abans dels atemptats esta-

“Si tinc temps et dic per quedar, ok?”

Els terroristes de Ripoll duïen una vida aparentment normal, fins i tot hores abans dels atemptats

L'últim 'whatsapp' de Houssaine Abouyaaqoub

ven aquí asseguts el Moussa, l'Omar i el Houssaine parlant de manera ben normal", va indicar una de les seves companyes de classe, assenyalant els bancs del davant de la pista de futbol de Ripoll. Un comportament que tampoc els va fer sospitar perquè sempre havien sigut molt amics entre ells.

No obstant això, sí que els va sorprendre quan van veure que, algunes setmanes abans de l'atemptat, Mohamed Hychami va estar ensenyant a conduir en cotxe i moto el més petit de tots, el Moussa, de només 17 anys. "El veies conduint el cotxe pel poble de nit i fent pràctiques amb el Moha", van destacar. I no era l'únic. També l'Omar i el Said conduïen una moto sense carnet pels carrers de Ripoll per fer pràctiques.

A més, uns dies abans de la massacre alguns dels nois van començar a vendre objectes personals. Dimecres passat el Moussa li va voler vendre la bici a un amic però el va avisar que "havia de ser aquell mateix dia perquè l'endemà marxava a Alemanya". El Mohamed també va posar a la venda el seu cotxe a través d'una aplicació i el Younes va donar veus per si algú volia la seva moto nova. Però això no és tot. Un dels pares dels amics es va trobar l'Omar fa dos mesos i aquest li va anunciar que deixaria la feina "perquè estava planejant altres coses", sense entrar en detalls.

L'imam, el cervell

Com altres familiars, els seus amics també creuen que va ser l'imam l'instigador dels atemptats i qui va enredar els joves per cometre l'atrocitat. I amb només 19 i 20 anys, tenen la teoria que primer "va enganyar els més grans, i ells els germans petits". A més de veure'ls moltes nits amb l'imam, un d'ells també recorda que, quan Abdelbaki es Satty va marxar de la mesquita petita, el Younes es va empiapar molt i va dir a la seva mare: "Ha de tornar i si cal comprem una mesquita perquè no marxi".

El rei confirma que anirà a la manifestació de demà

ARA
BARCELONA

A la manifestació de rebuig als atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils hi assistirà el rei Felip, segons van confirmar ahir a la nit fonts de la Zarzuela a Europa Press. La presència del monarca espanyol era una incògnita per a l'Ajuntament de Barcelona hores abans: "Si vinguessin ens haurien avisat i la casa reial no acostuma a improvisar", argumentava l'alcaldeessa Ada Colau en una entrevista a BTV ahir al migdia.

Colau va confirmar que la manifestació no tindrà parlaments institucionals i va assegurar que les autoritats "no seran protagonistes ni de la manifestació ni de l'acte". La marxa, que començarà als Jardins de Gràcia -a passeig de Gràcia amb Diagonal- a les 6 de la tarda i arribarà fins a la plaça Catalunya, serà "breu i simbòlica", va dir l'alcaldeessa. La capçalera estarà situada a l'altura de passeig de Gràcia amb la

pancarta que portarà per lema "No tinc por" en lletres vermelles i la i amb un crespó negre en senyal de dol. Al costat de la pancarta s'hi situaran els representats dels Mossos d'Esquadra, els serveis d'emergència i els col·lectius ciutadans que van actuar en el primer moment de l'atemptat de la Rambla. Més enre hi haurà els representants de les institucions: el rei, els membres del govern català, l'executiu espanyol i els alcaldes dels municipis afectats.

Pel que fa als membres del govern espanyol, arribaran a Barcelona amb un avió llogat expressament per a l'ocasió. L'avió traslladarà les autoritats des de Madrid i hi viatjaran Mariano Rajoy, diversos ministres i membres del govern, com la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, presidents de comunitats autònomes i altres líders polítics i sindicals.

Crítica d'entitats a l'Estat

Més d'un centenar d'entitats socials van acusar ahir el govern i la monar-

Espelmes i flors a la Rambla en record a les víctimes.

FRANCESC MELCION

quia espanyola de "promoure guerres". Segons va explicar l'ACN, diverses organitzacions que participaran en la manifestació de dissabte a Barcelona en contra dels atemptats jihadistes faran públic aquest matí un manifest per criticar la hipocresia de les dues instituci-

ons espanyoles, perquè, d'una banda, condemnin el terrorisme i, de l'altra, "alimenten conflictes bèl·lics a través del comerç d'armes en països com l'Aràbia Saudita". A més, també lamenten les polítiques "repressives i antiterroristes que fomenten l'espiral de violència" que impulsa el govern central.

Aquest manifest, que signaran més de 130 organitzacions, exigeix que els governs compleixin els tractats en contra del comerç d'armes i que trenquin els acords amb governs "opacs i autoritaris". Els signants també afegeixen que seran al carrer per agrair la resposta solidària de la ciutadania, però demanen no oblidar les altres víctimes d'arreu que pateixen cada dia la mateixa violència. Es refereixen, per exemple, als habitants de Síria. La crítica de les entitats és compartida per la CUP, que va rebutjar fa uns dies ocupar un lloc a la capçalera de la manifestació amb les autoritats i la monarquia, a qui va retreure la "hipocresia".

RAJOY SERÀ A LA MARXA DE BARCELONA

El govern espanyol va confirmar ahir que assistirà a la manifestació de dissabte a Barcelona i va animar a demostrar que Espanya és un “poble unit” davant la

“barbàrie”. Segons Efe, l'assistència l'encapçalarà Mariano Rajoy, tot i que no hi ha confirmació oficial. Deu presidents autonòmics també van anunciar que hi seran,

entre els quals el lehendakari, Iñigo Urkullu; el president valencià, Ximo Puig; l'andalusa, Susana Díaz; la madrilenya, Cristina Cifuentes, i la de les Illes Balears, Francina Armengol.

cional coneixia els antecedents d'Abdelbaki es Satty, es replicava ahir que els Mossos no havien comunicat “l'existència d'un nou imam” i que per això no tenien “coneixement del seu passat”. “S'han infrautilitzat el bagatge i els recursos, així com les bases de dades” dels cossos de l'Estat, conclouïa ahir a Efe el portaveu del SUP, Ramón Cossío, i feia una crida a “greixar els mecanismes de col·laboració” entre policia catalana i espanyola.

Les paraules de Cossío –i la polèmica en si entre sindicats– contrastaven ahir amb les declaracions del delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, en què assegurava que la cooperació entre les diferents policies de l'Estat ha sigut “fluida, constant i permanent”. O també amb les del mateix portaveu de l'executiu de Mariano Rajoy, Iñigo Méndez de Vigo, poc abans de fer una ofrena floral a la Rambla. “Que no es creïn falses polèmiques”, va dir, i va afirmar que la coordinació entre cossos catalans i espanyols “funciona i continuarà funcionant”.

Forn compareixerà al Parlament

Els detalls del funcionament o no d'aquesta cooperació i de l'operatiu dels Mossos en general els donarà aviat el conseller d'Interior, Joaquim Forn, que ahir va demanar compareixer al Parlament. Forn ha mostrat predisposició per explicar-se a la cambra demà mateix, abans del ple extraordinari per condemnar el terrorisme. L'oposició, però, va demanar que la compareixença sigui la setmana que ve perquè considera preferible que es faci després de la manifestació unitària de dissabte. La CUP, a més, vol que els atemptats s'abordin d'una manera “integral”, també des de la perspectiva de les relacions internacionals i socials, la qual cosa implicaria la compareixença d'altres consellers. Amb tot, qui té la potestat de fixar la data de la compareixença de Forn és la presidència de la comissió d'interior, que ostenta Matías Alonso, de Ciutadans, d'acord amb la mesa. —

mentre que l'espanyol, Alfonso Dastis, es va presentar a Barcelona tres dies després de l'atropellament a la Rambla. Qui també es va referir a l'actuació de les institucions catalanes va ser la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal, que en una entrevista a Catalunya Ràdio va subratllar que Catalunya ha pogut “fer front a un repte com aquest sense tenir eines d'estat”.

Cs ho limita a “l'autogovern”

No va anar tan enllà la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, que va rebaixar les paraules del Govern i de la premsa internacional. Al seu parer, la resposta de l'executiu català només demostra “el nivell d'autogovern” que té Catalunya. En una entrevista a TV3, va admetre la necessitat de “millorar la interlocució i informació” entre els Mossos i la resta de cossos de seguretat. —

El comissari major dels Mossos, José Luis Trapero, a la sala de premsa del Govern flanquejat pel president i el conseller d'Interior. MARTA PÉREZ / EFE

La policia catalana va rebre l'encàrrec directe del jutge

Els comandaments destaquen la bona coordinació

A. M. / P. E.
BARCELONA

Les crítiques creuades entre sindicats policials no han tingut el seu eco entre els comandaments, que continuen reivindicant la coordinació entre Mossos, Guàrdia Civil i Policia Nacional en tota la investigació dels atemptats. Els dos cossos estatals no posen en dubte que el pes de la investigació havia de ser dels Mossos d'Esquadra i subratllen que s'han posat a la seva disposició des del primer moment, participant diàriament en el centre de coordinació, assistint en els escorcolls i aportant informació.

A Espanya, la lluita contra el terrorisme se centralitza a l'Audiència Nacional (AN), que dijous va assumir les diligències –que es mantenen en secret– i va encarregar als Mossos la investigació, tal com va explicar el major del cos, Josep Lluís Trapero, en la primera roda de premsa després de l'atac a la Rambla de Barcelona. “Era la decisió més lògica”, apunten veus oficials de l'Audiència, que recorden que són els Mossos els que tenen les competències en ordre públic a Catalunya i que van ser els primers a reaccionar a l'atemptat.

La cadena de comandament estava clara des del primer moment. Els Mossos dirigien la investigació policial, de la qual feien partícip en tot moment el jutge d'instrucció de l'Audiència Nacional i el fiscal en cap d'aquest organisme. Dimarts els

Investigació
Després de l'atemptat, els Mossos van fer arribar el cas a l'Audiència Nacional

Cooperació
La policia estatal va ajudar en els escorcolls i en el reforç de les fronteres

quatre detinguts per la seva suposada relació amb la cèl·lula jihadista que va atemptar a Barcelona i Cambrils van donar testimoni davant el jutge i tres d'ells continuen a la presó.

Col·laboració policial

Fonts de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional van explicar ahir a l'ARA que no comparteixen la polèmica generada per alguns dels seus sindicats. Des de dijous la Policia Nacional ha col·laborat en tasques d'informació i ha fet patrulles de país. També ha participat en alguns escorcolls sense que els agents anessin uniformats –però sí amb les armlles antibales corresponents–. En l'última setmana també han reforçat les fronteres tant aèries com marítimes i terrestres.

Pel que fa a la Guàrdia Civil, fonts consultades per l'ARA expliquen que els escorcolls en diferents domicilis de Ripoll es van fer de manera conjunta amb els Mossos. Agents dels dos cossos es van encarregar de buscar proves als domicilis dels terroristes i practicar les detencions. Fins i tot aquest dimarts, quan es va escorcollar el locutori d'un dels arrestats, l'operació va tornar a anar a càrrec de la Guàrdia Civil i dels Mossos.

Des de la policia catalana tampoc hi ha hagut retrets i s'ha volgut destacar en tot moment la coordinació policial. —

EN BREU

S. BARRENECHEA / EFE

■ Compareixença de Rajoy pel cas Gürtel

El president espanyol, Mariano Rajoy, haurà de compareixer en un ple extraordinari al Congrés per donar explicacions sobre la caixa B del PP. Ahir el PNB va anunciar que votaria a favor de la compareixença en la reunió de la diputació permanent d'avui. La decisió dels nacionalistes bascos era decisiva perquè prosperés la iniciativa: els vots del PNB se sumaran als 15 del PSOE, als 12 d'Units Podem, als 2 d'ERC i als vots únics de PDECat, Compromís i EH Bildu, respectivament. Els socialistes i Units Podem van sol·licitar el 27 de juliol una compareixença extraordinària del president del govern espanyol, després de la seva declaració en el judici del cas Gürtel. Cs s'hi va oposar, perquè va considerar que ja hi havia la comissió d'investigació.

MARC ROVIRA

■ El calendari de la llei de transitorietat, a debat

El PDECat afirma que no es vol posicionar sobre quan s'hauria d'aprovar la llei de transitorietat, però la coordinadora general del partit, Marta Pascal, va deixar clar ahir a Catalunya Ràdio que el partit aposta perquè sigui després de l'1-O. Pascal va considerar que donaria “seguretat jurídica” aprovar-la després d'un “mandat” i va apostar perquè primer es faci el referèndum, i, si guanya el sí, es “desconnecti”. La CUP ha demanat que la norma s'aprovi abans de la Diada, una postura que la dirigent va criticar perquè creu que la llei no es pot aprovar “només per marcar parquet”.

Política

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Els Mossos es reivindiquen davant dels sindicats policials espanyols

Demanen que “no s’embruti” la seva actuació després dels atemptats a Barcelona i Cambrils

MARC TORO / PAU ESPARCH
BARCELONA

Els atemptats de Barcelona i Cambrils han generat friccions entre els sindicats de Mossos i de la policia espanyola. Mentre l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat i l'Estat s'esforcen a aplaudir la cooperació entre els diferents cossos policials després dels atacs jihadistes, diversos comunicats els últims dos dies han fet sortir a llum tot un seguit de retrets entre agents catalans i espanyols. Tant el Sindicat Unificat de Policia (SUP) com l'Associació Unificada de Guàrdies Civils (AUGC) titllaven dimarts d'“excloent” l'operatiu de la policia catalana, mentre que ahir un contundent escrit del Sindicat de Mossos d'Esquadra (SME) demanava que “no s’embruti” l'actuació del cos arran dels atemptats. Una reivindicació a la qual es va sumar la Unió Sindical de la Policia Autònoma de Catalunya (USPAC).

“És molt injust sentir o llegir segons quines coses [...]. Tots els cossos policials a Catalunya han treballat en jornades llarguíssimes i posant en risc la seva integritat”, va lamentar ahir el SME, que va negar que els Mossos hagin actuat amb una “intenció política o de protagonisme”. I és que, segons havien denunciat el SUP i l'AUGC el dia anterior, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil havien sigut “marginades” en la investigació posterior als atacs. Al seu parer, l'objectiu era “transmetre una imatge a

Agents dels Mossos d'Esquadra dilluns en un control a la carretera C-17 a l'altura de Ripoll, el municipi on vivien la majoria dels terroristes. ROBIN TOWNSEND / EFE

l'exterior d'un estat català autosuficient”. “Les declaracions d'alguns sindicats [...] ens semblen molt fora de lloc (més aviat miserables) en el context actual”, va respondre ahir la USPAC.

Informació sobre Alcanar i l'imam

Una de les crítiques dels sindicats de policia espanyols als Mossos és que no avisessin els Tedax –experts en explosius– de la resta de l'Estat després de l'explosió a la casa d'Alcanar. L'AUGC fins i tot va afegir ahir que si l'institut armat hagués intervingut “potser” s'hauria conclòs la naturalesa terrorista del fet i “tot es podria haver interromput molt abans”. En altres paraules: que es podrien haver evitat els atemptats. No va ser fins a la segona explosió a Alcanar, de fet, que els Mossos van concloure que es tractava d'un cas de terrorisme. El portaveu del Govern, Jordi Turull, en tot cas, va assegurar ahir que es va informar la Guàrdia Civil “des del minut zero” en què es va vincular l'explosió amb els atemptats.

El segon punt de conflicte és el fet que la policia espanyola sabés que l'imam de Ripoll –considerat el cervell de la cèl·lula jihadista– era “deixeble” d'un dels principals detinguts en una operació antiterrorista l'any 2007. “¿Per quin motiu des d'Espanya no es va informar els Mossos de qui era l'imam de Ripoll?”, es preguntava ahir la USPAC, que recordava que els agents catalans tampoc tenen accés a l'Europol. Des del SUP, que dimarts va reconèixer que la Policia Na-

OT SERRA
PRADA DE CONFLENT

La resposta policial als atemptats l'han pilotat els Mossos d'Esquadra i la cara institucional l'han posat el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el conseller d'Interior, Joaquim Forn. Aquesta circumstància no ha passat inadvertida a la premsa internacional, i el *Wall Street Journal* va destacar ahir en un article que Catalunya ha demostrat que pot governar “independentment de Madrid”. Basant-se en la tesi del rotatiu nord-americà, la consellera de Governació, Meritxell Borràs, es va congratular de la gestió de l'executiu català i de la policia catalana. “Com a país hem respost a l'altura de qualsevol estat”, va assegurar ahir en l'acte de cloenda de la 49a edició de la Universitat Catala-

El Govern treu pit d'haver reaccionat “a l'altura d'un estat”

na d'Estiu que ha tingut lloc a Prada de Conflent (Catalunya del Nord), marcada des de l'inici pels atemptats a Barcelona i Cambrils.

Al llarg del seu discurs, Borràs va denunciar el punt de vista “esbiaixat i injust” d'alguns mitjans “que han relacionat l'atemptat amb el Procés”, i va fer referència a determinats editorials “i vinyetes humorístiques que no s'ajusten a la realitat”. “No és el tractament que ha fet la premsa internacional”, va afirmar. Certament, a més del *Wall Street Journal*, un dels diaris més influents d'Alemanya, el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, també va publicar un article en què afirma-

va que Catalunya havia actuat “gairebé com un estat independent”. En un article titulat *La lluita contra el terrorisme a l'ombra del referèndum*, recorda que els Mossos van “contradir” el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, que va donar per desarticulada la cèl·lula terrorista dissabte passat, abans que s'hagués localitzat el conductor de la furgoneta, Younes Abouyaaqoub, abatut dimarts a Subirats (Alt Penedès). Així mateix, el rotatiu alemany destaca com a “molt significatiu” que el conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, rebés els ministres d'Exteriors alemany i francès, Sigmar Gabriel i Jean-Yves Le Drian,

La consellera de Governació, Meritxell Borràs, en una imatge d'arxiu. PERE VIRGILI

RAJOY SERÀ A LA MARXA DE BARCELONA

El govern espanyol va confirmar ahir que assistirà a la manifestació de dissabte a Barcelona i va animar a demostrar que Espanya és un “poble unit” davant la

“barbàrie”. Segons Efe, l'assistència l'encapçalarà Mariano Rajoy, tot i que no hi ha confirmació oficial. Deu presidents autonòmics també van anunciar que hi seran,

entre els quals el lehendakari, Iñigo Urkullu; el president valencià, Ximo Puig; l'andalusa, Susana Díaz; la madrilenya, Cristina Cifuentes, i la de les Illes Balears, Francina Armengol.

cional coneixia els antecedents d'Abdelbaki es Satty, es replicava ahir que els Mossos no havien comunicat “l'existència d'un nou imam” i que per això no tenien “coneixement del seu passat”. “S'han infrautilitzat el bagatge i els recursos, així com les bases de dades” dels cossos de l'Estat, conclouïa ahir a Efe el portaveu del SUP, Ramón Cossío, i feia una crida a “greixar els mecanismes de col·laboració” entre policia catalana i espanyola.

Les paraules de Cossío –i la polèmica en si entre sindicats– contrastaven ahir amb les declaracions del delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, en què assegurava que la cooperació entre les diferents policies de l'Estat ha sigut “fluida, constant i permanent”. O també amb les del mateix portaveu de l'executiu de Mariano Rajoy, Iñigo Méndez de Vigo, poc abans de fer una ofrena floral a la Rambla. “Que no es creïn falses polèmiques”, va dir, i va afirmar que la coordinació entre cossos catalans i espanyols “funciona i continuarà funcionant”.

Forn compareixerà al Parlament

Els detalls del funcionament o no d'aquesta cooperació i de l'operatiu dels Mossos en general els donarà aviat el conseller d'Interior, Joaquim Forn, que ahir va demanar compareixer al Parlament. Forn ha mostrat predisposició per explicar-se a la cambra demà mateix, abans del ple extraordinari per condemnar el terrorisme. L'oposició, però, va demanar que la compareixença sigui la setmana que ve perquè considera preferible que es faci després de la manifestació unitària de dissabte. La CUP, a més, vol que els atemptats s'abordin d'una manera “integral”, també des de la perspectiva de les relacions internacionals i socials, la qual cosa implicaria la compareixença d'altres consellers. Amb tot, qui té la potestat de fixar la data de la compareixença de Forn és la presidència de la comissió d'interior, que ostenta Matías Alonso, de Ciutadans, d'acord amb la mesa. —

mentre que l'espanyol, Alfonso Dastis, es va presentar a Barcelona tres dies després de l'atropellament a la Rambla. Qui també es va referir a l'actuació de les institucions catalanes va ser la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal, que en una entrevista a Catalunya Ràdio va subratllar que Catalunya ha pogut “fer front a un repte com aquest sense tenir eines d'estat”.

Cs ho limita a “l'autogovern”

No va anar tan enllà la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, que va rebaixar les paraules del Govern i de la premsa internacional. Al seu parer, la resposta de l'executiu català només demostra “el nivell d'autogovern” que té Catalunya. En una entrevista a TV3, va admetre la necessitat de “millorar la interlocució i informació” entre els Mossos i la resta de cossos de seguretat. —

El comissari major dels Mossos, José Luis Trapero, a la sala de premsa del Govern flanquejat pel president i el conseller d'Interior. MARTA PÉREZ / EFE

La policia catalana va rebre l'encàrrec directe del jutge

Els comandaments destaquen la bona coordinació

A. M. / P. E.
BARCELONA

Les crítiques creuades entre sindicats policials no han tingut el seu eco entre els comandaments, que continuen reivindicant la coordinació entre Mossos, Guàrdia Civil i Policia Nacional en tota la investigació dels atemptats. Els dos cossos estatals no posen en dubte que el pes de la investigació havia de ser dels Mossos d'Esquadra i subratllen que s'han posat a la seva disposició des del primer moment, participant diàriament en el centre de coordinació, assistint en els escorcolls i aportant informació.

A Espanya, la lluita contra el terrorisme se centralitza a l'Audiència Nacional (AN), que dijous va assumir les diligències –que es mantenen en secret– i va encarregar als Mossos la investigació, tal com va explicar el major del cos, Josep Lluís Trapero, en la primera roda de premsa després de l'atac a la Rambla de Barcelona. “Era la decisió més lògica”, apunten veus oficials de l'Audiència, que recorden que són els Mossos els que tenen les competències en ordre públic a Catalunya i que van ser els primers a reaccionar a l'atemptat.

La cadena de comandament estava clara des del primer moment. Els Mossos dirigien la investigació policial, de la qual feien partícip en tot moment el jutge d'instrucció de l'Audiència Nacional i el fiscal en cap d'aquest organisme. Dimarts els

Investigació
Després de l'atemptat, els Mossos van fer arribar el cas a l'Audiència Nacional

Cooperació
La policia estatal va ajudar en els escorcolls i en el reforç de les fronteres

quatre detinguts per la seva suposada relació amb la cèl·lula jihadista que va atemptar a Barcelona i Cambrils van donar testimoni davant el jutge i tres d'ells continuen a la presó.

Col·laboració policial

Fonts de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional van explicar ahir a l'ARA que no comparteixen la polèmica generada per alguns dels seus sindicats. Des de dijous la Policia Nacional ha col·laborat en tasques d'informació i ha fet patrulles de país. També ha participat en alguns escorcolls sense que els agents anessin uniformats –però sí amb les armetes antibales corresponents–. En l'última setmana també han reforçat les fronteres tant aèries com marítimes i terrestres.

Pel que fa a la Guàrdia Civil, fonts consultades per l'ARA expliquen que els escorcolls en diferents domicilis de Ripoll es van fer de manera conjunta amb els Mossos. Agents dels dos cossos es van encarregar de buscar proves als domicilis dels terroristes i practicar les detencions. Fins i tot aquest dimarts, quan es va escorcollar el locutori d'un dels arrestats, l'operació va tornar a anar a càrrec de la Guàrdia Civil i dels Mossos.

Des de la policia catalana tampoc hi ha hagut retrets i s'ha volgut destacar en tot moment la coordinació policial. —

EN BREU

S. BARRENECHEA / EFE

■ Compareixença de Rajoy pel cas Gürtel

El president espanyol, Mariano Rajoy, haurà de compareixer en un ple extraordinari al Congrés per donar explicacions sobre la caixa B del PP. Ahir el PNB va anunciar que votaria a favor de la compareixença en la reunió de la diputació permanent d'avui. La decisió dels nacionalistes bascos era decisiva perquè prosperés la iniciativa: els vots del PNB se sumaran als 15 del PSOE, als 12 d'Units Podem, als 2 d'ERC i als vots únics de PDECat, Compromís i EH Bildu, respectivament. Els socialistes i Units Podem van sol·licitar el 27 de juliol una compareixença extraordinària del president del govern espanyol, després de la seva declaració en el judici del cas Gürtel. Cs s'hi va oposar, perquè va considerar que ja hi havia la comissió d'investigació.

MARC ROVIRA

■ El calendari de la llei de transitorietat, a debat

El PDECat afirma que no es vol posicionar sobre quan s'hauria d'aprovar la llei de transitorietat, però la coordinadora general del partit, Marta Pascal, va deixar clar ahir a Catalunya Ràdio que el partit aposta perquè sigui després de l'1-O. Pascal va considerar que donaria “seguretat jurídica” aprovar-la després d'un “mandat” i va apostar perquè primer es faci el referèndum, i, si guanya el sí, es “desconnecti”. La CUP ha demanat que la norma s'aprovi abans de la Diada, una postura que la dirigent va criticar perquè creu que la llei no es pot aprovar “només per marcar parquet”.

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

ELS HEROIS DE LA RAMBLA

(03)

ARNAU SANZ

“Necessitaven conversa, més que aigua o menjar”

Va passar-se tota la nit de l'atemptat fent companyia als cotxes atrapats a Barcelona

MARTA VALLS RIBAS
BARCELONA

Arnau Sanz es va passar tota la tarda neguitós. Des del moment de l'atemptat va estar enganxat a les últimes informacions per saber què havia passat i com evolucionaven les notícies. Va ser al vespre quan un amic seu li va enviar un *whatsapp*: feia hores que era dins el cotxe a la ronda de Dalt intentant sortir de Barcelona. Era l'operació Gàbia, l'operatiu que els Mossos d'Esquadra van activar dijous després de l'atemptat a la Rambla i que va consistir a instal·lar controls a les principals vies d'entrada i de sortida de la ciutat per evitar que alguna persona sospitosa es pogués escapar. L'autor de l'atropellament massiu a la Rambla va aconseguir fugir de Barcelona, però milers de vehicles, en canvi, van quedar atrapats a les rondes, la Diagonal i la Meridiana durant moltes hores, tota la nit en alguns casos.

L'Arnau, des de casa seva, seguia enganxat a la informació. Hi acabava d'haver l'atemptat de Cambrils, estava molt nerviós, no podia dormir i va decidir sortir a prendre l'aire. I, com que viu molt a prop de la Meridiana, va agafar un parell d'ampolles d'aigua, una garrafa i barretes energètiques. “No vaig fer res d'ex-

traordinari, simplement em vaig acostar a la cua llarguíssima de cotxes que hi havia per oferir-los aigua o barretes”. Les provisions es van acabar de seguida i, com que coneix el barri, va decidir acostar-se a la font més propera per reomplir la garrafa d'aigua i amb gots de plàstic l'anava repartint. Va passar-se fins a les 6 del matí omplint garrafes. No va ser l'únic: diversos grups de veïns també van fer el mateix. “Els cotxes estaven amb el motor parat, perquè en tota la nit pràcticament no es van poder moure gens. Però tothom s'ho prenia amb paciència perquè sabíem que era necessari i que, a més, tard o d'hora podrien avançar”, explica. “Els vehicles esperaven i, a vegades, agafaven aigua, però el que més buscaven era conversa: per compartir el debat sobre què havia passat”, afegeix.

El problema del punt de la Meridiana on era l'Arnau, a l'altura de l'edifici Heron City de Barcelona, era que les botigues dels voltants estaven tancades i la majoria dels ocupants dels vehicles no sabien on hi havia fonts. Per això els passatgers agraïen l'ajuda.

“L'endemà havia d'anar a treballar però no em feia res, simplement volia ser-hi”, diu l'Arnau. Així, entre tots van ajudar-se a gestionar els nervis i la preocupació pel que havia passat. —

Arnau Sanz viu molt a prop de la Meridiana i va passar-se la nit dels atemptats amb els cotxes que hi feien cua. PERE TORDERA

“Em va impressionar la mirada d'una nena de quatre anys amb cara de no entendre res”

JOAN RAMON MASCLANS,
CAP DE LA UNITAT DE CURES INTENSIVES DE L'HOSPITAL DEL MAR

Joan Ramon Masclans és cap de la unitat de cures intensives de l'Hospital del Mar, on van arribar molts dels ferits en l'atemptat. PERE TORDERA

JOAN RAMON MASCLANS

“Em sento orgullós de la gent amb qui treballo”

El cap de l'UCI de l'Hospital del Mar va tornar de les vacances per atendre els ferits

LARA BONILLA
BARCELONA

A Joan Ramon Masclans, cap de servei de la unitat de cures intensives (UCI) de l'Hospital del Mar, l'atemptat el va agafar de vacances. Estava entrant a Barcelona després de passar uns dies fora. Tan aviat va deixar les maletes a casa se'n va anar a l'hospital. “Vaig pensar que havia de ser allà per ajudar a organitzar i donar un cop de mà i el mateix va fer molta gent: metges, infermeres, zeladors, auxiliars, administratius, psicòlegs...”, relata. Es va mobilitzar tanta gent que ell es va veure obligat a dir que no vingués ningú més perquè “tantes mans poden provocar el caos”. Però l'engranatge va funcionar. L'Hospital del Mar, el que hi ha més a prop de la Rambla, va ser el que va rebre més ferits i més ferits greus. El centre va activar el pla d'actuació en cas d'accident amb múltiples víctimes. “Aquest era un tema que em preocupava especialment perquè som en una zona sensible, a prop de la Rambla, el Parlament i la plaça Sant Jaume”, reconeix Masclans. De fet, el servei que dirigeix Masclans va organitzar fa poc una jornada sobre com actuar en situacions com aquestes en què van convidar un dels professionals que van participar en l'atenció a les víctimes de l'atemptat a la Sala Ba-

taclan de París. “Tot i que no t'esperes que passi una cosa així, has d'estar preparat”, admet.

La tarda de l'atemptat es van activar molts serveis de l'hospital, com els d'urgències, cirurgia, traumatologia i l'UCI. I es van bloquejar quatre quiròfans. El que més va impressionar a Masclans va ser la “mirada” d'una nena de 4 anys “amb cara de no entendre res”. Veure famílies trencades reconeix que pot passar factura. També destaca la solidaritat d'aquell dia. El cap de l'UCI se sent “molt orgullós” de la resposta dels professionals de l'Hospital del Mar: “A part dels que treballaven, va venir molta gent i tothom va saber fer espontàniament el que tocava”. Ell el primer. Va mantenir el cap fred perquè sap que “si hi ha nervis” les coses poden fallar. “No veus la fusta de la gent que treballa amb tu fins que passen situacions dramàtiques com aquesta”, diu. Fins ben entrada la nit van estar preparats per si hi havia un segon atemptat. L'actitud dels treballadors de l'Hospital del Mar no és gaire diferent de la dels altres hospitals i de la de les forces de seguretat. “Tots vam fer pinya”, diu. Companys de les UCI d'altres hospitals catalans li van trucar per oferir-se a acollir pacients. Masclans, veí del Raval, admet que també està “trist”. Dissabte va tornar a comprar a la Boqueria. “Vaig anar a les parades de sempre i va fem catar-si tots plegats”. —

“Estava nerviós, no podia dormir i vaig decidir anar a la Meridiana amb aigua i barretes”

ARNAU SANZ,
VA AJUDAR ELS COTXES ATURATS A LA MERIDIANA

“La Rambla és de tota la gent del món”

Milers de ciutadans d'arreu expressen el seu condol a través del llibre digital de l'Ajuntament

MARTA VALLS RIBAS
BARCELONA

“Només podem expressar la nostra profunda simpatia per tots els ciutadans innocents que han mort a mans del terrorisme. Totes les grans ciutats estan en alerta constant, però nosaltres estarem al costat de Barcelona i de qualsevol altra ciutat que sigui atacada. T'estimem, Barcelona, i els nostres pensaments són amb tu”, escriuen Maria i Alistair Clarke des de Londres al llibre de condol digital que l'Ajuntament de Barcelona va obrir diumenge perquè totes les persones que ho vulgin puguin escriure missatges per a les víctimes dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. Al tancament d'aquesta edició, quatre dies després d'haver-se obert, aquest espai digital ja ha rebut 26.457 missatges.

És la segona vegada que l'Ajuntament habilita un espai digital d'aquestes característiques, obert a tota la ciutadania i habilitat en quatre llengües: català, castellà, anglès i francès. La primera vegada va ser durant els atemptats de l'11-M a Madrid. Aquesta vegada l'ocasió també ho requeria, després que centenars de ciutadans es bolquessin a donar el condol als llibres situats al Saló de Cent de l'Ajuntament; llargues cues per deixar missatges que expressen dolor, solidaritat i convivència. Amb el format digital, ara arriben d'arreu del món. “No al terrorisme i visca la pau”, va deixar escrit en majúscules –com si cridés– Papa Ibnou Ndiaye des de Dakar (Senegal). O des de Heidelberg (Alemanya), Cle-

mens Bellut exalta Barcelona com una ciutat integradora: “Barcelona és el projecte europeu fet realitat, perquè hi caben llengües, religions, cultures. N'hem d'aprendre molt de Barcelona i els catalans. Uniu-vos amb tristesa i alegria”. Les desenes de missatges de tot arreu mostren com la ciutat és un símbol d'espai obert i divers: “La Rambla és de la gent, de tota la gent del món”, as-

segura Neus Torrent des de Ciutadella, de Menorca.

La majoria de missatges, però, arriben de més a prop, de Catalunya i Barcelona, en record de les víctimes, en reconeixement de l'actuació dels cossos policials i a favor de la Rambla com un espai de pau. “Res ni ningú podrà robar-nos la Rambla, un espai de llibertat i creativitat, de flors, per passejar, mirar i badar, on

Signatures de condol per les víctimes de l'atemptat a l'Ajuntament de Barcelona.

JORDI ROVIRALTA

hi ha totes les cultures de la Terra en un sol carrer”, defensava en aquest espai digital Mònica Valero des de Barcelona. I, també des de la ciutat, “Mai més, sisplau”, escriu Juan José Cucala.

Els comentaris es publiquen a la web municipal. L'Ajuntament, però, primer filtra aquells missatges que poden incitar a l'odi o vulnerar els drets humans. —

La Casa del Rei no retirará les fotos amb víctimes

ARA
BARCELONA

La Casa del Rei mantindrà les fotografies que els monarques, Felip VI i Letícia, es van fer dissabte passat amb els menors ferits en els atemptats de Barcelona i Cambrils. I ho faran tot i l'advertiment de la Generalitat, que a través d'un comunicat va demanar ahir expressament que la Casa del Rei retirés les imatges de la seva web perquè podien suposar una “ingerència en el dret de l'honor, la intimitat i la mateixa imatge de les víctimes menors d'edat”.

El departament d'Afers Socials i Famílies va fer públic un comunicat en què assenyalava que la difusió d'imatges de nens que “han viscut experiències traumàtiques” estava expressament prohibida per la legislació de protecció a la infància i l'adolescència.

La Casa del Rei, però, hi va respondre de manera taxativa: no retiraran les fotografies que Felip VI i Letícia es van fer als hospitals del Mar i de Sant Pau de Barcelona perquè compten amb l'autorització prèvia dels ferits i de les seves famílies, així com dels responsables dels centres de salut.

Segons la nota difosa per la Zarzuela, divendres passat, un dia abans del viatge a Barcelona, els serveis de protocol de la Casa del Rei i de la Generalitat, en presència de la direcció mèdica dels hospitals del Mar i de Sant Pau, van visitar i sol·licitar permís “expres” de cada hospital, pacient i família –en cas que fossin menors d'edat– per visitar i realitzar imatges per a la seva posterior distribució als mitjans de comunicació.

Així, asseguren que només en aquells casos en els quals es va concedir un permís expres hi van entrar

El rei Felip VI va visitar dissabte els hospitals del Mar i de Sant Pau de Barcelona. SERGIO BARRENECHEA / EFE

càmeres. “L'ús de les imatges de menors en aquesta visita es va fer amb l'autorització dels pares”, va assegurar la Casa del Rei.

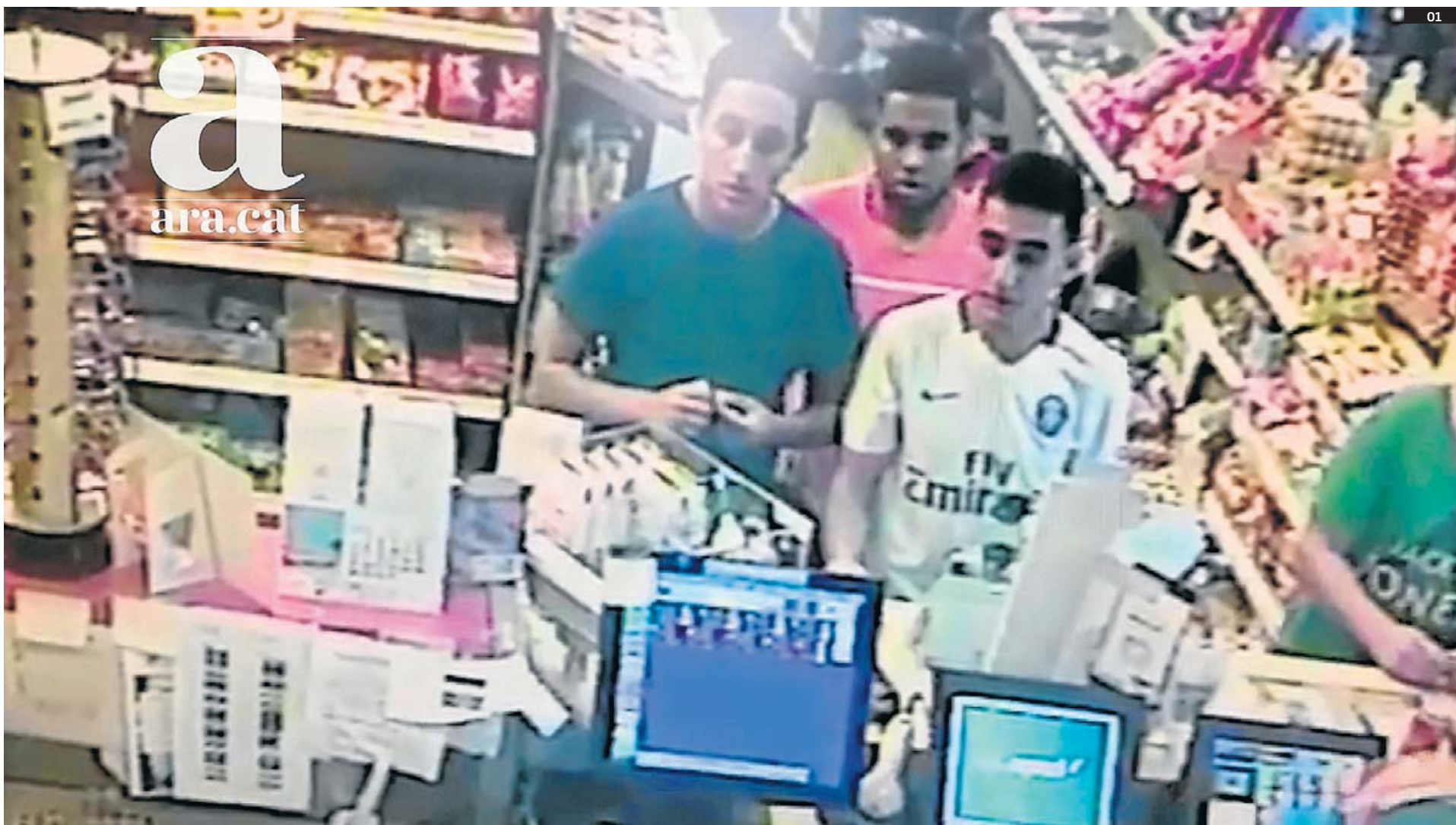
En tot cas, des de la Zarzuela van subratllar la necessitat de “respectar al màxim” els drets dels menors en tot moment i van aprofitar el comunicat per agrair als professionals dels hospitals la seva tasca durant aquests dies, així com l'atenció als reis durant la visita.

45 ferits hospitalitzats

Precisament als hospitals del Mar i de Sant Pau, així com en una desena de centres de salut més, se segueixen recuperant els ferits pels atemptats de Barcelona i Cambrils.

En total, 45 persones continuen hospitalitzades, set de les quals es troben en estat crític. Segons va informar el departament de Salut en un comunicat, n'hi ha 12 en estat greu (10 de Barcelona i 2 de l'atac a Cambrils) i 26 en estat menys greu (23 a Barcelona i 3 a Cambrils). En les darreres hores s'ha donat d'alta un dels ferits i s'han traslladat dos ferits més en l'atemptat de Cambrils cap a hospitals de Saragossa. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

01. Tres dels terroristes que van atemptar a Cambrils, hores abans de l'atac. ARA 02. Documentació cremada en una masia de Riudecanyes. DIARI DE TARRAGONA

LARA BONILLA
BARCELONA

Les últimes imatges dels terroristes abans dels atacs de Cambrils

Els jihadistes van anar fins a quatre vegades a la mateixa àrea de servei hores abans de l'atac

Els terroristes abatuts a Cambrils després d'haver encastat el seu vehicle contra un control policial van anar fins a quatre vegades a l'àrea de servei Cambrils Cooperativa hores abans de cometre l'atac, segons va publicar ahir el diari ARA en exclusiva. Les càmeres de seguretat de l'àrea de servei, situada a l'A-7, van gravar imatges dels jihadistes almenys en quatre ocasions.

Les primeres imatges són del 17 d'agost al voltant de les 16.00 h, poc abans de l'atac començar a la Rambla de Barcelona, i s'hi veu Mohamed Hychami quan acabava de tenir un accident a l'AP-7 a tocar del peatge de Cambrils amb una furgoneta llogada a les 12.57 a Parets del Vallès. Hychami va fugir corrents per un camí quan el conductor de l'altre vehicle accidentat va dir que calia trucar als Mossos. El terrorista va anar fins a l'àrea de servei i va comprar una ampolla d'aigua. Aquest accident va obligar els terroristes a tornar a canviar els plans i a atemptar "a la desesperada" al passeig Marítim de Cambrils. Tot sembla indicar que Hychami, després de patir l'accident, va trucar a la resta del grup perquè l'anessin a buscar. Aquesta àrea de servei seria el lloc on la resta d'integrants de la cèl·lula terrorista es van retrobar per reorientar l'atac que tenien previst. Els Mossos investiguen si va ser des d'aquesta àrea de servei que els terroristes van decidir l'atac a Cambrils, que va acabar amb sis persones ferides i una dona morta. Tots ells també van morir en l'atac.

La segona visita dels terroristes a l'àrea de servei va ser a la tarda, entre les 18.00 i les 19.00 h. La visita es va produir després de l'atac a la Rambla però es desconeix si sabien el resultat de l'atac que acabava de cometre Younes Abouyaaqoub. El seu germà, Houssaine Abouyaaqoub, apareix a les imatges i compra una recàrrega de telèfon mòbil, segons ha pogut saber el diari ARA.

La tercera seqüència d'imatges correspon a les 20.55 h i hi apareixen tres dels terroristes que seran abatuts al cap de tan sols quatre hores: Omar Hychami, Houssaine Abouyaaqoub i Moussa Oukabir hi compren encenedors. Un dels nois fins i tot fa broma sobre el tipus d'encenedor que vol. La conversa i l'actitud dels joves eren disteses, tal com es pot veure a les imatges, i només un d'ells sembla nerviós. Poc després, a les 21.26 h segons consta en la interlocutòria de l'Audiència Nacional, els terroristes van comprar una destrat i quatre ganivets en un establiment de Cambrils. El pla

Investigació
Els Mossos analitzen si van visitar aquesta àrea de servei dies abans

era anar fins al passeig Marítim –un dels indrets més concorreguts– i atropellar i matar a ganivetades i cops de destrat el màxim nombre de persones.

L'última visita a l'àrea de servei, segons es desprèn de les imatges de les càmeres de seguretat que ja són en mans dels Mossos d'Esquadra, la va fer Omar Hychami cap a les 22.00 h, tres hores abans de l'atac. És llavors quan va comprar dues barres de pa, truites i begudes isotòniques. Els Mossos van trobar un tiquet de compra de

l'àrea de servei a l'Audi A3 que conduïen els terroristes. Els agents investiguen també si ja havien visitat aquest mateix establiment dies abans o si el lloc de trobada també es va improvisar, perquè és a poca distància d'on Hychami va haver d'abandonar el vehicle amb què es volia cometre un atropellament semblant al de la Rambla.

L'àrea de servei es troba entre Cambrils i Riudecanyes, una població on la cèl·lula terrorista també tenia un lloc de trobada, segons es va saber ahir. Aquesta àrea de servei és a l'A-7 a l'altura de Cambrils, una via que discorre paral·lela a l'AP-7, on Mohamed Hychami va patir l'accident a les 15.25 h aquell mateix dia. Les investigacions han permès localitzar una masia abandonada a Riudecanyes que haurien utilitzat els terroristes, segons consta en la interlocutòria de l'Audiència Nacional. Al·l'exterior de la masia, entre les restes d'una petita foguera, es va trobar documentació de dos dels terroristes. També es van recollir uns quants comprovants de compres que demostrarien que entre l'1 i el 2 d'agost van adquirir acetona i el material necessari per confeccionar artefactes, i el 16 d'agost van comprar a Sant Carles de la Ràpita quinze funes de coixí per contenir els artefactes i brides. Els 500 litres d'acetona, juntament amb més 100 bombones de butà, eren al xalet que la cèl·lula tenia a Alcanar. La nit abans de l'atac a la Rambla, mentre els terroristes manipulaven els explosius, hi va haver una detonació que va obligar els terroristes a modificar l'estratègia. El segon pla, però, el van haver de tornar a canviar a causa de l'accident a l'AP-7. —

Dossier

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

El pla inicial dels terroristes era atemptar a la Sagrada Família

La furgoneta estavellada a l'AP-7, després dels fets a la Rambla, havia de servir per a un altre atac

JÚLIA MANRESA / ENRIC BORRÀS
NATÀLIA VILA / PAU ESPARCH
MADRID / BARCELONA

Un dels objectius del pla inicial dels terroristes era un atemptat a la Sagrada Família. Així ho va assegurar l'únic supervivent de l'explosió fortuïta a la casa d'Alcanar, Mohamed Houli Chemlal, que ara està empresonat. La intenció d'atacar contra l'edifici més conegut de Barcelona la va revelar per primera vegada quan va declarar a la comissaria dels Mossos d'Esquadra i ho va ratificar dimarts davant el jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu. Aquest és un dels detalls que s'han descobert en les últimes hores sobre els atemptats de Barcelona i Cambrils. Chemlal també va explicar en la seva declaració al jutge de l'Audiència Nacional que la cèl·lula terrorista ja ho tenia gairebé tot a punt per executar els atacs. Abans que es produís l'explosió a la casa d'Alcanar, el grup esperava que els explosius que havia preparat –que eren dins el xalet– s'assequessin. Una vegada assecats, la idea dels terroristes era poder utilitzar aquest material per atemptar contra monuments i esglésies, entre els quals Chemlal va anomenar la Sagrada Família. El supervivent d'Alcanar, segons va informar ahir l'ACN, va puntualitzar que feia dos mesos que treballaven en l'atac i que l'imam els havia dit que ell es volia immolar.

Chemlal, a qui el jutge atribueix els delictes d'integració en una organització terrorista, assassinat i lesions terroristes, tinença d'explosius i estralls, va fer aquesta afirmació en la segona de les sis declaracions davant els Mossos d'Esquadra. En l'interrogatori de prop d'una hora i mitja que el jutge Andreu li va fer dimarts, Chemlal ho va ratificar de dalt a baix, però amb monosíl·labs. Segons van precisar les mateixes fonts jurídiques, el supervivent de l'explosió fortuïta a Alcanar va precisar que els explosius que estaven pendents d'assecar eren els productes que serveixen per fabricar triperòxid d'acetona (TATP), un explosiu utilitzat de manera habitual per l'Estat Islàmic. Aquest material s'havia de traslladar amb les furgonetes que havien llogat per atemptar contra monuments i esglésies.

Al mateix temps, Chemlal va assegurar que no volia fer mal a ningú. Segons les mateixes fonts, el terrorista va justificar que l'havien con-

Imatge del dispositiu que els Mossos van intensificar al voltant de la Sagrada Família fa més d'un any després que es produïssin els atemptats de Brussel·les. FRANCESC MELCION

vençut que destruir monuments estava bé per a l'islam i que ell va intentar persuadir, per la seva banda, perquè els atemptats es cometessin a la nit per així evitar víctimes. Chemlal va subratllar que no tenia cap tipus de coneixement sobre quines intencions tenien els seus companys fins dos mesos abans que hi hagués l'atac i també va apuntar de manera directa a l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty, com el principal cervell de la cèl·lula, com ja va declarar Driss Oukabir, l'altre integrant del grup que està empresonat. Chemlal, en la declaració a l'Audiència Nacional, va aprofitar per demanar perdó a l'hora de respondre a l'única pregunta que li va fer el seu advocat. Ell va sobreviure després de l'explosió d'Alcanar perquè era al porxo en el moment dels fets.

Pel que fa a Salh el Karib, el propietari del locutori de Ripoll on es van comprar bitllets perquè alguns dels integrants de la cèl·lula viatgessin al Marroc, el jutge Andreu té fins demà per resoldre la seva situació, ja que va decidir retenir-lo fins que es donin per tancades les diligències dels Mossos al locutori de Ripoll. La policia catalana, acompanyada de la Guàrdia Civil, va estar escorcollant dimarts al vespre el locutori i la recerca de proves hauria de servir per determinar si és cert que El Karib feia habitualment de comissionista en transaccions similars.

Retorn a Ripoll

En paral·lel, Mohamed Aalla, a qui el jutge Andreu va deixar en llibertat provisional dimarts al vespre, va arribar ahir cap a les sis del matí al seu habitatge de Ripoll. El magistrat de l'Audiència Nacional va valorar que l'Audi A3 que els terroristes van utilitzar per cometre l'atac de Cambrils estava al seu nom, tot i que "el propietari real i qui disposava del vehicle" era el seu germà, Youseff Aalla, que hauria mort en l'explosió d'Alcanar (ja que encara falta la confirmació de l'anàlisi de l'ADN). L'arribada d'Aalla a Ripoll va ser en taxi, però, com que no portava diners ni documentació a sobre, els seus familiars van pagar-li l'import del viatge. Aalla es va quedar ahir a l'interior del seu domicili "descansant".

Més enllà del pla inicial dels terroristes, els Mossos d'Esquadra sospiten que el grup havia planificat fer un altre atac amb la furgoneta que Mohamed Hychami va llogar dijous passat, just el dia de l'atemp-

EL RECORREGUT DE LA MANIFESTACIÓ DE DISSABTE

La manifestació contra el jihadisme sota el lema “No tinc por”, convocada per dissabte arran dels atemptats de Barcelona i Cambrils, començarà als Jardins de

Gràcia –al passeig de Gràcia amb la Diagonal– a les 6 de la tarda i arribarà fins a la plaça de Catalunya. La capçalera de la manifestació se situarà a l'altura de la Gran

Via de les Corts Catalanes. Encara que va ser convocada per la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, l'alcalde Ada Colau va dir que l'encapçalà la ciutadania.

tat, a la una del migdia. La va anar a buscar a Parets del Vallès i al cap de dues hores i mitja, a dos quarts de quatre de la tarda, la va estavellar a l'AP-7, a tocar del peatge de Cambrils. Segons fonts amb accés a dades de la investigació policial, els Mossos ara treballen amb la hipòtesi que l'accident de trànsit que Hychami va tenir quan faltava una hora i mitja per a l'atemptat a la Rambla va frustrar un altre atemptat. En aquest accident, Hychami va xocar amb un cotxe i, quan el conductor de l'altre vehicle anava a trucar a la policia, el terrorista va fugir saltant la tanca de l'autopista i corrent per un camí. A dins d'aquesta furgoneta els Mossos hi van trobar després una targeta de crèdit a nom de Said Aalla. Segons aquesta hipòtesi, després de l'explosió d'Alcanar, el grup de terroristes hauria pogut cometre tres atemptats amb atropellaments mortals.

En total, els terroristes van llogar tres furgonetes en les hores prèvies als atemptats de Barcelona i Cambrils. Dimecres, abans de l'explosió d'Alcanar, Driss Oukabir va llogar a Sabadell la furgoneta amb què Younes Abouyaaqoub cometria l'endemà l'atemptat de la Rambla. La furgoneta la va pagar Abouyaaqoub, que també va abonar el lloguer d'una segona furgoneta a nom de Mohamed Hychami. Un cop el xalet d'Alcanar havia desaparegut del mapa, la nit de dimecres a dijous, els terroristes tenien una furgoneta a mà –ja que l'altra era a Vic– i Abouyaaqoub la va agafar i es va encaminar cap a Barcelona. Però el pla improvisat de llogar la tercera furgoneta no va fructificar: l'accident a l'AP-7 va deixar el vehicle inutilitzable i va evitar que pogués ser útil per fer un segon atac amb furgoneta.

Amenaça de l'Estat Islàmic

Ahir al vespre l'Estat Islàmic va difondre un vídeo en el qual lloava els “germans” que van fer els atemptats a Barcelona i Cambrils. En les imatges amenaçava Espanya que, si no es retira de la coalició internacional, continuarà cometent atacs en territori espanyol. Espanya està entrenant actualment soldats a l'Iraq i té també bases militars que utilitzen els Estats Units per bombardejar les tropes de l'Estat Islàmic a l'Iraq i Síria. El vídeo es titula *La conquesta de Barcelona* i encara no se n'ha pogut verificar l'autenticitat.

Ahir al vespre la policia espanyola va alertar les autoritats holandeses d'una “amença terrorista” i al cap de poca estona es va localitzar una furgoneta –amb el seu conductor– a Rotterdam. El vehicle tenia bombones de gas a l'interior i era de matrícula espanyola. La furgoneta estava estacionada davant una sala de concerts i per això es va evacuar el local, cap a les set del vespre, on s'havia de fer una actuació una hora i mitja després. L'alcalde de Rotterdam, Ahmed Aboutaleb, va explicar que el conductor de la furgoneta havia quedat detingut. ■

Imatge de l'oratori de Ripoll on va treballar d'imam Abdelbaki es Satty.

ROBIN TOWNSEND / EFE

L'imam de Ripoll: de traficant de drogues i ferralla a jihadista

Un jutge va suspendre l'expulsió d'Es Satty perquè s'esforçava per “integrar-se”

E. BORRÀS / E. HERRERA
BARCELONA / BRUSSEL·LES

Abdelbaki es Satty, quan vivia a Ripoll, anava de l'oratori a casa i al revés, i es feia amb poca gent. O això pensaven els que el coneixien. Aquest home reservat d'una quarantena d'anys havia aplegat al seu voltant un grup de joves amb qui va preparar bombes per atemptar contra la Sagrada Família i altres monuments catòlics. I els va deixar tan convençuts que, quan va morir a Alcanar per un accident amb els explosius que preparava, els acòlits que van quedar vius van atemptar igualment, amb el que van arreplegar: vehicles, ganimets, destrals i falsos cinturons d'explosius. Aquest individu, que s'havia volgut guanyar la vida venent ferralla i traficant amb drogues, va morir considerant-se un jihadista.

Es Satty va arribar a Espanya des del Marroc quan tenia 16 anys, amb la seva mare, que es va casar amb un autòcton amb una discapacitat del 65% i va aconseguir la nacionalitat espanyola. El primer vincle conegut amb el terrorisme islàmic és del 10 de gener del 2006. Aquell dia mig miler de policies nacionals i guàrdies civils van arrestar vint persones a Vilanova i la Geltrú i a Madrid en l'anomenada operació Xacal, contra un grup que teòricament enviava homes a l'Iraq per lluitar amb el Grup Salafista per a la Predicació i el Combat. Ell vivia al mateix pis que els arrestats de Vilanova, al carrer Lepant del barri de

Sant Joan, però no el van detenir perquè no van considerar que hi estigués implicat. Aquest vincle mai es va comunicar als Mossos. De tota manera, després d'una primera condemna de l'Audiència Nacional, el 2011 el Tribunal Suprem va absoldre tots els vilanovins de l'operació Xacal.

Delinqüència comuna

El 2007 –quan Es Satty encara vivia a Vilanova, però al carrer Major– el van multar amb 4.600 euros a Granada perquè conduïa un vehicle cap al Marroc amb 1.500 quilos d'excés de pes: duia ferralla per vendre-la. Sembla que no va abandonar del tot aquesta activitat, perquè, segons fonts amb accés a la investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils, el grup es va finançar, entre altres vies, a través de la revenda de metalls i joies robades.

A més de ferralla també transportava i venia drogues. El gener del 2010 el van arrestar a Ceuta per tràfic d'haixix, el van condemnar a quatre anys de presó i en va complir dos. Ja l'havien condemnat per dos delictes més, un dels quals de lesions. Va complir condemna a Castelló i, tot i que la Subdelegació del govern espanyol en va ordenar l'expulsió el 2014, la va esquivar. Un jutge la va descartar perquè el delictes de tràfic no era prou greu, feia cinc anys que no delinqüia –dos els havia passat entre reixes–, vivia aquí des dels 16 anys, “s'esforçava per integrar-se” i tenia un “evident arrelament laboral”, ja que havia cotitzat sis anys.

Rebaixa
De la pena de quatre anys de presó per tràfic de drogues en va complir dos

Alarma
Un imam belga va alertar que tenia una conducta “sospitosa”

Després de passar per la presó es va centrar més en la religió. El 2015 va arribar a Ripoll, on va treballar d'imam mig any en un oratori. Després Es Satty va anar a Bèlgica, entre el gener i el març del 2016, per buscar feina d'imam. Soliman Akaychouh, el representant de la mesquita de Diegem, al nord de Brussel·les, va alertar la policia belga sobre aquell home. “[Akaychouh] Li va preguntar sobre el seu passat, però no va voler explicar res. Per això, li va demanar si tenia un document en què constés que no tenia antecedents penals, però va fugir quan se li va demanar”, explica Jean-Pierre de Groef, l'alcalde de Diegem. Tampoc parlava ni francès ni flamenc i no tenia cap document que acredités la seva formació com a imam, dos requisits imprescindibles a Bèlgica per exercir d'imam. Aquesta actitud va semblar “sospitosa” a Akaychouh.

La policia belga va preguntar a “la policia de Barcelona” si Es Satty tenia connexions amb el terrorisme jihadista, segons ha declarat a l'ARA l'alcalde de Vilvoorde, Hans Bonte. No concreta si ho van demanar a la Policia Nacional, a la Guàrdia Civil o als Mossos d'Esquadra. Segons l'agència Efe, qui fos li va respondre que no els constava que en tingués. Si haguessin sigut els Mossos, era d'esperar, perquè, segons han admès, no sabien el vincle amb l'operació Xacal. Després de Bèlgica va tornar a Ripoll, on va aconseguir feina en un nou oratori escindit de l'anterior on havia treballat. ■

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEORGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON
EDICIÓ DIGITAL
FRANCINA BOSCH
POLÍTICA
MAIOL ROGER
INTERNACIONAL
MÓNICA BERNABÉ

ECONOMIA
ÀLEX FONT
SOCIETAT
ELENA FREIXA
DEBAT
TONI GÜELL
CULTURA
LAURA SERRA
MÈDIA
ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS
TONI PADILLA
DELEGACIÓ A MADRID
DANI SÁNCHEZ UGART
LLINGUA
ALBERT PLA
FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ
DIRECTOR FINANCER
XAVIER LINARES
DIRECTORA DE MÀRQUETING
MARIA LLAMBÍ
DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR DE NEGOCI
ORIOL CANALS
DIRECTOR DE TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.
TELÈFON: 93 202 95 95.
ATENCIÓ AL
SUBSCRIPTOR:
902 281 110
subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica
ARA es reserva tots els
drets sobre el contingut del
diari ARA, els suplementos i
qualsevol producte de
venta conjunta, sense que
es puguin reproduir ni
transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment
o parcialment, sense prèvia
autorització escrita.

Difusió controlada
per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA
agraeix als lectors que
ens facin arribar els
errors que detectin en
el contingut dels
articles. Un cop
confirmat l'error, l'ARA
publica la fe d'errades
en aquesta mateixa
columna. Podeu fer-
nos arribar les vostres
esmenes a
opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Els efectes polítics del terrorisme

Els atacs terroristes de Barcelona i Cambrils ens han fet recordar l'horror d'aquest tipus de violència política que el nostre país va patir amb l'activitat terrorista d'ETA durant dècades. A més a més, just abans de les eleccions generals que donarien la victòria al Partit Socialista de José Luis Rodríguez Zapatero el 2004, Espanya també va ser el focus de la violència jihadista, amb els atacs a l'estació d'Atocha de Madrid que deixarien 193 morts i nombrosos ferits.

Els atemptats d'Atocha del 2004 van provocar un interessant debat sobre les conseqüències polítiques del terrorisme. Els fets de l'11-M van tenir lloc tres dies abans de les eleccions generals del 2004 i alguns van atribuir el canvi de govern del PP al PSOE als atemptats. Els partidaris d'aquesta tesi van argumentar que molts electors van canviar el vot a última hora com a mesura de càstig al govern d'Aznar per haver portat Espanya a la Guerra de l'Iraq. Tot i que a priori aquesta tesi pot semblar plausible, l'explicació del resultat de les eleccions del 2004 és més complicada que un mer càstig al govern d'Aznar. La mala gestió de l'atemptat que en va fer el govern del PP, les manifestacions per exigir transparència i el fet que el PP hagués d'admetre que havia mentit respecte a l'autoria dels atemptats fan que el del 2004 sigui un cas molt particular i pràcticament impossible de generalitzar a altres contextos. Els electors haurien pogut castigar el PP pels atemptats i pel suport a la Guerra de l'Iraq, per la seva mala gestió i manca de transparència durant els dies posteriors als atemptats o per algun altre motiu. Establir causalitat en escenaris com aquest és una tasca molt complicada.

En una investigació que hem portat a terme recentment hem dissenyat un estudi per intentar estimar l'efecte causal d'atemptats terroristes en la participació política i la intenció de vot. Hem analitzat una sèrie d'enquestes que va fer el Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) durant períodes en els quals es van produir atemptats d'ETA. Hem comparat la intenció de vot de la gent que va ser entrevistada pel CIS tres dies abans dels atemptats amb la intenció de vot de ciutadans de la mateixa província que van ser entrevistats només tres dies després dels atemptats. Els resultats del nostre estudi indiquen que no hi ha canvis significatius en la direcció del vot després d'atacs terroristes. Per tant, la tesi que els governs són castigats a les urnes després d'atemptats terroristes no sembla que tingui validesa.

LAIA BALCELLS

PROFESSORA TITULAR DE CIÈNCIA POLÍTICA
A LA UNIVERSITAT DE GEORGETOWN

GERARD TORRATS-ESPINOSA

INVESTIGADOR AL DEPARTAMENT DE
SOCIOLOGIA A LA UNIVERSITAT DE NOVA YORK

D'altra banda, el nostre estudi demostra que la gent que és entrevistada just després dels atemptats mostra més intenció de participar en eleccions democràtiques. I, el més important, aquest increment en la participació és més alt en persones que no acostumen a votar. Per tant, els atemptats terroristes comporten un augment de la participació electoral, però no un canvi en la direcció del vot. En la mateixa línia, altres estudis han trobat que la participació política és més gran entre les víctimes de violència en guerra civil, de violència criminal o d'atacs terroristes com els de l'11 de setembre del 2001 a Nova York. El nostre estudi mostra que hi ha un augment de la participació i mo-

bilització de tots els ciutadans, no només de les víctimes directes de la violència terrorista, i que aquests efectes són més grans quan els atacs tenen com a objectiu víctimes civils com ara Miguel Angel Blanco que no pas quan les víctimes són militars o policies.

L'augment en la participació electoral que detectem en el nostre estudi es pot interpretar també com un augment en el compromís cívic dels ciutadans arran de la violència terrorista. A Catalunya aquests dies hem vist nombroses mostres de compromís ciutadà hores després dels atemptats a Barcelona i a Cambrils. Ho exemplifiquen les cues per donar sang als hospitals, els improvisats homenatges i vetlles a la Rambla per recordar les víctimes, l'espontani "No tenim por" després del minut de silenci a la plaça Catalunya i les nombroses mostres de suport espontani a les forces policials, que tan sovint són objecte de crítica.

Quan encara no havien passat 24 hores de l'atropellament a la Rambla, alguns periodistes i intel·lectuals van intentar culpabilitzar el govern català i el seu full de ruta independentista dels atemptats jihadistes. És possible que aquests missatges tinguin com a objectiu reduir el suport a la independència. Tanmateix, el nostre estudi indica que les preferències polítiques, incloent-hi les preferències per partits nacionalistes i independentistes, no canvien com a conseqüència d'atacs terroristes. Dit d'una altra manera, si avui preguntéssim pel vot en unes eleccions futures i el comparéssim amb la intenció de vot de fa una setmana, és poc probable que hi trobéssim cap canvi significatiu.

El terrorisme té conseqüències polítiques, òbviament, i són multidimensionals. Podria ser que els atacs d'aquesta setmana canviessin alguna dinàmica entre el govern català i l'espanyol, tant en sentit positiu com negatiu. Però pel que fa als ciutadans, és improbable que la violència terrorista canviï la manera com la gent veu els partits polítics i a qui decideixen donar el seu suport electoral. D'altra banda, el creixement del compromís cívic dels ciutadans i el suport a les institucions democràtiques sí que són respostes ciutadanes al terrorisme que hem observat en el nostre estudi i que s'han fet paleses aquests darrers dies.

Per acabar, si l'objectiu dels terroristes és dinamitar i afeblir la democràcia, les seves accions no fan més que enfortir les institucions i mobilitzar la ciutadania. Fer ús de la sang i la tragèdia humana com a instruments polítics no només és covard, indigne i execrable sinó també inútil.

FRANCESC MELCION

**El nostre estudi
indica que les preferències
polítiques no canvien
com a conseqüència
d'atemptats com el de dijous**

La pista francesa i belga obre nous interrogants

París confirma que Abouyaaqoub va anar-hi 4 dies abans dels atemptats en un viatge llampec

MARTA RODRÍGUEZ
BARCELONA

El triangle Ripoll-Alcanar-Barcelona s'amplia Pirineus enllà i obre una incògnita més en la investigació per esbrinar el complot de l'atemptat a la Rambla i Cambrils. Alguns dels presumptes terroristes van passar per París o els voltants de Brussel·les, dues de les grans capitals europees que han patit la bogeria jihadista encarnada i perpetrada per nacionals o residents de segona generació. França és el país de naixement o de residència d'on provenen la majoria de *lluitadors* europeus que s'enrolen a l'Estat Islàmic de Síria i l'Iraq. Bèlgica, per la seva banda, amb molts menys habitants, té el dubtós honor de ser el país que més terroristes hi envia per càpita. Què hi van anar a fer? Les policies no tenen resposta a aquestes preguntes, com tampoc no saben si hi anaven a reunir-se amb algun contacte o a buscar suport.

La pista de Younes Abouyaaqoub, el conductor de la furgoneta de la Rambla, es troba a França just el cap de setmana anterior a l'atac. Un radar va caçar l'Audi A3 implicat en l'atemptat de Cambrils mentre transitava per Essonne, a la rodalia de la capital francesa, el dissabte 12 d'agost. "Va ser un viatge d'anada i tornada, extremadament ràpid", va indicar ahir el titular francès de l'Interior, Gérard Collomb, en declaracions a BFMTV. El ministre va deixar clar que la policia no tenia constància de l'existència de la cèl·lula "totalment espanyola" de Ripoll però es va aventurar a afirmar que el motiu de la visita del terrorista a ter-

ritori francès era per "treballar". Segons la cadena, Abouyaaqoub anava amb un "còmplice" no identificat. Tots dos van comprar en uns grans magatzems i van fer nit en un hotel a prop de París. L'endemà, diumenge 13, la matrícula del cotxe es va registrar en dos punts del sud del país de camí cap a Catalunya.

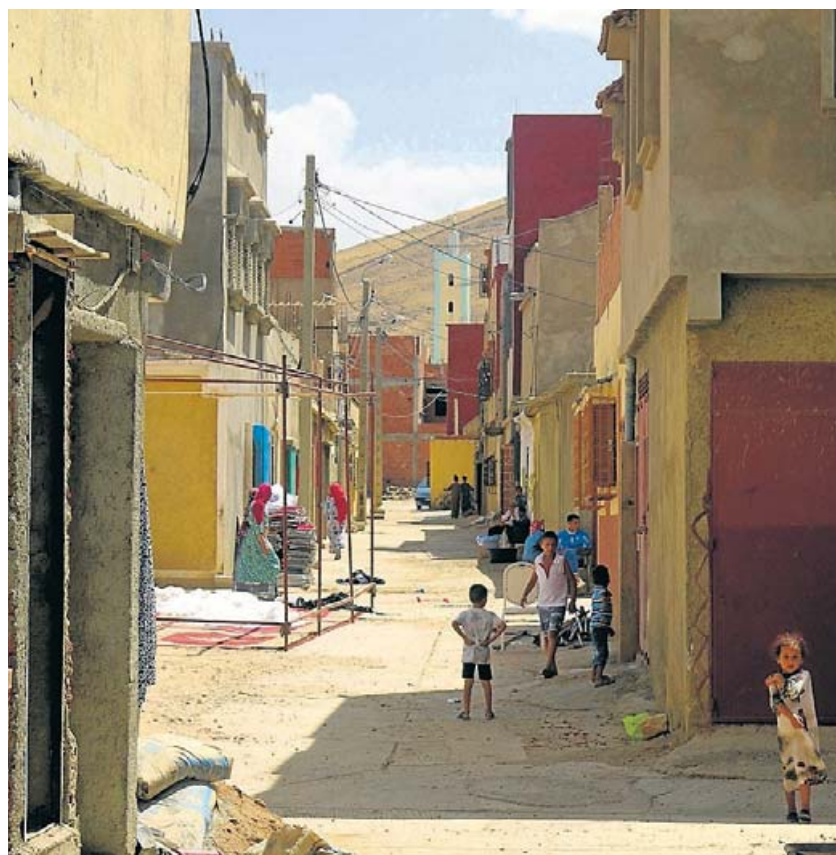
La negativa belga

Els serveis secrets francesos no tenen constància de la presència del presumpte instigador de la radicalització dels joves i cervell dels atacs, Abdelbaki es Satty. Però l'imam de Ripoll sí que hauria visitat terres belgues a principis de l'any passat, quan va acomiadar-se a la seva mesquita catalana per buscar-se la vida, va dir, als voltants de Brussel·les. Es Satty es va instal·lar a Vilvoorde, una localitat industrial que des de fa anys lliera amb èxit un programa per evitar la radicalització dels joves. És el que s'anomena "model Vilvoorde", en què quan es detecta un comportament perillós s'alça un cordó sanitari al seu voltant per evitar que encomani discursos violents i radicals i se'n fa un seguiment individual. L'imam va demanar feina a la mesquita de la veïna ciutat de Diegem però no va agradar i la mateixa comunitat musulmana el va acabar expulsant en trobar-lo "estraný" i no mostrar cap document que l'acredités com a imam o aportar els seus antecedents penals.

D'altra banda, al Marroc un home de 34 anys, que havia residit al mateix barri de Ripoll dels presumptes terroristes, declarava ahir per la seva possible vinculació, segons fonts oficials que citava l'agència Efe. —

Detenció
Un home de 34 anys que havia viscut a Ripoll va ser detingut al Marroc

Investigació
França creu que dos terroristes van anar a "treballar" a París

Nens jugant als carrers del poble marroquí de Mrirt, d'on provenen els germans Abouyaaqoub i Hychami, implicats en els atemptats. JAVIER OTAZU / EFE

La ruta europea de la cèl·lula

Polícia Nacional i Guàrdia Civil qüestionen l'actuació dels Mossos

PAU ESPARCH
BARCELONA

Primers retrets dels cossos policials espanyols a l'actuació dels Mossos en els atemptats de Barcelona i Cambrils. Els representants dels treballadors de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil han qüestionat que els Mossos no avisessin la resta de Tedax de l'Estat —els equips especialitzats en explosius de cada cos— quan es va produir l'explosió al xalet d'Alcanar. "Així estàs exclouent de la investigació gent que et pot aportar coses", va afirmar ahir el portaveu del Sindicat Unificat de Policia (SUP), Ramón Cosío. La primera versió dels Mossos sobre l'explosió d'Alcanar va ser que havia sigut a causa de les bombones de butà. No va ser fins a les cinc de la tarda,

La casa d'Alcanar va quedar en runa després de l'explosió la nit de dimecres a dijous. TJERK VAN DER MEULEN

quan es va produir una segona explosió fortuïta, que van comprendre que es tractava d'un cas de terrorisme.

En un comunicat que el SUP i l'Associació Unificada de Guàrdies Civils (AUGC) van publicar ahir, també van apuntar que la policia catalana desconeixia que l'imam de Ripoll Abdelbaki es Satty havia estat vinculat l'any 2007 a una operació contra el terrorisme jihadista. Segons el SUP i l'AUGC, els cossos policials espanyols no havien informat els Mossos que en l'operatiu Xacal I de la Policia Nacional, fet fa 10 anys, Es Satty s'havia considerat el "deixeble" d'un detingut a Vilanova i la Geltrú, que era un dels principals líders del grup. Tot i que es tractava d'una vinculació d'una dècada enrere, Cosío va considerar que si la policia catalana hagués tingut constància d'un imam amb un missatge

pròxim "al radicalisme extrem", els Mossos possiblement haurien mantingut l'alerta sobre l'individu que controlava la mesquita de Ripoll.

"Queda en evidència la flagrant vulneració dels acords de cooperació i el deficient funcionament dels mecanismes de comunicació", van valorar els representants de la plantilla de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

També van afegir que les seccions dels dos cossos de seguretat dedicades a la lluita antiterrorista "havien sigut marginades" en la investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils, amb l'objectiu de transmetre una imatge a l'exterior "d'un estat català autosuficient". Com a exemple, Cosío va recordar que en el cas dels Tedax l'experiència és clau, perquè analitzar una explosió no és una situació "diària". —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Imatge del desplegament policial a Cambrils un cop es va haver neutralitzat l'atac, amb el cos a terra d'un dels quatre terroristes morts a l'acte. TJERK VAN DER MEULEN

E. BORRÀS / P. ESPARCH
L. BONILLA / J. MUMBRÚ
BARCELONA

Els homes que van atemptar a Barcelona i a Cambrils pretenien cometre “una acció terrorista de gran envergadura”, segons la interlocutòria que va escriure ahir el jutge de l'Audiència Nacional que investiga el cas, Fernando Andreu. Però quan el pla va fallar i el líder de la trama –l'imam Abdelbaki es Satty– va morir a l'explosió d'Alcanar, tot es va precipitar en qüestió d'hores. Els jihadistes van canviar un atemptat amb explosius mortífers que duïen com a mínim mig any preparant per dos atacs precipitats amb furgonetes, destrals i ganivets que van aconseguir a l'últim moment. I, encara que van deixar 15 morts i més de 130 ferits, la tragèdia podria haver estat molt més greu. Van llogar una furgoneta que només els va durar sencera dues hores i mitja, fins que la van estimbar a l'AP-7, i van haver de tornar a improvisar.

Dimecres, hores abans de l'explosió, Driss Oukabir va llogar a Sabadell la furgoneta amb què Youanes Abouyaaqoub cometria l'endemà l'atemptat de la Rambla. A dins s'hi va trobar documentació de Mohamed Houli Chemlal, que va sobreviure a l'explosió d'Alcanar perquè en aquell moment era fora de la casa, però va quedar ferit i detingut. La furgoneta la va pagar Abouyaaqoub, que també va abonar el lloguer d'una segona furgoneta a nom de Mohamed Hychami.

El xalet d'Alcanar on l'imam i dos dels seus acòlits intentaven fabricar triperòxid d'acetona va desaparèi-

xer del mapa a dos quarts de dotze de la nit de dimecres de la setmana passada. El “núvol en forma de bolet” que va causar l'explosió accidental es va veure “a quilòmetres de distància”, segons la interlocutòria del jutge Andreu. La notícia de l'explosió aviat es va fer pública i els terroristes de Ripoll van canviar d'estratègia. Tenien una furgoneta a mà –l'altra era a Vic–, però no tenien bombes. Abouyaaqoub la va agafar i es va encaminar cap a Barcelona.

Dijous, quan faltava una hora i mitja per a l'atemptat a la Rambla, el pla improvisat dels terroristes es va tornar a torçar. A la una del migdia, Mohamed Hychami, que acabaria morint a Cambrils, va llogar una altra furgoneta a Parets del Vallès. Però només dues hores i mitja més tard, a dos quarts de quatre de la tarda, la va estimbar a l'AP-7 a tocar del peatge de Cambrils. Quan el conductor del cotxe amb què havia xocat va dir que trucava a la policia, Hychami va fugir saltant la tanca de l'autopista i corrent per un camí. A dins d'aquesta furgoneta els Mossos

Un accident a l'AP-7 va obligar els terroristes a tornar a canviar els plans

Les declaracions dels detinguts davant del jutge Andreu evidencien com es van precipitar els atacs

Improvisació
Els terroristes de Cambrils van comprar els ganivets unes hores abans de l'atac

Document
Troben a Alcanar una carta de l'Estat Islàmic contra “els croats”

Riudecanyes, nou escenari del terror

Fins ara només havien transcendit Ripoll i la casa d'Alcanar –on es va produir l'explosió que va truncar els plans inicials– com a escenaris on els terroristes preparaven els atemptats. La interlocutòria de l'Audiència Nacional va revelar ahir, però, un nou escenari: una masia de Riudecanyes (Baix Camp). Les investigacions van permetre localitzar una masia abandonada a Riudecanyes que hauria sigut utilitzada pels terroristes. A l'exterior de la masia, entre les restes d'una petita foguera, es va trobar documentació de dos dels terroristes. També es van recollir diversos comprovants de compres que demostrarien que entre l'1 i el 2 d'agost van comprar acetona i el material necessari per confeccionar artefactes i el 16 d'agost van comprar a Sant Carles de la Ràpita 15 fundes de coixí i brides per contenir els artefactes.

hi van trobar més tard una targeta de crèdit a nom de Said Aalla.

Els companys de Hychami el van anar a buscar a Cambrils. El seu germà Omar, Moussa Oukabir, Said Aalla i Houssaine Abouyaaqoub van anar fins allà amb un Audi A3 a nom de Mohamed Aalla. A les 21.26 h, en una botiga de Cambrils mateix, van comprar quatre ganivets i una destrat. Tres hores i mitja més tard, cap a la una de la matinada, van anar al passeig Marítim, fins que van veure un control dels Mossos, van començar a atropellar vianants i finalment es van encastar contra el cotxe de policia. Després van sortir, amb les armes noves i amb intenció de matar, però un mosso tot sol en va matar quatre i l'altre va caure uns minuts més tard. En total, van causar sis ferits i van matar una dona.

Bitllets d'avió per a l'imam

Entre les restes de l'explosió d'Alcanar els investigadors van trobar un llibre verd amb un full manuscrit en àrab amb aquest text: “En nom d'Al·là, El Misericordiós, El Compassiu. Breu carta dels Soldats de l'Estat Islàmic a terra de l'Àndalus per als croats, els odiosos, els pecadors, els injustos, els corruptors”. A la primera pàgina del llibre hi consta el nom d'Abdelbaki es Satty, l'imam. Al xalet també hi havia una cartera amb documents a nom d'Es Satty i bitllets d'avió, de Vueling, amb destí a Brussel·les. Davant de la casa hi havia la motocicleta Kawasaki a nom de Mohamed Hychami i un Peugeot 306 a nom de Houssaine Abouyaaqoub, dos dels terroristes morts a Cambrils. El segon és germà de l'autor de l'atemptat de la Rambla. ■

**46 FERITS
ENCARA ESTAN
HOSPITALITZATS**

Dels 130 ferits que van provocar els atemptats de Barcelona i Cambrils, un total de 46 persones continuen hospitalitzades, segons el departament de Salut. Hi ha 41

afectats de l'atemptat de Barcelona i 5 del de Cambrils. La majoria estan ingressats a l'Hospital del Mar, l'Hospital Clínic i l'Hospital de Sant Pau. Dels 46

hospitalitzats n'hi ha 7 de crítics, 13 de greus i 26 de menys greus. D'altra banda, els cossos de 9 de les víctimes mortals ja han sigut lliurats a les famílies.

Els terroristes van comprar els materials per fer bombes en drogueries de l'Ebre

Fabricaven l'explosiu conegut com a 'mare de Satanàs'

D. MESEGUER / E. BORRÀS
ALCANAR/BARCELONA

Segons ha pogut saber l'ARA, els terroristes jihadistes responsables dels atemptats de Barcelona i Cambrils van anar comprant els productes químics per fer els explosius en botigues i drogueries de Tortosa i Ulldecona. A més de les aproximadament 120 bombones de butà que van acumular a la casa d'Alcanar, allà també hi van aplegar altres materials, com ara uns 500 litres d'acetona, imprescindible per fabricar triperòxid d'acetona, un explosiu conegut amb el malnom de *mare de Satanàs*.

Un treballador d'una empresa de pintures de Tortosa va vendre al voltant de 50 litres d'acetona al grup terrorista amb base a Alcanar. A la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la capital del Baix Ebre, l'encarregat d'aquest establiment va identificar, a partir d'una fotografia, un dels terroristes abatuts a Cambrils.

Els policies han confirmat oficialment que a la casa d'Alcanar es van trobar restes de diferents productes que serveixen per fabricar triperòxid d'acetona (TATP), un explosiu utilitzat de manera habitual per l'Estat Islàmic. La interlocutòria que va dictar ahir el jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu explica que en una masia abandonada de Riudecanyes es van trobar comprovants de compra de 500 litres d'acetona, adquirida l'1 i el 2 d'agost. Materials com l'acetona, l'aigua oxigenada i l'àcid sulfúric o

Estratègia
Els jihadistes van comprar 500 litres d'acetona en diferents establiments

Volatilitat
El triperòxid d'acetona que fabricaven és una mescla especialment inestable

clorhídric són fàcils d'aconseguir, com explica l'enginyer tècnic químic industrial Marc Garriga. També són fàcils de combinar, tot i que "s'ha de saber què es fa", afegeix Garriga, perquè el resultat és "molt inestable" davant de qualsevol fricció o canvi de temperatura.

L'explosió que va ensorrar el xalet d'Alcanar la nit de dimecres a dijous de la setmana passada va ser un imprevist. L'acetona tota sola ja és especialment inflamable. Garriga no s'atreveix a aventurar l'abast que haurien pogut tenir els explosius. Però explica que "vam tenir sort" de l'accident que va fer explotar el xalet, perquè amb tanta acetona i més de 120 bombones de butà els terroristes haurien pogut preparar artefactes explosius que haurien fet "molt de mal". En l'explosió hi va morir l'imam Abdelbaki es Satty, el presumpte líder del grup, i un altre home que podria ser Youssef Aalla. Mohamed Houli Chemlal, que era fora de la casa en aquell moment, va quedar ferit i ahir va declarar a l'Audiència Nacional que amb les bombes preparaven atemptats "més grans" que els que es van cometre.

Els Mossos han demanat informació i registres de vendes de diverses botigues i empreses del Baix Ebre i el Montsià. Amb els pagaments amb targetes de crèdit els policies han esbrinat els comerços on van comprar els terroristes i què hi van aconseguir. En un local de Sant Carles de la Ràpita van comprar coixins que haurien servit per impregnar-los amb els químics. ■

tiu era atemptar contra "monuments importants de Barcelona".

Cinc hores d'interrogatori

L'activitat a l'Audiència Nacional començava a les vuit del matí. Els detinguts arribaven aleshores des de la comandància de la Guàrdia Civil de Tres Cantos, on havien sigut traslladats des de Barcelona. Tot i això, l'interrogatori no va començar fins gairebé cinc hores després. El jutge Andreu; la fiscal encarregada del cas, Ana Noé, i la fiscal de l'Audiència Nacional experta en terrorisme jihadista, Dolores Delgado, van estar fins a les 12.50 analitzant l'aterrat. Els detinguts van estar totalment incomunicats durant tot el procés de la detenció, sense poder parlar entre ells ni amb ningú de l'exterior, ni tan sols amb els advocats d'ofici que se'ls van assignar a la mateixa Audiència Nacional.

Bombes amb fundes de coixí

El primer a declarar va ser el supervivent d'Alcanar, Mohamed Houli Chemlal, que va arribar en ambulància a Madrid i va declarar assegut a la cadira de rodes, encara amb el pijama blau propi dels pacients hospitalaris i sempre capcot i en veu baixa. Chemlal va respondre a totes les preguntes en un interrogatori que va allargar-se una hora i deu minuts. Va ratificar en tot moment el que ja havia declarat davant els Mossos d'Esquadra i va admetre que preparaven explosius per atemptar contra monuments im-

portants de Barcelona. A més, Chemlal va confessar que no tenien un pla alternatiu i que introduïen la pólvora dels explosius amb fundes de coixí. Chemlal va assegurar que sabia que la intenció de l'imam era immolar-se.

La culpa, de l'imam

Segons les mateixes fonts, Chemlal va apuntar cap a l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty, mort en la mateixa explosió, com el cervell de tota l'operació. Aquesta versió va coincidir amb la del segon a prestar declaració, Driss Oukabir, que va ratificar que havia sigut ell el que havia llogat la furgoneta amb què Younes Abouyaaqoub va atropellar més d'un centenar de persones a la Rambla de Barcelona.

El tercer a asseure's davant el jutge Andreu va ser Mohamed Aalla, propietari de l'Audi A3 amb el qual van atemptar a Cambrils. Segons Aalla, si el vehicle estava al seu nom era per motius relacionats amb l'assegurança. L'últim, Salh el Karib, va ser detingut perquè amb la seva targeta de crèdit es van comprar uns bitllets per viatjar al Marroc a nom de Driss Oukabir. Ell és el propietari del locutori de Ripoll que ahir els Mossos van escorcollar ahir i per això encara és en mans de la Guàrdia Civil.

Els Mossos també van escorcollar ahir un pis de Vilafranca del Penedès, situat a pocs quilòmetres d'on els Mossos van abatre dilluns Younes Abouyaaqoub, l'autor de l'atropellament de la Rambla. ■

La policia científica dels Mossos d'Esquadra enduent-se les bombones de butà de la casa d'Alcanar que servia de centre d'operacions dels terroristes. JAUME SELLART / EFE

Dossier

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

01. El furgó de la Guàrdia Civil amb Driss Oukabir i Mohamed Houli Chemlal anant cap a les presons de Soto del Real i Alcalá-Meco. CHEMA MOYA / EFE
02. Mohamed Aalla. 03. Salh el Karib. 04. Driss Oukabir. 05. Mohamed Houli Chemlal. J.J. GUILLÉN / EFE

Només dos dels quatre detinguts pels atemptats entren a la presó

El jutge deixa en llibertat el propietari del cotxe de Cambrils i reté el responsable del locutori de Ripoll

JÚLIA MANRESA
MADRID

Només dos dels quatre detinguts pels atemptats de Barcelona i Cambrils queden en presó incondicional. Així ho va resoldre ahir el jutge de l'Audiència Nacional, Fernando Andreu, després de més de cinc hores d'interrogatoris. Dels altres dos, un d'ells queda detingut fins a 72 hores més en mans de la Guàrdia Civil i el quart queda en llibertat provisional. La resolució del magistrat, a més, ratifica la intenció dels terroristes, que era "cometre una acció terrorista de gran envergadura", i la importància de l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty, en l'organització dels atemptats.

Els dos presumptes terroristes que ja van passar la nit d'ahir a la presó són Mohamed Houli Chemlal i Driss Oukabir. El primer és l'únic supervivent de l'explosió d'Alcanar, que va ser detingut pels

Mossos a l'Hospital de Tortosa. El jutge li atribueix els delictes d'integració a organització terrorista, assassinat i lesions de caràcter terrorista, dipòsit d'explosius i estralls. El segon és Driss Oukabir, germà d'un dels abatuts a Cambrils i responsable de llogar la furgoneta que va causar més d'un centenar de ferits i 13 morts a la Rambla. El jutge només li atribueix els dos primers delictes mencionats anteriorment. Chemlal va ser traslladat ahir al vespre a la presó d'Alcalá-Meco i Oukabir a Soto del Real.

Pel que fa als altres dos interrogats ahir, Andreu va decidir deixar en llibertat provisional Mohamed Aalla, detingut a Ripoll i propietari de l'Audi A3 amb què els terroristes van atemptar a Cambrils i amb el qual, prèviament, havien viatjat a París, tal com ahir va explicar el ministre d'Interior francès. Andreu considera que el veritable propietari del vehicle era el seu germà, Youssef Aalla, que podria estar entre els

Objectius
Dos detinguts admeten que pretenien atemptar en monuments de Barcelona

morts encara per identificar. Això sí, Mohamed Aalla haurà de compareixer el primer dilluns de cada setmana davant l'Audiència Nacional i notificar si canvia de domicili.

Finalment, després que ahir els Mossos escorcollassin el locutori de Ripoll on alguns dels presumptes terroristes van comprar bitllets d'avió al Marroc, el jutge Andreu va optar per retenir Salh el Karib, el quart interrogat i propietari justament d'aquest locutori. Andreu considera necessari mantenir-lo en dependències de la Guàrdia Civil fins que s'acabin les diligències de la policia catalana.

Un gran atemptat

El jutge considera que "queda patent que confeccionaven explosius per cometre una acció terrorista de gran envergadura", una intenció que alguns dels investigats ja havien confessat als Mossos. De fet, segons fonts judicials, dos dels interrogats van admetre que el seu objec-

L'acusació

El jutge atribueix quatre delictes als empresonats

● Mohamed Houli Chemlal

Ahir va ser enviat a la presó d'Alcalá-Meco. Va ser un dels ferits en l'explosió d'Alcanar i detingut a l'Hospital de Tortosa. El jutge li atribueix els delictes d'integració en organització terrorista, assassinat i lesions de caràcter terrorista, dipòsit d'explosius i estralls.

● Driss Oukabir

És el germà de Moussa Oukabir, abatut a Cambrils, i va ser el responsable del lloguer de la furgoneta. El jutge li atribueix els delictes d'integració en organització terrorista i assassinat i lesions de caràcter terrorista. Ha sigut destinat a la presó de Soto del Real.

BOYA EXIGEIX REGISTRAR JA LA DESCONNEXIÓ

La presidenta de la CUP al Parlament, Mireia Boya, va demanar a JxSí que registri “ja” la llei de transitorietat. “No entenc per què encara no ho hem fet”, va assegurar des de la Universitat Catalana d’Estiu de Prada.

UGT I CCOO DE GIRONA DONEN SUPORT A L'1-O

Tot i que les direccions de la UGT i CCOO es mantenen al marge de l'1-O, les delegacions del sindicat a Girona van adherir-se a un manifest signat per partits i entitats cridant a participar-hi “massivament”.

NÚRIA ORRIOLS / ALEIX MOLDES
BARCELONA

La manifestació unitària contra el terrorisme d'aquest dissabte, 26 d'agost, a Barcelona l'encapçalaran els col·lectius que més han treballat després de l'atemptat. Així ho han explicat tant des del Govern de la Generalitat com des de l'Ajuntament de Barcelona, a l'espera que aquesta setmana es concretin els detalls de la mobilització, que està previst que comenci a les sis de la tarda als Jardins de Gràcia i arribi fins a la plaça de Catalunya. Ahir fonts de les dues administracions que formalment convocaran la manifestació deixaven clar que cedirien tot el protagonisme als cossos de seguretat i d'emergències que van participar en les tasques de rescat de les víctimes i també a les persones i col·lectius que van ajudar-hi. El lema de la mobilització serà l'esportani #Notincpor que no han parat de repetir els barcelonins des de dijous passat i només hi haurà una capçalera. Els polítics i les autoritats es quedaran en un segon pla, també en els parlaments. Tot i que encara no està tancat el format, no es preveu que cap polític intervingui al final de la mobilització. En canvi, probablement sí que ho faran alguns representants dels diversos col·lectius.

L'alcalde de la capital catalana, Ada Colau, va expressar ahir la voluntat, durant els actes de clausura de les festes de Gràcia, que sigui la ciutadania qui encapçali la mobilització. “Feu-la vostra”, va dir, i va destacar que ara més que mai cal estar “units contra la por”. Des de l'altra banda de la plaça Sant Jaume també es treballa amb la mateixa idea. En una entrevista a TV3, el vicepresident, Oriol Junqueras, va apostar per donar el “màxim reconeixement i el màxim protagonisme” als col·lectius directament implicats en la resposta als atemptats, com els serveis d'emergència, els Mossos i les policies locals de Barcelona i Cambrils.

La CUP, a l'espera dels detalls

En les últimes hores, la capçalera de la manifestació ha sigut motiu de controvèrsia. La CUP ha fet explícits els seus dubtes sobre si assistiria a la concentració en cas que esti-

Policies i metges obriran la manifestació

Colau anuncia que els col·lectius que han ajudat les víctimes encapçalaran la protesta de dissabte

Un ciutadà que passeja per la Rambla donant la mà a un agent dels Mossos. FRANCESC MELCION

gués encapçalada pels reis d'Espanya. Després de donar per fet, en un primer moment, que no hi anirien, els anticapitalistes van abordar ahir aquesta qüestió al secretariat nacional, que es reuneix cada dilluns. Tanmateix, la formació espera conèixer els detalls de la mobilització per anunciar si hi participen com els altres partits o si busquen perfil propi. “Tothom sap quines són les relacions d'amistat i econòmiques de la monarquia espanyola amb les monarquies pèrsiques, que financen el Daeix [...]. És una hipocresia enorme que el rei vingui a passejar-se per aquí”, va dir aquest cap de setmana la diputada Mireia Boya a Catalunya Ràdio.

Poble Lliure, una de les organitzacions més consolidades que formen part de la CUP, s'ha desmarcat dels dubtes i ja ha avançat que assistiran a la mobilització, tot i que conviden la ciutadania a “expressar el seu rebuig al monarca”. A través de les xarxes socials, de fet, Poble Lliure situava Felip VI com a “culpable” de l'atemptat de Barcelona i Cambrils pels “tractes econòmics i armamentístics amb l'Aràbia Saudita i Qatar, font de finançament del Daeix”. També va criticar la presència del rei el diputat d'ERC Gabriel Rufián.

Crítiques a Barcelona i a Madrid

El posicionament dels anticapitalistes ha sigut objecte de crítica tant a Barcelona com a Madrid. El ministre de Foment, Iñigo de la Serna, va acusar la CUP de fer una “utilització política menyspreable” dels fets, mentre que el delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, va ser més moderat en les seves paraules i va instar-los a no “autoexcloure's” de la “unitat” en contra de l'atemptat terrorista. El missatge del PP va ser semblant al de Ciutadans: la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va demanar que no es “polítitzi” la manifestació de dissabte. També Podem, a través del seu portaveu d'Units Podem al Senat, Ramón Espinar, va mostrar-se partidari que el rei s'impliqui en la “defensa dels valors democràtics” i assisteixi a la manifestació de Barcelona. De fet, el mateix president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va criticar l'actitud dels cupaires en una entrevista diumenge a La Sexta. “Molt lamentable”, va dir, i els va demanar que s'ho replantegessin. —

Millo critica que es vinculi el Procés amb els atemptats jihadistes

ARA
BARCELONA

El delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, va criticar ahir que, en els últims dies, s'hagi relacionat el Procés amb els atemptats a Barcelona i Cambrils. En una entrevista a RAC1, va assegurar que “qualsevol que intenti vincular els efectes d'un atemptat jihadista amb

un debat polític o ideològic està fent un trist favor a la democràcia”. Millo va apuntar directament a diversos grups de comunicació i en va desmarcar els membres del govern espanyol. En tot cas, no va voler entrar en la polèmica i va evitar referir-se a exemples concrets: “No m'agradaria centrar-me en l'anàlisi editorialista que fan uns i altres”.

A més de desmarcar l'executiu estatal de les notícies publicades

Rèplica
Recorda a Mayor Oreja que el Govern ha fet servir el castellà

per alguns mitjans, Enric Millo també va criticar les declaracions que l'exministre de l'Interior Jaime Mayor Oreja va fer al digital *El Español*, quan va criticar que es fes servir el català en les compareixences del Govern sobre els atemptats. “Probablement no va veure totes les compareixences. Li puc assegurar que tant Puigdemont com Josep Lluís Traperó han comparegut parlant en català i en castellà”, va recor-

dar el delegat del govern espanyol a Catalunya.

Millo va afegir, a més, que la col·laboració entre la policia estatal i la catalana és màxima i que no s'oculta informació. “Seria absurd pensar-ho”, va apuntar. Millo va demanar “unitat” i va destacar, tal com també va fer Carles Puigdemont, que des del “primer minut” els dos governs es van coordinar per respondre a l'atemptat. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Imatge de la concentració de musulmans per condemnar els atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils ahir a la Rambla de Barcelona. JORDI PIZARRO

MARTA VALLS RIBAS
BARCELONA

“Els atemptats en nom de l’islam ens fan més mal als musulmans, perquè utilitzen la nostra religió, que significa pau, per matar”, deia afectada Fatima Maati, una de les manifestants de la concentració que la comunitat musulmana de Catalunya va convocar ahir a la tarda a la plaça Catalunya i a la Rambla de Barcelona. “Venim a defensar la nostra ciutat, la nostra forma de vida i la convivència entre religions, no ens ho prendran”, afirmava amb èmfasi Tania Moreno.

Musulmans de comunitats diferents –de Barcelona, Catalunya i fins i tot d’altres llocs de l’Estat–, també no musulmans, barcelonins i turistes, tots plegats omplien el centre de Barcelona per repetir que les morts per terrorisme no representen els musulmans: “No en nom meu”. “És molt important ser aquí, és la nostra obligació com a musulmans repetir tantes vegades com calgui que la nostra religió defensa la pau”, insistia Maati. A la concentració, que va agrupar 157 associacions musulmanes i no musulmanes de diverses religions i ideologies, Fatima Maati aixecava una pancarta on hi deia “L’islam és pau”. La concentració, que va començar a la plaça Catalunya, va baixar per un lateral de la Rambla amb crits de “Som musulmans, no som criminals”, “Tots som Barcelona” i “El terrorisme no té religió”. Els acompanyaven vianants des de la vorera central repetint les consignes i aplaudint a mesura que avançava la capçalera per “donar suport a aquesta comunitat, que està patint

“És la nostra obligació repetir que l’islam no és terrorisme”

La comunitat musulmana plora les víctimes dels atemptats i pateix pel creixement de la islamofòbia

com tots per culpa del terrorisme”, assegurava Magalí Andreu, que amb la seves amigues van creure que era “molt important” ser-hi: per recordar les víctimes i per donar suport als musulmans.

La Rambla, així, va tornar a protagonitzar quatre dies després una mostra de solidaritat amb les víctimes del terrorisme i la condemna contra “la barbàrie i la desraó” dels atemptats de Barcelona i Cambrils. La Guàrdia Urbana va xifrar en 2.500 persones els assistents a la manifestació.

“Hem de treballar junts”

“No ho podem negar: que algú que ha nascut o s’ha criat des de petit a Catalunya i que ha rebut l’escolarització com qualsevol altre nen sigui capaç de radicalitzar-se vol dir que tenim un veritable problema”, cridava des de la tarima de la plaça Catalunya Miriam Hatibi, activista musulmana i catalana, encarregada de llegir el manifest de la comunitat musulmana en català previ a la marxa. “Hem de treballar junts des de les

Identitat
“Si algú nascut a Catalunya es radicalitza, vol dir que tenim un problema”

institucions, les entitats musulmanes i la societat civil perquè una cosa així no torni a passar. Per això, cal que fem un esforç perquè tots els que viuen a Catalunya sentin que és la seva terra i, si en algun moment els arriben idees radicals, les rebutgin”, va seguir Hatibi. “Aquest problema probablement només es pot solucionar amb educació, per això el fracàs escolar i l’exclusió social que colpegen la comunitat immigrant, i la musulmana en particular, no hi ajuden”, apuntava Sohaib Hassani, portaveu de Joventut Multicultural Musulmana, una de les entitats convocants.

Magalí Andreu i les seves amigues repetien els lemes dels convocants i es preguntaven “què ha fallat perquè aquests nois es radicalitzin i, a més, ningú del seu entorn se n’adoni”. “Campanyes polítiques com la que va fer el PP durant les municipals de Badalona amb l’eslògan «Netegem Badalona» per referir-se als immigrants no afavoreixen la convivència i creen odi”, opinava amb duresa Berta Miró, manifestant també a la plaça Catalunya. “Probablement

és un tema d’identitat, uns nois que no se senten del Marroc, perquè no hi han viscut, però que tampoc se senten catalans, perquè no se’ls en considera”, opinava Tania Moreno com a manifestant.

Por a la islamofòbia

“Jo puc entendre que algú, en veure que n’hi ha uns que maten cridant «Al·là és gran» ataquin els musulmans”, deia consternat Hameed Nazir, president de l’entitat Yamamat Ahmadia de l’Islam a Catalunya. “Per sort, molts saben que els terroristes no ens representen. Jo soc optimista i crec que la societat respondrà amb tolerància. Tot i això, sí que tinc una petita preocupació pels meus fills, no vull que visquin mai marginació”. Terrorisme i islamofòbia poden retroalimentar-se, i la concentració condemnava totes dues actituds intolerants. “Per això, els no musulmans hauríem de ser més”, afegia Berta Miró.

Com a musulmana, Rahma El Haiek viu amb certa preocupació el que pugui passar a partir d’ara. “Jo l’endemà de l’atemptat tenia por de sortir de casa. No perquè pogués patir algun atac terrorista, sinó pel que em poguessin dir pel carrer. Em feia por el rebuig”, relatava colpida El Haiek. Viu a Badalona i assegurava que, en veure-la amb el mocador, aquests dies ha rebut alguns insults que “fan mal”. “Jo no he fet res de dolent a ningú! Fa 30 anys que visc aquí i només pel mocador o pel nom ja et fiquen al mateix sac”. “Sí, estem cansats d’haver-nos de defensar constantment. Però som aquí, sobretot, per solidaritat amb les víctimes”, recordava Osama Chtioui, un dels manifestants. ■

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

MARIA GARCIA
RIPOLL

No haurien sospitat mai d'ell. Els familiars i amics de Younes Abouyaaqoub asseguren que era un noi amable, simpàtic, generós i bona persona. Per això no s'expliquen què li va passar pel cap quan va atropellar un centenar de persones a la Rambla de Barcelona amb una furgoneta.

El Younes va néixer l'1 de gener de 1995 a Mrirt, una petita localitat del nord del Marroc. El 2004, els seus pares, l'Omar i la Hanou, van traslladar-se a Ripoll amb els seus cinc fills, quatre nois i una noia. El seu germà Houssaine també està implicat en l'atemptat i va morir abatut pels Mossos després d'intentar l'atac de Cambrils.

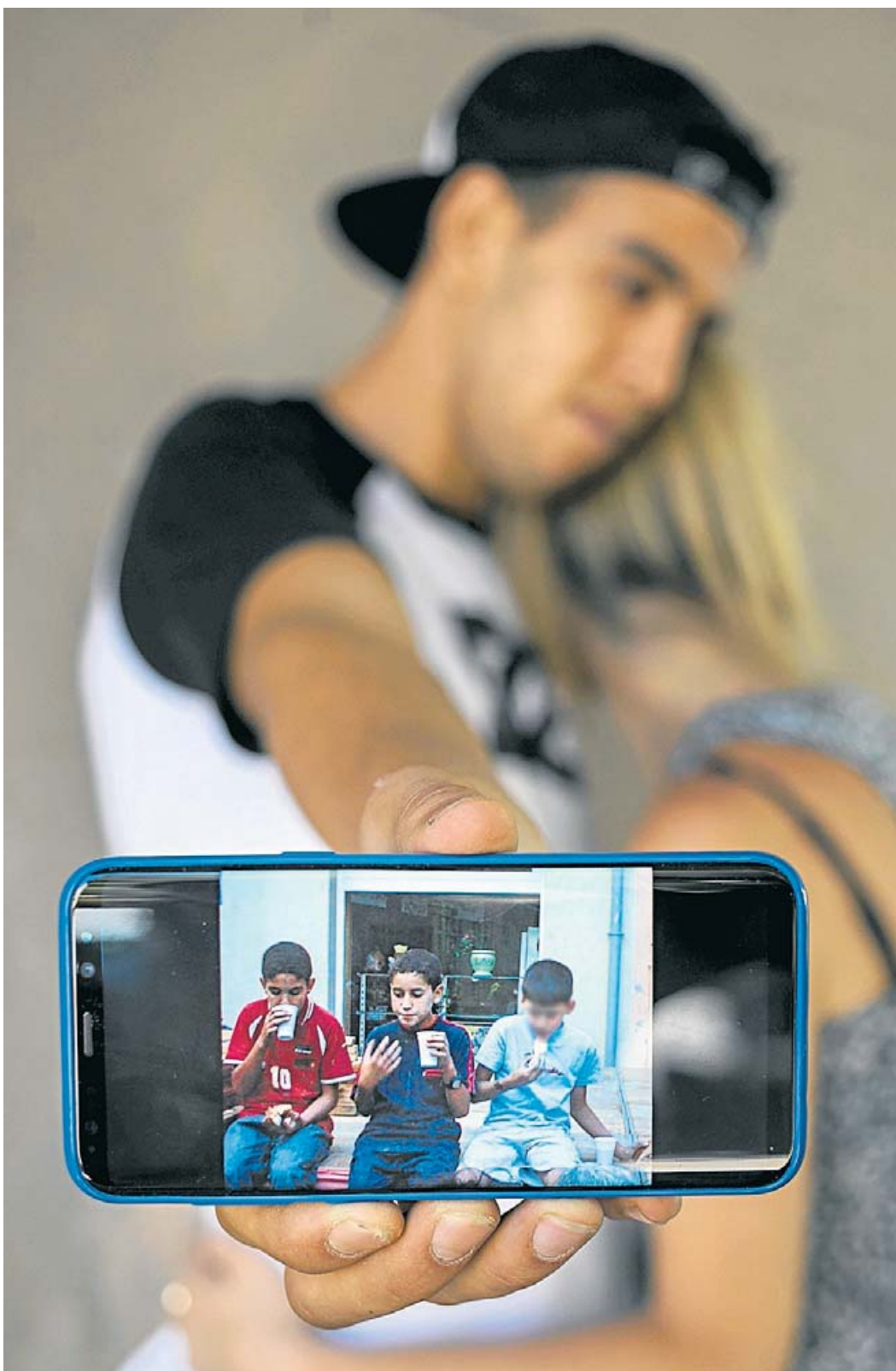
De petit va estudiar a l'escola pública Tomàs Raguer i va continuar a l'Institut Abat Oliva, també públic. Després va fer un curs de soldador a la Fundació Eduard Soler. De fet, el Houssaine i els germans Omar i Mohamed Hychami, implicats en l'atac terrorista, també van estudiar el mateix. Des de feia gairebé dos anys, el Younes treballava a l'empresa de peces i solucions de forja Comforsa, i diuen els seus amics que era molt responsable i que no faltava mai a la feina.

Però quan no treballava, el que més li agradava fer era jugar a futbol. Acostumaven a ajuntar-se amb altres joves del poble a la pista de Sant Pere, on es passaven hores darrere la pilota. "Sempre era allà jugant amb la resta", asseguren els seus veïns. I quan feia mal temps o no hi havia prou quòrum per fer un partit, anava a connectar-se a internet al Punt Omnia del centre cívic, un espai que va conèixer quan va participar en un programa de desenvolupament comunitari de l'Ajuntament de Ripoll. A les nits, moltes vegades, quedava per sopar al Quick Kebab, situat al costat del monestir, i sempre s'asseien a la taula del costat de la finestra que dona al carrer. Ajuntaven dues taules i compartien uns durums amb els germans Said i Youssef Aalla, Mohamed Hychami, Moussa Oukabir –tots implicats en l'atemptat– i també amb altres joves de Ripoll.

Fins fa més o menys un any, el Younes sempre quedava amb molts amics, de procedència marroquina o catalana, i de vegades sortia de festa. Però va deixar el món de la nit fa uns deu mesos sense donar cap explicació concreta. "De cop va dir que ja no volia sortir ni beure alcohol ni

Younes, el jove terrorista de qui ningú sospitava

Fa deu mesos va deixar de relacionar-se amb els amics

Saber Oukabir, cosí de dos germans implicats en l'atemptat, Driss i Moussa Oukabir, mostrant una fotografia on apareix ell (esquerra) amb el Younes (centre) de petits. CÈLIA ATSET

fumar", va detallar a l'ARA un dels seus amics, Saber Oukabir, que també és cosí de dos germans implicats en l'atemptat, el Moussa –que va morir abatut pels Mossos a Cambrils– i el Driss Oukabir, que està detingut perquè van trobar la seva documentació a la furgoneta. El Saber diu que li va sorprendre la decisió però que va pensar que era que s'estava fent gran. Aquest mes de gener el Younes va fer 22 anys.

La família no s'ho explica

Els seus amics no li coneixen cap xicota, però fa un any solien quedar amb unes noies marroquines de Manlleu (Osona), a qui va deixar de veure fa uns mesos sense donar cap explicació concreta. El secretari de la mesquita de la comunitat Annur, Hammou Minhaj, va assenyalar que el Younes anava de tant en tant a resar amb Mohamed Hychami i Youssef Aalla, però no eren dels més assidus de la comunitat. Tampoc ningú recorda que el Younes ocasionés mai cap problema ni que es fiqués en cap embolic. "Era molt amable i sempre ajudava els altres", va detallar una de les seves companyes d'institut, que prefeix no dir el seu nom. De fet, tot hom diu meravelles del jove que d'un dia per l'altre es va convertir en un terrorista.

Segons Saber Oukabir, era molt generós i, com que cobrava un bon sou i vivia a casa dels seus pares, solia convidar els amics. "Era igual que portés tres dies pagant el dinar, sempre hi tornava i insistia a no deixar-nos pagar". També s'oferia si necessitaven un cop de mà amb qualsevol tema. "Era un nano que si veia algú sense samarreta, es treia la seva i l'hi donava", va posar d'exemple el Saber, que encara no ha paït que el seu amic de l'ànima, amb qui va créixer, ara s'hagi convertit en un terrorista.

"No pot ser que fos ell, és impossible que fes mal a algú", va lamentar amb els ulls vidriosos encara sense entendre què li va passar pel cap. "Era incapaç de matar una mosca, no sé com va poder conduir la furgoneta i atropellar tota la gent", va destacar encara amb incredulitat. Els pares dels dos germans Abouyaaqoub estan destrossats i la seva mare va demanar públicament al Younes que s'entregués a la policia perquè no el volia mort. Justament la setmana dels atemptats, els pares van tornar de viatge i ja no van veure el Houssaine, que havia marxat. El dijous, a les quatre de la tarda, el Younes va dir que sortia i no va tornar mai més. —

Abouyaaqoub i Mohamed Hychami van ser al Marroc fa quatre mesos

M.G.
RIPOLL

Amb el pas dels dies, els amics i coneeguts dels joves de Ripoll que van cometre els atemptats a Catalunya comencen a recordar detalls que semblaven insignificants però que ara agafen sentit. Fa un any Younes Abouyaaqoub i Mohamed Hychami –abatut pels

Mossos a Cambrils– van comprar-se dues motos de 125 cc, que eren exactament iguals. Però fa uns sis mesos, tots dos van decidir vendre-se-les per comprar-ne unes amb més motor. Segons expliquen els amics, fa quatre o cinc mesos Abouyaaqoub i Hychami van fer un viatge al Marroc d'una setmana amb les motos noves i van dir que "anaven de turistes a voltar pel país", segons ha pogut saber l'ARA. Ara

Viatge Els dos joves van visitar el Marroc amb motos noves

tenen dubtes de si realment va ser un viatge de plaer o per preparar els atemptats. Els amics també asseguren que, fa cinc mesos, Youssef Aalla va llogar un pis al Raval de Sant Pere de Ripoll, que la nit de diumenge a dilluns els Mossos van registrar a la recerca de noves proves. Segons relaten els seus coneeguts, Aalla va deixar el pis al cap d'unes setmanes perquè "tenia moltes humitats", i el grup d'amics va decidir

llavors llogar una casa a la platja, on anaven sovint els caps de setmana. Els amics ara es pregunten si els immobles servien en realitat per planificar la massacre. Però això no és tot. En les últimes setmanes, Aalla va estar demanant durant molts dies una furgoneta a diversos amics perquè deia que havia de transportar un congelador. "Devia ser per a les bombones?", es pregunten ara els amics. —

ÚLTIM ADEU A
LES VÍCTIMES
DE L'ATEMPTAT

Quatre dies després dels atemptats, ahir es van fer els primers enterraments de les 15 víctimes mortals. Un miler de persones van dir l'últim adeu a l'home de 57 anys i al

fill de la seva neboda, de 3 anys, els dos veïns de Rubí. També la basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès es va omplir ahir per acomiadar Pau Pérez, el

noi de 34 anys apunyalat per Younes Abouyaaqoub per poder fugir amb el seu cotxe. La dona de Saragossa morta a Cambrils serà enterrada avui.

On s'amagava Abouyaaqoub? Les incògnites pendents

Els Mossos afronten una investigació que pot ser llarga

ENRIC BORRÀS
BARCELONA

Amb la mort o la detenció dels dotze homes identificats com a membres de la trama dels atemptats de Barcelona i Cambrils, no s'acaba la investigació del cas, i es pot allargar perquè queden moltes incògnites.

Què va fer Abouyaaqoub després de l'atemptat?

Entre dijous i ahir ha estat quatre nits i cinc dies desaparegut

Els Mossos d'Esquadra perden la pista de Younes Abouyaaqoub dijous cap a les set de la tarda a la sortida de Barcelona, a l'altura de Sant Just. Va fugir d'un vehicle que havia robat apunyalant-ne el propietari –Pau Pérez, de Vilafranca– després d'investir un control policial i que li desapareixen diversos trets. Què va fer a partir de llavors? Com es va escapar de tots els controls policials fins que ahir a la tarda el van reconèixer a Sant Sadurní d'Anoia? On ha estat aquests dies? La investigació haurà d'aclarir ara aquest buit temporal.

Algú ha ajudat el terrorista de la Rambla?

Ahir va reaparèixer amb una roba diferent a gairebé 40 quilòmetres

Una pregunta clau, per saber si s'ha desactivat del tot el grup terrorista, és si algú ha ajudat Abouyaaqoub durant aquests dies que ha estat fugitiu. On ha passat les nits? Els policies el van trobar amb una roba diferent de la que duia després de l'atemptat de Barcelona, segons les càmeres de seguretat. Quan el van trobar a gairebé 40 quilòmetres de l'últim lloc on se l'havia vist també duia un fals cinturó explosiu que no se sap d'on va treure.

La trama tenia connexions internacionals?

Alguns dels 12 implicats han fet viatges a Zuric i al Marroc

Mohamed Hychami, un dels atacants de Cambrils, i Youssef Aalla, que podria haver mort a Alcanar, van viatjar a Zuric el desembre de l'any passat. Moussa Oukabir i Mohamed Hychami, tots dos morts a Cambrils, van fer un viatge en dues motos de gran cilindrada al Marroc fa quatre mesos. Driss Oukabir, segons ha pogut saber aquest diari, va ser al Marroc just la setmana abans dels atemptats. El 2010 l'imam de Ripoll Abdelbaki es Satty hauria viatjat a Bèlgica per demanar feina en una mesquita. També se sap que el 2007 va viatjar al Marroc. Aquests són alguns dels viatges dels impli-

Amenaça
Segons els Mossos, el fugitiu també duia un fals cinturó bomba

Explosius
Tenien els productes per fer peròxid d'acetona i bombones de gas butà

cats que fan que calgui afrontar la pregunta de les possibles connexions internacionals de la trama.

Què pretendien fer amb els explosius, els terroristes?

Havien aplegat material per fer TATP i més de 100 bombones

A la casa d'Alcanar que va explotar la nit de dimecres a dijous s'hi han trobat les restes de més de 100 bombones de butà i de materials per fer peròxid d'acetona (TATP), un explosiu utilitzat habitualment per l'Estat Islàmic que es pot fer amb productes com àcid sulfúric, aigua oxigenada i acetona. La policia ha apuntat que l'objectiu era Barcelona i "fer molt més mal" del que van acabar fent. Queda per saber què pretendien fer esclatar amb aquests elements i les tres furgonetes que havien llogat.

Quin paper va jugar l'imam Es Satty?

L'entorn dels implicats i un detingut l'acusen d'instigador

L'entorn dels implicats de Ripoll i un dels detinguts –Driss Oukabir– han acusat Abdelbaki es Satty d'haver-los radicalitzat. Va ser així? I se l'havia investigat en relació a casos de terrorisme? Si és així, com és que no se'n va informar els Mossos? —

L'enterrament del noi va ser a Vilafranca del Penedès, a només 13 quilòmetres d'on ahir, a la mateixa hora, els mossos disparaven contra el seu botxí.

L'imam, un dels morts

Trapero també va confirmar ahir que un dels cossos que es van trobar entre les runes de la casa d'Alcanar, on es va produir una explosió dimecres passat, és l'imam de Ripoll, Abdelbaki es Satty. Ell i l'autor material de l'atac de la Rambla eren dues de les tres persones del grup que faltaven per localitzar. Queda pendent que l'anàlisi d'ADN confirmi que Youssef Aalla també va morir a l'explosió del xalet d'Alcanar. L'imam seria el cervell de la cèl·lula terrorista i un dels que s'apunta com a responsable de captar joves per unir-los al l'Estat Islàmic. Driss Oukabir, el primer detingut a Ripoll després de l'atemptat de Barcelona, va assenyalar directament Es Satty quan el van interrogar els Mossos a la comissaria després que una furgoneta llogada a nom seu hagués envestit més d'un centenar de persones a la Rambla.

De les 12 persones que formaven el grup terrorista, cinc van morir a Cambrils després d'investir un control policial i ser abatuts pels agents; dos més van morir a Alcanar (un pendent de certificar) després de l'explosió fortuïta; quatre van ser detinguts a Ripoll, i l'últim va morir ahir a Subirats. Amb la mort de Younes Abou-

yaaqoub, els Mossos encaixen les principals peces d'un trencaclosques que es va obrir la nit de dimecres a dijous de la setmana passada, després d'una explosió fortuïta en un xalet d'Alcanar. Aquell era l'amagatall d'un grup terrorista que preparava "més d'un atemptat a Barcelona amb explosius", segons Trapero.

Falsa alarma a Sant Sadurní

Després que els Tedax confirmessin que el cinturó d'explosius d'Abouyaaqoub era fals, ahir es van tornar a activar perquè es va detectar una furgoneta sospitosa al nucli urbà de Sant Sadurní d'Anoia, a només tres quilòmetres de distància. Els agents es van desplegar pel centre del municipi i van demanar als veïns que es quedessin tancats dins els seus habitatges i a l'interior de comerços o establiments. Al bar restaurant La Roda, davant d'on hi havia la furgoneta sospitosa, hi havia una quinzena de clients que s'hi van refugiar, va dir el propietari de l'establiment. Els Tedax van inspeccionar la furgoneta sospitosa però poc després de les set del vespre van descartar que tingués cap explosiu. Al matí també hi va haver una falsa alarma entre la Rambla i el carrer Pelai de Barcelona, per un paquet sospitos.

.....
AMB INFORMACIÓ DE
JORDI MUMBRÚ, ENRIC BORRÀS,
LAIA VICENS, ALEIX MOLDES,
PAU ESPARCH

Imatge del fum que va provocar la segona explosió a Alcanar. ACN

Dossier

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Desplegament dels Mossos un cop l'autor de l'atemptat de la Rambla havia sigut abatut. QUIQUE GARCÍA / EFE
A la dreta, una veïna de Sant Sadurní observant l'operatiu policial. SUSANNA SÁEZ / EFE

Abatut el terrorista de la Rambla

Dos ciutadans el reconeixen i avisen els Mossos, que li disparen a Subirats després que cridi 'Al·lahu-àkbar'

ARA

BARCELONA / SUBIRATS

L'home que va atropellar més d'un centenar de persones a la Rambla dijous passat, Younes Abouyaaqoub, va ser abatut ahir a la tarda pels Mossos d'Esquadra en un camp de vinyes a Subirats (Alt Penedès). L'operació antiterrorista no es dona per tancada però les 12 persones que integraven el grup que va atemptar a Barcelona i Cambrils estan detingudes o mortes.

La captura de l'últim terrorista va ser possible gràcies als controls policials i a la col·laboració ciutadana. Els cossos de seguretat havien fet córrer imatges del terrorista al matí i van demanar a la població que avisessin immediatament si el veïen. Sospitaven que seguia a Catalunya. A la tarda, un cap i un subcap de la comissaria de Vilafranca del Penedès el van reconèixer a prop de l'estació de tren de Sant Sadurní d'Anoia. Paral·lelament, dos ciutadans van trucar als Mossos dient que l'havien vist al mateix lloc. Una

d'aquelles trucades, a més, va donar molta confiança als agents. La dona va explicar que el sospitós anava massa abrigat per la calor que feia i els va dir que ella era "una persona amb coneixements amplis de fisionomia" i que no en tenia cap dubte: aquell era l'home que havia atemptat a la Rambla, segons va explicar el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero.

La identificació del sospitós es va produir cap a les 15.30 h. Els agents es van desplaçar fins allà però una patrulla que ja era al lloc va veure un home ajupit entre les vinyes. Quan s'hi van acostar, l'home es va aixecar, es va obrir la camisa i va mostrar així un cinturó d'explosius i va cridar *Al·lahu-àkbar* (Al·là és gran). Van ser les seves últimes paraules. Els agents van obrir foc i el van matar.

Tot feia pensar que es tractava del responsable de l'atemptat de la Rambla i que el malson havia acabat, però la confirmació es va fer esperar. Els agents van haver d'avisar els artificiers dels Tedax per determinar si el cinturó era fals o si podia explotar. Finalment, es va descartar

l'autenticitat del cinturó i els agents s'hi van poder acostar i agafar-li empremtes dactilars. Les van analitzar i van confirmar que havien abatut Younes Abouyaaqoub, l'home més buscat de Catalunya. Poc després que els Mossos ho anunciessin, es va fer una roda de premsa en la qual van comparèixer Josep Lluís Trapero; el conseller d'Interior, Joaquim Forn, i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. Va ser ell qui va certificar la notícia: "Poc abans de les cinc de la tarda, els Mossos d'Esquadra han abatut Younes Abouyaaqoub", va dir.

Es va escapar per la Diagonal

El terrorista va morir a la mateixa hora que enterraven Pau Pérez, el jove que ell mateix va assassinar dijous passat per poder-li robar el cotxe i sortir de Barcelona després de l'atemptat. Els Mossos van descartar inicialment la vinculació entre Pérez i el terrorista però ahir van fer una nova explicació dels fets. Trapero va explicar que, després d'atropellar un centenar de persones a la Rambla, Abouyaa-

Assassinat
Abouyaaqoub
va matar Pau
Pérez, li va
robar el cotxe
i va sortir
de Barcelona

Il·localitzat
Des de dijous
a les 19 h, la
polícia havia
perdut la pista
a l'autor
de l'atac

qoub va entrar al mercat de la Boqueria i des d'allà va avançar, a vegades caminant i altres corrent, en direcció a la zona universitària de Barcelona. La policia sap que va passar pel carrer de Nicaragua. Entre les 18.10 i les 18.20 h, quan passava poc més d'una hora de l'atemptat a Barcelona, l'autor dels fets s'hauria trobat amb Pau Pérez, que acabava d'aparcar al pàrquing per a estudiants de la zona universitària. Allà, Abouyaaqoub va apunyalat-lo i va deixar el cos de Pérez a la part posterior del cotxe; tot seguit va intentar sortir de Barcelona amb el vehicle. Durant aquesta operació es va trobar un control policial a l'avinguda Diagonal i després d'investir una agent dels Mossos d'Esquadra va aconseguir fugir. Al cap d'uns 20 minuts la policia va localitzar el vehicle a Sant Just Desvern. A dins hi havia el cos sense vida del jove veí de Vilafranca però ni rastre del fugitiu. Eren vora les 19 h de dijous. "No tenim cap dubte que la mateixa persona que va cometre l'atemptat de Barcelona va assassinar Pau Pérez", va dir ahir Trapero.

a L'EDITORIAL

El reconeixement als Mossos ha de tenir resultats tangibles

El major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, va assegurar ahir que "estan mortes o detingudes" les 12 persones que integraven la cèl·lula jihadista que hauria perpetrat els atemptats de Barcelona i Cambrils.

Dijous a la nit a Cambrils la policia catalana va abatre cinc terroristes i divendres al matí ja es van produir les primeres detencions a Ripoll. Amb la mort ahir a trets de Younes Abouyaaqoub, autor material de l'atropellament massiu a la Rambla, es posa un punt i seguit a quatre dies de desconcert i alarma, perquè hi havia un terrorista fugitiu. Tot i així, l'operació encara no es pot donar per tancada perquè s'han d'acabar d'investigar les ramificacions internacionals d'aquest grup terrorista.

La diligent tasca dels Mossos ha comptat amb el reconeixement unà-

nime de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de Policia, amb qui les relacions no sempre han sigut fluides. També s'han vist emocionants imatges de ciutadans abraçant agents dels Mossos o aplaudint de manera espontània les patrulles al carrer. La cruesa d'haver d'abatre sis persones carregades amb explosius –que després es van

És urgent incorporar els Mossos com a policia integral a tots els organismes policials internacionals

demonstrar falsos– ha tingut el reconeixement i el suport de ciutadans i institucions.

Així, també el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, va felicitar els agents de la policia catalana per la seva professionalitat i per la neutralització de la cèl·lula terrorista. Aquests agraïments, però, no poden quedar en

paper mullat i cal que els Mossos siguin reconeguts com una policia més de ple dret a escala internacional. El ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va confirmar ahir que la policia catalana tindrà accés a la informació de l'Europol a partir del mes de setembre. Aquesta havia sigut una reivindicació sovint desoïda pel govern espanyol, i això malgrat que a Catalunya es practiquen un terç de les detencions de jihadistes de tot l'Estat.

L'executiu espanyol també s'ha oposat a la convocatòria de 500 noves places d'agents de Mossos d'Esquadra. Els Mossos necessiten més agents i si no s'ha posat en perill la seguretat és per la professionalitat dels agents del cos. És urgent incorporar els Mossos com a policia integral a tots els organismes policials. Aquest serà el millor reconeixement a la feina ben feta a banda del reconeixement ciutadà.

L'APUNT

Un cigne negre com el carbó

El cigne negre era un impossible fins que l'holandès Willem de Vlamingh en va trobar un al riu Swan. Corria l'any 1697 i l'impossible va sortir volant davant del nas del bo de Vlamingh, que liderava una expedició de la Companyia Neerlandesa de les Índies Orientals que viatjava en auxili d'una expedició perduda. El cas és que els cignes negres són successos sorpresa d'un enorme impacte i que es racionalitzen a posteriori. És la situació viscuda aquests dies. Des de dijous passat poc abans de les cinc de la tarda hem estat sotmesos a un impacte que ens ha retratat i que ens transformarà com a societat. Amb la captura del conductor de la furgoneta que va atemptar a la Rambla es pot començar a respirar. Poc. Fins a la propera. Hem vist una societat madura i solidària, un cos de Mossos professional, seriós i amb capacitat de comunicació. També hem vist el grau de mesquinesa d'alguns soldats de la política i de la paraula quan la distància i el prejudici actuen com a analgèsics. Catalunya ha respost amb dignitat i eficàcia. Molts han entès de cop que el *victimisme* dels Mossos sobre la falta d'accés a les dades policials europees, les traves a la convocatòria de places i l'impagament de les transferències tenen alguna cosa a veure amb la capacitat pròpia de gestió i amb la vida quotidiana. El cigne negre és de dimensions descomunals i les conseqüències són imprevisibles, però l'esperança d'alguns de veure el naufragi i salvament des de l'exterior no s'ha produït. Més aviat al contrari.

ESTHER VERA
DIRECTORA

ANTHONY GARNER

els
BARRUFETS

© Peyo - 2017 - Licensed through I.M.P.S. (Brussels) - www.smurf.com

ara.cat

Gaudeix en família de totes les barrufantàstiques aventures dels barrufets. Informa-te'n a:

elsbarrufets@editorialbase.com
promo.ara.cat/barrufets

932806418

Atenció de dilluns a divendres

EDITORIAL BASE

Per cada col·lecció venuda, Editorial Base donarà 10 € a benefici de l'Obra Social de Sant Joan de Déu

L'EXAMEN DE 'LA TDP'

RICARD
TORQUEMADA
PERIODISTA

Valverde

El tècnic busca i rebusca. Després d'unes primeres setmanes complicades, Valverde segueix buscant solucions i les va trobar, amb modificacions tàctiques. Alliberant Messi, estirant la posició de Sergi Roberto i recuperant la intensitat. Valverde no es deixa arrossegar per la inèrcia negativa d'aquests darrers dies i ha aconseguit trobar una proposta que ha servit per guanyar el primer partit.

La pressió

Sobretot a la primera part, el Barça va oferir una bona imatge pressionant molt. L'equip va optar per un joc físic, amb intensitat, evitant que el Betis no aconseguís tenir mai una sortida neta de pilota, tal com agrada als equips de Quique Setién. A la segona part l'equip va seleccionar molt més les jugades en què calia fer un esforç i es va dosificar. Cal destacar especialment la pressió de Deulofeu.

Sergi Roberto

Sense Neymar, que se n'ha anat per sempre, i sense el lesionat Luis Suárez, Ernesto Valverde va envoltar Messi per tenir-lo còmode. L'argentí va buscar un nou soci al mig del camp, algú amb qui tenir connexió. I va escollir precisament Sergi Roberto. Messi no confia precisament en qualsevol, confia en el jugador que per talent i estat de forma hauria de jugar tots els partits com a titular aquests dies.

BARÇA

01. Els jugadors del Barça durant el minut de silenci. LLUÍS GENÉ / AFP 02. Un aficionat àrab amb un missatge solidari. LLUÍS GENÉ / AFP 03. Les directives del Barça i del Betis retent homenatge a les víctimes dels atemptats. MARTA PÉREZ / EFE

"Avui el futbol és secundari, ens toca estar units"

El Barça i el Betis recorden les víctimes dels atemptats en el seu partit de Lliga

GONZALO ROMERO
BARCELONA

El Barça va tancar ahir definitivament una de les setmanes més negres de la història de la ciutat de Barcelona. La passió pel futbol, els gols i les accions de Leo Messi van tornar a ser un bon antídote per al desconsol, la tristesa i el record –més que viu– dels atemptats que van sacsejar Catalunya dijous a la tarda i divendres a la matinada. Els homes d'Ernesto Valverde i el Betis van viure un debut a la Lliga Santander diferent, emparat sota el lema "Tots som Barcelona", present a la gespa i al pit de la samarreta blaugrana, amb el nom "Barcelona" acompanyant cada dorsal i la publicitat d'Unicef.

L'equipació es retrobava en el moment més oportú amb la seva versió més solidària per vestir els jugadors i part de la graderia del Camp Nou, que va tornar a cridar el "No tinc por". "La iniciativa ha funcionat molt bé. La gent la demana força, especialment els estrangers", explicaven els empleats d'estampació de la botiga oficial. Va ser un granet de sorra més, la forma més simple d'arrodonir la jornada d'homenatges i el –gairebé– minut de silenci que va guardar l'estadi. En el mosaic de reivindicacions la més emotiva va ser la d'un seguidor àrab amb el seu lema escrit en una cartolina: "Deixeu-nos estar units contra el terrorisme. El terrorisme no té religió".

Arribada amb temps

"Mai ningú ens podrà tòrcer" també es podia llegir en una pancarta a la zona dels membres de la grada d'animació,

vestits de negre, metres més enllà de les 14 localitats buides a la llotja en record de les víctimes dels atacs terroristes. A la zona presidencial també hi van ser el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó; el conseller d'Interior de la Generalitat, Joaquim Forn; el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Gerardo Pisarello; l'alcalde de Cambrils, Camí Mendoza, i el director general de la Policia, Pere Soler. Els *supporters*, ben tornats després de la seva absència durant la Supercopa d'Espanya, van ser els primers d'arribar a les instal·lacions de les Corts, seguint el consell dels Mossos d'anar-hi amb temps per l'augment de les mesures de seguretat. Tres hores abans del xiulet inicial només hi havia els treballadors del club, que entraven al recinte un a un, superant un control "una mica més individual i seriós que en altres ocasions", explicava a l'ARA una de les moltes hostesses de la sala VIP Roma de l'estadi.

Mesures raonables

L'alarma social va ser més contundent que l'ambient que es va viure a les instal·lacions blaugranes. "Si t'haig de ser sincer, encara no sabem si les mesures seran especials", confessava a dos quarts de sis un dels empleats que s'encarregava d'escorcollar els aficionats. "Sempre fem una reunió informativa hores abans que comenci a arribar la gent. Fins llavors, no tenim notícies", afegia.

Les portes s'obrien finalment una hora i tres quarts abans del partit. Es va escorcollar cada persona que ensenyava l'entrada d'una forma normal, sense radicalismes. Per motius de seguretat, hi va haver tres jardineres de ciment

a la zona d'accés del Palau Blaugrana i un increment del personal, més per precaució que per necessitat durant el procés actiu de controlar la gent. Poca cosa més. L'estratègia va ser semblant a la dels partits catalogats d'alt risc. Només les passejades de mossos d'esquadra visiblement armats de cap a peus davant les terrasses del recinte trencaven la normalitat. Ells i una pancarta gegantina en clau solidària a la façana de l'estadi, al costat de la porta 13, davant l'estàtua de Ladislao Kubala.

El valor de la rutina

En aquest punt, en Lluís, un català fill d'immigrants andalusos, es feia una fotografia amb el seu cosí, vestit amb la blanc-i-verda del davanter Joaquín. "Avui el futbol és secundari. La situació ens obliga a estar units. Sobre la gespa, pot passar de tot", deia, desafiant el seu acompanyant entre riures. Vivien la prèvia emocionats. No volien sentir a parlar de la possibilitat de quedar-se a casa per precaució. "No venir? Impossible, hem de fer la nostra vida. Si hi ha algú que no ha vingut per por, per nervis, malament. La gent ha de sortir al carrer. Amargar-se no és la solució", comentava. Era el seu tarannà i el dels protagonistes sobre la gespa, encara amb el pensament a la Rambla i a Cambrils.

"És una victòria molt especial que dediquem a les víctimes. No tenim por, però això s'ha d'acabar d'una vegada", va sintetitzar Gerard Deulofeu en zona mixta. Els futbolistes del Barça van fer la seva feina. Ben feta, signant la victòria i els tres punts en el tercer partit oficial de la temporada. La rutina va continuar, ho havia de fer. ■

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

MARC TORO
BARCELONA

La Fatima, nascuda a Granollers fa 6 anys, s'estava banyant dissabte a Sant Antoni de Calonge quan va sentir dos homes que deien que "els musulmans són mala gent". Ella, de família musulmana procedent de Gàmbia, va córrer a explicar-ho al seu germà Baharu, de 24 anys i nascut a Olot, que l'esperava a la sorra. En veure que la nena els assenyala, els dos homes van sortir de l'aigua i van començar a increpar el noi, dient-li que "una nena negra" no era ningú per assenyalar-los. "A sobre que veniu aquí i us ho donem tot...", li van dir. El Baharu diu que llavors els homes li van tirar sorra a sobre, el van empènyer i que, malgrat que no s'hi volia enfrontar, s'hi va acabar encarant. Els Mossos van evitar que la situació anés a més, i li van explicar al Baharu que els agressors eren militants de Democràcia Nacional, una de les formacions ultres que l'endemà de l'atacihadista a la Rambla es van manifestar contra l'islam. Però el Baharu, membre d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR), no té por dels feixistes. El que tem és que l'atemptat estengui la islamofòbia –i agressions com la que va viure– més enllà de l'extrema dreta.

El jove olotí afirma que tragèdies com les de Barcelona i Cambrils fan que "tota la gent que no volia acabar de reconèixer el missatge de l'extrema dreta ho aprofiti per atacar tots els musulmans, tots els moros". Una tesi que avala el sociòleg i polític Xavier Torrens, professor a la UB: "Davant d'atemptatsihadistes com aquests, hi ha una transformació: la islamofòbia passa de ser latent a ser manifesta. Persones que ja tenen prejudicis sobre els musulmans se senten validades o legitimades per expressar-los públicament, quan fins llavors només els compartien amb el seu cercle familiar o més íntim".

Perfil
La islamofòbia és en totes les classes socials, defensa el sociòleg Xavier Torrens

Torrens fa notar que d'aquests prejudicis n'hi ha en tota la societat: "El racisme és present en totes les classes socials, tots els nivells educatius i culturals i totes les ideologies", diu, i David Karvala, un dels portaveus d'UCRF, afegeix: "S'acostuma a dir que és gent pobra o obrera la que vota els feixismes, però estudis a França demostren que la classe mitjana o mitjana alta també vota el Front Nacional". El professor universitari destaca que tampoc hi ha una correlació directa entre les poblacions amb més immigració àrab o musulmana i el creixement de la islamofòbia. "De vegades la islamofòbia és més present en zones on temen que arribin immigrants que no coneixen", hi coincideix Karvala.

Quins factors influeixen, doncs, en l'aparició de la islamofòbia? Tant Karvala com Torrens assenyalen el

La por que s'estengui la islamofòbia

Entitats i experts alerten del risc que els atemptats facin créixer l'odi als musulmans

desconeixement del que representa el jihadisme o l'opinió sobre els musulmans que tingui l'entorn personal de cadascú, sumat a la força –i més després d'un atemptat– dels estereotips sobre l'islam. "El clixé que els musulmans són terroristes utilitza el llenguatge de la publicitat: en tres segons transmet islamofòbia. Desfer un missatge com aquest pot portar hores, mesos i anys de sensibilització", afirma el sociòleg, que denuncia: "Durant dècades no s'ha fet una feina seriosa de formació sobre els prejudicis".

Dels atacs a la desconfiança

Segons la memòria del 2015 del fiscal de delictes d'odi i discriminació de la província de Barcelona, en els últims anys ja "s'ha observat un increment dels fets denunciats per intolerància religiosa (dels 9 casos del

Un home musulmà repartia ahir abraçades "d'amor i pau" a la Rambla, escenari del brutal atemptat de l'Estat Islàmic.

CÈLIA ATSET

2013 als 20 del 2014 i els 29 registrats el 2015)". I això sense comptar els que no es denuncien. En els últims dies, a més, s'han registrat diversos atacs contra la comunitat islàmica tant a Catalunya com a Espanya. "Morireu, puto moros", va aparèixer escrit divendres a les portes d'un centre de culte a Montblanc, el mateix dia que l'edifici del consolat del Marroc a Tarragona va ser tacat amb pintura vermella. I aquest dissabte, a Granada, joves del grup ultra Hogar Social van tirar bengales dins d'una mesquita.

Aquestes no són, però, les úniques accions islamòfobes que s'han produït. David Karvala, un dels portaveus d'UCFR, denuncia un augment de les "queixes, mirades i comentaris" contra els musulmans després dels atemptats, tant al carrer com a les xarxes socials. Diver-

ses persones de la comunitat islàmica, de fet, han explicat a l'ARA que després de l'atemptat rebien mirades de desconfiança al metro i fins i tot insults. "Per molt que els nois que han comès els atemptats siguin marroquins, que la gent no es pensi que tots els àrabs o musulmans som així", demanava la Mariam abans de signar el llibre de condolences per a les víctimes a l'Ajuntament de Barcelona. "Per favor, que la gent no es quedi amb la idea que tots som iguals", insistia la Najet.

A Ripoll, però, d'on eren la majo-

Convocatòria

La comunitat islàmica es torna manifestar avui (19 h) contra el terrorisme a la plaça Catalunya

ria dels terroristes que van perpetrar els atemptats de dijous, les mirades de reüll als marroquins –que representen el 6% de la població– s'han incrementat després dels atemptats, segons informa Maria Garcia. Molts ripollesos se senten traïts o decebuts, i el sentiment d'haver acollit unes persones que ara els han fet mal s'ha estès pel municipi, després que fins ara la convivència entre ciutadans de diferents nacionalitats no hagués suposat cap problema. "Avui ens reunirem amb la direcció general d'Afers Religiosos per prendre una decisió sobre quines mesures hem d'aplicar [...] perquè aquesta convivència que hem tingut fins ara continuï", explica a l'ARA Jordi Gumi, tinent d'alcalde de Ripoll, tot i reconèixer que "la gent està molesta" i que "serà molt difícil recuperar la normalitat".

La resposta, al carrer

Una de les reaccions als atemptats que ha aparegut a les xarxes socials és exigir a la comunitat musulmana que es manifesti i condemni els atacs. Una demanda que Karvala qualifica de "bestiesa". "¿Vam veure alguna manifestació catòlica després de la massacre de Breivik a Noruega? Jo no en recordo cap". L'activista recorda, a més, que la comunitat islàmica ja ha fet protestes contra el terrorisme després dels atemptats. L'última, una d'espontània ahir a la Rambla. I avui la Fundació Ibn Battuta n'ha convocat una altra a les 19 hores a la plaça Catalunya.

Karvala deixa clar que per evitar que la islamofòbia es dispari caldrà pedagogia des de l'administració i els mitjans de comunicació. "La seguretat no pot ser l'única resposta. S'ha de reconèixer que a Europa hi ha joves exclosos de la societat i que en una minoria dels casos això els porta a unes conclusions nefastes". La millor resposta, afegeix, passa per "incidir en la integració i la cohesió social" i per combatre, des de la societat, el discurs de l'extrema dreta. El portaveu d'UCRF celebra l'"excel·lent" resposta ciutadana quan es va encercar la manifestació feixista de l'endemà dels atemptats, en la qual només hi havia una vintena de participants. "Cal aïllar els feixismes", diu Karvala. I amb ells, agressions islamòfobes com la del Baharu. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

L'entorn dels joves a Ripoll comença a lligar caps

“Quedaven moltes vegades ells sols i també amb l'imam”, assegura un dels familiars

MARIA GARCIA
RIPOLL

Un cop superat el cop inicial, els familiars i amics dels nois de Ripoll que dijous van cometre els atemptats de Barcelona i Cambrils comencen a lligar caps. Alguns recuperen els records dels dies abans de la barbàrie i s'adonen que potser sí que van veure alguna cosa estranya, però que en aquell moment no hi van donar prou importància. “Fa uns mesos els vam veure sortir de casa l'imam a la una de la matinada i van marxar tots amb la furgoneta”, va assegurar a l'ARA un dels familiars de Moussa Oukabir que preferix no revelar el seu nom. Tots els identificats dels atemptats són de Ripoll.

Tots els nois formaven part de la mateixa colla d'amics i solien quedar entre ells i amb altres nois del poble. Però, últimament, es trobaven moltes vegades a soles i també amb l'imam. “Últimament solien quedar tres o quatre dies a la setmana, només ells, a casa del Mohamed Hichami, que ara estava sol perquè tenia els pares de viatge”, va assenyalar. Un detall que fins ara no l'havia fet sospitar, perquè tots eren amics i no era estrany veure'ls junts. Però després de l'atemptat ara creu que potser el van planificar durant aquestes trobades clandestines. També li ha vingut al cap un fet que el va sorprendre però que podia tenir moltes explicacions. “Al Housseine Abouyaaqoub li agradava molt el rap i una setmana abans de l'atemptat va esborrar tota la música que tenia”. I és que l'islam considera que la música és *haram* –pecat–. Amb els dies, també han entès el significat d'una frase que el Housseine va penjar a la xarxa social Instagram: “Pau per a mi mateix, odi per a la resta”.

El parent del Moussa, un dels morts a Cambrils, no troba cap explicació al canvi de comportament dels nois. Ell els coneix a tots des que eren petits i han compartit aules, partits de futbol i tardes a la plaça. “Eren incapaços de matar una mosca, si sempre tenien por: veien una baralla i marxaven corrents!”,

va subratllar. Per això l'única explicació que troba per a tot el que ha passat “és que els haguessin drogat”. I com també van assenyalar dissabte altres familiars, creu que el culpable va ser “l'imam, que no era aigua clara i segur que els va enredar”. Una hipòtesi que també va assenyalar la tècnica de convivència de Ripoll, Núria Perpinyà, que coneix els nois des de petits. “El Housseine era l'exemple de noi integrat plenament a la comunitat i participava en moltes activitats”, va destacar. Ella creu que algú els ha manipulat, perquè no eren terroristes: “No sé si va ser l'imam, però algú els va menjar el cervell”. Ella no era l'única sorpresa. “Avui mateix una mare del poble em recordava que contenta que estava que el seu fill fos amic del Housseine, perquè el considerava molt assenyat”.

L'atacant de la Rambla

El familiar del Moussa també coneixia a fons els germans Younes i Housseine Abouyaaqoub, amb qui va compartir classes i partits de futbol. La policia busca el primer com a sospitós de conduir la furgoneta que va perpetrar la massacre. El segon, com el Moussa, va morir abatut a Cambrils. El Younes va néixer a Mirt, un petit poble del Marroc, i de ben petit va arribar a Ripoll amb els seus pares i els quatre germans. Va estudiar a l'escola Tomás Ragué i a

Comiat
“Pau per a mi, odi per a la resta”, va escriure un d'ells a la xarxa

l'institut Abat Oliva. Després va fer un curs de soldador a la Fundació Eduard Soler i des de feia gairebé dos anys treballava a l'empresa Comforsa de Ripoll, que es dedica a fabricar peces i solucions de forja. Una feina on també coincidia amb el seu amic Mohamed Hychami. El Housseine, en canvi, feia de repartidor dels caps de setmana al Quick Ke-

bab, situat al carrer Bisbe de Morgades de Ripoll, però una setmana abans dels atemptats va deixar la feina. “Ell va dir que era per anar a treballar a Comforsa amb el Younes i el Moha”, assegura el parent dels nois. Quan sortien de la feina solien passejar pel poble, però sobretot es passaven hores jugant a futbol a la pista de Sant Pere.

L'imam, un home molt reservat

Els Mossos continuen investigant si l'imam, Abdelbaki es Satty, va ser l'instigador dels atemptats. A Ripoll molt pocs el coneixen i ni tan sols la comunitat musulmana d'Annur –on fins fa dos mesos feia d'imam– saben res de la seva vida. Creuen que va néixer a Tànger (Marroc) i que tenia entre 40 i 50 anys. Segons els va dir ell al seu país hi viuen la seva dona i els seus nou fills. Durant l'últim Ramadà, Es Satty solia sopar cada dia a diferents cases dels fidels, però mai explicava cap detall personal ni del seu passat. “Només parlàvem del funcionament de la comunitat i de la vida al poble, però mai vam notar que tingués unes posicions radicals”, va ressaltar el secretari d'Annur, Hammou Minhaj,

01. La mare de Said, Youssef i Mohamed Aalla. ALBERT GEA / REUTERS
02. Un agent fent un control ahir a Ripoll. PAU BARENA / AFP

que va afegir que si mai hagués fet un comentari radical l'haurien fet fora immediatament. Els que hi van tractar diuen que era un home molt reservat, recelós de la seva intimitat i que bàsicament el veien pel poble quan anava de casa a la mesquita i viceversa, però mai amb cap amic. Ara la comunitat també ha descobert que va estar a la presó fa anys, cosa que l'inhabilita per ser imam. "Si ho haguéssim sabut no l'hauríem contractat mai", va assegurar el secretari, que va destacar que tota la comunitat musulmana està des-trossada amb la notícia.

Minjah assegura que de tots els detinguts només havia vist per la mesquita Younes Abouyaaqoub, Mohamed Hychami i Youssef Aalla i no sap si l'imam quedava amb ells fora de la mesquita. Mentre la investigació dels Mossos avança, els ripollesos intenten tornar a la normalitat després d'un cap de setmana trist i colpidor que ha enrarit l'ambient al poble. La desconfiança, la por i un sentiment de traïció han creat distància entre els musulmans i els autòctons, que ara hauran de superar els recels nascuts després de l'atemptat. —

M.G.
RIPOLL

Núria Perpinyà és la tècnica de Convivència i Participació Ciutadana de Ripoll i coneix tots els nois que van atemptar a Barcelona i Cambrils des que eren petits. Tots van participar en un programa de desenvolupament comunitari quan ella n'era l'educadora social. A més, és la veïna dels germans Younes i Houssaine Abouyaaqoub. No s'explica com els nois que convidava a berenar quan eren menuts, ara s'han convertit en uns terroristes.

¿Els nois que van cometre els atemptats estaven integrats?

Sí, totalment, tots tenien amics de procedència catalana, i eren uns més del poble. Anaven al pavelló, a escalar, a jugar a futbol... i quan veus que en un mes i mig els han menjat el coco, és increïble, no t'ho expliques. Els coneixia molt perquè anys enrere els havia tingut en un programa comunitari i vaig parlar amb en Mohamed Hychami i amb en Moussa Oukabir just uns dies abans de l'atemptat. Me'ls vaig trobar pel carrer i ens vam preguntar si tot anava bé, i se'ls veia com sempre. Ens està costant molt assumir tot això, estem tots entre la ràbia i la decepció. Som un poble decebut.

¿La comunitat musulmana està integrada o hi ha una convivència tot i que cadascú fa la seva?

Cadascú fa la seva però ens portem tots bé, i els fills estan tots integrats. Malgrat això, és veritat que potser la primera generació de marroquins que va arribar a Ripoll als anys 80 es va integrar molt més que no pas ara, perquè no hi havia tanta immigració. Llavors t'havies d'integrar sí o sí. Ara el que passa és que fan el seu grupet i costa més que els grans s'integrin. Però els nois que van fer l'atemptat tenien tots amics catalans que ara estan colpits i afligits perquè el seu amic està sortint per la tele i ha sigut capaç de fer un acte terrorista. Uns amics que fins fa dues setmanes passaven les tardes amb ells.

I ara què s'ha de fer per no trencar la convivència?

Ara és important calmar l'ànim de la societat, perquè quan el teu veí d'escala o l'amic del teu fill o el teu company de feina ha sigut capaç de fer una cosa així, quan hi tenies plena confiança i el consideraves integrat, és una resposta normal que el ciutadà tingui por. El que s'ha de fer és buscar la manera, encara no sé dir quina, que aquesta crisi es pugui cal-

mar. És evident que tenim por, jo la primera, perquè aquests nanos eren veïns meus, perquè hi havia parlat, els havia comprat berenar quan eren més petits... Si aquest que estava integrat i era el meu veí ha fet una massacre tan gran, el que no s'integra o no fa res per ser d'aquí, què pot arribar a fer? És normal que la gent tingui por i s'han de trobar maneres de poder treballar sobretot amb el col·lectiu musulmà, amb les escoles, des de l'administració... per veure que no tots els islamistes són terroristes, evidentment. S'han de trobar metodologies de treball per calmar la por social que hi ha ara.

I quines maneres hi hauria?

Ara és massa recent. Ho estem tots paint encara. Però és evident que hem d'anar tots a l'una, no pot anar cadascú per la seva banda. Aquí s'ha de fer un treball molt important amb el col·lectiu musulmà, amb les cúpules, des dels seus llocs de culte, des del Consorci de Benestar Social, des dels serveis d'ocupació... Hem d'anar tots a l'una i fer front

Núria Perpinyà

TÈCNICA DE CONVIVÈNCIA I PARTICIPACIÓ CIUTADANA A L'AJUNTAMENT DE RIPOLL

“Hem de trobar mesures per calmar la por social”

Normalitat

“Uns dies abans de l'atemptat els vaig veure i se'ls veia com sempre”

Convivència

“Hem d'intentar que els rumors durin com menys millor”

comú. També cal intentar que la rumorologia duri com menys temps millor, perquè els rumors fan molt de mal i els hem d'intentar evitar. Demà [avui per al lector] ens reunirem amb la Generalitat per veure com podem treballar-hi tots plegats. Però és evident que no només hem de treballar-hi els de Ripoll, sinó tot el poble català.

Què han de fer els pares que tenen fills que eren amics seus?

Ara les tècniques de joventut estan preparant algun taller i oferiran acompanyament des de l'institut. Cal treure el dolor i la ràbia. Primer necessiten una etapa de ràbia i s'ha de deixar que surti, que estiguin enfadats. Quan passi l'empipada vindrà la pena, perquè són nanos que no tornaran a veure mai més. I ho hem de treballar, buscant acompanyament i tècniques per gestionar el dolor i la ràbia; per veure que també hi ha altres nanos marroquins a Ripoll que són molt macos. Els hem d'ensenyar a no tenir por del desconegut. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Driss Oukabir: “Ha sigut el fill de puta de l'imam”

El primer detingut per l'atemptat diu que va llogar la furgoneta pensant-se que era per a una mudança

ENRIC BORRÀS
BARCELONA

L'un rere l'altre, es van acumulant indicis que apunten al paper cabdal que hauria tingut l'imam de Ripoll Abdelbaki es Satty com a instigador dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. Driss Oukabir, el primer detingut després de l'atemptat de Barcelona, va assenyalar directament Es Satty quan el van interrogar els Mossos d'Esquadra a la comissaria de Ripoll després que una furgoneta llogada a nom seu hagués envestit més d'un centenar de persones a la Rambla. Unes vuit hores més tard de l'atac de Barcelona el germà petit del Driss, el Moussa, va morir en l'atemptat suïcida de Cambrils, amb quatre companys més. Tots duïen falsos cinturons d'explosius quan van atropellar una patrulla dels Mossos: buscaven que els matessin i ho van aconseguir.

“Ha sigut el fill de puta de l'imam aquest”, va deixar anar Driss Oukabir sense embuts quan parlava amb els policies que l'interrogaven, segons fonts que han tingut accés a dades de la investigació. El noi, que va descriure l'imam com a radical, no vivia amb el seu germà de 17 anys i manté que els últims mesos no li havia notat cap transformació important. Tot i així, als Mossos els va dir que s'havia tornat més estricte amb la religió. També va explicar que, des que anava a la mesquita d'Es Satty, alguna vegada el seu germà li havia retret que begués alcohol i que no anés prou al lloc de

culte. També li havia ensenyat algun vídeo on teòricament es veïen soldats israelians disparant contra nens palestins a Gaza.

L'imam Es Satty va arribar a l'oratori petit de Ripoll el 2015 i hi va treballar poc més de mig any. A principis del 2016 la comunitat religiosa es va escindir i el grup que en va sortir va obrir un oratori nou, que el va fitxar com a imam. Segons fonts amb accés a informació de la

Habitació on dormia l'imam de Ripoll i que els Mossos d'Esquadra van escorcollar.

CÈLIA ATSET

lluita antiterrorista, l'imam hauria participat en una reunió de líders religiosos salafistes –un corrent especialment estricte i exclouent de l'islam amb presència en 80 oratoris catalans– alguns anys abans, al Penedès. Els Mossos encara analitzen les restes humanes que es van trobar entre la runa del xalet d'Alcanar, perquè creuen que Es Satty hauria pogut morir en aquella primera explosió.

Driss Oukabir va explicar també que va anar a la comissaria quan li va trucar la seva nòvia per avisar-lo que la policia el buscava per l'atemptat de Barcelona i que la seva fotografia sortia a la televisió. De camí assegura que es va trobar un policia local, a qui diu que l'hi va explicar tot i que li va recomanar que anés als Mossos. Quan estava a punt d'arribar a la comissaria una patrulla el va aturar, el va reconèixer i el va arrestar.

Va canviar la versió

Tot i que el seu nom constava en el contracte de lloguer de la furgoneta que va atropellar més d'un centenar de persones a la Rambla, va dir als policies que el seu germà li devia haver robat la documentació. Més tard, sempre segons fonts que han tingut accés a dades de la investigació, va rectificar i va admetre que havia mentit espantat. Va reconèixer que havia acompanyat un dels nois de la colla del seu germà a llogar el vehicle que en teoria necessitava per fer una mudança.

Durant tot l'interrogatori, que va durar més de cinc hores, va insistir que no tenia res a veure amb el complot terrorista. Va explicar-los que beu alcohol, surt de festa i té parella. De fet, dilluns mateix el van jutjar per un delictes de violència masclista contra aquesta noia. Els fets van tenir lloc el 2012, quan va passar un mes entre reixes preventivament però després es van reconciliar. Segons va declarar, aquesta setmana va repartir currículums i va fer gestions a l'Inem. —

L'atemptat amb bombes a Barcelona era imminent

PAU ESPARCH
BARCELONA

Si la casa d'Alcanar no hagués explotat, els terroristes haurien fet “molt més mal” a Barcelona. La cèl·lula tenia els explosius a punt per atemptar a la capital catalana de manera imminent, perquè feia sis mesos que hi estava treballant i es trobava en la fase final: la d'execució. Segons la hipòtesi dels Mossos d'Esquadra, en aquest últim mig any de preparació els terroristes havien planificat, des del xalet d'Alcanar, “més d'un atemptat a Barcelona amb l'ús d'explosius”. El major de la policia catalana, Josep Lluís Traperó, va afegir ahir que “no tots els 12 integrants del grup terrorista feien de tot; alguns tenien un caràcter més central”. Tot i que l'explosió d'Alcanar va provocar que els terroristes actuessin “a la desesperada” i de manera “rudimentària” poques hores després

que esclatés la casa, l'execució no es va precipitar gaire respecte al calendari amb el qual treballava la cèl·lula jihadista d'Alcanar.

Una vegada fets els primers interrogatoris i amb quatre dies intentant desenrutar el que queda del xalet, els Mossos comencen a desxifrar el pla dels terroristes. La seva idea ja era atemptar a Barcelona per les mateixes dates en què ho van acabar fent. L'explosió del xalet d'Alcanar va evitar que poguessin utilitzar el material que havien preparat els darrers sis mesos, malgrat que igualment tenien previst actuar a Barcelona el mateix dia o poc després dels atacs a la Rambla i Cambrils. De fet, segons Traperó, quan hi va haver l'explosió d'Alcanar els terroristes “van reorientar” l'acció amb el mateix ànim “de causar mal”. Per això van executar els dos atemptats a Barcelona i Cambrils. Un exemple que certifica que la cèl·lula ho tenia tot enllestit és que el grup ja havia llogat, com a

Els efectius d'emergències continuen treballant entre les restes que queden de la casa d'Alcanar, on la cèl·lula preparava explosius.

HEINO KALIS / REUTERS

mínim, una de les tres furgonetes molt temps abans de perpetrar els dos atacs.

En unes imatges que va difondre ahir Vocento es poden veure com les càmeres de seguretat del peatge de Cambrils de l'AP-7 van captar el 10 d'agost –just una setmana abans dels atemptats– una de les furgonetes llogades i l'Audi A3 amb el qual cinc terroristes van envestir un control policial al passeig Marítim de Cambrils. Ahir Traperó també va revelar que entre els vehicles que formen part de la investigació dels atemptats hi ha una motocicleta.

Poc després es va saber que els Mossos havien localitzat en un carrer de Ripoll la moto del principal sospitós de cometre l'atropellament mortal a la Rambla, Younes Abouyaaqoub. Fonts properes a Abouyaaqoub van confirmar que es podria tractar de la seva motocicleta, tot i que van afegir que Mohamed Hychami –un altre integrant del grup terrorista– tenia una moto semblant.

Però la investigació per detectar un grup terrorista d'aquest tipus no és fàcil, com va recordar ahir Seth G. Jones, especialista en terrorisme a Rand Corporation. “Com moltes agències d'intel·ligència d'Europa, les espanyoles estan sobrepassades pel volum de plans terroristes potencials que intenten monitoritzar. Estan totalment inundades de casos i no hi ha manera que puguin cobrir-los”, va valorar.

Robatoris de matrícules

En paral·lel, la nit de dissabte a diumenge s'hauria produït un robatori de matrícules de cotxe a Roses. Segons va informar TV3, uns desconeguts s'haurien endut cinc matrícules: quatre de franceses i una d'espanyola. Tot i això, fonts dels Mossos van desvincular el robatori dels atemptats terroristes. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Driss Oukabir: “Ha sigut el fill de puta de l'imam”

El primer detingut per l'atemptat diu que va llogar la furgoneta pensant-se que era per a una mudança

ENRIC BORRÀS
BARCELONA

L'un rere l'altre, es van acumulant indicis que apunten al paper cabdal que hauria tingut l'imam de Ripoll Abdelbaki es Satty com a instigador dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. Driss Oukabir, el primer detingut després de l'atemptat de Barcelona, va assenyalar directament Es Satty quan el van interrogar els Mossos d'Esquadra a la comissaria de Ripoll després que una furgoneta llogada a nom seu hagués envestit més d'un centenar de persones a la Rambla. Unes vuit hores més tard de l'atac de Barcelona el germà petit del Driss, el Moussa, va morir en l'atemptat suïcida de Cambrils, amb quatre companys més. Tots duïen falsos cinturons d'explosius quan van atropellar una patrulla dels Mossos: buscaven que els matessin i ho van aconseguir.

“Ha sigut el fill de puta de l'imam aquest”, va deixar anar Driss Oukabir sense embuts quan parlava amb els policies que l'interrogaven, segons fonts que han tingut accés a dades de la investigació. El noi, que va descriure l'imam com a radical, no vivia amb el seu germà de 17 anys i manté que els últims mesos no li havia notat cap transformació important. Tot i així, als Mossos els va dir que s'havia tornat més estricte amb la religió. També va explicar que, des que anava a la mesquita d'Es Satty, alguna vegada el seu germà li havia retret que begués alcohol i que no anés prou al lloc de

culte. També li havia ensenyat algun vídeo on teòricament es veien soldats israelians disparant contra nens palestins a Gaza.

L'imam Es Satty va arribar a l'oratori petit de Ripoll el 2015 i hi va treballar poc més de mig any. A principis del 2016 la comunitat religiosa es va escindir i el grup que en va sortir va obrir un oratori nou, que el va fitxar com a imam. Segons fonts amb accés a informació de la

Habitació on dormia l'imam de Ripoll i que els Mossos d'Esquadra van escorcollar.

CÈLIA ATSET

lluita antiterrorista, l'imam hauria participat en una reunió de líders religiosos salafistes –un corrent especialment estricte i excloent de l'islam amb presència en 80 oratoris catalans– alguns anys abans, al Penedès. Els Mossos encara analitzen les restes humanes que es van trobar entre la runa del xalet d'Alcanar, perquè creuen que Es Satty hauria pogut morir en aquella primera explosió.

Driss Oukabir va explicar també que va anar a la comissaria quan li va trucar la seva nòvia per avisar-lo que la policia el buscava per l'atemptat de Barcelona i que la seva fotografia sortia a la televisió. De camí assegura que es va trobar un policia local, a qui diu que l'hi va explicar tot i que li va recomanar que anés als Mossos. Quan estava a punt d'arribar a la comissaria una patrulla el va aturar, el va reconèixer i el va arrestar.

Va canviar la versió

Tot i que el seu nom constava en el contracte de lloguer de la furgoneta que va atropellar més d'un centenar de persones a la Rambla, va dir als policies que el seu germà li devia haver robat la documentació. Més tard, sempre segons fonts que han tingut accés a dades de la investigació, va rectificar i va admetre que havia mentit espantat. Va reconèixer que havia acompanyat un dels nois de la colla del seu germà a llogar el vehicle que en teoria necessitava per fer una mudança.

Durant tot l'interrogatori, que va durar més de cinc hores, va insistir que no tenia res a veure amb el complot terrorista. Va explicar-los que beu alcohol, surt de festa i té parella. De fet, dilluns mateix el van jutjar per un delictes de violència masclista contra aquesta noia. Els fets van tenir lloc el 2012, quan va passar un mes entre reixes preventivament però després es van reconciliar. Segons va declarar, aquesta setmana va repartir currículums i va fer gestions a l'Inem. —

L'atemptat amb bombes a Barcelona era imminent

PAU ESPARCH
BARCELONA

Si la casa d'Alcanar no hagués explotat, els terroristes haurien fet “molt més mal” a Barcelona. La cèl·lula tenia els explosius a punt per atemptar a la capital catalana de manera imminent, perquè feia sis mesos que hi estava treballant i es trobava en la fase final: la d'execució. Segons la hipòtesi dels Mossos d'Esquadra, en aquest últim mig any de preparació els terroristes havien planificat, des del xalet d'Alcanar, “més d'un atemptat a Barcelona amb l'ús d'explosius”. El major de la policia catalana, Josep Lluís Traperó, va afegir ahir que “no tots els 12 integrants del grup terrorista feien de tot; alguns tenien un caràcter més central”. Tot i que l'explosió d'Alcanar va provocar que els terroristes actuessin “a la desesperada” i de manera “rudimentària” poques hores després

que esclatés la casa, l'execució no es va precipitar gaire respecte al calendari amb el qual treballava la cèl·lula jihadista d'Alcanar.

Una vegada fets els primers interrogatoris i amb quatre dies intentant desenrutar el que queda del xalet, els Mossos comencen a desxifrar el pla dels terroristes. La seva idea ja era atemptar a Barcelona per les mateixes dates en què ho van acabar fent. L'explosió del xalet d'Alcanar va evitar que poguessin utilitzar el material que havien preparat els darrers sis mesos, malgrat que igualment tenien previst actuar a Barcelona el mateix dia o poc després dels atacs a la Rambla i Cambrils. De fet, segons Traperó, quan hi va haver l'explosió d'Alcanar els terroristes “van reorientar” l'acció amb el mateix ànim “de causar mal”. Per això van executar els dos atemptats a Barcelona i Cambrils. Un exemple que certifica que la cèl·lula ho tenia tot enllestit és que el grup ja havia llogat, com a

Els efectius d'emergències continuen treballant entre les restes que queden de la casa d'Alcanar, on la cèl·lula preparava explosius.

HEINO KALIS / REUTERS

mínim, una de les tres furgonetes molt temps abans de perpetrar els dos atacs.

En unes imatges que va difondre ahir Vocento es poden veure com les càmeres de seguretat del peatge de Cambrils de l'AP-7 van captar el 10 d'agost –just una setmana abans dels atemptats– una de les furgonetes llogades i l'Audi A3 amb el qual cinc terroristes van envestir un control policial al passeig Marítim de Cambrils. Ahir Traperó també va revelar que entre els vehicles que formen part de la investigació dels atemptats hi ha una motocicleta.

Poc després es va saber que els Mossos havien localitzat en un carrer de Ripoll la moto del principal sospitós de cometre l'atropellament mortal a la Rambla, Younes Abouyaaqoub. Fonts properes a Abouyaaqoub van confirmar que es podria tractar de la seva motocicleta, tot i que van afegir que Mohamed Hychami –un altre integrant del grup terrorista– tenia una moto semblant.

Però la investigació per detectar un grup terrorista d'aquest tipus no és fàcil, com va recordar ahir Seth G. Jones, especialista en terrorisme a Rand Corporation. “Com moltes agències d'intel·ligència d'Europa, les espanyoles estan sobrepassades pel volum de plans terroristes potencials que intenten monitoritzar. Estan totalment inundades de casos i no hi ha manera que puguin cobrir-los”, va valorar.

Robatoris de matrícules

En paral·lel, la nit de dissabte a diumenge s'hauria produït un robatori de matrícules de cotxe a Roses. Segons va informar TV3, uns desconeguts s'haurien endut cinc matrícules: quatre de franceses i una d'espanyola. Tot i això, fonts dels Mossos van desvincular el robatori dels atemptats terroristes. —

11 ANYS
D'EXPERIÈNCIA
COM A MOSSO

Els Mossos van informar ahir que l'agent que va abatre quatre dels cinc terroristes a l'atemptat de Cambrils té 11 anys d'experiència al cos. La policia va desmentir que hagués sigut legionari, com havia apuntat un mitjà.

OBJECTES
PERDUTS
A LA RAMBLA

L'Ajuntament ha recollit objectes perduts i abandonats a la Rambla després de l'atemptat de dijous (se n'han omplert tres camions). A partir d'avui es poden recuperar a la Fira de Barcelona de Montjuïc.

Driss Oukabir
28 ANYS
RIPOLL

Va ser el primer detingut a Ripoll i es va dirigir a la comissaria dels Mossos del municipi després de veure la seva imatge als mitjans de comunicació perquè se'l relacionava amb l'atemptat a la Rambla de Barcelona. Ha afirmat que era a Ripoll en el moment de l'atac i ha assegurat que el seu germà Moussa li havia robat la documentació. En la declaració com a detingut davant la policia, ha acusat l'imam de ser l'instigador de la radicalització dels joves del municipi.

Mohamed Aalla
26 ANYS
RIPOLL

És el propietari de l'Audi A3 amb el qual cinc membres de la cèl·lula van envestir un control policial al passeig Marítim de Cambrils. Va ser el tercer detingut a Ripoll i és el germà de dos dels altres implicats en el grup.

Salh el Karib
34 ANYS
RIPOLL

És el propietari d'un locutori a Ripoll i va comprar un bitllet per viatjar al Marroc. Va ser el segon detingut a Ripoll tot i que la seva dona l'ha desvinculat de la trama: ha dit que no tenia cap relació amb els altres integrants.

Mohamed Houli Chemlal
20 ANYS
ALCANAR

És l'únic supervivent de l'explosió d'Alcanar i el primer detingut del grup. Una vegada es va recuperar de les ferides va ser traslladat a la comissaria de Tortosa, on l'han interrogat per conèixer el funcionament del grup.

Abdelbaki es Satty
45 ANYS
ALCANAR

Era l'imam de Ripoll i els Mossos estan a l'espera dels resultats de les proves d'ADN per saber si és un dels morts trobats entre la runa de la casa d'Alcanar. La investigació policial l'ha situat com el líder de la cèl·lula.

Younes Abouyaaqoub
22 ANYS
BARCELONA

És el principal sospitós d'haver conduït la furgoneta de l'atemptat a la Rambla de Barcelona i els indicis de la policia apunten que va actuar en solitari quan va executar aquest atac. Les tres furgonetes es van llogar amb la seva targeta de crèdit i és un dels desapareguts que es busca. De fet, s'ha emès una ordre de cerca i captura perquè si qualsevol policia europea el detecta ho notifiqui de manera immediata. També és el germà d'un dels cinc abatuts a Cambrils.

Els 12 integrants del grup terrorista sorgit de Ripoll

L'imam de la capital del Ripollès va ser el cervell de la trama que ha colpit Barcelona i Cambrils; familiars, persones pròximes i algun dels mateixos implicats l'assenyalen directament com el principal instigador de la radicalització

P.E. * BARCELONA

Moussa Oukabir
17 ANYS
CAMBRILS

És un dels abatuts en l'atemptat a Cambrils. En les primeres hores posteriors als atacs a la Rambla de Barcelona i al passeig Marítim de Cambrils es va situar el focus de la sospita sobre ell com a principal autor de l'atropellament mortal a la capital catalana. Però a mesura que passaven les hores se'l va desvincular de ser el principal sospitós. És el germà del primer detingut a Ripoll, que va acusar-lo d'haver-li robat la documentació per llogar les furgonetes.

Houssaine Abouyaaqoub
MENOR D'EDAT
CAMBRILS

És un dels cinc abatuts en l'atac a Cambrils i és menor d'edat. És el germà del principal sospitós d'haver perpetrat l'atemptat a la Rambla de Barcelona i que és un dels desapareguts amb una ordre policial de cerca i captura.

Said Aalla
19 ANYS
CAMBRILS

És un dels abatuts a Cambrils i la seva targeta de crèdit va aparèixer a la furgoneta que els Mossos van localitzar al mateix municipi amb una destrial i ganivets. És el germà d'un detingut i un dels desapareguts.

Mohamed Hychami
24 ANYS
CAMBRILS

És un altre dels abatuts en l'atemptat a Cambrils i és el germà d'un altre dels integrants de la cèl·lula que també va morir en el mateix atac. Està implicat en el lloguer de vehicles que es volien utilitzar per cometre els atacs.

Omar Hychami
MENOR D'EDAT
CAMBRILS

És un dels cinc abatuts en l'atac a Cambrils i és menor d'edat. És el germà d'un altre membre del grup que també va morir en l'atemptat al passeig Marítim, on els Mossos van disparar-los després d'assaltar un control policial.

Youssef Aalla
--
ALCANAR

Els Mossos estan pendents de tenir els resultats de les mostres d'ADN per confirmar que les restes biològiques que s'han trobat entre la runa del xalet d'Alcanar corresponen a ell. Fins ara, la policia ha identificat dos morts entre les restes de la casa. El desembre de l'any passat va viatjar a Zuric amb Mohamed Hychami, un dels membres abatuts en l'atemptat a Cambrils. És el germà d'un detingut i d'un altre abatut en l'atac al passeig Marítim a Cambrils.

Llegenda:

Detinguts

Morts

Desapareguts

Germans

11 ANYS
D'EXPERIÈNCIA
COM A MOSSO

Els Mossos van informar ahir que l'agent que va abatre quatre dels cinc terroristes a l'atemptat de Cambrils té 11 anys d'experiència al cos. La policia va desmentir que hagués sigut legionari, com havia apuntat un mitjà.

OBJECTES
PERDUTS
A LA RAMBLA

L'Ajuntament ha recollit objectes perduts i abandonats a la Rambla després de l'atemptat de dijous (se n'han omplert tres camions). A partir d'avui es poden recuperar a la Fira de Barcelona de Montjuïc.

Driss Oukabir
28 ANYS
RIPOLL

Va ser el primer detingut a Ripoll i es va dirigir a la comissaria dels Mossos del municipi després de veure la seva imatge als mitjans de comunicació perquè se'l relacionava amb l'atemptat a la Rambla de Barcelona. Ha afirmat que era a Ripoll en el moment de l'atac i ha assegurat que el seu germà Moussa li havia robat la documentació. En la declaració com a detingut davant la policia, ha acusat l'imam de ser l'instigador de la radicalització dels joves del municipi.

Mohamed Aalla
26 ANYS
RIPOLL

És el propietari de l'Audi A3 amb el qual cinc membres de la cèl·lula van envestir un control policial al passeig Marítim de Cambrils. Va ser el tercer detingut a Ripoll i és el germà de dos dels altres implicats en el grup.

Salh el Karib
34 ANYS
RIPOLL

És el propietari d'un locutori a Ripoll i va comprar un bitllet per viatjar al Marroc. Va ser el segon detingut a Ripoll tot i que la seva dona l'ha desvinculat de la trama: ha dit que no tenia cap relació amb els altres integrants.

Mohamed Houli Chemlal
20 ANYS
ALCANAR

És l'únic supervivent de l'explosió d'Alcanar i el primer detingut del grup. Una vegada es va recuperar de les ferides va ser traslladat a la comissaria de Tortosa, on l'han interrogat per conèixer el funcionament del grup.

Abdelbaki es Satty
45 ANYS
ALCANAR

Era l'imam de Ripoll i els Mossos estan a l'espera dels resultats de les proves d'ADN per saber si és un dels morts trobats entre la runa de la casa d'Alcanar. La investigació policial l'ha situat com el líder de la cèl·lula.

Younes Abouyaaqoub
22 ANYS
BARCELONA

És el principal sospitós d'haver conduït la furgoneta de l'atemptat a la Rambla de Barcelona i els indicis de la policia apunten que va actuar en solitari quan va executar aquest atac. Les tres furgonetes es van llogar amb la seva targeta de crèdit i és un dels desapareguts que es busca. De fet, s'ha emès una ordre de cerca i captura perquè si qualsevol policia europea el detecta ho notifiqui de manera immediata. També és el germà d'un dels cinc abatuts a Cambrils.

Els 12 integrants del grup terrorista sorgit de Ripoll

L'imam de la capital del Ripollès va ser el cervell de la trama que ha colpit Barcelona i Cambrils; familiars, persones pròximes i algun dels mateixos implicats l'assenyalen directament com el principal instigador de la radicalització

P.E. * BARCELONA

Moussa Oukabir
17 ANYS
CAMBRILS

És un dels abatuts en l'atemptat a Cambrils. En les primeres hores posteriors als atacs a la Rambla de Barcelona i al passeig Marítim de Cambrils es va situar el focus de la sospita sobre ell com a principal autor de l'atropellament mortal a la capital catalana. Però a mesura que passaven les hores se'l va desvincular de ser el principal sospitós. És el germà del primer detingut a Ripoll, que va acusar-lo d'haver-li robat la documentació per llogar les furgonetes.

Houssaine Abouyaaqoub
MENOR D'EDAT
CAMBRILS

És un dels cinc abatuts en l'atac a Cambrils i és menor d'edat. És el germà del principal sospitós d'haver perpetrat l'atemptat a la Rambla de Barcelona i que és un dels desapareguts amb una ordre policial de cerca i captura.

Said Aalla
19 ANYS
CAMBRILS

És un dels abatuts a Cambrils i la seva targeta de crèdit va aparèixer a la furgoneta que els Mossos van localitzar al mateix municipi amb una destal i ganivets. És el germà d'un detingut i un dels desapareguts.

Mohamed Hychami
24 ANYS
CAMBRILS

És un altre dels abatuts en l'atemptat a Cambrils i és el germà d'un altre dels integrants de la cèl·lula que també va morir en el mateix atac. Està implicat en el lloguer de vehicles que es volien utilitzar per cometre els atacs.

Omar Hychami
MENOR D'EDAT
CAMBRILS

És un dels cinc abatuts en l'atac a Cambrils i és menor d'edat. És el germà d'un altre membre del grup que també va morir en l'atemptat al passeig Marítim, on els Mossos van disparar-los després d'assaltar un control policial.

Youssef Aalla
--
ALCANAR

Els Mossos estan pendents de tenir els resultats de les mostres d'ADN per confirmar que les restes biològiques que s'han trobat entre la runa del xalet d'Alcanar corresponen a ell. Fins ara, la policia ha identificat dos morts entre les restes de la casa. El desembre de l'any passat va viatjar a Zuric amb Mohamed Hychami, un dels membres abatuts en l'atemptat a Cambrils. És el germà d'un detingut i d'un altre abatut en l'atac al passeig Marítim a Cambrils.

Llegenda:

Detinguts

Morts

Desapareguts

Germans

ATAK TERRORISTA A CATALUNYA

Nou víctimes mortals ja han estat identificades

Els familiars reben ajuda psicològica: “Alguns arriben i no saben que el seu fill ha mort”

N. VILA / A. CADANET
BARCELONA

Encara hi ha cinc víctimes mortals dels atemptats de la Rambla que no han estat identificades. Fins ara, Protecció Civil ha aconseguit identificar nou de les 14, vuit de l'atac de Barcelona i una del de Cambrils. Entre les víctimes reconegudes, n'hi ha cinc de nacionalitat espanyola, dues portugueses, una italiana i una estatunidenca (l'última que ha sigut identificada). La xifra de víctimes, però, podria créixer perquè hi ha 13 ferits en estat crític. En total, segons Protecció Civil, encara hi ha 53 persones ingressades, repartides en 12 hospitals catalans.

Alguns d'ells van rebre ahir al migdia la visita dels reis d'Espanya, que es van desplaçar a l'Hospital del Mar per conèixer de primera mà el seu estat. Aquest és el centre que atén més víctimes i, per tant, també, més familiars. Ahir al vespre, coincidint amb el primer dia del cap de setmana, el nombre de persones que van anar als hospitals a veure els seus familiars va augmentar. Al l'entrada d'aquest centre, una trentena de persones superaven les últimes hores de la tarda entre plors i abraçades. Una escena que es repetia, incansable, cada vegada que arribava un nou parent.

Al marge de la tasca sanitària dels professionals de cada centre amb les víctimes directes de l'atropellament massiu a la Rambla, els voluntaris de la Creu Roja s'han convertit en els cuidadors dels familiars. “Nosaltres som aquí per acompanyar els acompanyants; alguns venen de milers de quilòmetres a reconèixer un familiar mort o que està molt greu, a l'UCI; d'altres quan arriben ni tan sols saben que el seu fill ha mort. És una situació duríssima d'afrontar, sobretot quan hi ha nens”, explicava ahir a l'ARA Enric Morist, el coordinador de la Creu Roja de Catalunya, quan va acabar el seu torn a l'Hospital del Mar.

Aquests voluntaris són els que vetllen pel benestar emocional de pares, fills o germans. “De vegades la nostra feina consisteix simplement a portar-los a fer un cafè o a comprar flors, l'acompanyament emocional més humà i més bàsic”, aclareix Morist. La Creu Roja té actualment 150 voluntaris repartits en nou dispositius, fins i tot a l'aeroport del Prat, per rebre els familiars. Segons el coordinador d'aquest grup, després de l'estat de xoc i de retrobar-se amb les víctimes, les famílies comencen a fer-se preguntes: “El primer que es pregunten és per què ha passat això i «Per què a mi». Després, un dels primers sentiments que els aflora és el de la culpa –explica Morist–. «Per què vaig marxar de viatge?» «Per què vaig deixar que hi anés?» «Per què no ho vaig evitar?»”

Els reis d'Espanya van visitar ahir al migdia l'Hospital del Mar per conèixer de primera mà l'estat d'alguns ferits en l'atac de dijous. GETTY

A aquest sentiment s'hi afegeixen altres complicacions. “Hi ha més de 20 nacionalitats diferents en una situació de violència extrema i inesperada. És un estrès emocional molt límit”, admet Morist.

Un altre dels centres amb més moviment ha sigut l'Hospital Clínic, una de les quatre instal·lacions a Barcelona on es pot donar sang, juntament amb la Vall d'Hebron, l'Hospital del Mar i el de Sant Pau. Ahir a la tarda les entrades i sortides a la sala habilitada per als donants encara eren constants.

Entre elles, l'Alisa i la Melisa, dues germanes sueques que van aterrar ahir a la capital catalana. Encara amb el record prou viu de l'atac a Estocolm, van decidir canviar els seus plans de visitar la ciutat per afegir el seu granet de sorra a la causa. “Això

és el que ells (els terroristes) no volen veure; no volem tenir por, volem que tothom vegi que som forts”, explicaven. De fet, per a l'Alisa –de 28 anys–, era la primera vegada que donava sang.

El cas del nen australià

Un dels casos que més polseguera han generat és el d'un nen australià de set anys, suposadament desaparegut. De fet, Malcolm Turnbull, primer ministre australià, ha assegurat en unes declaracions que el nen continua “desaparegut per la ciutat” i que la seva mare és entre els ferits. Però des del primer moment els Mossos han confirmat que no hi ha cap nen desaparegut, però no han facilitat cap informació més sobre l'estat del noi. Estava previst que el seu pare ahir arribés a Barcelona. —

“Han vingut fins i tot restaurants a oferir-nos menjar gratis”

NATÀLIA VILA
BARCELONA

“Si hi ha una part bona de tot plegat és la solidaritat; els veïns s'han bolcat en nosaltres”, explicava ahir emocionat el coordinador de la Creu Roja a Catalunya, Enric Morist, des de l'Hospital del Mar. La ciutadania ha reaccionat als atacs amb unitat al carrer i generositat amb les víctimes: “Tenim tots els voluntaris que necessitem i més, ni tan sols podem contestar tots els oferiments d'ajuda, no donem l'abast a respondre”, explica aquest coordinador del moviment humanitari.

Fins a les instal·lacions de l'Hospital del Mar, el centre que atén més víctimes de l'atac a la Rambla, han arribat ciutadans anònims per fer de voluntaris i també establiments. “Han vingut fins i tot restaurants d'aquí als voltants a oferir-nos menjar gratis”, explicava Morist. També s'han mobilitzat els hotels, que s'han acostat fins al centre hospitalari per posar les habitacions que siguin necessàries a disposició de les famílies de les víctimes i dels equips mèdics, tant de l'hospital com de la Creu Roja.

Una altra de les barreres que s'ha superat fàcilment a tots els hospitals gràcies a la solidaritat espontània és la de l'idioma. Al mar-

Solidaritat
Hotels i traductors també ofereixen ajuda als hospitals

ge dels consolats, nombrosos professors de llengua i intèrprets s'han ofert voluntàriament a traduir dubtes, informes mèdics i qualsevol altre aspecte que necessitin els familiars de les víctimes estrangeres.

“No és cap sorpresa que els veïns de Barcelona reaccionin així, ja ho han fet altres vegades; estem molt agraïts i molt orgullosos”, transmetia ahir Morist. Una solidaritat que ja es va fer evident dijous al vespre, quan desenes de veïns van sortir al carrer per ajudar els centenars de conductors que havien quedat atrapats als cotxes pels controls de seguretat que els Mossos van establir al perímetre de la capital catalana. Tal

com ja va explicar aquest diari, alguns conductors van passar-se fins a set i vuit hores al cotxe per fer un trajecte que habitualment recorren en 15 minuts. A poc a poc els veïns pròxims a cada zona van baixar al carrer, amb aigua i menjar, per fer-los més fàcil l'espera.

Les persones atrapades al control també van ajudar-se entre elles, intercanviant informació i fins i tot carregadors de mòbil per poder alertar les famílies. La Creu Roja també hi va fer arribar els seus efectius, que en aquell moment van servir bàsicament per tranquil·litzar les persones més nervioses i atendre aquelles que patien els efectes de la calor. —

La difícil resposta al terrorisme jihadista

Les malalties físiques i les socials tenen certes característiques comunes. En general, quan et sorprenen una malaltia greu és com si t'hagués envaït un enemic, perquè de sobte t'atrapa quelcom que no havies buscat ni previst. Si el diagnòstic és fàcil i es tracta d'una malaltia freqüent, el tractament també sol ser millor. Per contra, si es tracta d'una malaltia rara o poc coneguda, el tractament es fa molt més difícil.

Les malalties socials –si és que es poden anomenar així, encara que soc conscient que la terminologia és discutible per ella mateixa–, quan són greus, afecten les persones de tal manera que les inhabiliten per dur una vida normal, ja que els produeixen greus trastorns. L'alcoholisme, la drogoaddicció i fins i tot la violència es podrien definir com a tals. El procés de predicció i de cura d'aquestes conductes quan ja són manifestes és similar al de les malalties físiques: com més freqüents i conegudes són, més fàcils resulten de diagnosticar, mentre que els casos més aïllats es fan molt més difícils d'afrontar. En el camp específic de la delinqüència ens preguntem què hi ha d'individual o de patològic en aquests casos i quin paper hi juga l'entorn. En termes planers, diríem que la qüestió se centra en si una persona neix o té certa disposició a delinquir, o si són les circumstàncies de la vida i el seu entorn el que determinen la seva conducta delictiva.

El terrorisme jihadista, mirat des d'aquesta perspectiva, no és una malaltia, és una conducta que atempta contra els valors humans més elementals i que no té cap tipus de justificació. Però els que assumeixen altres valors, els que s'han radicalitzat,

aquells que actuen emparats per la defensa d'una ideologia, no són sempre homogenis i, en conseqüència, són molt més difícils de diagnosticar i per tant de tractar. És un enemic difús però compacte del qual sabem poca cosa, però que produeix un dany immens i que s'ha convertit sens dubte en l'amenaça més important dels nostres temps.

Encara que hi ha casos previs, probablement podem situar l'amenaça terrorista del segle XXI a partir de l'atemptat de les Torres Bessones, el 2001. Anys després, ens queden pocs dubtes sobre la responsabilitat de l'organització terrorista Al-Qaida en els fets, però els dinou segrestadors suïcides morts implicats en la massacre eren ben diferents els uns dels altres, cosa que també ha passat amb els autors dels atemptats que s'han succeït des d'aleshores. Mohamed Atta, per exemple, pilot i un dels principals membres de la cèl·lula de l'11-S, es va graduar en arquitectura al Caire. Era un estudiant brillant

E. GIMÉNEZ-SALINAS

CÀTEDRA DE JUSTÍCIA SOCIAL
I RESTAURATIVA PERE TARRÉS - URL

Quina amenaça es pot llançar sobre uns terroristes als quals no els importa morir?

que posteriorment va continuar els estudis a Hamburg i als EUA, de manera que la seva radicalització no va tenir res a veure amb problemes socioeconòmics. En el cas, per exemple, de l'atemptat a França a la redacció de *Charlie Hebdo*, l'autor principal havia nascut a París i crescut a Rennes; amb antecedents penals, el que en realitat l'havia radicalitzat havia estat el seu pas per la presó. En altres atemptats, els seus perpetradors no tenien antecedents o bé ni tan sols se'ls coneixia una excessiva religiositat. Els autors de l'atemptat de Barcelona, d'altra banda, eren molt joves i aparentment estaven integrats en una localitat com Ripoll, que té ben poc a veure amb la *banlieue* de París. En aquest sentit, es fa difícil, doncs, establir un perfil unitari del terrorista jihadista.

És cert que fa temps que es coneixia el risc que corria Barcelona –afortunadament la majoria de ciutadans no ens assabentem de moltes de les amenaces–, però no és menys cert

que la seguretat total no existeix. Quan passen aquestes coses sempre apareixen errors o situacions que apunten al fet que potser s'haurien pogut evitar o detectar millor. Però no ens equivoquem en el diagnòstic: l'enemic no és a dins. La meua impressió és que els diferents cossos i forces de seguretat del país porten molt de temps preparant-se per a un eventual atac i vull pensar que la resposta, malgrat les dificultats, ha estat coordinada i eficaç. Potser també haurem après que en la seguretat global hi estem tots implicats i que no hi poden haver reserves. I en qualsevol cas, també destaca l'excel·lent professionalitat dels Mossos d'Esquadra, que han evitat mals majors.

Però si la prevenció és difícil, el tractament ja em sembla gairebé inabastable. Després de l'actuació policial vindrà la judicial, amb un sistema penal aparentment inútil per a aquests casos. Quina amenaça es pot llançar sobre uns terroristes que estan “en guerra” i als quals no els importa morir? La pena de presó sembla gairebé banal. No vull semblar pessimista, però en aquesta qüestió sí que ens veiem forçats a fer una reflexió molt més profunda sobre com tractar la delinqüència per convicció, com contrarestar determinats valors inassumibles en democràcia, com integrar, adaptar, reinserir aquells que no ho volen... però també com evitar convertir-nos en creadors de Guantánamos.

Per acabar, tan sols voldria afegir que el lema “No tenim por” reflecteix com cap altre el rebuig de Barcelona de viure dominada per la por. En una societat en què el binomi llibertat-seguretat té el risc de decantar-se a favor d'aquest últim, per a mi té un valor infinit la defensa de la llibertat.

SERGIO PÉREZ / REUTERS

Jihadistes catalans

❖ El condol, la tristor i la ràbia per l'atemptat no ens poden fer oblidar l'anàlisi serena. Si ens estimem aquesta dolça terra nostra, aquesta Barcelona i aquesta Catalunya i tot el que creiem que representen de tolerància i pluralitat, si sentim com un imperatiu la necessitat d'enfortir el binomi llibertat i justícia, hem d'afrontar el deure de preguntar-nos per què. Per què ens ha passat això? Per què també aquí? No entraré en la qüestió policial i de seguretat. No perquè no sigui important, sinó perquè la seguretat total no existirà mai i la policia, per millor que ho faci –i els Mossos estan demostrant una gran professionalitat–, per si sola no resoldrà el problema.

❖ Rere l'atac terrorista hi ha dues causes de fons. En primeríssim lloc, el fanatisme religiós jihadista. Aquest integrisme no té cap justificació i se l'ha de combatre especialment des del mateix islam, com de fet ja es fa, per desgràcia amb poc èxit, ho hem comprovat de nou i en la pròpia pell. Per la seva pròpia dig-

nitat i supervivència, l'islam ha d'acabar amb l'islam intolerant i assassí. Hi ha d'acabar intel·lectualment, finançament, educativament. Hi ha molta gent de bona fe, de bona fe musulmana, honestament compromesa en aquesta lluita contra els qui embruten la pròpia creença. Hem d'estar al seu costat. És important no llançar culpabilitzacions genèriques si realment som i volem seguir sent una societat tolerant, acollidora i integradora.

❖ Aquests dies hi ha hagut mostres d'un civisme emocionant. La gent sobretot ha pensat a ajudar les víctimes, no a assenyalar els culpables. La societat catalana ha respost majoritàriament amb el tarannà que la caracteritza: empatia amb els qui pateixen, valentia per continuar amb el nostre estil de vida en llibertat, fermesa en les pròpies conviccions democràtiques i pacífiques. I tanmateix, en alguns oratoris musulmans

IGNASI ARAGAY

DIRECTOR ADJUNT

No podem confiar només en la via policial. Hem de pensar també en l'acció social

de poblacions com Reus o Montblanc, per citar casos comprovats, han aparegut pintades ofensives, intolerants i intolerables. Aquest no és el camí. No podem alimentar des d'enlloc aquest tipus de condemnes.

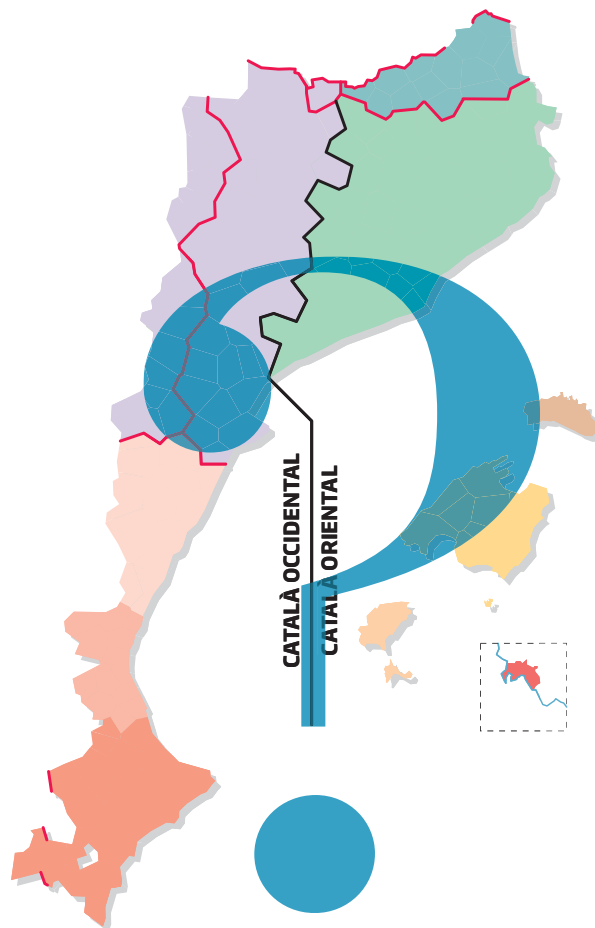
❖ Quan parlem d'unitat contra el terror, també parlem d'això: la unitat

ha de ser política (per cert, ha resultat lamentable, una autèntica indecència intel·lectual, l'intent d'embrutar l'independentisme aprofitant barroerament l'atemptat jihadista), la unitat ha de ser social (al carrer, a les llars, a la feina, als mèdia) i la unitat ha de ser religiosa (des del màxim respecte: hi incloc totes les confessions, agnosticismes i ateïsmes). Simplement cal una idea bàsica compartida, ben simple: zero violència per defensar les pròpies idees o creences.

❖ L'altra causa de fons és una realitat social de frustració i desarrela-

ment, caldo de cultiu perquè joves nascuts i crescuts entre nosaltres, joves per tant catalans, caiguin per aquest pendent de radicalitat absurda i criminal. Pel que sembla, alguns probables autors de l'atemptat han viscut aquí. Potser són fills d'immigrants, però no són pròpiament immigrants. Són ciutadans com nosaltres que han extraviat el seu destí, i ens ho volen fer pagar mortalment. Sens dubte la responsabilitat és seva. I alhora, també sens dubte, com que no volem que hi hagi més joves com ells que segueixin el camí del fanatisme, com que ho tenim clar, haurem d'actuar per evitar-ho. I no podem confiar només en la via policial. Hem de pensar també en l'acció social, que naturalment és tan lenta com crucial: és la via de l'educació, la via de les oportunitats laborals, la via de l'acollida en un sentit integral. No és un camí fàcil. És, això sí, un camí inexcusable. El camí d'un país madur, ferm en les pròpies conviccions i ferm en la tolerància. Un país de ciutadans lliures, no de terroristes. No volem terroristes catalans.

PARLEM / RALLEM / XERREM

MARIA RODRÍGUEZ MARINÉ
LINGÜISTA“Anem a fer una calima,
garrideia?”

Bogamari, rompsac, alçapiu, culremena... Que en saben, de compondre, a les terres que visitem avui: n'hi ha un cala-portal!

Va, ja us ho dic d'entrada, aquí salen. És a dir, habitualment utilitzen l'article salat. Diuen *sa sal* i *ses cases*. I tenint en compte que el blat de moro és *dacsa*, el pebrot *pebrera* i el tomàquet *tomata*, podríem pensar que som a Tàrbena o la Vall de Gallinera, al País Valencià. I fixant-nos en l'abundant lèxic marí, també podríem ser a l'Empordà, a Cadaqués, per exemple, on encara salen prou i també beuen de la llengua marinera... Doncs ni a un lloc ni a l'altre. Per tant, sí, hem hagut d'agafar barco o avió. Però de Balears n'hi ha unes quantes, cada una amb la seva personalitat, i, a més, dins de cada illa la llengua no és ni de bon tros homogènia. O sigui que encara hi ha feina a saber on som.

Aquí comparteixen moltes paraules amb el valencià i el nord-occidental, però ben poca fonètica. Diuen *naltros* i *valtros*, però, compte (i bona pista), pronunciant les *o* com *u*, exactament igual que al Camp de Tarragona. També fan igual els plurals *hòmens* i *jóvens*, per exemple. I, a diferència de la resta de parlars balearics i del valencià, no pronuncien les *t* finals de *molt*, *font*, *pont*... Les relacions administratives d'aquesta illa amb l'arquebisbat de Tarragona fins ben entrat el segle XVIII segur que hi tenen molt a veure. Ara bé, de *xiquets* cap ni un. Tampoc *nins* ni *fillets*, que és com ho diuen a les altres illes. Són *boixos* si són petits i més endavant *garrits*. I si n'hi ha uns quants, *boixerea* i *garrideia*.

I és que en aquestes terres, a l'hora de crear paraules no s'hi posen per poc. Tal com assegura l'incansable dialectòleg Joan Veny, que ha estudiat a fons aquest parlar (i molts altres!), aquí és habitual crear paraules a partir d'onomatopeies, llenguatge infantil, llengua marinera... I

sempre amb un ús creatiu de la derivació. Així, si han empossat ses claus, és que els és impossible de trobar-les. Si no estàs en forma i corres molt, et pots esmalucar (i no cal que et facis mal necessàriament als malucs), espunyir-te alguna cosa (que tampoc cal que sigui el puny, pot ser un peu) o directament caure i espellar-te es ginolls, cosa que, per cert, no té res a veure amb *espipellar*. Aquest verb pot venir de *pipella* (*parpella*) i llavors vol dir *fregar les parpelles*, o bé de *pip* (i aquí encetem el capítol onomatopèic): que sembla que seria el so d'anar picant ara d'aquí ara d'allà, que és un sentit més estès d'*espipellar*. És més fàcil endevinar quin insecte és un *ric* o *riquet*, que, al seu torn, és fàcil de *nyacar* (d'*esclafar*, què si no?).

I, ara sí, arribem als compostos. Un bogamari (o potser *vogamari*?) és un ericó de mar. Fins fa poc es pensava que venia de la frase “Voga, marí!”, però sembla que té un origen més prosaïc i que té més a veure amb *bogavante*... Tampoc hi ha acord en l'origen de *calaportal* (o *carroportal* o *caliportal*...), que vol dir *una gran quantitat de coses*: ¿i si vingues de portar amb el carro un gran embalum i deixar-lo davant del portal? També seria fàcil (i menys agosarat) aventurar-nos amb l'origen de *rompsac* (o *ordi bord*, un vegetal molt abundant aquí). L'alçapiu (que sembla que es va importar també del País Valencià) és un licor de menta, que aixeca... l'esperit! I encara és més evident l'origen de *culremena*: ho és qui no està mai quiet.

Però deixem-nos d'etimologies i anem a fer una calima (un beure), ben sipats (amb sa camia dins es calçons!); si voleu, emmariolats (disfressats amb quatre coses), però potser no cal amb estribancos (sabates velles). Amb tot això ja és indubtable que som a Eivissa, on no se us acudeixi confondre el parlar vilero (de la capital) amb el de la resta, si no voleu que, verros com diuen que són, us esverguin un parell de xereques.

CARTES I MISSATGES

Compromís amb la pau
enfrent de la violència

La junta de govern de l'ICIP (Institut Català Internacional per la Pau), començada pels atemptats a la Rambla de Barcelona i els fets posteriors ocorreguts a Cambrils, expressa el condol, suport i solidaritat amb les víctimes i els seus familiars i condemna de ple aquesta acció terrorista.

Cap causa política, religiosa o identitària pot justificar el fet d'atemptar contra la vida de persones i és en aquests moments, més que mai, que convé refermar el nostre compromís amb la pau i la justícia social. Així mateix, convé defugir les estigmatitzacions de determinats col·lectius, ja que fomenten la islamofòbia i el racisme. És per aquest motiu que fem una crida a actuar amb serenitat i responsabilitat, i evitar difondre una por generalitzada. No podem caure en el parany que els mateixos terroristes ens posen i no podem acceptar mesures repressives ni retallades en els drets i les llibertats fonamentals.

Cal que tots plegats treballem per evitar noves accions com les de dijous a Bar-

celona i rebutjar qualsevol expressió de violència. Cal continuar treballant per la pau i superar el discurs de l'odi i de la por.

INSTITUT CATALÀ
INTERNACIONAL PER LA PAU
BARCELONA

Contra el terrorisme,
un viratge geoestratègic

Fixem-nos que l'origen d'aquest terrorisme global que malauradament ha colpejat ara el nostre país s'inicia arran de certes intervencions militars occidentals en països de confessió musulmana rics en petroli i gas. Fixem-nos que la riquesa d'aquestes fonts energètiques fòssils han estat acaparades per uns quants, cosa que ha creat una gran desigualtat i ha sigut font de desestabilització en àmplies regions riques en aquests recursos. Fixem-nos que tot sovint els diners derivats del petroli han estat al darrere del patrocini d'actes terroristes. Fixem-nos que l'abús en el consum d'aquestes energies d'origen fòssil està envalentint un canvi climàtic que empobreix grans zones del món, causant misèria i

desesperació i forçant el desplaçament poblacional cap a altres zones.

Obviament, darrere d'aquest fenomen global del terrorisme hi ha altres factors, però el que tinc clar és que un viratge geoestratègic valent cap a les energies renovables que deixi d'alimentar les múltiples injustícies provocades per culpa d'aquestes problemàtiques fonts d'energia fòssil seria la millor de les respostes per construir un món més just on no hi càpiga el terrorisme.

MARTÍ GASSIOT GARRIGA
BARCELONA

Deixem-ho
als professionals!

La diferència entre els que s'ocupen professionalment de resoldre el problema i els *dilettanti* o amateurs és que els primers sí que ajuden. Amb la bona voluntat i les il·lusions no n'hi ha prou. En relació als atemptats de dijous a Catalunya, tothom té dret a difondre a les xarxes socials el que vulgui, i a interessar-se pels seus amics o ser arrossegat per una desho-

cada curiositat. Ara bé, els que curen són metges; els que ensenyen, docents; els que controlen incendis, bombers, i els que persegueixen els dolents, policies. ¿I els que analitzen les informacions? Qui són els “professionals”? Ara, al segle XXI, són –encara!– periodistes. Ells i elles tenen el *know-how*, contrasten els fets, ho redacten amb bona tècnica i segueixen –encara que no tots– un codi deontològic. Els que aprofiten la situació per enfotre's dels Mossos, o per tenir clics, són uns “mercenaris de la informació”, uns mals professionals.

Per aquesta raó, sé que existeixen moltes fonts a internet, però segueixo @mossos, @govern i @krls: em són fiables, i també els mitjans professionals, com @diariAra, entre d'altres.

XAVIER SERRA BESALÚ
GIRONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

@diariARA facebook.com/diariARA @cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

Podem explicar allò que no té sentit?

La consternació també és una forma de coneixement

Opinió

DANIEL GAMPER
PROFESSOR DE
FILOSOFIA A LA UAB

La tarda del 17 d'agost el no-res va ensenyorir-se de la Rambla. Encara en calent, amb l'emoció del moment, els pares i mares que rebien missatges alarmants al telèfon i que miraven amb preocupació les notícies van trobar-se també les interrogacions implícites i explícites dels nens que volien saber què passava. El meu fill de 12 anys, dret davant la pantalla, igual que milers d'altres nens catalans i d'arreu, provava d'entendre i s'adreçava perspicaç als adults perquè l'ajudessin a interpretar el que havia succeït. Amb poquíssima informació, mitja hora després que esclatés l'infern al centre de Barcelona, els progenitors no podiem ocultar-nos en el silenci, i ens vèiem constrets a explicar un acte absurd, un esdeveniment per al qual manquen les paraules. L'assassinat premeditat de persones innocents que casualment passaven per allà desafia qualsevol reflexió i tanmateix hem de provar de donar-n'hi alguna. L'objectiu del terrorista és produir aquesta irrupció del no-res en la quotidianitat, com ja feien els seus precursors, els nihilistes russos de la segona meitat del segle XIX.

Sense patró

L'ARA, des de temps d'en Capdevila, manté una preocupació especial per l'educació i avui es pregunta com les famílies han d'administrar la informació i el silenci en un cas com aquest. Els professionals de la psicologia i els pedagogs poden donar-nos guies i consells per acompanyar els infants en aquests moments, però l'educació dels fills no es deixa sotmetre a patrons preestablerts, sinó que sovint cal inventar-se respostes a qüestions que no ens hem plantejat. Els nens ens donen l'oportunitat de tastar els nostres límits. En la nostra dificultat per donar-los una interpretació clara i definitiva, i que a nosaltres també ens sembli enlluernadora, hi descobrim que el sentit d'aquestes accions és precisament que no en tenen.

La violència extrema als carrers de la pròpia ciutat fa trontollar la convicció bàsica que les accions humanes tenen un propòsit raonable. A la pregunta del "Per què?", intuïm que si ens posem en la pell dels perpetradors, ens haurem d'endinsar en les tortuoses justificacions d'allò que és injustificable. Les explicacions no aconsegueixen eliminar el caràcter essencialment absurd amb què les víctimes i tots

nosaltres vivim el terrorisme. ¿Té sentit que els parlem de Síria, de l'Afganistan, de la Guerra de l'Iraq? ¿Cal que els diguem que allò que a nosaltres ens sembla absurd, i per tant horrorós, els terroristes ho consideren legítim i honrós? ¿Els diem que els executors segueixen manaments religiosos? No ho crec. Penso que un dels pilars de l'educació consisteix a dotar els infants de la perspectiva moral, i d'aquesta en queden excloses les raons dels assassins.

I a la pregunta de si podrem tornar a passejar per Barcelona, els diem que si no ho féssim ens estariem rendint al l'objectiu dels terroristes, i que cal seguir vivint, reconquerir la normalitat. Em resulta inevitable demanar-me com pot ser que tot hom cridi que no té por si aquesta és l'emoció que compartim. Per què afirmem el contrari del que sentim? Doncs perquè, com diu el Quixot, "*uno de los efectos del miedo es turbar los sentidos y hacer que las cosas no parezcan lo que son*". Si no tenim por podem percebre la realitat cruïssima dels cossos cruïxits sota les rodes inclements d'una furgoneta convertida en una màquina de matar. Tanmateix, el valent, a di-

ferència del temerari, també té por, però no es deixa tenallar. Una por que no paralitza, sinó que contribueix a forjar els caràcters. Perquè ser ciutadà vol dir no refugiar-se en el desànim.

Les interrogacions dels nens desporten la nostra inquietud sobre si serem capaços de fer front a la irrupció de la violència absurda i casual. I la nostra resposta no pot ser una altra que provar d'explicar de nou, amb tants detalls com puguem, el fet que ens aclapara.

Si malgrat tot, com és probable, no aconseguim comprendre, cal recordar que la consternació també és una forma de coneixement. La millor guia per entendre el món és l'honestat intel·lectual, és a dir, reconèixer quan cal que allò que voldríem entendre no és ni raonable ni decent. Els fills necessiten de pares i mares que sàpiguen per què estan bé algunes coses i d'altres no. Només els ciutadans que reconeixen la importància dels principis morals de la nostra civilització seran capaços de resistir-se a les simplificacions xenòfobes i a la temptació de menysprear l'estat de dret. Aquest és avui el repte ineludible de l'educació. —

Amb les seves preguntes sobre els atemptats de Barcelona i Cambrils, els nens ens han situat davant dels nostres límits. GETTY

tat molt segura –explica–. Això és important perquè ells cada cop que veuen imatges es pensen que està passant en aquell moment". L'experta insisteix en la importància de comunicar-se amb calma. "És tan important el que diem com la manera de fer-ho. El millor és que vegin els pares fer vida normal".

Segons Maria Jesús Comellas, doctora en psicologia, emèrita en ciències de l'educació i assessora de famílies i escoles, és important evitar la por i cal focalitzar-se en la tristesa. "Mostrar que ens sap greu i preguntar-nos com podem ajudar. La tristesa, el dolor i la impotència són paraules molt importants, que els hem de fer sentir molt més que no pas la ràbia i la venjança". —

En les diverses mostres de condol i de rebuig pels atemptats que han tingut lloc arreu de Catalunya moltes persones hi han pogut expressar el seu dolor. GETTY

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Els reis Felip VI i Leticia van participar ahir en un multitudinari minut de silenci al mosaic de Joan Miró, on va acabar l'atropellament. Q. GARCÍA / EFE

MARC TORO
BARCELONA

Els ciutadans de Barcelona fa dos dies que surten massivament als carrers de la ciutat. La condemna dels atemptats a la Rambla i a Cambrils els ha portat, de manera espontània, a omplir el passeig barceloní d'ofrenes en record de les víctimes i a marxar al crit de "No tinc por". El dissabte 26 d'agost, però, estan cridats sota el mateix lema a una manifestació unitària contra el jihadisme, convocada ahir per la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona. La protesta començarà a les 18 hores als Jardins de Gràcia i baixarà pel passeig de Gràcia fins a arribar a la plaça de Catalunya, lloc on va començar l'atropellament en massa que dijous va acabar amb la vida de tretze persones i va causar més de 100 ferits.

"Tots hi estem convocats per solidaritat amb les víctimes que hi ha hagut de tantes accions terroristes", va destacar el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, mentre que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va demanar que siguin "milers i milers" els que diguin que no tenen por i deixin "aquests bàrbars sense aire i sense espai", en referència als terroristes. Una fita que, per a Puigdemont, ja s'està aconseguint: "Ens volien de genolls a la Rambla i ens hem aixecat amb més forces".

President i alcaldessa van oferir una imatge d'unitat en una roda de premsa conjunta a l'Ajuntament, després d'haver firmat en el llibre de condol instal·lat tant ahir com avui -de 10 a 20 hores- al Saló de Cent del consistori. Regidors i representants polítics de la ciutat van afegir-se a les

Dissabte 26 d'agost: manifestació unitària contra el terror

La Generalitat i l'Ajuntament convoquen la ciutadania als Jardins de Gràcia sota el lema "No tinc por"

dedicatòries per a les víctimes de l'atac, i també ho van fer personalitats com l'exalcalde Pasqual Maragall i la seva dona, Diana Garrigosa, a més dels reis Felip VI i Leticia i la vicepresidenta del govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría. Els últims també van participar al vespre en un minut de silenci al mosaic de Joan Miró, just on la furgoneta del terrorista va acabar l'atropellament. Els monarques, que tan sols van estar-s'hi cinc minuts, van deixar flors i van encendre una espelma a l'indret final de la tragèdia.

"L'amor guanya l'odi"

En aquell moment, i durant tot el dia, la Rambla continuava plena de gom a gom. Però fins a 2.745 persones també van voler passar, com les autoritats, pel Saló de Cent de l'Ajuntament. Al migdia, quan la cua per entrar al consistori era d'unes cinquanta persones, la Conxita, barcelonina de 64 anys, sortia de signar el llibre de condol amb un nus a l'estómac. "Ho visc amb una por especial", confessa. I explica el perquè: fa tot just trenta

Reacció
"Ens volien de genolls i ens hem aixecat amb més forces", va dir Puigdemont

Afluència
Fins a 2.745 persones van signar ahir en el llibre de condol de l'Ajuntament

anys era a l'Hipercor quan va esclatar la bomba que ETA havia col·locat al pàrquing del supermercat. Ella va sobreviure, però una amiga que l'acompanyava hi va morir. Encara amb la imatge de l'ona expansiva de l'explosió al cap, la Conxita assegura que des de llavors va agafar una certa por a sortir al carrer i que molts sorolls encara la deixen "petrificada". Tot i que els records li han tornat amb força després de l'atemptat de dijous, ahir va fer el cor fort per anar a deixar flors als llocs de l'inici i el final de l'atac i per escriure un missatge a l'Ajuntament.

"Encara que tinguem por hem de tirar endavant. L'amor guanya l'odi", va escriure al llibre de condol, deixant clar que es nega a cedir al terror: "Com a barcelonina, un cop al mes s'ha de passejar per la Rambla i entrar a la Boqueria". Qui també continuarà passejant pel passeig barceloní és la Bibiana, de 42 anys, que ahir va arribar a l'Ajuntament amb el seu fill Omar, el pare del qual és nascut a Jordània. L'àvia, la Maribel (63 anys), destacava la sang

jordana del seu net per llançar una crida contra la islamofòbia. "És un tema que em té molt afectada", deia. Potser tant com a la Najet, nascuda a Tunísia però barcelonina des de fa gairebé 6 anys. Mentre esperava els 15 minuts que durava la cua per entrar a l'Ajuntament a primera hora de la tarda, demanava trencar l'associació entre el terrorisme i els musulmans, com ella: "La gent que ha comès l'atemptat ni tan sols deuen haver processat al seu cervell la paraula *islam* [...]. Islam no és terrorisme", repetia. I afegia: "Ara cal estar units en tot, siguem musulmans o de qualsevol religió o país".

Hi coincidí l'Aleksandr (52), nascut a Moscou i veí "orgullós" de Barcelona des de fa anys. O el Pedro (43) i la Marta (41), de Santa Coloma de Gramenet. "Avui hem vingut per estar amb la gent de Barcelona i amb el dol de les víctimes, i acostar-nos a una ciutat que volem més lliure que mai", deia ella.

Recuperant la normalitat

A la cua, que a l'entrada de l'Ajuntament havia de superar un control de seguretat amb escàner, la majoria eren de Barcelona i la resta de Catalunya. Alguns turistes despitats s'hi acabaven sumant pensant que era per entrar a visitar un museu o edifici històric, o simplement passaven per davant consultant mapes i indicacions. "Tenim l'obligació que tot torni a ser normal, que demostrarem que Barcelona i el món no tenen por i que a la nostra societat no hi caben atacs com aquests", opinava la Cristina, lleidatana de 27 anys. Una reivindicació que, el dissabte 26 d'agost, es tornarà a convertir en un clam. ■

Ripoll

Dijous, 17 d'agost (19.30 h)

Els Mossos efectuen la primera detenció. Es tracta de Driss Oukabir, que assegura que era a Ripoll en el moment dels fets i que feia dies que no trobava la seva documentació. En les hores posteriors, els Mossos detenen dues persones més sospitoses d'estar implicades en els atemptats.

Divendres, 18 d'agost, i dissabte, 19 d'agost

Ripoll és el centre de la investigació i s'hi fan nou escorcolls. Almenys vuit dels 12 implicats en els atacs de Barcelona i Cambrils viuen al municipi, que queda consternat per la relació dels joves, d'entre 17 i 24 anys, amb els fets.

PAU BARRENA / AFP

3 detinguts

Vic

Dijous, 17 d'agost (18 h)

Els Mossos difonen la matrícula d'una altra furgoneta llogada amb el mateix nom que la de l'atac de Barcelona. La troben al pàrquing del Burger King de Vic.

Els Mossos comproven que amb la documentació de Driss Oukabir s'havien llogat tres furgonetes: la de l'atac a Barcelona, la que es troba a Vic i que es desconeix per què la volien i una tercera que serà localitzada hores després a Cambrils.

LAURA BUSQUETS / ACN

Barcelona

Dijous, 17 d'agost (16.50 h)

Una furgoneta Fiat Talento que circula pel carrer Pelai gira cap a la dreta i accedeix a la Rambla per la vorera central. Circulant a tota velocitat, avança fent essés per atropellar el màxim nombre de persones, fins que arriba al mosaic de Joan Miró, uns 600 metres després. El vehicle s'atura i el conductor fuig a peu. Moren 13 persones i hi ha més de 100 ferits de 35 nacionalitats diferents, alguns de gravetat. Es produeix el caos al centre de Barcelona i els Mossos estableixen un cordó de seguretat que no permet el pas a la Rambla i als carrers de l'entorn. Centenars de persones queden tancades durant hores en locals de la zona.

Sant Just Desvern

Dijous, 17 d'agost (19.10 h)

Un Ford Focus envesteix un control dels Mossos a la sortida de la Diagonal, a l'altura del RACC, i atropella una agent. Els Mossos no aconseguen aturar el vehicle. Tres quarts d'hora després localitzen el cotxe a Sant Just Desvern, davant de l'edifici Walden. El propietari del cotxe, un jove veí de Vilafranca del Penedès, és al seient del darrere mort d'una ganivetada. Els Mossos investiguen si el conductor de la furgoneta (no se sap qui és) va matar el noi per fugir amb el seu vehicle.

I què no sabem

Agents dels Mossos d'Esquadra davant d'un vehicle que es va saltar un control policial a la Diagonal. ANDREU DALMAU / EFE

Qui és l'home de l'atac a la Rambla?

La investigació encara té alguns interrogants importants per resoldre

La investigació dels atemptats de dijous a Barcelona i divendres a Cambrils avança sense descans, però encara hi ha moltes incògnites pendents de resoldre. Aquestes són les quatre principals.

Qui conduïa la furgoneta de la Rambla?

En un primer moment es va filtrar el nom i la fotografia de Driss Oukabir, de qui s'havia trobat documentació a la furgoneta de la Rambla. Els Mossos d'Esquadra el van detenir a Ripoll poc després i ell va explicar que feia dies que trobava a faltar el passaport.

El focus va situar-se aleshores sobre el seu germà petit Moussa, de 17 anys, que finalment era un dels cinc terroristes abatuts a Cambrils. Se sospitava que Moussa havia robat la documentació al seu germà Driss per llogar els vehicles i que era l'autor material de l'atropellament massiu a Barcelona. Aquesta hipòtesi ha perdut força en les últimes hores, mentre que els Mossos intensifiquen la recerca de Younes Abouyaaqoub –a la foto–, un veí de Ripoll de 22 anys que ara és el principal sospitós de l'atac.

Qui va matar el noi del cotxe de la Diagonal?

El segon misteri és el vincle que hi ha entre l'atemptat a la Rambla i el cotxe que va saltar-se un control policial a la Diagonal i que després va aparèixer a Sant Just Desvern, amb el propietari del vehicle mort al seient del darrere. La víctima és un jove de 34 anys veí de Vilafranca del Penedès, que va morir per arma blanca i no pels trets que va disparar la policia per aturar el cotxe.

S'havia especulat amb la possibilitat que l'autor de l'atropellament a la Rambla hagués interceptat el vehicle del noi vilafranquí per escapar-se i, en veure que podia ser descobert pel control, envestís una sergent, a qui va trencar la cama. Els Mossos, de moment, no han trobat cap evidència que vinculi els dos fets.

Com s'organitzaven i es finançaven?

La investigació que lidera el jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu haurà de posar llum sobre l'estructura, organització i finançament del grup terrorista. Els Mossos sospiten que els 12 implicats en els atacs formen part de dues cèl·lules diferents que podrien haver tingut el suport logístic d'una altra cèl·lula, però falta saber quins eren els integrants, qui era el líder, com es finançaven i com van escapar-se de la vigilància dels serveis d'intel·ligència espanyols i europeus. Així, caldrà comprovar també el paper de l'imam de Ripoll, a qui ahir van escorcollar el pis. Es desconeix si Abdelbaki Es Satty és un dels morts de l'explosió a Alcanar.

Quina relació hi ha amb l'Estat Islàmic?

L'autodenominat Estat Islàmic (EI) ha reivindicat els atemptats de Barcelona i Cambrils a través d'un missatge de Telegram en què asseguraven que "dos grups" separats havien atemptat contra "croats i jueus" a Espanya. Falta per saber com es van radicalitzar els joves identificats, que feia anys que vivien a Ripoll i que no tenien antecedents per terrorisme, i quin és el vincle –si n'hi havia– que tenien amb l'estructura de l'EI a Síria i l'Iraq. —

FRANCESC MELCION

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Què sabem dels fets

Els atemptats jihadistes de dijous i divendres tenen cinc escenaris diferents: Barcelona i Cambrils, les ciutats atacades; Ripoll i Alcanar, on vivien els implicats i on haurien preparat els atacs, i Vic, on es va trobar una furgoneta relacionada amb els terroristes. L'atropellament massiu a la Rambla va ser dijous a les cinc de la tarda, però l'atemptat no s'explicaria si no fos per l'explosió fortuïta de la nit abans a Alcanar. La tesi que actualment té més força és que, en veure's descoberts, els terroristes van canviar els seus plans de fabricar bombes i van decidir atropellar amb les furgonetes que en principi volien fer explotar

LAIA VICENS

TJERK VAN DER MEULEN

JAUME SELLART / EFE

Font: Elaboració pròpia /
Gràfic: Ariadna Tort

Alcanar

Dimecres, 16 d'agost (23.17 h)

Una explosió fortuïta a la urbanització Montecarlo d'Alcanar destrossa una casa on hi havia un centenar de bombones de butà. Els cossos d'emergències localitzen a l'instant un cadàver i traslladen a l'hospital un ferit greu, que l'endemà serà detingut. Unes hores després localitzen un segon cos entre la runa. Una segona explosió durant les tasques de neteja fereix sis agents dels Mossos, dos bombers i el conductor de la grua que hi

treballava. La principal hipòtesi dels Mossos és que la intenció dels jihadistes era perpetrar una sèrie d'atemptats amb furgonetes bomba. L'explosió s'hauria produït quan estaven manipulant les bombones de butà i explosius per fabricar els artefactes. En veure's descoberts, haurien improvisat, l'endemà mateix, els atacs a Barcelona i Cambrils.

Les tasques de neteja encara no han acabat. Els Mossos van fer ahir algunes explosions controlades a la zona i investiguen ara les restes d'un possible tercer cadàver.

Cambrils

Divendres, 18 d'agost (1.15 h)

Un Audi A3 amb cinc terroristes a dins envesteix un control policial al passeig Marítim, atropella uns vianants que passejaven i provoca quatre ferits i un mort. El vehicle bolca i surten els cinc ocupants, que van armats amb ganivets i porten explosius falsos per assegurar-se que els disparin. Quatre són abatuts al moment per un mateix agent dels Mossos, mentre que l'altre aconsegueix fugir uns metres i atacar diverses persones al seu pas, entre les quals una dona que queda ferida. És abatut a cent metres del control policial per una patrulla de paisà.

6

5 terroristes abatuts

1 mort
5 ferits

1

2 o 3 morts
1 detingut

9 ferits

Ripoll

Dijous, 17 d'agost (19.30 h)

Els Mossos efectuen la primera detenció. Es tracta de Driss Oukabir, que assegura que era a Ripoll en el moment dels fets i que feia dies que no trobava la seva documentació. En les hores posteriors, els Mossos detenen dues persones més sospitoses d'estar implicades en els atemptats.

Divendres, 18 d'agost, i dissabte, 19 d'agost

Ripoll és el centre de la investigació i s'hi fan nou escorcolls. Almenys vuit dels 12 implicats en els atacs de Barcelona i Cambrils viuen al municipi, que queda consternat per la relació dels joves, d'entre 17 i 24 anys, amb els fets.

PAU BARRENA / AFP

3 detinguts

Vic

Dijous, 17 d'agost (18 h)

Els Mossos difonen la matrícula d'una altra furgoneta llogada amb el mateix nom que la de l'atac de Barcelona. La troben al pàrquing del Burger King de Vic.

Els Mossos comproven que amb la documentació de Driss Oukabir s'havien llogat tres furgonetes: la de l'atac a Barcelona, la que es troba a Vic i que es desconeix per què la volien i una tercera que serà localitzada hores després a Cambrils.

LAURA BUSQUETS / ACN

Barcelona

Dijous, 17 d'agost (16.50 h)

Una furgoneta Fiat Talento que circula pel carrer Pelai gira cap a la dreta i accedeix a la Rambla per la vorera central. Circulant a tota velocitat, avança fent essés per atropellar el màxim nombre de persones, fins que arriba al mosaic de Joan Miró, uns 600 metres després. El vehicle s'atura i el conductor fuig a peu. Moren 13 persones i hi ha més de 100 ferits de 35 nacionalitats diferents, alguns de gravetat. Es produeix el caos al centre de Barcelona i els Mossos estableixen un cordó de seguretat que no permet el pas a la Rambla i als carrers de l'entorn. Centenars de persones queden tancades durant hores en locals de la zona.

Sant Just Desvern

Dijous, 17 d'agost (19.10 h)

Un Ford Focus envesteix un control dels Mossos a la sortida de la Diagonal, a l'altura del RACC, i atropella una agent. Els Mossos no aconseguen aturar el vehicle. Tres quarts d'hora després localitzen el cotxe a Sant Just Desvern, davant de l'edifici Walden. El propietari del cotxe, un jove veí de Vilafranca del Penedès, és al seient del darrere mort d'una ganivetada. Els Mossos investiguen si el conductor de la furgoneta (no se sap qui és) va matar el noi per fugir amb el seu vehicle.

I què no sabem

Agents dels Mossos d'Esquadra davant d'un vehicle que es va saltar un control policial a la Diagonal. ANDREU DALMAU / EFE

Qui és l'home de l'atac a la Rambla?

La investigació encara té alguns interrogants importants per resoldre

La investigació dels atemptats de dijous a Barcelona i divendres a Cambrils avança sense descans, però encara hi ha moltes incògnites pendents de resoldre. Aquestes són les quatre principals.

Qui conduïa la furgoneta de la Rambla?

En un primer moment es va filtrar el nom i la fotografia de Driss Oukabir, de qui s'havia trobat documentació a la furgoneta de la Rambla. Els Mossos d'Esquadra el van detenir a Ripoll poc després i ell va explicar que feia dies que trobava a faltar el passaport.

El focus va situar-se aleshores sobre el seu germà petit Moussa, de 17 anys, que finalment era un dels cinc terroristes abatuts a Cambrils. Se sospitava que Moussa havia robat la documentació al seu germà Driss per llogar els vehicles i que era l'autor material de l'atropellament massiu a Barcelona. Aquesta hipòtesi ha perdut força en les últimes hores, mentre que els Mossos intensifiquen la recerca de Younes Abouyaaqoub –a la foto–, un veí de Ripoll de 22 anys que ara és el principal sospitós de l'atac.

Qui va matar el noi del cotxe de la Diagonal?

El segon misteri és el vincle que hi ha entre l'atemptat a la Rambla i el cotxe que va saltar-se un control policial a la Diagonal i que després va aparèixer a Sant Just Desvern, amb el propietari del vehicle mort al seient del darrere. La víctima és un jove de 34 anys veí de Vilafranca del Penedès, que va morir per arma blanca i no pels trets que va disparar la policia per aturar el cotxe.

S'havia especulat amb la possibilitat que l'autor de l'atropellament a la Rambla hagués interceptat el vehicle del noi vilafranquí per escapar-se i, en veure que podia ser descobert pel control, envestís una sergent, a qui va trencar la cama. Els Mossos, de moment, no han trobat cap evidència que vinculi els dos fets.

Com s'organitzaven i es finançaven?

La investigació que lidera el jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu haurà de posar llum sobre l'estructura, organització i finançament del grup terrorista. Els Mossos sospiten que els 12 implicats en els atacs formen part de dues cèl·lules diferents que podrien haver tingut el suport logístic d'una altra cèl·lula, però falta saber quins eren els integrants, qui era el líder, com es finançaven i com van escapar-se de la vigilància dels serveis d'intel·ligència espanyols i europeus. Així, caldrà comprovar també el paper de l'imam de Ripoll, a qui ahir van escorcollar el pis. Es desconeix si Abdelbaki Es Satty és un dels morts de l'explosió a Alcanar.

Quina relació hi ha amb l'Estat Islàmic?

L'autodenominat Estat Islàmic (EI) ha reivindicat els atemptats de Barcelona i Cambrils a través d'un missatge de Telegram en què asseguraven que "dos grups" separats havien atemptat contra "croats i jueus" a Espanya. Falta per saber com es van radicalitzar els joves identificats, que feia anys que vivien a Ripoll i que no tenien antecedents per terrorisme, i quin és el vincle –si n'hi havia– que tenien amb l'estructura de l'EI a Síria i l'Iraq. —

FRANCESC MELCION

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

Els terroristes de Cambrils buscaven morir

Els cinc atacants abatuts portaven cinturons d'explosius falsos per assegurar-se que els dispararien

LARA BONILLA
CAMBRILS

El control dels Mossos d'Esquadra a la rotonda del Club Nàutic de Cambrils fa dies que hi és. És un punt neuràlgic on la policia té presència habitual, i els cinc terroristes que van provocar la mort d'una persona i van ferir-ne cinc més abans de ser abatuts pels Mossos havien de saber que hi era quan divendres a la matinada van irrompre en un Audi A3 a tota velocitat pel carrer Jaume I de la població i van envestir el control policial.

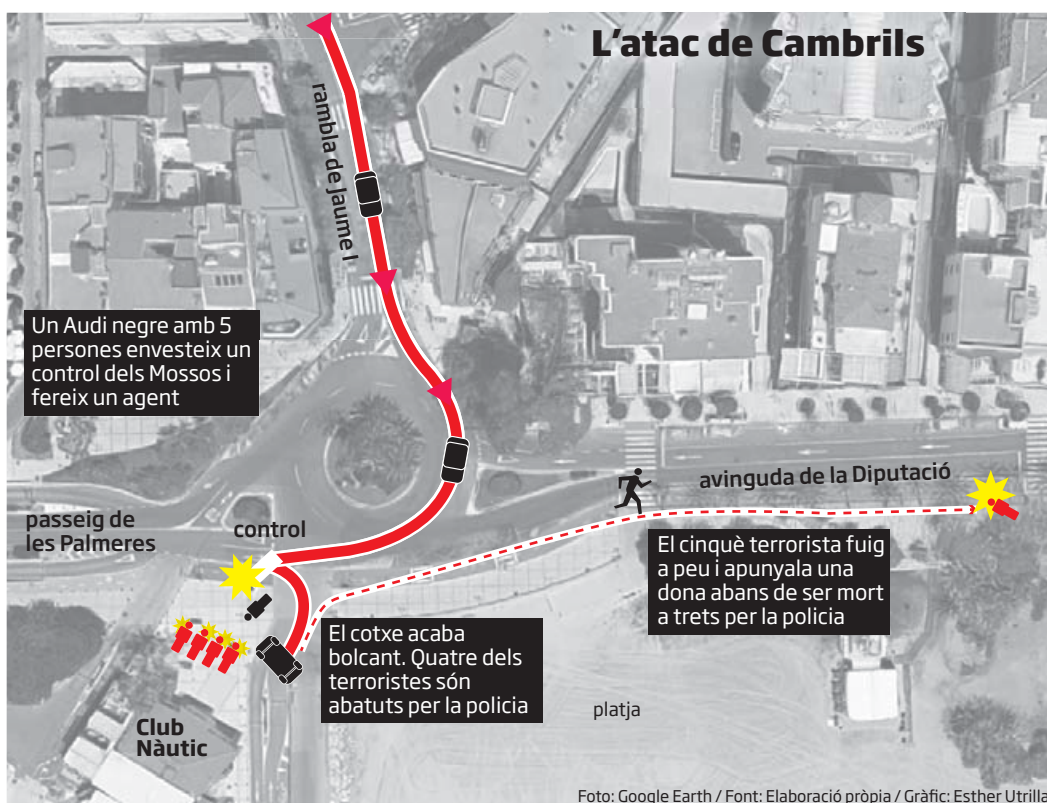
Per això la policia treballa amb la hipòtesi que els atacants tenien per objectiu els Mossos i buscaven morir en l'atac. En topat amb el control, el vehicle va bolcar i els atacants en van sortir carregats amb el que semblaven explosius enganxats al pit, que van resultar falsos. L'objectiu dels terroristes, segons ha pogut saber l'ARA, era assegurar-se que els agents –els del control o els que poguessin venir després– els dispararien en veure aquests explosius. L'objectiu no era el port de Cambrils, sinó atacar els agents i intentar atropellar el màxim de persones al seu pas. “Buscaven morir i van anar directes a xocar contra el control”, han explicat a l'ARA fonts de la investigació. Una versió que avalen els testimonis que van presenciar l'atac. Rubén Campos, propietari del restaurant del Club Nàutic, era fora del local quan va sentir el motor d'un cotxe a tota revolució. “Vaig veure venir de cara el vehicle a tota velocitat i com anava directe contra els Mossos. De seguida em vaig imaginar que era un atemptat”, va dir.

Podria ser que aquest no fos el pla inicial, ja que l'explosió d'Alcanar va obligar els terroristes a canviar els plans i actuar “a la desesperada”.

Quan els terroristes van sortir del cotxe anaven armats amb armes blanques –matxets i una destrat–, amb les quals van intentar agredir els

L'Audi A3 en què viatjaven els terroristes, bolcat davant del Club Nàutic. TJERK VAN DER MEULEN

agents, i va ser aleshores quan hi va haver un tiroteig. Un sol agent va abatre quatre dels cinc terroristes amb una arma llarga. La seva companya, que va quedar ferida en l'atac, també va disparar. El cinquè atacant va fugir i uns cent metres més enllà, al passeig, en direcció a Salou, un agent d'una patrulla de paisà li va disparar i l'atacant va morir al lloc dels fets.

En l'atac va morir una dona de Sagorassa que va ser atropellada pels terroristes quan el vehicle va pujar a la vorera del Club Nàutic. Cinc persones més, entre les quals el seu marit, van quedar ferides de diversa consideració. Un dels ferits és una dona que va ser atacada per un dels terroristes amb un ganivet. Ara queden hospitalitzades quatre persones, una persona està en estat greu –un argentí resident a Barcelona amb greus lesions a la cara que continua a l'UCI–, dos tenen un pronòstic menys greu i una última persona en estat lleu.

“I love Cambrils”

Ahir el record de l'atemptat encara era molt present a Cambrils. La presència policial era molt evident, sobretot al matí, per la visita de la vicepresidenta del govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, que va passejar pel passeig Marítim en un bany de masses després de reunir-se amb l'alcalde, Camí Mendoza, i les forces de seguretat. També es va reforçar la presència policial a Salou. Els vianants van aprofitar per agrair a la policia la seva actuació i Sáenz de Santamaría va assegurar que Cambrils “mereixia recuperar la normalitat”. I això és el que va fer. Després que el dia anterior les platges estiguessin més buides i als restaurants s'anul·lessin algunes reserves, ahir el passeig i els locals ja tornaven a estar plens. El missatge era clar, no deixar-se vèncer per la por. Entre turistes en xanquetes, nens en cotxets i agents uniformats destacaven, però, uns globus blancs amb un cor vermell i la inscripció “I love Cambrils”.

Nova detonació controlada al xalet d'Alcanar

ROSER ROYO
ALCANAR

Les tasques per retirar la runa del xalet d'Alcanar on els terroristes preparaven l'atemptat de la Rambla van continuar al llarg de tot el dia d'ahir i no se sap quan finalitzaran. Els artificiers dels Mossos d'Esquadra (Tedax) van fer ahir fins a cinc detonacions controlades a la urbanització Montecarlo. “Si sentiu explosions no us alarmeu”, van avisar els Mossos a través del Twitter a primera hora del matí. “Hi ha material explosiu molt ines-

table que no es pot retirar sense risc, per això la millor solució és fer-lo explotar d'una manera controlada”, va explicar l'alcalde d'Alcanar, Alfons Montserrat.

Dimecres a la nit hi va haver una forta explosió en aquest xalet i dijous a la tarda, poc abans de l'atemptat a la Rambla, n'hi va haver una altra en la qual va resultar ferit un agent dels Mossos d'Esquadra, que està fora de perill. Els treballs avancen a un ritme lent per evitar qualsevol risc i també perquè qualsevol fragment o resta pot ser important per fer avançar la investigació. De moment s'han trobat restes biològi-

Un agent dels Mossos d'Esquadra observant ahir la columna de fum després de l'explosió a Alcanar. ACN

ques de dues o tres persones, encara pendents d'identificar, i el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó, va explicar divendres la presència de substàncies explosives que sovint fa servir l'Estat Islàmic, com acetilè, un gas altament inflamable. També s'han extret d'entre la runa prop d'un centenar de ampolles de butà.

Catorze veïns de la urbanització van ser desallotjats per seguretat però sis ja van poder tornar ahir a casa seva. Ningú concreta, de moment, quan acabaran els treballs ni quan podran tornar a casa la resta de veïns. Demà es preveuen més detonacions controlades.

Paral·lelament, continua l'expectació mediàtica a la zona, amb mitjans provinents d'arreu del món. N'han vingut del Japó i del Brasil entre altres nacionalitats.

L'OBSERVADORA

ESTHER VERA
DIRECTORA DE L'ARA

Allò que realment importa

La Rambla torna a ser la Rambla, però no sé si nosaltres tornarem a ser els mateixos. És cert que la memòria és selectiva i és immensa la capacitat demostrada per repetir errors i caure en la supèrbia, però seria interessant mantenir algunes de les actituds que s'han desplegat en la reacció als atemptats islamistes de Barcelona i Cambrils. És reconfortant veure que cadascú compleix el seu deure quan van mal dades. Que els serveis civils actuen amb rapidesa, que la sanitat es bolca a ajudar, que la policia és al costat del ciutadà i el protegeix i aquest ho reconeix obertament sense desconfiança. Que la solidaritat és més gran que la mesquinesa i que la vida s'imposa a la por i el terror.

També hem vist la política plegant-se a la necessitat de cooperació que els ciutadans tenen dret a exigir. Després d'anys de menyspreu, el govern espanyol va haver d'acceptar que la resposta al desafiament terrorista només té sentit des de la cooperació i el respecte a la policia catalana, la que té les competències de seguretat sobre el terreny, la que coneix i patrulla pel país i la que es queixa amargament de les dificultats que troba per accedir a la informació de les policies espanyoles i europees davant d'una amenaça que no té fronteres físiques ni virtuals. Els mateixos Mossos als quals es bloqueja la convocatòria de places d'efectius i als quals es negava fins fa ben poc resultats que justifiquessin reunir la Junta de Seguretat per menystenir-los. L'actuació a Barcelona i Cambrils ha demostrat l'eficàcia i professionalitat dels Mossos, i la resposta ciutadana ha sigut de reconeixement al cos, format pels mateixos agents i comandaments que teníem el dia abans de les matances a la Rambla i Cambrils.

Durant aquests dies de gran tensió també hem vist misèries i intents d'utilització política i editorial del drama. Alguns l'han utilitzat per justificar les seves fúries i prejudicis fent amalgames irracionals que no expliquen un fenomen malauradament més senzill del que intenten justificar. Barcelona és una ciutat global i atractiva per al terrorisme islamista, que busca la màxima repercussió de la barbàrie. La resta és intoxicació i mala fe.

Malgrat la unitat política mostrada a la plaça Catalunya s'han pronunciat també frases que

porten. Sí que són importants la seguretat, les infraestructures ferroviàries, l'aeroport, la fiscalitat, el finançament, l'ensenyament. A la llista hi afegiríem la llengua, la cultura i la identitat, entesa com l'entén un país global del segle XXI.

El suport al Procés i la demanda del referèndum estan basats precisament en la frustració pel menysteniment de totes aquestes coses que importen i on hi ha òbviament en primera línia la seguretat.

Ni ara, que estem consternats, ni abans, ni d'aquí uns mesos hi haurà fórmules màgiques.

Ni fórmules màgiques per a la construcció d'un país on comparteixin objectius polítics més enllà de la celebració d'un referèndum d'independència la CUP i el PDECat, ni fórmules que esborrin el convenciment de molts ciutadans que el referèndum, precisament, apel·la a les coses importants. Tenir els recursos suficients per preservar els serveis bàsics i al nivell que correspon a l'esforç dels contribuents, tenir informació i efectius suficients perquè els cossos de seguretat puguin combatre el terrorisme al nivell de les principals policies veïnes, ser tractats amb respecte i no ventilar-se a cop de

decret recentralitzador l'autogovern són coses que importen.

El govern espanyol hauria d'entendre que aquesta amenaça terrorista, però també altres situacions, s'hauran de resoldre amb els mecanismes de l'Europa del segle XXI, que exigeixen cooperació. De fet, demanen tracte de respecte i una actuació que passa pel diàleg, la negociació i el vot –seguint l'ordre amb què es va aprovar i invalidar l'Estatut el 2010– o pel vot, el diàleg i la negociació.

LAMARTARILE

poden fer témer que la cooperació s'entengui com un efecte passatger. Quan Rajoy parla de “dedicar-se al que veritablement importa als ciutadans” no cal ser una fura per veure que a l'altre plat de la balança hi posa el que li agrada ridiculitzar habitualment com a “*ensoñaciones independentistas*”. Aquest és l'origen real del problema de la relació, per a molts trencada, entre Catalunya i Espanya. A la demanda majoritària d'un referèndum s'hi arriba per moltes coses considerades de les que veritablement im-

Sabadell Protecció

La proposta personal d'assegurances de Banc Sabadell.

Informa't sobre totes les assegurances i les seves bonificacions especials a les nostres oficines o a bancsabadell.com/sabadellproteccio

B Sabadell
Ser on siguis

Assegurances mitjançades per BanSabadell Mediación, Operador de Banca-Seguros Vinculado del Grupo Banco Sabadell, S.A., inscrita en el R. M. de Barcelona i en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances de la DGSiFP amb la clau núm. OV-0004. Pot consultar les entitats asseguradores amb les quals BanSabadell Mediación ha signat un contracte d'agència d'assegurances en el web www.bancsabadell.com/bsmediacion

Document publicitari

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

“Terror”. En català, castellà, anglès, francès, italià, alemany, suec o holandès, aquesta era la paraula més repetida ahir a les portades dels diaris de tot el món. L’atemptat terrorista de Barcelona –el de Cambrils es va produir massa tard perquè pogués ser recollit, com a mínim pels rotatius europeus– es va convertir en el tema més destacat dels principals diaris d’arreu, amb titulars que subratllaven que la furgoneta conduïda pel terrorista havia atacat “el cor” de la capital catalana –una expressió que utilitzaven mitjans com l’italià *La Repubblica* o el brasiler *O Globo*– i que ho havia fet en una època de l’any especialment sensible per l’elevada presència de turistes i, per tant, de famílies que passejaven per la Rambla: “Barcelona, colpejada en ple estiu”, titulava el belga *Le Soir*; “Massacre de famílies de vacances”, deia el tabloide britànic *Daily Mail*; “Atac terrorista durant les vacances escolars”, destacava el també britànic *I*.

Precisament, aquest últim diari –i d’altres com l’holandès *Algemeen Dagblad* o el suís *Tages Anzeiger*– era un dels que aconseguia reflectir millor el terror que es va viure ahir al centre de Barcelona amb la seva fotografia de portada, però sense necessitat de mostrar cap víctima estesa a terra ni cap taca de sang, que sí que eren presents en altres mitjans. La mirada de pànic d’una nena a qui la seva mare portava a coll per un dels carrers perpendiculars a la Rambla, i la de les que probablement són les seves germanes, que caminaven uns metres darrere al costat del pare, resumien l’angoixa que va recórrer dijous a la tarda el centre de la ciutat.

El rotatiu francès *Libération* optava, en canvi, per una imatge de la desolació: un grup de tres joves, el del centre tapant-se la cara amb les

La premsa del món, impactada per l’atemptat

“Terror” era la paraula més repetida a les portades

mans, asseguts a terra al mig de la Rambla, a pocs metres del para-xocs que la furgoneta havia perdut durant el seu recorregut macabre, abans d’aturar-se sobre el mosaic de Joan Miró. Aquest mateix grup, en fotografies diferents, era protagonista d’altres portades, com les dels també francesos *Le Figaro* i *La Dépêche du Midi* o la de *La Repubblica*.

En qualsevol cas, la imatge més repetida a les portades d’ahir és una que mostra l’estat en què va quedar un tram de la Rambla just després de l’atemptat, i en què es poden veure diverses persones esteses a terra: va ser la fotografia escollida per ocupar la portada de quatre diaris catalans o espanyols (*El Mundo*, *El País*, *La Vanguardia* i *El Periódico*, que l’estirava fins a fer-li ocupar també la meitat de la contraportada) i diversos d’estrangers, com l’argentin *Clarín*, el xilè *El Mercurio*, el brasiler *O Globo* o l’escocès *The Scotsman*. També hi havia una presència destacada de víctimes de l’atropellament a la portada de *The New York Times*, que utilitzava una fotografia zenital d’una dona atenent dues persones que eren a terra envoltades de taques de sang.

Els diaris esportius també dedicaven ahir la portada a l’atemptat, però els de Madrid ho van fer amb recursos poc habituals: *Marca* va omplir la primera pàgina amb les portades d’altres diaris d’informació general, i l’*As* la va convertir en un mosaic de tuits de suport.

Cancel·lacions d’estades, sobretot de turistes europeus

X. GRAU / P. SOLANAS
BARCELONA

L’atac terrorista de dijous a Barcelona ha tingut un efecte immediat en el sector turístic de la ciutat. El president del Gremi d’Hotels de Barcelona, Jordi Clos, va reconèixer ahir a l’ARA que ja s’han produït cancel·lacions de reserves, sobretot entre turistes de la zona més pròxima de la Unió Europea, com França, Alemanya i el Regne Unit, i no tant de turistes que venen d’altres continents.

Clos va indicar que més que turistes que han decidit acabar abans d’hora les seves vacances, “el que s’està detectant són cancel·lacions de reserves per als pròxims dies o turistes que posposen la reserva per

Turistes amb els seus equipatges per la Rambla el dia de l’atemptat. CARL COURT / GETTY

a més endavant”. El president del Gremi d’Hotels va destacar l’actitud dels hotelers de Barcelona, que diu, malgrat estar pràcticament plens, van poder allotjar i real·lotjar els turistes que atesa la situació no podien arribar als seus hotels, i va destacar que molts establiments van acollir i donar menjar i beure a les persones que durant unes hores estaven confinades. Clos no es va atrevir a aventurar quin impacte tindrà l’atac en el sector. “Allà on ha passat, com París o Niça, ho han notat”, va dir, i va expressar el temor sobre l’efecte que pot tenir en un mercat com el nord-americà “que és molt sensible al terrorisme”.

Per la seva banda, Vueling, la principal companyia aèria que opera al Prat, va assegurar que permetrà als passatgers que havien de vo-

lar des de o cap a Barcelona entre dijous i dissabte, estendre les seves reserves fins al dia 24 d’agost sense cost afegit. La companyia va posar a la disposició de les autoritats els seus serveis per transportar els familiars de les víctimes. Vueling també permetrà que els viatgers que van arribar tard a l’aeroport per les restriccions del trànsit a la ciutat puguin canviar els seus passatges per als següents vols disponibles. “Som la principal aerolínia de Barcelona per les coses bones i les dolentes”, va afirmar un portaveu de l’empresa.

La borsa espanyola va reaccionar amb caigudes a l’atemptat i l’Íbex va perdre un 0,56%, amb descensos en empreses turístiques com ara IAG (-2,21%), Meliá Hotels (-1,97%) i Aena (-1,94%).

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Míriam Hatibi

ACTIVISTA MUSULMANA I CATALANA

“Sento el dolor de tots però també rebo el dolor de tots”

P.J. ARMENGOU
BARCELONA

Són dies durs per a tots els catalans, però Míriam Hatibi (1993) ho viu de manera especialment intensa. Parla amb l'ARA amb tristesa, però confiada i animada que la por i la desconfiança no dividiran els barcelonins de totes les creences i orígens.

Com ha viscut els atemptats?

Amb molta llàstima. La mateixa que sent qualsevol persona que viu a Barcelona. Veure que a la teva ciutat està passant tot això és molt dur. A més, com a musulmana, quan veus que s'està jugant amb la teva religió, encara fa més mal.

Com viu aquest cop a la seva identitat catalana i musulmana?

Sento moltíssima llàstima per les dues bandes. Com a persona que ha nascut i crescut aquí, i com a persona musulmana. Ho estan trencant tot. Allà on es creua la meva identitat s'està trencant. Sento el dolor de tots, però també rebo el dolor de tots. Estic molt trista com a musulmana i estic molt trista com a barcelonina. I sé que com a musulmana estaré en el punt de mira d'uns i que com a barcelonina estaré en el punt de mira dels altres.

Quina resposta ha rebut aquests dies dels seus conciutadans?

Molt bona. És cert que n'hi ha que tenen un sentiment d'odi, però tampoc podem fer-hi res ni ens podem obsessionar, perquè l'únic que espe-

ren és un moment per fer-lo sortir. En canvi, és increïble veure com està responant la gent: la solidaritat entre tots, com ens hem ajudat... Els barcelonins estem molt tristos, però també molt orgullosos. Mirem al nostre voltant i veiem que la gent està reaccionant molt bé. Això no vol dir que no hi haurà actes islamòfobs, però el que ens cal avui és seguir endavant junts, sabent que hi haurà atacs de diferents llocs. Ni el terrorisme el destruiré jo sola, ni la islamofòbia la destruiré jo sola. O estem junts en això o el Daeix haurà aconseguit el que volia.

Sovint s'exigeix a la comunitat musulmana una única veu de condemna. Què n'opina?

Dos missatges: un per a la comunitat musulmana i un per als no musulmans. A aquests últims els dic que oferim la nostra ajuda per al que calgui i que qualsevol persona que tingui una pregunta, un comentari o necessiti explicacions, pot dir-nos-ho. També els dic que sí, que condemnem els atemptats. Aquests dies he rebut molts missatges de gent dient-ho. Fins i tot musulmans dels EUA que s'oferien per donar diners per a les víctimes. La nostra comunitat s'està movent com a barcelonins i com a musulmans. Les nostres identitats es creuen per fer-nos avui més solidaris que mai.

I als musulmans?

Els dic que no ens hem de cansar. És molt dur haver d'estar dient sempre que el que fa l'Estat Islàmic no és la religió que practiquem i que són

ARA

Condemna
“No pot ser que no parlem per comoditat o perquè n'estem farts”

gent que ha mal interpretat el missatge... És dur recordar que s'està jugant amb la religió que practiquem i que s'està matant gent en nom seu. Però és la missió que tenim. Al cap i a la fi, ser musulmans és fer esforços per construir una societat més justa. Estem cridats a condemnar una injustícia si la veiem, fins i tot si la fa un germà. No pot ser que no parlem per comoditat o perquè algú estigui fart de condemnar. Hem de contestar perquè la societat ho necessita.

És una veu minoritària?

La meua veu és la de molta gent amb qui he conversat i per res del món és minoritària. Al contrari: la majoria de gent pensem així. Per això també ens sorprenen aquests actes i ens és tan difícil lluitar contra la radicalització. La gent que es radicalitza està fora de la comunitat. Els que estem fent coses junts sabem com pensa cadascú i ens ajudem els uns als altres a conèixer millor la religió.

L'única cosa que podem fer ara mateix és intentar treure el millor de nosaltres i donar-ho tot encara que sigui dur.

¿Té esperança que, tot i el mal que hi ha, això sortirà bé? ¿Que la convivència és possible?

Sí. Crec que les nostres lluites segueixen sent moltes. Com a musulmans catalans tenim moltíssimes coses a arreglar. I segurament d'aquí uns anys encara hi haurà racisme. Encara ens calen moltes generacions per entendre bé la diversitat religiosa a Catalunya. Però això no vol dir que l'atemptat de dijous ens ho posi més difícil o ens divideixi. No ens afectarà. Estem prou segurs dels nostres valors. Hi ha reptes i és absurd negar-ho, però això no ho farà més difícil. Al contrari, ens aixecarem amb més força. A més, veient el suport que hi ha dels no musulmans, tenim ganes de fer encara més. —

Condemna unànime de les comunitats musulmanes

ARA
BARCELONA

La comunitat musulmana va rebutjar ahir sense pal·liatius els atemptats comesos a Barcelona i Cambrils. La condemna del col·lectiu de Ripoll, d'on són tres dels quatre detinguts, va ser especialment significativa. La comunitat Annour va mostrar la seva “condemna enèrgica i repulsa” per una acció que va qualificar de “criminal” i va reiterar el seu “compromís en la lluita contra el terrorisme”. Abans, poques hores després de l'atac a la Rambla, la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya ja s'havia pronunciat en termes similars. Tal com ha passat en altres

ciutats europees que han sigut víctimes d'atacs indiscriminats contra la població civil, els fidels a l'islam de Catalunya i d'Espanya van desmarcar-se dels atemptats. Des del Centre Cultural Islàmic de Madrid, el seu portaveu, Sami El Mushtawi, va assegurar que els musulmans de tot el món volen aturar el vessament de sang d'innocents.

En una roda de premsa, El Mushtawi es va mostrar commogut per la tragèdia alhora que va insistir que “l'islam com a religió no té res a veure amb la violència” perpetrada pels combatents jihadistes, de qui va dir que són “un grapat de persones sense cultura, sense coneixements” i que “tenen odi per una raó o una altra i no poden ser un exem-

Un grup de musulmans participant ahir al minut de silenci a la plaça Catalunya. CARL COURT / GETTY

ple de la immensa majoria dels musulmans”. “Només volem viure en pau –va afirmar–. L'islam és font de pau”, va insistir.

També la Unió de Comunitats Islàmiques valencianes va lamentar que el terror hagi “tenyit de sang” un carrer “de cultura, flors i pau”, en relació a la Rambla.

Expressions d'islamofòbia

Per contra, la islamofòbia es va fer present amb pintades a les portes de la mesquita de Montblanc, on es podia llegir “Morireu” i “Putos moros”, segons va informar l'edició digital del *Diari de Tarragona*. De la mateixa manera, el consolat del Marroc a Tarragona, situat al barri de Sant Pere i Sant Pau, també es va despertar amb diversos missatges contra la comunitat islàmica pintats de color vermell sobre la façana de l'edifici. En cap dels dos casos se sap qui hi ha al darrere dels atacs, ni quan es van fer. —

ATAAC TERRORISTA A CATALUNYA

L'explosió a Alcanar evita una matança amb furgonetes bomba

Els Mossos d'Esquadra investiguen dotze implicats en els atemptats i els tenen tots identificats

ENRIC BORRÀS
PAU ESPARCH / ROSER ROYO
BARCELONA/ALCANAR

L'explosió que la nit de dimecres a dijous va esborrar del mapa una casa a Alcanar va ser un error imprevisit que va evitar una matança amb furgonetes bomba. La hipòtesi principal dels Mossos d'Esquadra és que els jihadistes que abans d'ahir van atemptar a Barcelona i a Cambrils ho van fer "a la desesperada" i de manera "rudimentària", segons va explicar ahir el major del cos, Josep Lluís Traperó. Els havia fallat el pla principal: "Estaven preparant una sèrie d'atacs a Barcelona". Tot i això, l'atropellament massiu de Barcelona va causar 13 morts i 130 ferits, 15 dels quals continuen crítics. L'atac de Cambrils va deixar una dona greu, que va acabar morint, i sis ferits.

A la casa ocupada d'Alcanar hi havia una gran quantitat de bombones de butà –al voltant d'un centenar, segons diverses fonts– i material per fer explosius. Traperó va dir ahir a TV3 que s'hi havien trobat substàncies que fa servir habitualment l'Estat Islàmic, com acetilè, un gas altament inflamable. Els terroristes també havien aconseguit tres furgonetes: la de l'atac de Barcelona i dues que es van localitzar a Vic i a Cambrils. Probablement es van adonar que l'explosió els havia deixat al descobert i que era qüestió d'hores que els encalcessin, i van decidir actuar abans. A més, també havien perdut el material per a les bombes que feia mesos que preparaven.

Els Mossos investiguen com a mínim dotze persones: els cinc morts autors de l'atac de Cambrils –Moussa Oukabir, Said Aallaa, Mohamed Hychami i dos homes més que estan identificats–, els quatre detinguts –un a Alcanar i tres a Ripoll– i tres identificats més. Un, Younes Abouyaaqoub, continua fugitiu, i els altres dos podrien haver fugit o podrien correspondre als cadàvers que s'han localitzat entre la runa de la casa d'Alcanar. Els Mossos treballen per confirmar-ho. Si a la població del Montsià hi havia una cèl·lula terrorista, a Ripoll n'hi hauria una altra. La policia ja ha detingut tres homes que hi viuen: un, dijous, Driss Oukabir, i dos més ahir, un dels quals és Salh el Karib. El fugitiu identificat també és de Ripoll. Ahir, des de primera hora i fins al vespre, agents dels Mossos i de la Guàrdia Urbana hi van escorcollar diferents domicilis. Segons Traperó, ni els quatre detinguts –de 21, 27, 28 i 34 anys– ni cap dels altres identificats tenen antecedents per ter-

rorisme ni consten a les bases de dades policials estatals d'aquest àmbit. Només un acumulava antecedents per delictes comuns. El detingut a Alcanar és de Melilla i els tres de Ripoll són d'origen marroquí.

El conductor, per aclarir

A hores d'ara els Mossos encara no saben qui conduïa la furgoneta que va envestir ahir tants vianants com va poder a la Rambla de Barcelona. Veuen difícil que fos Moussa Oukabir o cap dels altres morts a Cambrils, però encara no ho descarten. Sobre aquest últim atac, que va passar cap a la una de la nit, Traperó va explicar que un cotxe va envestir diversos vianants i una patrulla policial, i va deixar una policia ferida. Un company seu, tot sol, va matar amb una arma llarga quatre dels cinc homes que anaven dins el vehicle. Un altre mossos va matar el cinquè amb una pistola. Tots cinc duïen "cinturons que simulaven arte-

Barcelona
La policia encara no ha identificat qui va envestir vianants a la Rambla

factes explosius". A la mateixa població de Cambrils els policies hi van trobar una altra furgoneta vinculada als investigats. A dins hi havia ganivets i una destrat.

Veïns d'Alcanar, estupefactes

Entre la runa de la casa d'Alcanar ahir els Mossos hi van trobar restes biològiques que correspondrien a una segona persona (la primera nit de l'explosió ja es va localitzar un cadàver). Tot i això, la policia no descarta que hi pugui haver més cossos, ja que fins ara s'han trobat diferents restes biològiques. La connexió entre l'explosió d'un xalet de la urbanització Montecarlo d'Alcanar i l'atac de la Rambla de Barcelona ha provocat sorpresa i estupefacció al municipi. "És una hipòtesi que mai ens hauríem pogut imaginar", va dir ahir l'alcalde del municipi, Alfons Montserrat, que va afirmar que l'explosió de la nit de dimecres a dijous no va ser provocada pel cente-

nar de bombones de gas butà acumulades al xalet, com s'havia apuntat inicialment, sinó per algun tipus d'explosiu encara per determinar. De fet, la policia científica, agents del Tedax i bombers continuen treballant al lloc dels fets i no descarten trobar més explosius entre la runa. Fins i tot els Mossos van ampliar ahir el perímetre de seguretat a la urbanització i van desallotjar nou veïns més, que s'afegeixen als cinc de la primera nit. En total hi ha 14 desallotjats de cinc habitatges diferents i es desconeix per quant de temps. L'Ajuntament ha habilitat un punt de suport psicològic en una urbanització situada just al costat.

"Se'm va moure tota la casa", va explicar Núria Gil, veïna de la urbanització. El seu xalet està situat a uns 150 metres del que dimecres a la nit va esclatar. No va ser fins ahir que es va adonar que pedres de la casa ensorrada havien anat a parar al seu jardí després de la segona explosió

Els equips dels Bombers continuaven treballant ahir entre les restes de la casa d'Alcanar per localitzar els explosius. TJERK VAN DER MEULEN

de dijous a la tarda. Aquesta segona explosió va ser provocada per les maniobres dels cossos de seguretat que treballaven sobre la runa de la casa i es va produir gairebé al mateix temps que l'atemptat de la Rambla. Gil viu a la urbanització Montecarlo des del 1998. "Fins ara vivia al millor lloc del món; ara tinc por que hi pugui haver més explosions. Ja es veia des del començament que no podia ser gas butà i tampoc un laboratori de drogues com es va dir més tard", va afegir. Altres veïns sortien ahir al matí amb maletes de la urbanització. "Marxem una temporada", van assenyalar.

A l'altra banda de l'antiga N-340 hi ha l'hostal que dona nom a la urbanització, el Montecarlo, a més d'un quilòmetre de distància. Molts vidres van esclatar amb l'impacte de l'explosió. Ahir al matí ja estaven canviats. "Per sort va explotar aquí i no a Barcelona, perquè hauria sigut una catàstrofe molt més gran", va dir el responsable de l'hostal, Salvador Vila, que va assegurar que després dels fets 10 dels turistes que tenia allotjats havien decidit fer les maletes i marxar. La detonació es va notar amb força a l'Hotel Carles III, situat a uns quatre quilòmetres.

El mort de la Diagonal

El major dels Mossos també es va referir ahir al cotxe que s'havia saltat un control a la Diagonal el dia de l'atemptat a Barcelona, poc abans de dos quarts de vuit del

vespre. Va explicar que ara mateix no hi ha "elements" que el vinculin amb els atemptats i va recordar que el vehicle havia deixat malferida una sergent del cos policial. Un agent hi va respondre disparant, i més enllà, a l'alçada de Sant Just Desvern, el cotxe es va quedar aturat. D'entrada es pensaven que el policia havia mort el conductor, perquè no es movia, però quan es van poder acostar al cotxe sense por que hi hagués explosius van poder comprovar que a dins el vehicle hi havia un cos amb ferides d'arma blanca.

El mort, titular del cotxe, veí de Vilafranca del Penedès, de 34 anys i amb nacionalitat espanyola, era a la part del darrere ajupit i tirat endavant, però no al seient del conductor. "Pensem que hi havia una segona persona que estava traslladant aquest mort", va dir Trapero, i que, per tant, s'hauria escapat. Tot i la coincidència, va insistir que per ara no hi ha res que uneixi l'incident de la Diagonal amb els atemptats de la Rambla, tot i que tampoc ho va descartar. S'ha especulat amb la possibilitat que el conductor de l'atemptat de Barcelona hagués pogut segrestar el cotxe de la Diagonal, apunyalar-ne el propietari i endur-se el vehicle per intentar fugir de la ciutat, però per ara no hi ha indicis que ho avalin. Sigui com sigui, els Mossos continuen buscant el conductor d'aquest vehicle. —

Efectius dels Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Civil efectuant ahir una detenció a Ripoll d'un dels dotze presumptes terroristes implicats en els atemptats. CÈLIA ATSET

El Ripollès, llar de set dels sospitosos dels atemptats

Crònica

C. DINARÈS / M. VALLS
RIPOLL/BARCELONA

Amb poc més de 10.000 habitants, Ripoll ha acaparat els focus policial i mediàtic durant les últimes hores: tres dels quatre detinguts pels atemptats de Barcelona i Cambrils són de la localitat i quatre sospitosos –a les fotografies, tres abatuts a Cambrils i un de fugit– són del Ripollès. Comparteixen generació, amistat i l'origen marroquí. Els unia també en alguns casos un vincle familiar.

La tranquil·la localitat s'ha omplert, així, de policies i periodistes i del desconcert dels veïns, que "no se'n saben avenir", sobretot per la parella de germans Oukabir, que feien molta vida a Ripoll i "qui més, qui menys, tot-hom els coneixia". El gran, el Driss, de 27 anys, va ser detingut poc després de l'atropellament a Barcelona perquè les seves dades personals havien servit per llogar una furgoneta Fiat de color blanc a Santa Perpètua de Mogoda, encara que ell argumenta que va ser el seu germà petit, el Moussa, qui li va robar la documentació. El 2012 el Driss va ingressar un mes a la presó de Figueres per una denúncia d'agressió sexual. "És cert que al poble es comentava el passat fosc del Driss i no sorprèn, perquè va tenir una adolescència rebel", assegurava un testimoni pròxim al germà gran dels Oukabir. No obstant això, afegeix que "a mesura que es va anar fent gran va anar agafant uns hàbits més endreçats i normals". Per la seva banda, el Moussa, el germà petit,

Quatre dels sospitosos dels atemptats són de Ripoll i Ribes, tres d'ells abatuts a Cambrils. MOSSOS

de 17 anys, va ser mort per la policia divendres a la nit a Cambrils.

El Moussa va fer un cicle formatiu d'administració a l'Institut Abat Oliva de Ripoll i actualment participava en un programa per a l'ocupació de joves de Garantia Juvenil. Al poble el defineixen com un jove participatiu que recentment s'havia implicat en diferents serveis de l'Ajuntament de Ripoll i, sobretot, en tornejos de futbol sala de l'escola de futbol sala de Ripoll. Una afició que compartia amb Mohamed Houli Chemlal, detingut dijous a Alcanar, i Said Aallaa, abatut també a Cambrils per la policia i veí de Ribes de Freser, que va jugar al Juvenil A del Sant Quirze de Besora. El germà de Said Aallaa va ser detingut a Ripoll ahir a la tarda. També Salh El Karib, de 30 anys.

La mare dels germans Oukabir, segons van explicar els veïns, hauria participat en cursos de català a l'escola d'adults del municipi i les seves germanes –les dues grans– haurien treballat en comerços de Ripoll. El diari ARA va poder saber que estan en estat de xoc per la magnitud dels fets però sobretot pel desconcert, perquè fins al vespre no es va saber l'estat del germà petit. "Més valdria que el Moussa estigués mort. Quina vida li espera si no?", es preguntava desesperada la germana, segons narra una coneguda seva.

Condemna musulmana

La comunitat islàmica de Ripoll va condemnar els atemptats i va reiterar "el compromís contra el terrorisme". Alhora, la comunitat estava atemorida per les represàlies que pot patir a partir d'ara. Per això el consistori treballa per afrontar "la crisi cultural" i aconseguir "desvincular l'islam de l'Estat Islàmic". —

Tema del dia

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

“No tenim por!”

Els catalans tornen a omplir els carrers després de l'atac per combatre el terrorisme amb la unitat

MARC TORO / NATÀLIA VILA
BARCELONA

Barcelona i Cambrils van plantar cara ahir al terror. Els ciutadans van tornar a omplir els carrers l'endemà mateix dels atemptats jihadistes que van colpejar les dues ciutats i van deixar un balanç de 14 víctimes mortals i gairebé 130 ferits. Els van omplir de dol i de silenci, però també de vida i reivindicació. Al l'espera de resoldre els molts dubtes que planteja la investigació –cinc dels assaltants van morir en els atacs i un va aconseguir fugir–, un crit ensordidor va ressonar a la plaça Catalunya, va recórrer la Rambla i, al llarg del dia, es va convertir en el lema unitari de la societat catalana contra la barbàrie de l'Estat Islàmic: “No tenim por!”

Les escenes de pànic després de l'atropellament massiu a Barcelona havien donat pas a la nit a una quietud generalitzada al centre de la capital catalana, només trencada pel formigueig de turistes que intentaven arribar als hotels situats a l'interior de l'àmplia zona acor-

nada per l'operació Gàbia. Quan es va reobrir el pas als vianants, a primera hora del matí, l'activitat que normalment comença entre el soroll del trànsit i l'estrès laboral es va fer en calma i enmig d'un silenci respectuós. El cordó policial encara mantenia el trànsit allunyat del centre, mentre els comerciants netejaven l'interior dels locals que dijous van servir d'amagatall per a aquells que es van aconseguir escapar de la furgoneta blanca que envestia els vianants. “El nostre cap encara no ens ha dit què vol fer. No sé si obrirem o no, però de moment estem organitzant tot el magatzem perquè ahir aquí hi havia més de cinquanta persones amagades”, explicava l'encarregat d'una sabateria. “Jo sí que obro. Avui estem tranquils i no tenim por, jo vull obrir”, assegurava el Rajesh Kumar, que té una joieria al passeig barceloní.

No tots, però, hi estaven d'acord. Els que van presenciar l'atemptat en primera persona encara estaven en estat de xoc: “Fa unes hores aquí davant hi havia dos morts. Hauríem de tenir tancat, per respecte”, lamentava un treballador. L'Alberto

Homenatge
Milers de
persones van
assistir al minut
de silenci a
Barcelona

Castro, propietari del quiosc més pròxim a la font de Canaletes –on va començar l'atac indiscriminat que va acabar al Liceu, 550 metres més enllà– ho veia del tot diferent: “La furgoneta va atropellar tres dels meus treballadors, per sort són ferits lleus. Estic destrossat i fet pols, però hem de mantenir l'ànim ben amunt. Obrirem avui, demà i cada dia; la Rambla no ens la destrossa-

ran”, argumentava. Una estona després, tocadés les deu del matí, les persianes van començar a obrir, a poc a poc i a deshora, enmig d'una normalitat enrarida.

Mentre veïns i turistes començaven a deixar les primeres mostres de condol al llarg de la Rambla, molts altres ja es dirigien cap a la plaça Catalunya, on al migdia milers de persones –cent mil, segons fonts municipals– van participar en un minut de silenci en record de les víctimes, tant a la plaça com als carrers adjacents. Agents dels Mossos revisaven una a una les bosses que entraven a l'espai, cosa que va provocar diverses cues als accessos de la plaça.

L'acte va comptar amb una fila zero per a les autoritats, encapçalades pel rei Felip VI, els presidents català i espanyol, Carles Puigdemont i Mariano Rajoy, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. Nombrosos representants dels principals partits polítics i de la societat civil es van sumar al multitudinari homenatge, que es va reproduir tant a l'Ajuntament de Cambrils –on es van fer cinc minuts de silenci– com en nombrosos consistoris de Catalunya i de la

XOC ENTRE FEIXISTES I MANIFESTANTS

Diverses organitzacions d'extrema dreta com la Falange, Democràcia Nacional i Plataforma per Catalunya es van concentrar ahir contra l'islam a la Rambla

de Barcelona. L'acte, amb una vintena de persones, va ser contraprogramat per plataformes antifeixistes del barri i es van viure moments de tensió i confrontació. A

Vic, l'acte de protesta va acabar amb dues denúncies contra el regidor Josep Anglada, que duia un cartell on hi deia: "Som identitaris, fora jihadistes de Catalunya".

Veus unides

01. Una multitud de persones va marxar ahir al migdia per la Rambla aplaudint i cridant "No tenim por!" CARL COURT / GETTY

02. Ciutadans i estàtues humanes de la Rambla ahir a la tarda davant les ofrenes a la font de Canaletes en record de les víctimes de l'atemptat.

JORDI PIZARRO

03. Nombroses autoritats catalanes i espanyoles a la primera fila del minut de silenci a la plaça Catalunya.

JAVIER SORIANO / AFP

04. Missatges de condemna al terrorisme i de suport a les víctimes en un quiosc a la Rambla.

JORDI PIZARRO

resta de l'estat espanyol, als hospitals on hi ha els ferits i en institucions com el Congrés i el Senat. L'onada de solidaritat va traspasar fronteres amb altres minuts de silenci i missatges de suport de governs europeus, de l'Amèrica Llatina i dels EUA, principalment. El Consell de Seguretat de l'ONU va condemnar "en els termes més contundents l'inadmissible atac terrorista", mentre que l'alcalde de París, Anne Hidalgo, va deixar clar que "la llibertat sempre serà la marca de Barcelona".

A la capital catalana es va fer el silenci a les dotze en punt i, seixanta segons més tard, va començar un llarg aplaudiment seguit del clam "No tenim por!" La multitud va traslladar la reivindicació a la font de Canaletes, des d'on espontàniament va començar una emotiva marxa fins al mural de Joan Miró, a tocar de la Boqueria, on el vehicle que conduïa el terrorista es va aturar definitivament. Ja després de la marxa espontània, a quarts de dues del migdia, els rams de flors, ninos de peluix, espelmes i missatges en record de les víctimes formaven autèntics altars als punts inicial i final de l'atac jihadista.

Víctimes amb noms i cognoms

Les improvisades mostres de record també van anar apareixent al llarg de tota la Rambla, en funció del lloc on havien perdut la vida les 13 víctimes de l'atropellament. La víctima que ahir va fer pujar la xifra fins a 14, és una dona de mitjana edat de Saragossa, que va morir a l'hospital com a conseqüència de l'atemptat a

Cambrils. Al llarg del dia, i a mesura que avançava la investigació, es van anar coneixent les identitats dels difunts. Un veí de Rubí de 60 anys i la seva neboda de tres van ser les primeres víctimes conegudes. Després es va saber que també havien mort una mare i una filla de 75 i 45 anys, veïnes de Sant Hipòlit de Voltregà. Entre les víctimes també hi ha persones de nacionalitat italiana, portuguesa i argentina.

Amb la mirada fixa a unes ofrenes de la Rambla, un jove amb els ulls plorosos explicava ahir que una companya de feina, cubana i de tan sols 24 anys, havia perdut la vida en l'atac. "Tot just quan sortia de la feina la va envestir", explicava entre sanglots. La gent se li acostava i l'abraçava. "No et rendeixis", "Tots estem amb tu", li deien, al mateix temps

Reacció
"L'atemptat no ha de ser una excusa per al racisme", opina un jove

que un home amb barba blanca tocava *Imagine*, de John Lennon, amb la guitarra.

Una cançó per a l'esperança que molts van voler reivindicar. Encara en xoc, l'Anna (55 anys), veïna del barri, admetia que sentia "impotència i ràbia" però cridava a "actuar amb normalitat" davant la "gent miserable i intolerant que ni viu ni deixa viure". Hi coincidia el Ramon (49 anys), nascut a Barcelona però veí de Ripollet. Per a ell era una "obligació" tornar ahir a Barcelona. "Cal normalitat, el contrari del que desitgen [els jihadistes]. Això ens reforça com a societat". Qui té molt clara aquesta premissa és el Jan, un altre barceloní, de 22 anys. Caminava per la Rambla amb seguretat, amb una samarreta feta per a l'ocasió on es llegia "No us tenim por!" "Avui

hem de ser aquí demostrant que no tenim por. L'atemptat no ha de ser una excusa per a l'odi i el racisme. No hem de respondre a l'odi amb odi. Hem de ser pacífics, venir aquí amb la millor actitud i demostrar que no tenim por", insistia.

"El terrorisme no té religió"

Qui tampoc es va espantar ahir a l'hora de sortir al carrer va ser la comunitat islàmica de Barcelona. Quan el gruix de participants en el minut de silenci ja feia estona que havien marxat de plaça Catalunya, un grup de musulmans van aguantar sota el sol amb cartells on es podia llegir "No en el meu nom", "Amor per a tots, odi per a ningú" o "Units contra el terrorisme". L'Andaleeb Sharif, treballadora social pakistanesa de 21 anys, descrivia l'atemptat d'ahir com "un moment molt dur", i carregava contra l'Estat Islàmic: "Els terroristes són gossos de l'infern [...] El terrorisme no té religió i el que va passar ahir va ser una acció inhumana".

Malgrat que ella ho té clar, admetia por per un possible creixement de la islamofòbia després de l'atac. "Ahir vaig veure a Twitter gent que deia «Matem els musulmans». Va ser molt dolorós". La crida d'una veïna que passava a prop la va reconfortar: "Ni persecució ni xenofòbia ara. Sapiguem posar les coses al seu lloc". Un dels cartells a Canaletes, escrit en català i en àrab, definia l'actitud defensada per la ciutadania durant tot el dia: "Contra el terrorisme, vida normal".

QUADERN D'ESTIU
ANTOLOGIA DELS
ESCRITORS AMB
MÉS MALA LLET

RECORRE el món del cinema
CULTURA a la
Carta d'Acció
Festivals de
Perú
ADVERTIMENT a
Hollywood, la
primera dona a
travessar als EUA
en solitari

#35 **estiu**

Antologia dels escriptors amb més mala llet

AVUI
EMPORTA'T
EL SUPLEMENT

EXISTEIX EL
RELLOTGE BIOLÒGIC?
QUÈ ÉS CONDICIONA LA DECISIÓ DE TENIR
UN FILL? LES GAMES O L'ENTORN? P. 4-5

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

#NoTincPor

QUIQUE GARCÍA / EFE

Milers de persones surten als carrers de Barcelona per solidaritzar-se amb les víctimes i condemnar els atemptats jihadistes de dijous a la Rambla i a Cambrils

MOUSSA
OUKABIR

SAID
AALLAA

MOHAMED
HYCHAMI

YOUNES
ABOUYAAQOUB

Preparaven una massacre amb explosius

La detonació d'Alcanar, amb dos morts, va frustrar el pla inicial dels dotze jihadistes implicats

Els Mossos abaten a Cambrils cinc presumptes terroristes, tenen quatre detinguts i en busquen un